

วารสาร

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

JOURNAL OF GRADUATE STUDIES REVIEW

ISSN : 2286-9301

Nakhonsawan Buddhist College

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (ฉบับพิเศษ) เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2561

Vol.6 No.2 (Special Issue) May-August 2018

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

จำนวนพิมพ์ : 1,000 เล่ม

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน / ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม / ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลงานวิจัยทางสังคมศาสตร์และแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ พระพุทธศาสนา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ การจัดการ การบริหารการศึกษา บริหารธุรกิจ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ ดนตรี และพัฒนาสังคมตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่สังคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.

อธิการบดี

พระราชวรเมธี, ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

พระราชปริยัติกิจ, ศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

พระสุวรณ์เมธากรณ์, ผศ.

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

พระราชวรมนี, ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต

พระเมธีธรรมาจารย์

รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

พระโสภณวิชราภรณ์

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ

พระสิทธินิติธาดา, ดร.

คณะสังคมศาสตร์

ผศ.(พิเศษ) ร.อ.ดร.ประมาณเลิศ อัจฉริยปัญญากุล

ที่ปรึกษาอธิการบดีด้านกฎหมาย

บรรณาธิการ : รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง

กองบรรณาธิการ :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หน่วยงานภายนอก

พระเทพปริยัติเมธี, ผศ.ดร.

ศ.ดร.รัตน์ บัวสนธิ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

พระราชวรเมธี, ผศ.ดร.

รศ.ดร.ธานี เกสทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ศ.ดร.กาญจนา เจริญชัย

รศ.ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม

รศ.ดร.วราภรณ์ รุ่งเรืองกลกิจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง

ผศ.ดร.สำราญ บุญเจริญ

วิทยาลัยนครราชสีมา

ดร.อัศรินทร์ พรหมกัลป์

ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี

ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา

ดร.ทนต์ศักดิ์ เหมือนเตย

มหาวิทยาลัยภาคกลาง

เลขานุการ : พระมหาไธ้ ธรรมเมธี

ผู้ช่วยเลขานุการ : พระมหานคร วชิรเมธี, พระเอกจิตต์ อธิปญโญ, นายดิเรก ด้วงลอย, นายจักรี บัวยา

ศิลปกรรม/เว็บไซต์ : พระมหาไธ้ ธรรมเมธี, นายณัฐพัชร แนนบัว, นายชาคริต เกื่อนนก

สำนักงาน : สำนักงานวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์

999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ 60000

โทรศัพท์ 056-219999 โทรสาร 056-219998

จัดพิมพ์โดย : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แขวงบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

โทร. 022 218892, 026 235623 โทรสาร 026 235623

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน

1. พระราชปรีดีกวี, ศาสตราจารย์ ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. พระเทพปริยัติเมธี, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. พระราชวชิรเมธี, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. ศ.ดร.กาญจนา เจริญชัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6. รศ.ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7. รศ.ดร.สมชัย ศรีนอก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8. รศ.ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
9. ผศ.ดร.วิรัช จงอยู่สุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10. ผศ.ดร.สุพจน์ บุญอ่อน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
11. ผศ.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12. ผศ.ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

1. ศ.ดร.วัชร งามจิตเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. รศ.ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. รศ.ดร.นันทิยา น้อยจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4. รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
5. รศ.ดร.ประเวศ อินทองปาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. ผศ.ดร.สำราญ บุญเจริญ	วิทยาลัยนครราชสีมา
8. รศ.ดร.พุทธรักษ์ ปรานนอก	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
9. ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รุ่งทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
10. ผศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี
11. ผศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
12. ผศ.ดร.รัตน์ ปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
13. ผศ.ดร.สยาม ราชวัตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
14. ดร.พิสิฐ จอมบุญเรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
15. ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รุ่งทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี
16. ดร.ทนงค์ศักดิ์ เหมือนเตย	มหาวิทยาลัยภาคกลาง
17. ดร.สมจิตรา กิตติมานนท์	วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนีนครสวรรค์

บรรณาธิการ

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ฉบับนี้เป็นปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (ฉบับพิเศษ) ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2561 เป็นฉบับพิเศษที่ตีพิมพ์ขึ้นเนื่องในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาคือ วันวิสาขบูชา ซึ่งตรงกับวันอังคาร ที่ 29 พฤษภาคม พุทธศักราช 2561 ขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลทางพระพุทธศาสนาสำหรับพุทธศาสนิกชนทุกนิกายทั่วโลก ทั้งเป็นวันหยุดราชการในหลายประเทศ และวันสำคัญในระดับนานาชาติตามข้อมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เพราะเป็นวันคล้ายวันที่เกิดเหตุการณ์สำคัญที่สุดในศาสนาพุทธ 3 เหตุการณ์ด้วยกัน คือ การประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานของพระโคตมพุทธเจ้า โดยทั้งสามเหตุการณ์ได้เกิด ณ วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 หรือวันเพ็ญแห่งเดือนวิสาขะ (ต่างปีกัน) ชาวพุทธจึงถือว่า เป็นวันที่รวมเกิดเหตุการณ์อัศจรรย์ยิ่ง และเรียกการบูชาในวันนี้ว่า "วิสาขบูชา" ย่อมาจาก "วิสาขปรุณมิมบูชา" แปลว่า "การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ" อันเป็นเดือนที่สองตามปฏิทินของอินเดีย ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 ตามปฏิทินจันทรคติของไทย และมักตรงกับเดือนพฤษภาคมหรือมิถุนายนตามปฏิทินจันทรคติของไทย โดยในประเทศไทย ถ้าปีใดมีเดือน 8 สองหน ก็เลื่อนไปทำในวันเพ็ญเดือน 7 แต่ประเทศอื่นที่นับถือพระพุทธศาสนาเถรวาท และไม่ได้ถือคติตามปฏิทินจันทรคติไทย จะจัดพิธีวิสาขบูชาในวันเพ็ญเดือน 6 แม้ในปีนั้นจะมีเดือน 8 สองหนตามปฏิทินจันทรคติไทยก็ตาม ส่วนในกลุ่มชาวพุทธมหายานบางนิกายที่นับถือว่า เหตุการณ์ทั้ง 3 นั้นเกิดในวันต่างกัน ไป จะมีการจัดพิธีวิสาขบูชาต่างวันกันตามความเชื่อในนิกายของตน ซึ่งไม่ตรงกับวันวิสาขบูชาตามปฏิทินของชาวพุทธเถรวาท วันวิสาขบูชา นั้นได้รับการยกย่องจากพุทธศาสนิกชนทั่วโลกให้เป็นวันสำคัญสากลทางพระพุทธศาสนา เนื่องจากเป็นวันที่บังเกิดเหตุการณ์สำคัญ 3 เหตุการณ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับพระพุทธเจ้าและจุดเริ่มต้นของศาสนาพุทธ ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหมดได้เกิดขึ้นเมื่อ 2,500 กว่าปีก่อน ณ ดินแดนที่เรียกว่าชมพูทวีปในสมัยพุทธกาล โดยเหตุการณ์แรก เมื่อ 80 ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น "วันประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะ" ณ ใต้ร่มสาลพฤกษ์ ในพระราชอุทยานลุมพินีวัน (อยู่ในเขตประเทศเนปาลในปัจจุบัน) และเหตุการณ์ต่อมา เมื่อ 45 ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น "วันที่เจ้าชายสิทธัตถะได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า" ณ ใต้ร่มโพธิพฤกษ์ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม (อยู่ในเขตประเทศอินเดียในปัจจุบัน) และเหตุการณ์สุดท้าย เมื่อ 1 ปี ก่อนพุทธศักราช เป็น "วันเสด็จดับขันธปรินิพพานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า" ณ ใต้ร่มสาลพฤกษ์ ในศาลาโนทยาน พระราชอุทยานของเจ้ามัลละ เมืองกุสินารา (อยู่ในเขตประเทศอินเดียในปัจจุบัน) โดยเหตุการณ์ทั้งหมดล้วนเกิดตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 หรือเดือนวิสาขะนี้ทั้งสิ้น ชาวพุทธจึงนับถือว่าวันเพ็ญเดือน 6 นี้ เป็นวันที่รวมวันคล้ายวันเกิดเหตุการณ์สำคัญ ๆ ของพระพุทธเจ้าไว้มากที่สุด และได้นิยมประกอบพิธีบำเพ็ญบุญกุศลและประกอบพิธีพุทธบูชาต่าง ๆ เพื่อเป็นการถวายเป็นสักการะรำลึกถึงแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสืบมาจนปัจจุบัน

วิสาขบูชา มีการนับถือปฏิบัติกันในหลายประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาทั้งมหายานและเถรวาททุกนิกายมาช้านานแล้ว ในบางประเทศเรียกพิธีนี้ว่า "พุทธเจยันตี" (Buddha Jayanti) เช่นใน อินเดีย และศรีลังกา ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่ยกย่องให้วันวิสาขบูชาเป็นวันหยุดราชการ เช่น ประเทศอินเดีย ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศศรีลังกา สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย เป็นต้น (ส่วนใหญ่เป็นประเทศที่มีสัดส่วนประชากรที่นับถือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทมากที่สุด) ในฝ่ายของประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเถรวาทในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ได้รับคตินการปฏิบัติบูชาในวันวิสาขบูชามาจากลังกา (ประเทศศรีลังกา) ในประเทศไทยปรากฏหลักฐานว่ามีการจัดพิธีวิสาขบูชามาตั้งแต่สมัยสุโขทัย วันวิสาขบูชา ถือได้ว่าเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาสากล เพราะชาวพุทธทุกนิกายจะพร้อมใจกันจัดพิธีบูชาในวันนี้พร้อมกันทั่วทั้งโลก (ซึ่งไม่เหมือนวันมาฆบูชา และวันอาสาฬหบูชา ที่เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่นิยมนับถือกันเฉพาะในประเทศไทย, ลาว, และกัมพูชา) และด้วยเหตุนี้ประชุมใหญ่สมัชชาสหประชาชาติจึงยกย่องให้วันวิสาขบูชาเป็น "วันสำคัญสากล" (International Day) ตามข้อ

มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 54/112 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2542 ปัจจุบัน ประเทศไทยได้ประกาศให้วันวิสาขบูชาเป็นวันหยุดราชการ โดยพุทธศาสนิกชนทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ พระสงฆ์ และประชาชน จะมีการประกอบพิธีต่าง ๆ เช่น การตักบาตร การฟังพระธรรมเทศนา การเวียนเทียน เป็นต้น เพื่อเป็นการบูชารำลึกถึงพระรัตนตรัยและเหตุการณ์สำคัญ 3 เหตุการณ์ดังกล่าว ที่ถือได้ว่าเป็นวันคล้ายวันที่ "ประสูติ" ของเจ้าชายสิทธัตถะ ผู้ซึ่งต่อมาได้ "ตรัสรู้" เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงกอปรไปด้วย "พระบริสุทธิคุณ", "พระปัญญาคุณ" ผู้ซึ่งได้ทรงสั่งสอนประกาศพระสัจธรรม คือ ความจริงของโลก แก่ชนทั้งปวงโดย "พระมหากรุณาธิคุณ" จวบจนทรง "เสด็จดับขันธปรินิพพาน" ในวาระสุดท้าย ทั้งสามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องในวันเพ็ญเดือน 6 นี้ทำให้พระพุทธศาสนาได้บังเกิดและสืบต่อมาอย่างมั่นคงจนถึงปัจจุบัน

ปีพุทธศักราช 2561 นี้ ในโอกาสสำคัญที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ ได้จัดกิจกรรมเพื่อถวายเป็นพุทธบูชาเนื่องในวันวิสาขบูชา ประจำปี 2561 ทางคณะกรรมการได้ประชุมมีมติให้ดำเนินการตีพิมพ์วารสารฉบับพิเศษขึ้น เพื่อเผยแพร่เป็นที่ระลึกเผยแพร่ในกิจกรรมดังกล่าว แต่กระบวนกรกลั่นกรองบทความยังคงยึดตามเกณฑ์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index Centre) อย่างเคร่งครัดเพื่อเป็นฐานที่จะพัฒนาขึ้นสู่ TCI ฐาน 1 ต่อไปได้ คณะกรรมการขอขอบคุณและเจริญพรขอบคุณเจ้าของผลงานบทความทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมทำให้วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ได้เผยแพร่วิชาการสู่สาธารณะตามนโยบายของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออนุโมทนาขอบคุณคณะกรรมการกลั่นกรองทุกท่านที่ได้ใช้ความเพียรพยายามชี้แนะและนำให้มีการปรับปรุงแก้ไขผลงานของแต่ละท่านให้ออกมาได้อย่างถูกต้อง น่าอ่านและเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ และท้ายที่สุดขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้จัดทำให้มีวารสารฉบับนี้และโปรดติดตามฉบับต่อไป

ด้วยความปรารถนาดียิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง)

บรรณาธิการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

บทบรรณาธิการ

แนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน	๑
ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร	
: ศตวุฒิ ศิริภักดิ์, อินฉา ศิริวรรณ, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิริปัญโญ	
กฤษฎา นันทเพชร	
ศึกษาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	๑๓
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
: ภานุ ไชยวรรณชนะ, อินฉา ศิริวรรณ, ระวีง เรื่องสังข์, ไพฑูรย์ เรืองมกล	
การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช	๒๕
วิทยาลัย	
: พระสุรัชย์ สุระโย (หงษ์ตระกูล), สมศักดิ์ บุญปุ, สีน งามประโคน	
การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา	๔๓
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	
: พระมหาณัฐธินัย ฐานวุฑโฒ (เนียมหอม), วัฒนีย์ ปานจินดา	
แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม	๖๑
ตามหลักสัปปายะ ๗	
: สืบพงษ์ คุณาปราโมทย์, พระราชวชิรเมธี, ยุทธวีร์ แก้วทองใหญ่	
อำนวย เดชชัยศรี	
การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ	๗๙
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม	
อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	
: พระมหาเจษฎา ธนปาโล (รักษาทรัพย์), วิชัย แหวนเพชร	
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	๙๑
มหาวิทยาลัยนครพนม	
: เขมิกา ทองเรือง, สำราญ วิเศษ, พัฒนพงศ์ ตีระ	
การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลป	๑๐๕
ศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม	
: สำราญ วิเศษ, เขมิกา ทองเรือง, พัฒนพงศ์ ตีระ	

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอหาดุพนม จังหวัดนครพนม	๑๑๕
: อธิพงษ์ ทองไมล์, เขมิกา ทองเรือง	
ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	๑๒๗
: ัญลักษณ์ ชาลุน, อภิกนิษฐา นาเลาะห์, เขมิกา ทองเรือง	
การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม	๑๓๗
: พระครูสังฆรักษ์สมบุรณ์ สุเมธี, วรุฒิ อินทนนท์, คงฤทธิ์ กุลวงษ์	
แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม	๑๔๗
: อนิรุจ อินทรเกศา, วรุฒิ อินทนนท์, อภิกนิษฐา นาเลาะห์	
การศึกษาวิเคราะห์อุปสรรคในคัมภีร์ภควัทคีตา	๑๖๓
: พระวันดี กนตวิโร (ปะวะเส), จรัส ลีกา, สุวิน ทองปั้น	
กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติ ตามแนวสติปัฏฐาน ๔	๑๗๕
: พระมหาคณิศาสตร์ คเวสโก (มั่นในบุญธรรม), สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย อินดา ศิริวรรณ	
ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนใน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษา : สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล	๑๙๑
: พันตำรวจโทวิโรจน์ บำรุง	
ภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ ๒๖ ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราชตรีศีก ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์	๒๐๗
: วิเชียร เดชบุญ, คงฤทธิ์ กุลวงษ์, วรุฒิ อินทนนท์	
การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง	๒๑๙
: พระมหาโยธิน มหาวิโร (มาศสุข), อังคณา ใจเหิม	
แนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการใช้ระบบบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกองทัพไทย	๒๓๑
: ศิลาห์ เจริญภูมิ	

การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพิจิตร : พระสมชาย เตชปัญโญ (เตชะ), สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย, สัน งามประโคน อำนาจ บัวศิริ	๒๔๑
---	-----

ภาคผนวก	๒๕๗
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์	๒๕๘
วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์	
คำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์บทความ	๒๕๙
หนังสือเสนอส่งบทความทางวิชาการเพื่อเผยแพร่	๒๖๔
ใบตอบรับเป็นสมาชิก	๒๖๕

แนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน
ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
THE COMMUNITY PARTICIPATORY MANAGEMENT BASED ON
SANGAHAVATTHU PRINCIPLES OF PRIMARY SCHOOLS IN KLONGSAMWA
DISTRICT, BANGKOK

ศตวุฒิ ศิริภักดิ์*

อินดา ศิริวรรณ**

พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิริปญโญ***

กฤษฎา นันทเพชร****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อศึกษาวิธีการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ๓) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากครู จำนวน ๖๔ คน และเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๓ คน เพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์สนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ การวิเคราะห์แบบสอบถามใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

* หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

**** อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

๑. สภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมมีความคิดเห็นในการบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานทั่วไป และด้านการบริหารวิชาการ ตามลำดับ

๒. วิธีการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ พบว่า การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพชุมชน สังคม และวัฒนธรรม มีการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสอดคล้องเหมาะสมกับชุมชนและสภาพสังคมในปัจจุบัน

๓. เสนอแนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พบว่า มีการสร้างความเสมอภาคในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพหลักสูตร และการผูกมิตรไมตรีและให้ความเคารพกันอย่างเหมาะสมตามฐานะ เพื่อความร่วมมือที่สอดคล้องประสานกันกับชุมชน

Abstract

The research objectives were; 1. To study the state of community participatory management based on Sangahavatthu principles of primary schools in Khlongsamwa district of Bangkok, 2. To study methods of community participatory management based on Sangahavatthu principles, and 3. To propose a guideline of community participatory management based on Sangahavatthu principles of primary schools in Khlongsamwa district of Bangkok. The data of this quantitative study were collected from 64 teachers through questionnaires and in-depth interviews with 3 school directors. The statistic instruments used in data analysis consisted of frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research results found that:

1. The state of community participatory management based on Sangahavatthu principles of primary schools in Khlongsamwa district of Bangkok

was at the high level overall. In details, the highest level started with personnel management, followed by budget management, general management and academic management respectively.

2. The methods of community participatory management based on Sangahavatthu principles of primary schools in Khlongsamwa district of Bangkok indicated that schools developed curriculum quality in the scope of primary education core curriculum and relating to community, social and cultural conditions, set up school policy and plans relevant to policy and plans of Ministry of Education, Office of Basic Education Committee, Office of Educational Service Area, and current community and social conditions.

3. The guideline of community participatory management based on Sangahavatthu principles of primary schools in Khlongsamwa district of Bangkok was that schools built equal participation in curriculum development, made friendship and paid respect to each other appropriately to create community participation.

บทนำ

ในศตวรรษที่ ๒๑ โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคที่ ๔ คือ The Fourth Industrial Revolution หรือยุคปัจจุบัน เกิดการรวมตัวและแตกตัวของเทคโนโลยีและนวัตกรรมเดิม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ก่อให้เกิดชุดของโอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไขและข้อจำกัดชุดใหม่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตในปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมของการดำรงอยู่จะเกิดจาก Power of Shared Knowledge มากกว่า Power of Knowledge ดังเช่นในศตวรรษที่ผ่านมา วัฒนธรรมของการเรียนรู้มีการปรับตัว คือการไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรียนรู้มา ต้องปรับตัวให้ทันสถานการณ์หรือเหตุการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมและมีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมจากการสังเคราะห์ความรู้เหล่านั้นได้ ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจำเป็นต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการที่ดี เพราะการก้าวอย่างช้าจะทำให้สามารถตกขบวนและเสียโอกาสอีกมากมาย การจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญในการเป็นกลไกขับเคลื่อนภาคส่วนอื่นๆ ให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลง เพราะการจัดการศึกษาในรูปแบบเดิมไม่สามารถใช้การสอนแบบเดิมที่เน้นการถ่ายทอดจากครูผู้สอนได้อีกต่อไป เป้าหมายการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนไปจากเดิม โดย

เน้นองค์ความรู้ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับมาเป็นเรื่องของสมรรถนะของผู้เรียน จำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ สถานศึกษาในฐานะหน่วยงานที่มีความสำคัญในการเตรียมคนและสร้างคน การละเลยเรื่องของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ก็หมายถึงความล้มเหลวของการปฏิรูปการศึกษาในภาพรวมด้วยเช่นกัน จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีพลวัต

พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับใหม่) ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการยกร่าง ตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน) พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕) และฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๓) กำหนดว่า ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ มีสิทธิในการจัดการศึกษา โดยได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ ตามที่ระบุในมาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และต้องมีการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานและทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและเป็นไปอย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์ มาตรา ๘ การจัดการศึกษาต้องให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักความเป็นเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจทางการศึกษา งบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษาไปสู่สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษาส่งเสริม และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา และนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มาตรา ๑๔ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยสถานนโยบายและพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๑๖ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาภาคบังคับมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณีและได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ มาตรา ๘๖ ให้มีการระดม

ทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา ในวรรค ๒ ระบุว่า ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติดังกล่าว จะช่วยให้มีคณะบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หน่วยงานทางการศึกษาและการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ทำให้เกิดการประหยัดการใช้ทรัพยากรในด้านต่างๆ อาทิ ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ เพราะทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ ทำให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ยังเล็งเห็นประโยชน์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม (Third Party) ในการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ทั้งยังสร้างช่องทางผลักดันการมีส่วนร่วมและการยอมรับของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางสอดคล้องกับบทบาทและภาระหน้าที่ของสถานศึกษา ได้แก่ การบริการงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ทั้งนี้ การบริการงานวิชาการ เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่ต้องการให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ชุมชน และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการทั้งระบบ ขณะที่การบริหารงานทั่วไป เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการงานอื่นๆ บรรลุตามมาตรฐาน คุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ตลอดจน

การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

บริบทดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และมีการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ แต่การที่จะให้บรรลุผลสำเร็จตามหน้าที่ดังกล่าวได้ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ซึ่งต้องสอดคล้องกับ บริบทของชุมชนและสังคมอย่างมีพลวัตและนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการจัดโครงสร้าง การบริหารจัดการสถานศึกษา ควรเปิดโอกาสให้บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกได้มี บทบาทในสถานศึกษาของตนเอง ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาของสถานศึกษาใน ๔ ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงาน บุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่าง มีส่วนร่วม ผสมผสานนวัตกรรมการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ ประกอบด้วย ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตา อันเป็นหลักธรรมเบื้องต้นในการปกครองและดูแลคน เพื่อ ยึดเหนี่ยวจิตใจคนและกำกับดูแลความประพฤติของผู้ปฏิบัติให้อยู่ในทำนองคลองธรรม ความ ถูกต้อง ความโปร่งใส เป็นบุคคลที่น่าเคารพและนำความร่วมมือมาสู่ระบบการบริหารจัดการได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษาที่ก้าวหน้าและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาวิธีการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔
๒. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
๓. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” ตัวแปรต้น คือ หลักการบริหาร สถานศึกษา ๔ การกิจ หลักการมีส่วนร่วม ๔ ขั้นตอน และหลักสังคหวัตถุ ๔ และตัวแปรตามคือ แนวทางการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ตามหลักสังคหวัตถุ

วิธีดำเนินการวิจัย

“แนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

๑. ประชากรให้ข้อมูล

เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากครู จำนวน ๖๔ คน และเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๓ คน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา เครือข่าย ๕๑ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ โรงเรียน ได้แก่ ๑) โรงเรียนวัดสุทธิสะอาด ๒) โรงเรียนวัดสุขใจ ๓) โรงเรียนวัดศรีสุก

๒. การสร้างเครื่องมือการวิจัย

๒.๑ ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ทั้งหมด ๓ ทฤษฎี คือ หลักการบริหารโรงเรียน หลักการมีส่วนร่วม และหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ เพื่อเป็นกรอบของเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

๒.๒ ศึกษาเครื่องมือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากงานวิจัยในหัวข้อมีคล้ายกัน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

๒.๒.๑ แบบสอบถามการวิจัย ได้แก่

๑) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

๒) แบบสอบถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนและประมาณค่า (Rating scale) ๕ ระดับ

๓) แบบสอบถามปลายเปิด Open-Ended ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๒.๒.๒ แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

๒) คำถามเพื่อการสัมภาษณ์

๒.๓ นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างเสร็จเสนอต่อประธานและกรรมการเล่ม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในเบื้องต้น

๒.๔ ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน ในการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและหาค่า IOC

๒.๕ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (ICO) ทำการ Try Out เพื่อทดลองใช้กับประชากรครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา

เครือข่ายที่ ๕๑ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๐ คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

๒.๖ นำเครื่องมือการวิจัยที่ผ่านการ Try Out ทำการแจกจริง โดยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แนบด้วย

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๓.๑ ขอหนังสือจากสำนักงานโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนประถมศึกษา ในการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์

๓.๒ ขออนุญาตแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับผู้อำนวยการโรงเรียน โดยเดินทางไปยื่นหนังสือจากมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งแบบสอบถาม โดยกำหนดระยะเวลาทำแบบสอบถาม ๑๕ วัน และขออนุญาตผู้อำนวยการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ในวันเดียวกัน

๓.๓ รวบรวมแบบสอบถามและข้อมูลการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง“แนวทางการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

๑. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๔ เพศชาย จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖ อายุของครูส่วนใหญ่อยู่ที่ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒ อายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔ อายุต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ปริญญาตรี จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๑ ปริญญาโท จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙ ปริญญาเอก จำนวน ๐ คน ตำแหน่งข้าราชการส่วนใหญ่ ตำแหน่งครู ค.ศ. ๑ จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๙ ตำแหน่งครู ค.ศ. ๒ (ครูชำนาญการ) จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ ตำแหน่งครูผู้ช่วย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖ ตำแหน่งครู ค.ศ. ๔ (ครูเชี่ยวชาญ) จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙ ตำแหน่งครู ค.ศ. ๓ (ครูชำนาญการพิเศษ) จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔ และตำแหน่งครู ค.ศ. ๕ (ครูเชี่ยวชาญพิเศษ) จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔ ตามลำดับ

๒. สภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของครูโรงเรียน

ประณตศึกษาสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา เครือข่ายที่ ๕๑ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๐๗$) เมื่อพิจารณาเป็นด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารบุคคล ($\bar{X}=๔.๒๐$) ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X}=๔.๐๘$) ด้านการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X}=๔.๐๒$) และด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{X}=๔.๐๐$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

๑. สภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนตามหลักสังคหวัตถุ ๔ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๑.๑ ด้านการบริหารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ชุมชนส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานวิชาการและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เจรจาติดต่อเพื่อระดมและจัดหาทรัพยากรการศึกษาจากแหล่งอื่นๆ เช่น ทุนการศึกษา วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๒ ด้านการบริหารงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ชุมชนบริจาคทรัพยากรการเงินเพื่อการศึกษา เจรจาติดต่อเพื่อระดมและจัดหาทรัพยากรการเงินงบประมาณ สวัสดิการ กองทุน และรายได้จากแหล่งอื่นๆ

๑.๓ ด้านการบริหารบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในการสร้างเสริมประสิทธิภาพและวินัยของครูและบุคลากรในการทำงาน ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศการทำงาน ในการวางตัวที่เหมาะสมแก่ฐานะอาชีพ เป็นแบบอย่างความประพฤติ การรักษากฎวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ ความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ และความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

๑.๔ ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ชุมชนสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรม โครงการ และวันสำคัญต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาสวัสดิการผู้เรียน กฎระเบียบ ความประพฤติ ทุนการศึกษา และกิจกรรมการศึกษาและวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดิเรก อนันต์** ศึกษา การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ด้านวิชาการโดยภาพ

รวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑ มีความตระหนักในด้านวิชาการ เห็นความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ต้องการเห็นเด็กนักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีคุณภาพ จึงมีส่วนร่วมเสนอแนะ มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้คำแนะนำการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา จัดหาและสนับสนุนการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีส่วนร่วมในการจัดระบบและการดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและ

นิภาพร เหล่าพรมมา ศึกษา การบริหารบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๗ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จากสภาพการบริหารบุคลากรด้านการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการใช้หลักทาน ในการช่วยเหลือ จัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเสมอภาค มีการส่งเสริมบุคลากรในสวัสดิการ บุคลากรได้รับการช่วยเหลือเพื่อแผ้วจากผู้บริหาร ได้ให้แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ให้บุคลากรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ในระดับมาก เช่นกัน จากผลการวิจัย ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาด้านวิชาการ และยังช่วยให้ผู้บริหารบุคลากรสามารถประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในทางพระพุทธศาสนา เพื่อปรับทัศนคติที่ดีในการบริหารบุคลากร พร้อมทั้งเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า การบริหารบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ที่ได้บริหารบุคลากรทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ในการบริหาร

ข้อเสนอแนะการวิจัย

๑. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑.๑ ด้านการบริหารวิชาการ ส่งเสริมความเสมอภาคให้ครูได้มีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพชุมชน สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมการผูกมิตรไมตรี เพื่อความร่วมมือที่สอดประสานกันกับชุมชน ในการแลกเปลี่ยนระดมทรัพยากรการศึกษา การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาทักษะชีวิตควบคู่วิชาการ

๑.๒ ด้านการบริหารงบประมาณ ยึดมั่นในระบบของทางราชการ กฎหมาย และหลักธรรมาภิบาล มุ่งผลสัมฤทธิ์อันนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดแก่สถานศึกษา พัฒนาความสามารถเพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ติดตามประเมินผลและนิเทศงานด้านการบริหารทางการเงินและการควบคุมงบประมาณ ให้ถูกต้องตามมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ มีความ

ชัดเจน ตรงไปตรงมา และสามารถชี้แจงผลดำเนินงานกับชุมชน เพื่อสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน ในการระดมทรัพยากรการเงินเพื่อการศึกษา

๑.๓ ด้านการบริหารบุคคล ดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์นโยบายพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความชัดเจน ตามกฎหมาย ระเบียบ วินัย และหลักธรรมาภิบาล ให้เหมาะสมกับความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของครู การใช้ครูให้สอดคล้องตามอัตรากำลังและภาระหน้าที่อย่างเหมาะสม มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ สร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบ ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและพัฒนาทักษะที่หลากหลาย บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผล เปิดโอกาสให้มีการซักถามวิธีการและการแลกเปลี่ยนข้อมูลจนเข้าใจ สร้างความภาคภูมิใจและยินดีในหน้าที่ ยึดมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรฐานวิชาชีพชั้นสูง วินัย และจรรยาบรรณ เพื่อจิตสำนึกในการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบต่อตัวใจรัก ส่งเสริมความเอื้ออาทรต่อศิษย์และเพื่อนร่วมงาน พัฒนาครูให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ควบคู่กับการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรในโรงเรียนกระทั่งสามารถปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ทั้งครูและนักเรียน

๑.๔ ด้านการบริหารงานทั่วไป เสริมสร้างระเบียบวินัยและจรรยาบรรณอย่างมีมาตรฐานแห่งวิชาชีพ โดยพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ที่ควบคู่คุณธรรมได้อย่างเต็มตามศักยภาพ เป็นไปตามมาตรฐานของกฎหมาย ระเบียบ และหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครู ส่งเสริมความเอื้ออาทรต่อศิษย์และเพื่อนร่วมงาน พัฒนาครูให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ควบคู่กับการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และสร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรในโรงเรียน สร้างจิตสาธารณะและปลูกฝังจิตสำนึกในคุณธรรมความดี ด้วยการสืบสานกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประสานความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาทักษะด้านภูมิปัญญาและองค์ความรู้ท้องถิ่นให้ควบคู่วิชาการ

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไปในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ ศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

๒.๒ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน จำแนกตามขนาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมอย่างไร

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, **คู่มือการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [http://www.moe.go.th/educationarea/\[๒๔ ส.ค. ๒๕๖๐\]](http://www.moe.go.th/educationarea/[๒๔ ส.ค. ๒๕๖๐]).
- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, **พิมพ์เขียว:Thailand ๔.๐ โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน**, (พฤศจิกายน ๒๕๕๙), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf[๒๔ ส.ค. ๒๕๖๐].
- จารุวัจน์ สองเมือง, **การบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ ๒๑**, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://tawasau.ftu.ac.th/jaruwut/?p=136>[๒๔ ส.ค. ๒๕๖๐].
- ดิเรก อนันต์, “การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต ๑”, **สารนิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).
- นิภาพร เหล่าพรมมา, “การบริหารบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๗ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น”, **วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร, **ประชุมชี้แจง ผอ.สพท.ตามโครงการโรงเรียนประชารัฐ**, ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 102/2559, (๓ มี.ค. ๒๕๕๙), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/websm/2016/mar/102.html>[๒๔ ส.ค. ๒๕๖๐].
- ศรีราชา วงศารยางกูร, **ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...**, ข้อเสนอของผู้ตรวจการแผ่นดิน, สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน, (๙ มี.ค. ๒๕๕๘), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.ombudsman.go.th/10/documents/public/ชุดร่างพระราชบัญญัติการศึกษาFinalDraft090358.pdf>[๒๓ ส.ค. ๒๕๖๐].

ศึกษาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวที
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
A EDUCATION THE BUDDHIST PRINCIPLES OF MORALITY OF THE
STUDENT AT HIGH SCHOOL, AYUTTAYA PROVINCE

ภาณุ ไชยวรรณะ *

อินดา ศิริวรรณ **

ระวิง เรืองสังข์ ***

ไพฑูรย์ เริงกมล ****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑.) เพื่อศึกษาสภาพหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (๒.) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นโดยอาศัยปัจจัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (๓.) เพื่อเสนอแนะแนวทางหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. จากการศึกษาสภาพหลักหลักจริยธรรม ด้านกตัญญูทเวที ให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นหลักพฤติกรรมของการมีกตัญญูทเวที สรุปหัวข้อแบ่งได้ออกเป็น ๖ ด้าน คือ ด้านกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา ด้านกตัญญูทเวทีต่อครู อาจารย์ ด้านกตัญญูทเวทีที่บ้านและครอบครัว ด้านกตัญญูทเวทีต่อ โรงเรียน ด้านกตัญญูทเวทีต่อ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และด้านกตัญญูทเวทีต่อทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งทั้ง ๖ ด้าน นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

๒. นักเรียนที่มีสถานะจำแนกตามเพศต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวทีทั้ง ๖ ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

* หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

**** อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

นักเรียนที่มีสถานะจำแนกตามอายุ มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวที่ต่อครู อาจารย์, การกตัญญูทเวที่ต่อบ้านและครอบครัว, การกตัญญูทเวที่ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยนักเรียนที่มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนที่มีอายุ ๑๔-๑๕ ปี และ นักเรียนที่มีอายุ ๑๖-๑๗ ปี

นักเรียนมีสถานะการศึกษาต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวที่ต่อบ้านและครอบครัว โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนมัธยมศึกษา ๔ และ นักเรียนมัธยมศึกษา ๕ ส่วนการกตัญญูทเวที่ต่อโรงเรียน โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวที่ต่อโรงเรียน มากกว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ นักเรียนมีสถานะจำแนกตามอาศัยอยู่ มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวที่แตกต่างกัน เกี่ยวกับการกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวที่ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยนักเรียนที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย มีระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวที่ต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และ นักเรียนที่อาศัยอยู่ญาติ

๓. ผลเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวที่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าส่วนใหญ่ ช่วยเหลือกิจการงานที่บ้านต่างๆ เช่น กวาดบ้าน หุงข้าว ล้างจาน อื่นๆ รองลงมา ร่วมกันไม่ตัดไม้ทำลายป่า และปลูกป่าทดแทน ส่วนอันสุดท้าย คือ เชื้อฟังกำสอน ของครูอาจารย์ ในเวลาเรียนอย่างตั้งใจ

คำสำคัญ : คุณธรรมและจริยธรรม

ABSTRACT

This research aims to 1) study the ethic principle of gratitude sense of students in Mattayom level in Ayutthaya province. 2) to compare the level of opinions in each factor of students in Mattayom level in Ayutthaya province. 3) to recommend the guidelines of ethic principle to develop the gratitude sense of students in Mattayom level in Ayutthaya province.

1. The results of the ethic principle of gratitude sense were divided into 6 aspects which were parents, teachers, home and family, school, nation, religion, and the king, and natural resources. The results showed that students' opinion in Matthayom level in Ayuttha province were in the most.

2 . Students have different behavior of gratitude senses to parents, teachers, home and family, and nation, religion, and the king, depending on their age. The students aged between 18-19 years old have gratitude sense to parents more than students aged 14-15 years old and students aged 16-17 years old.

Moreover, students have different behavior of gratitude senses to parents, teachers, home and family, and nation, religion, and the king, depending on their education. Students in Matthayom 6 have gratitude sense to parents more than students in Matthayom 4 and 5. Students in Matthayom 4 and 6 have gratitude sense to school more than students in Matthayom 5. Furthermore, students who live with grandparents have gratitude sense to parents more than students who live with parents and relatives.

3 . The result of recommendation of ethic principle development in gratitude sense of students in Matthayom level in Ayutthaya province found that most students do housework such as sweep the floor, cook rice, and wash the dishes, followed by reserve the forests and trees. The least is obey the teachers' instructions and concentrate in class.

Keywords : Morality

บทนำ

การดำเนินชีวิตของคนไทยนั้นมีการปฏิบัติต่อกันตามสถานภาพในแต่ละครอบครัว เช่น สถานภาพมารดาบิดา บุตรธิดา ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัว จึงต้องมีหลักจริยธรรมกำหนดให้สมาชิกปฏิบัติต่อกันด้วยเหตุที่ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาต่างๆ “จำแนกได้เป็น กลุ่มใหญ่ๆ ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธประมาณ ๙๕ % กลุ่มที่ นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณ ๔ % และกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ประมาณ ๑ % กลุ่มประชากรชาวพุทธเป็นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ จึงอาจกล่าวได้ว่า วิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยนั้น ดำเนินชีวิตไปตามหลักจริยธรรมด้านกตัญญูคุณเวที

สังคมไทยในอดีตนั้น บุตรและธิดาจะถูกอบรมสั่งสอน ให้รู้จักคุณธรรมจริยธรรม หาคุณประโยชน์จากภายในจิตใจ ซึ่งต่างจากยุคปัจจุบันที่มองหาแต่ประโยชน์แต่ภายนอก อันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดรอยร้าวภายในครอบครัว ยิ่งไปกว่านั้น บุตรธิดาบางคนขาดความเคารพเชื่อฟังมารดาบิดา เกรงใจเพื่อนมากกว่ามารดาบิดา ยอมขัดใจมารดาบิดาทำตามใจเพื่อนของตน มั่วสุมตามแหล่งอันมิควรต่างๆ เสพสิ่ง สเป็ดติด ก่ออาชญากรรม และกระทำความเลวร้ายต่างๆ ในสังคมขึ้นมากมาย^๑ ทำให้สถาบันครอบครัวยิ่งอ่อนแอเนื่องจากความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัววันน้อยลง

ดังนั้น ศึกษาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศเวที ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่คนไทยเราปฏิบัติตามแบบแผนคำสอนของพระพุทธศาสนานั้น จึงเป็นกรณีที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา องค์ความรู้ ความเชื่อ การปฏิบัติตัวของบุตรและธิดาเกี่ยวกับหน้าที่การมีความกตัญญูทศเวทีที่จะต้องปฏิบัติต่อมารดาบิดา หรือ อื่นๆ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการปลูกฝังศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนและกระตุ้นให้บุตรและธิดาตระหนักถึงหน้าที่ของตนเพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่ทุกคนทุกวัยในสถาบันครอบครัวและประเทศชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑. เพื่อศึกษาสภาพหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒.๒. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒.๓. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ ๒ ด้าน ได้แก่

๓.๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

^๑พุทธทาสภิกขุ,เยาวชนกับศีลธรรม,(สุราษฎร์ธานี : ธรรมทานมูลนิธิ ๒๕๓๗),หน้า ๔๒

ผู้วิจัยจะทำการค้นคว้าและศึกษาสภาพหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศวิถีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นโดยอาศัยปัจจัยขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศวิถีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๓.๒. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ก. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระดับมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๓ จำนวนทั้งหมด ๒๙ โรงเรียน โดยมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๔ - ๖ เป็นผู้ให้ข้อมูล มีประชากรทั้งหมด ๕,๐๙๒ คน

ข. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งตามกลุ่มขนาดของโรงเรียน โดยสุ่มเลือกมา ๓ โรงเรียน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีของ ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ระดับความคลาดเคลื่อนที่ ๕ % และระดับความเชื่อมั่น ๙๕% รวมทั้งหมด ๓๖๑ คน

ค. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิจัยได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามขนาดโรงเรียน ใหญ่ กลาง เล็ก โดยการสุ่มเลือกมา ๓ โรงเรียน ได้แก่ ขนาดใหญ่ ร.ร. อยุธยาวิทยาลัย, ร.ร.บางปะอิน “ราชานุเคราะห์ ๑”, ร.ร.เสนา “เสนาประสิทธิ์”, ขนาดกลาง ร.ร.นครหลวง “อุดมรัชต์วิทยา”, ร.ร.บางปะหัน, ร.ร.อุทัย, ขนาดเล็ก ร.ร.ท่าหลวงวิทยานุกูล, ร.ร.มหาราช “ประชานิมิตร”, ร.ร.บางบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทศวิถี ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน

๔.๑ รูปแบบการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

๔.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระดับมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๓ จำนวนทั้งหมด ๒๙ โรงเรียน โดยมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๔ - ๖ เป็นผู้ให้ข้อมูล มีประชากรทั้งหมด ๕,๐๙๒ คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งตามกลุ่มขนาดของโรงเรียน โดยสุ่มเลือกมา ๓ โรงเรียน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีของ ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and morgan) ระดับความคลาดเคลื่อนที่ ๕ % และระดับความเชื่อมั่น ๙๕% รวมทั้งหมด ๓๖๑ คน

๔.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ โรงเรียน เพศ อายุ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปัจจุบันอาศัยอยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการ “พฤติกรรมด้านกตัญญูทเวท” เป็นข้อคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ๕ ระดับ มีทั้งหมด ๔๐ ข้อ ซึ่งสร้างมาจากพฤติกรรมของความกตัญญูทเวทที่มี ๕ ระดับ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๕.๑. ผู้วิจัยได้ยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๕.๒. ผู้วิจัยได้ยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อออก

หนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยและนำไปแจกตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

๕.๓. ติดตามรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

๖.๑. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าความถี่ร้อยละ (Percentage)

๖.๒. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อหลักจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความถี่ (Frequency) และค่าความถี่ร้อยละ (Percentage)

๖.๓. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวหลักจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๗.๑ สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

๑) ค่าความสอดคล้อง (Index of item Object Congruence : IOC) ของแบบสอบถาม

๒) ค่าอำนาจความจำแนก (Item total correlation) ของแบบสอบถาม

๓) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

๔) สถิติพื้นฐาน

๕) ค่าความถี่ (Frequency)

๖) ค่าร้อยละ (Percentage)

๗) ค่าเฉลี่ย (Mean)

๘) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องศึกษาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทเวทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นจากผลการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอการ สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

๑. จากการศึกษาสภาพหลักหลักจริยธรรม ด้านกตัญญูทเวที ให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นหลักพฤติกรรมของการมีกตัญญูทเวที สรุปหัวข้อแบ่งได้ออกเป็น ๖ ด้าน คือ ด้านกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา ด้านกตัญญูทเวทีต่อครู อาจารย์ ด้านกตัญญูทเวทีบ้านและครอบครัว ด้านกตัญญูทเวทีต่อ โรงเรียน ด้านกตัญญูทเวทีต่อ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และด้านกตัญญูทเวทีต่อทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งทั้ง ๖ ด้าน นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

๒. นักเรียนที่มีสถานะจำแนกตามอายุ มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวทีแตกต่างกัน เกี่ยวกับการกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวทีต่อครู อาจารย์, การกตัญญูทเวทีต่อบ้านและครอบครัว, การกตัญญูทเวทีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยนักเรียนที่มีอายุ ๑๘-๑๙ ปี ระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนที่มีอายุ ๑๔-๑๕ ปี และ นักเรียนที่มีอายุ ๑๖-๑๗ ปี

นักเรียนมีสถานะการศึกษาต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวทีแตกต่างกัน เกี่ยวกับการกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวทีต่อบ้านและครอบครัว โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนมัธยมศึกษา ๔ และ นักเรียนมัธยมศึกษา ๕ ส่วนการกตัญญูทเวทีต่อโรงเรียน โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวทีต่อโรงเรียน มากกว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕

นักเรียนมีสถานะจำแนกตามอาศัยอยู่ มีระดับพฤติกรรมด้านกตัญญูทเวทีแตกต่างกัน เกี่ยวกับการกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา, การกตัญญูทเวทีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยนักเรียนที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย มีระดับพฤติกรรมด้านความกตัญญูทเวทีต่อบิดามารดา มากกว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา และ นักเรียนที่อาศัยอยู่ญาติ

๓. ผลเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักจริยธรรมด้านกตัญญูทวดเทีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าส่วนใหญ่ ช่วยเหลือกิจการงานที่บ้านต่างๆ เช่น กวาดบ้าน หุงข้าว ล้างจาน อื่นๆ รองลงมา ร่วมกันไม่ตัดไม้ทำลายป่า และปลูกป่าทดแทน ส่วนอันสุดท้าย คือ เชื่อฟังคำสอน ของครูอาจารย์ ในเวลาเรียนอย่างตั้งใจ ตั้งใจ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เหมาะแก่การนำมาใช้ในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน เพราะว่าช่วยส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม ประจําจิตประจําใจ ในการดำเนินชีวิต และต้องนำปัจจัยในทุกๆ ด้านมาใช้ร่วมกันตั้งแต่ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านศาสนา ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความอดทน ด้านมีความรับผิดชอบ จนถึงด้านการฝึกฝนตนเอง ให้มีเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่สูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ดังนี้

๑๐.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยของสังคมในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน สื่อมวลชน รัฐบาล รวมถึงวัด จะต้องมีส่วนร่วมในการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่ศึกษาอย่างจริงจัง และเป็นระบบมากขึ้น จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางที่จะช่วยปลูกฝัง พัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมของนักศึกษา ดังนี้

ครอบครัวของนักศึกษา พ่อแม่และผู้ปกครอง จะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี และจัดสรรเวลาในการพูดคุย ทานอาหาร หรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อที่จะสร้างความอบอุ่น ความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในครอบครัว เป็นการช่วยลดช่องว่าง ระหว่างตัวนักศึกษากับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

สถานศึกษาจะต้องมีการสนับสนุนโครงการต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม เช่น การจัดโครงการให้ครู-อาจารย์ นักศึกษา รวมถึงผู้ปกครอง เป็นเครือข่ายคุณธรรม นอกจากนี้ สถานศึกษาจะต้องวางนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนในทุกรายวิชามีการสอดแทรกเนื้อหาในส่วนที่เป็นคุณธรรมเข้าไปในการสอนทุกครั้ง

สถาบันทางสังคม โดยเฉพาะสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ ควรตระหนักการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับนักศึกษา และควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไปในรายการต่างๆ ด้วย ในส่วนของชุมชน ควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม โดยให้นักศึกษาในชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วม นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการออกโครงการรณรงค์ ส่งเสริม ยกย่องคนดีมีคุณธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา

สถาบันศาสนา ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติธรรม มีการจัดโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมโดยประสานความร่วมมือกับบ้าน สถานศึกษาและชุมชน นอกจากนี้ยังควรส่งพระเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถออกไปสอนธรรมะให้กับนักศึกษา นอกจากนี้วัดยัง ควรจัดสถานที่พร้อมด้วยพระเจ้าหน้าที่เพื่อคอยต้อนรับนักศึกษาในการไปจัดกิจกรรมด้านคุณธรรมที่วัด เป็นต้น

การร่วมมือกันของทุกภาคส่วนในสังคม จะช่วยให้นักศึกษาได้รับการปลูกฝัง พัฒนาความเป็นผู้ที่มีคุณธรรม และจริยธรรมได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ประภาศรี สีหอำไพ, **พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๔,

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐

คู่มือ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในสถาบันการศึกษา. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดิน

เชิงคุณธรรม : บริษัท ธรรมสาร จำกัด, ๒๕๕๒

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). **พุทธศาสนากับการแนะแนว**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. ศูนย์แนะแนว

การศึกษาและอาชีพ, ๒๕๔๕.

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ ฐิตธมฺโม), **สอนดีทำได้ มีคุณธรรมนำความรู้**, (ศูนย์ส่งเสริมและ

พัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, ๒๕๕๑

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช, พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเกี่ยวกับศาสนาและศีลธรรม,
(กรรมการศาสนากระทรวงวัฒนธรรม : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทยจำกัด, ๒๕๕๒

**การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**
**THE DEVELOPMENT OF QUALITY ASSURANCE THE GOVERNMENT OF
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY**

พระสุรชัย สุรชัย (หงษ์ตระกูล) *

สมศักดิ์ บุญปู**

สิน งามประโคน***

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research Method) ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน ๒๖๐ รูป/คน และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้บริหาร จำนวน ๕ รูป และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๘ รูป/คน เพื่อตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า E.F.A. วิเคราะห์ปัจจัย (Exploratory Factor Analysis) การวิเคราะห์เอกซอร์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า :

๑. องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบไปด้วย ๑) ปณิธาน วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ ๒) ผู้นำและการบริหารจัดการ ๓) กลยุทธ์ ๔) ลูกค้า/ผู้เรียน ๕) บุคลากร ๖) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ๗) ข้อกำหนดของหลักสูตร ๘) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ๙) กิจกรรมพัฒนาบุคลากร ๑๐) การสนับสนุนผู้เรียน

* หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

๑๑) สิ่งสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ๑๒) การประกันคุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน ๑๓) ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและความสัมพันธ์กับชุมชน/สังคม ๑๔) ผลผลิต/ผลลัพธ์ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๑๔ ด้าน พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก คือ สิ่งสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ผู้นำและการบริหารจัดการ ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและความสัมพันธ์กับชุมชน/สังคม ในส่วนของสิ่งสนับสนุนและอำนวยความสะดวก กลยุทธ์ และ ผลผลิต/ผลลัพธ์ตามลำดับ

๒.พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การวิเคราะห์ระบบ ประกอบด้วย องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการผลิตบัณฑิต ๒) ด้านการวิจัย ๓) ด้านการบริการวิชาการ ๔) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๕) ด้านการบริหารจัดการ ออกแบบระบบประกอบด้วย ๑) ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ๒) กระบวนการการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ๓) โครงการ/กิจกรรมการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การนำระบบไปใช้ ประกอบด้วย ๑) การเตรียมการดำเนินงาน ๒) การดำเนินงาน ๓) การประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบันของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษายานนอกระดับสถาบันของสำนักงาน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)

๓. ผลการตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ และด้านความเป็นไปได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเหมือนกันซึ่งอยู่ในระดับมากซึ่งต้องมีความรู้จากผลการวิจัย คือ ต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาระดับประเทศและระดับโลก

คำสำคัญ : การพัฒนาระบบ, การประกันคุณภาพการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Abstract

This research aims to To study the condition of components of university quality assurance in higher education. To develop the educational quality assurance system of Mahachulalongkornrajavidyalaya University. And to check the educational quality assurance system of

Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Using Mixed Research Method: quantitative research. Quantitative Research and Qualitative Research The research instrument was a questionnaire of the administrators of Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The Mahachulalongkornrajavidyalaya University There are 28 schools and colleges and 260 interviews with the administrators and teachers of the five schools. The interviews were conducted by in-depth interviews. An individual interview is an interview between the interviewer and the interviewee, including the administrators, faculty and staff. Asking deeply to answer. The study was conducted by the Faculty of Nursing, Mahidol University, and the Focus Group, with 8 faculty members. Department of General Education

The data were analyzed and analyzed by means of descriptive statistics, percentage, frequency, mean, standard deviation and C.F.A. Content analysis, content analysis, interview analysis, content analysis, and summary interviews. Focus Group uses content analysis and group discussion.

The research found that :

1. Components of the quality assurance system for higher education consist of: 1) Purpose, identity and identity 2) Leadership and management 3) Strategy 4) Customer / learner 5) Personnel 6) 7) Curriculum requirements 8) Curriculum structure and content 9) Staff development activities 10) Student support 11) Support and facilities 12) The quality of teaching and learning 13) feedback from stakeholders. Maintaining Arts and Culture and Community / Society Relations 14) Productivity /

2 . Development of the educational quality assurance system of Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The first part consisted of the components of the quality assurance system for education in 5 aspects: 1) the production of graduates; 2) research; 3) Academic Services 4) Arts and Culture Preservation 5) Management of Part 2: 1) Process Development 2) Process Development 3) The quality assurance program / activity. Part 3 The implementation consisted of: 1) Preparation of the operation 2) Implementation 3) Evaluation of the implementation Part 4 Development of the system It was modified according to the institutional quality assurance criteria of the Office of the Higher Education Commission. And adjusted according to the institution's

external quality assurance standards. The Office for Standards and Quality Assessment (Public Organization) (Public Organization)

The results of the audit of educational quality assurance system of Mahachulalongkornrajavidyalaya University The overall level is very high. When considering each aspect from the very least to the least. Suitability The benefits. And the possibilities. The respondents had similar opinions, which were at a high level.

Keywords : The Development Quality, Assurance Government, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

๑. บทนำ

จากความจำเป็นที่จะต้องประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของไทย จึงได้มีสาระบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ดังนี้^๑

หมวด ๖ มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมี ๔ ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง ๔ ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับ อุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ^๒หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ^๓

^๑ณัฐพล ชุมวรฐายี, บัณฑิตสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการคุณภาพในโรงเรียนเพื่อการประเมินภายนอก, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๕-๖.

^๒สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา, ๒๕๕๗), หน้า ๑-๒.

^๓ณัฐพล ชุมวรฐายี, บัณฑิตสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการคุณภาพในโรงเรียนเพื่อการประเมินภายนอก, (กรุงเทพมหานคร : บุ๊คพอยท์, ๒๕๔๕), หน้า ๑๐.

๑. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คือ การที่สถานศึกษา ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือทำให้ บุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

๒. การที่ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ ๑ ต้องทำให้การประกันคุณภาพ การศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคลากรทุกคนใน สถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยพัฒนาสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมาย ชัดเจน ทำตาม แผน ตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ มีความโปร่งใส และมี จิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

๓. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครู- อาจารย์ และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่ เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกัน ผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความ ต้องการของผู้ปกครอง สังคมและประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยภายใต้สถานะของมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐได้จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีพัฒนาการที่อิงกับเกณฑ์มาตรฐานของ ต้นสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเชื่อมโยงมาตรฐานต่างๆ ของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ความเป็นตัวตน ของมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งคณะสงฆ์ไทย เพื่อพร้อมรับต่อ การประเมินคุณภาพภายนอก มีการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒จนถึงปัจจุบันเป็นระยะ เวลา ๑๒ปี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีโครงสร้างการบริหารจัดการและการขยายส่วนงานได้สังกัดในฐานะ คณะ วิทยาเขต วิทยาลัย สงฆ์ ห้องเรียนและหน่วยวิทยบริการ ทั่วประเทศ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย มีหน่วยงานภายในสังกัดทั้งสิ้น ๔๙ แห่ง ได้แก่ คณะ ๕ คณะ วิทยาเขต ๑๐ แห่ง วิทยาลัยสงฆ์๑๒ แห่ง ห้องเรียน ๕ แห่ง และหน่วยวิทยบริการ ๑๗ แห่ง^๔

การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย เป็นสิ่งสำคัญที่บุคลากรในมหาวิทยาลัย ช่วยกันขับเคลื่อนและผลักดันให้ระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดบุคลากรต้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องโดยการกำหนดปัญหาและความต้องการ การ

^๔พระมหาสุทัศน์ ตีสรรวาที และคณะ, แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พ.ศ. ๒๕๕๕, หน้า ๑-๒.

วางแผน การทำกิจกรรม และการตัดสินใจปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ การร่วมแรงร่วมใจ การติดต่อประสานงาน ตลอดจนการมีส่วนร่วมในกระบวนการควบคุมตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานภายใต้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่อง ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากความสำเร็จในเบื้องต้นทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา

๒.๒ เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๓ เพื่อตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ขอบเขตของการวิจัย

๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาโดยมุ่งตรวจสอบเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ ๓๐๐ อันดับของการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก (QS World University Rankings ๒๐๑๖-๒๐๑๗)^๕ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เกณฑ์แบ่งออกดังต่อไปนี้

^๕การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก ประจำปี 2016/17 (QS World University Rankings 2016/17) โดยสำนักจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกอย่าง Quacquarelli Symonds หรือ QS จากประเทศอังกฤษ, <https://campus.campus-star.com/variety/19739.html> [ออนไลน์วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐]

๑) การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ ที่และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบันโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในปีการศึกษา ๒๕๕๙

๒) เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน(The Council of the University Presidents of Thailand Quality Assurance (CUPT QA)

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้เกณฑ์ของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า สมศ.

๔) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence (EdPEX))

๕) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาของอาเซียน(ASEAN University Network Quality Assurance :AUNQA)

๖) การประเมินคุณภาพในประเทศญี่ปุ่น(JUAA)

๗) เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศสิงคโปร์(School Excellence Model (SEM))

๓.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร คือ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย^๒ในส่วนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์ จำนวน ๒๘ แห่ง

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นตัวแทนส่วนกลาง วิทยาเขต และวิทยาลัยสงฆ์มีขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีด้วยกันหลากหลายวิธี ในที่นี้จะเสนอการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการกำหนดเกณฑ์ การใช้สูตรคำนวณและการใช้ตารางสำเร็จรูป ซึ่งแต่ละวิธีสามารถอธิบายได้ต่อไปนี้

๑. การกำหนดเกณฑ์ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งครอบคลุมใน ๒๘ แห่ง โดยเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ จำนวน ๗๗๕ รูป/คน

๒. การใช้ตารางสำเร็จรูปการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูป มีอยู่หลายประเภท ขึ้นอยู่กับ ความต้องการของผู้วิจัย ตารางสำเร็จรูปที่นิยมใช้กันในงานวิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการเปิดตาราง

^๒ข้อมูลสถิติการศึกษา, <http://www.info.mua.go.th>[ออนไลน์วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๑]

ประชากรของของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan)^๗ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตารางนี้ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรเช่นเดียวกัน และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๖๐ รูป/คน

๓.๓.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์จำนวน ๑๐ รูป/คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) แบบเจาะลึกรายบุคคล (Individual depth interview) เป็นการ ซักถามพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ เป็นการถามเจาะลึกถึงคำตอบ อย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในส่วนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขตและวิทยาลัยสงฆ์ จำนวน ๒๘ แห่ง

๓.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา ๑ ปี

๔. วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๑ เพื่อศึกษาสภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา มี ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาเอกสาร

๒. แจกแบบสอบถาม

๓. สัมภาษณ์

๑) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

แหล่งข้อมูล : หนังสือ บทความ ตำรา งานวิจัย website

เครื่องมือ : แบบศึกษาเอกสาร

การวิเคราะห์ : การวิเคราะห์เนื้อหา Content Analysis

ผลลัพธ์ที่ได้ : สภาพปัจจุบันและปัญหาของการประกันคุณภาพ

๒) ศึกษากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

^๗Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan.1970 อาจใน อีริคเคอะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี :สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๔๓.

๒. แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษาบุคลากร จำนวน ๒๒๖ รูป/คน โดยได้จากการ กำหนดกลุ่มตัวอย่างสัดส่วน ๑:๒๐ ของ (Hair, J. F., Black, ๑๙๙๘)

เครื่องมือ : แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล : ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า C.F.A. วิเคราะห์ปัจจัย (confirmatory factor analysis)

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้สภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา

๓) ศึกษาจากการ

๑. สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหา จุดอ่อน,จุดแข็ง,โอกาส ผู้บริหารคณาจารย์ จำนวน ๑๐ รูป/คน โดยเลือกแบบเจาะจงซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ในการคัดเลือก

เครื่องมือ : แบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา Content Analysis

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้สภาพขององค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา, จุดแข็ง,จุดอ่อน,โอกาส

ขั้นตอนที่ ๒ เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๑.ยกร่าง

๒.สนทนากลุ่ม (Focus Group)

๑) ยกร่างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย

แหล่งข้อมูล : ผลลัพธ์จาก วัตถุประสงค์ ข้อที่ ๑

เครื่องมือ : แบบศึกษาเอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา Content Analysis

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ฉบับร่างที่ ๑)

๒.พัฒนาโดยสนทนากลุ่ม

แหล่งข้อมูล : ผู้ทรงคุณวุฒิ / นักวิชาการ / ผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยการเลือก แบบเจาะจงกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก

เครื่องมือ : แบบสัมภาษณ์ที่ได้จากระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ฉบับร่างที่ ๑)

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา Content Analysis

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ฉบับร่างที่ ๒)

ขั้นตอนที่ ๓ เพื่อตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี 2 ขั้นตอน

๑. ตรวจสอบรูปแบบ

๒. ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอ

ตรวจสอบโดยการแจกแบบสอบถาม มาตรฐานการประเมิน ๔ ด้าน ๑.ความเป็นประโยชน์ ๒.ความเป็นไปได้ ๓.ความเหมาะสม ๔.ความถูกต้อง แหล่งข้อมูล : ผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ในการคัดเลือก

เครื่องมือ : แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล : ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า C.F.A. วิเคราะห์ปัจจัย (confirmatory factor analysis)

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ฉบับร่างที่ ๓)

๒. แก้ไขปรับปรุงและนำเสนอ

แหล่งข้อมูล : อาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้วิจัย

เครื่องมือ : แบบศึกษาเอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลลัพธ์ที่ได้ : ได้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยการวิเคราะห์ฉบับสมบูรณ์

๕. ผลการวิจัย

๑. องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบไปด้วย ๑) ปณิธาน วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ ๒) ผู้นำและการบริหารจัดการ ๓) กลยุทธ์ ๔) ลูกค้า/ผู้เรียน ๕) บุคลากร ๖) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ๗) ข้อกำหนดของหลักสูตร ๘) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ๙) กิจกรรมพัฒนาบุคลากร ๑๐) การสนับสนุนผู้เรียน ๑๑) สิ่งสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ๑๒) การประกันคุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน ๑๓) ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและความสัมพันธ์กับชุมชน/สังคม ๑๔) ผลผลิต/ผลลัพธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ **บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และคณะ** วิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องชี้วัดสำหรับการประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยและตัวชี้วัดเพื่อการประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอรูปแบบและแนวทางในการวางระบบการติดตามประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

และกฎหมายการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นพบว่าองค์ประกอบปัจจัยและตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีจำนวน 4 องค์ประกอบ 18 ปัจจัย 46 ตัวบ่งชี้ และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์กล่าวคือองค์ประกอบที่ 1 การจัดหาทรัพยากรมนุษย์มี 5 ปัจจัยคือการวางแผนทรัพยากรมนุษย์การวิเคราะห์งานการสรรหาการคัดเลือกและการแต่งตั้งมีตัวบ่งชี้ 16 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 2 การให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์มี 6 ปัจจัยคือการเลื่อนตำแหน่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนการประเมินผลการปฏิบัติงานค่าตอบแทนการย้าย (ภายในองค์การเดียวกัน) และการจูงใจมีตัวบ่งชี้ 12 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มี 3 ปัจจัยคือการฝึกอบรมการศึกษาและการวางแผนและการพัฒนาอาชีพมีตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 4 การธำรงรักษาและป้องกันทรัพยากรมนุษย์มี 4 ปัจจัยคือพนักงานสัมพันธ์สุขภาพและความปลอดภัยการดำเนินการทางวินัยและการพ้นจากตำแหน่งมีตัวบ่งชี้ 7 ตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์มีตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้คือด้านประสิทธิผลและด้านประสิทธิภาพ^๔

๒. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ ประกอบด้วย องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการผลิตบัณฑิต ๒) ด้านการวิจัย ๓) ด้านการบริการวิชาการ ๔) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๕) ด้านการบริหารจัดการ ส่วนที่ ๒ ตัวแบบ ประกอบด้วย ๑) ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ๒) กระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ๓) โครงการ/กิจกรรมการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ส่วนที่ ๓ การนำไปใช้ ประกอบด้วย ๑) การเตรียมการดำเนินงาน ๒) การดำเนินงาน ๓) การประเมินผลการดำเนินงาน ส่วนที่ ๔ เงื่อนไขการพัฒนาระบบ ประกอบด้วย ปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบันของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษายานอกระดับสถาบันของสำนักงาน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.) สอดคล้องกับงานวิจัยของ **กนิษฐา สนิเือก** ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๑) การมีส่วนร่วมในการวางแผน ๒) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ๓) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ๔) การมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางปรับปรุง

แนวทางและข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ๑) ด้านการบริหารจัดการได้แก่ การนำเกณฑ์การประกันคุณภาพเป็นแนวทางในการดำเนินงาน พิจารณาวางแผนการปฏิบัติราชการของ

^๔บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และคณะ. การพัฒนาเครื่องชี้วัดสำหรับการประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547.

คณะร่วมกัน และจัดทำแผนด้านการจัดการเรียนการสอน แผนการวิจัย แผนการบริหารวิชาการ และแผนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน การจัดเก็บเอกสารอย่างเป็นระบบ ๒) ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนของคณะและการประกันคุณภาพแก่บุคลากร เพื่อให้ตระหนักถึงการประกันคุณภาพเป็นงานที่ต้องดำเนินอย่างสม่ำเสมอ ในงานประจำ ๓) ด้านการติดตามตรวจสอบ โดยมีการประชุมเพื่อติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ^๔

ผลการตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ และด้านความเป็นไปได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเหมือนกันซึ่งอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์และความ เป็นไปได้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเหมือนกัน

ด้านการผลิตบัณฑิตระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความเหมาะสม ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์

ด้านการวิจัยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้และความเหมาะสม

ด้านการบริการวิชาการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และความถูกต้อง ด้านความเป็นประโยชน์

ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้

ด้านการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ สอดคล้อง

^๔กนิษฐา สนเพือก, รายงานการวิจัย การศึกษาการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพัฒนาการท่องเที่ยว (มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่, ๒๕๕๖).

กับ สุจิตรา สุนทรมัย ได้วิจัยเรื่อง ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมต่องานประกันคุณภาพของบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า ทักษะคิดของบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์ต่องานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ การมีคุณภาพการศึกษาจะประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารงานของหน่วยงาน การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการบริหารการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นำไปสู่คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆได้ การประกันคุณภาพการศึกษาทำให้หน่วยงานเกิดการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีบุคลากรผู้รับผิดชอบด้านประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรงในเรื่องการมีส่วนร่วมต่องานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบและการมีส่วนร่วมต่องานด้านประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้บริหารและไม่ใช่ผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่แตกต่างกันในเรื่องทัศนคติต่องานด้านประกันคุณภาพการศึกษา นอกนั้น บุคลากรที่มีเพศต่างกัน สถานภาพต่างกัน ประสบการณ์ในการสอน/การทำงานต่างกัน การทำหน้าที่ด้านประกันคุณภาพต่างกัน มีทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานด้านประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน^{๑๐}

ส่วนที่ ๒ ตัวแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้

ขั้นตอนการพัฒนาระบบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์

กระบวนการการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้

กระบวนการการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษานอกของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์

^{๑๐}สุจิตรา สุนทรมัย, “ทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร”,วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง ปีที่๒๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๕), หน้า ๑-๒

โครงการ/กิจกรรมการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ **ปรารณา อังคประสาทชัย** ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมงคลตะวันออก พบว่า^{๑๑}

๑. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกส่วนใหญ่เป็น เพศชาย สถานภาพเป็นข้าราชการ มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงาน ๑๐ ปีขึ้นไปมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

๒. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ ส่วนเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

๓. แรงจูงใจภายในลักษณะงานการประกันคุณภาพการศึกษา บรรยากาศองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. แรงจูงใจภายในลักษณะงานการประกันคุณภาพการศึกษาและบรรยากาศองค์กร ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน มีอำนาจทำนายการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ได้ร้อยละ ๔๐ โดยแรงจูงใจ ภายในลักษณะงานประกันคุณภาพการศึกษามีอิทธิพลต่อการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเท่ากับ .๔๖

ส่วนที่ ๓ การนำไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้องและความเหมาะสม ด้านความเห็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์

การเตรียมการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์มีความคิดเห็นในระดับมาก

^{๑๑}ปรารณา อังคประสาทชัย, “ปัจจัยส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก”, **หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ)** (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๕).

การประเมินผลการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ **อมรพรรณ ประจันตวนิชย์** ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สรุปแนวคิดและหลักการของการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ว่า “หัวใจของการประกันคุณภาพ อยู่ที่ความร่วมมือของบุคลากรเป็นสำคัญ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายต้องยอมรับระบบควบคุมคุณภาพ และปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาโลก ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพที่แท้จริง”^{๑๒}

ส่วนที่ ๔ เงื่อนไขการพัฒนาระบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ **จันทร์พร สุตจำนงค์** ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอน มีส่วนร่วมด้านการปรับปรุงระบบมากที่สุดซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๑ รองลงมา ได้แก่ ด้านการดำเนินงานซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๙ ด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงานซึ่งอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ และด้านการวางแผนซึ่งอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๓ นอกจากนี้ยังพบว่า ด้านการวางแผนของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันตามสถานภาพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ด้านการดำเนินงานของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันตามสถานภาพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันตามสถานภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และด้านการปรับปรุงระบบของการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันตามสถานภาพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๑๓}

^{๑๒}อมรพรรณ ประจันตวนิชย์, “ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”, **ปริญญา นิพนธ์, หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต** สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐), หน้า ๑๒ - ๑๓.

^{๑๓}จันทร์พร สุตจำนงค์, “การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๘).

๖. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ควรนำการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปพัฒนาระบบการประกันคุณภาพโดยพัฒนาให้ทัดเทียมกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยระดับโลก

๒. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงและรายงานผลการปรับปรุงให้ทางผู้บริหารได้รับทราบและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

๓. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ควรจัดทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยระดับโลกเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับโลกต่อไป

๖.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรทำการศึกษาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๒. ควรศึกษาการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๓. ควรทำการศึกษาแรงจูงใจในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา สนเผือก. รายงานการวิจัย การศึกษาการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพัฒนาการท่องเที่ยว.มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่, ๒๕๕๖.

จันทร์พร สุดจำนง. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสายสนับสนุน การเรียนการสอน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,(สาขาวิชาการบริหารทั่วไป : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๘.

ณัฐพล ชุมวรฐายี. บัณฑิตสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการคุณภาพในโรงเรียนเพื่อการประเมินภายนอก. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด, ๒๕๕๕.

ธีรภูมิเอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี :สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๔๓.

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ และคณะ. การพัฒนาเครื่องชี้วัดสำหรับการประเมินผลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๗.

ปราธนา อังคประสารทชัย. “ปัจจัยส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก”. **หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต** (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๕.

พระมหาสุทัศน์ ตีสรวาทิ และคณะ. แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พ.ศ. ๒๕๕๕.

สถาพร ถาวรธวัชสน์ ผศ.ดร.และคณะ, การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๕๕.

สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา, ๒๕๕๗.**

สุจิตรา สุกนธมัตติ. “ทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร”,วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง ปีที่๒๑ ฉบับที่ ๑. มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๕.

อมรพรรณ ประจันตวนิชย์. “ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”, **ปริญญานิพนธ์, หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต** สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๐.

**การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗
โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี**
**THE INSTITUTE ADMINISTRATION OF THE ADMINISTRATORS ACCORDING
TO SAPPURISA-DHAMMA OF SCHOOLS IN KHLONGLUANG DISTRICT
PATHUMTHANI A PROVINCE**

พระมหาณัฐรัตน์ ฐานวุฑโฒ (นิยมหอม) *

วัฒน์ย์ ปานจินดา**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาและเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน เริ่มด้วยการศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษา ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

๑. การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ทั้ง ๗ ด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

๒. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการความคิดเห็นของครู และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ แตกต่างกันไป เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ ในรายละเอียดพบว่า ด้านรู้จักเหตุ และด้านรู้จักบุคคลแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญ ที่ .๐๑

๓. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ผู้บริหารใช้กฎระเบียบวินัยและเหตุผลมากเกินไป จนทำให้เกิดความขัดแย้ง ขาดเป้าหมายและ

* หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

** ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. Faculty of Nursing, Siam University, Thailand.

ขาดความเชื่อมั่นในการบริหารสถานศึกษา และออกคำสั่ง ใช้งบประมาณในการบริหารสถานศึกษาเกินงบประมาณ จัดทำโครงการไม่ถูกต้องกับจังหวะเวลา ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนในองค์กร และภายนอกองค์กร ใช้นุเคราะห์ไม่เหมาะสมกับงาน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร ผู้บริหารควรเป็นผู้มีความรู้ ควรมีโอกาสได้เข้าร่วมอบรมพัฒนาตนเอง จะต้องรู้จักเหตุ รู้หลักการ และรู้หน้าที่ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้น ควรเปิดใจให้กว้าง และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน และปล่อยวางให้มากกว่านี้ ควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีความอดทน อดกลั้น และอย่ายึดกับตนเองมากกว่าองค์กร ควรนำหลักธรรมมาปฏิบัติให้เกิดตามหลักของทางสายกลางให้มากขึ้น ควรที่จะรู้จักประมาณตน ควรจะนำงบประมาณที่ส่วนกลางจัดสรรให้ไปใช้อย่างเหมาะสม และพัฒนาองค์กรให้เจริญเติบโตกว่านี้ ควรรู้เวลาและโอกาสในการพัฒนาโรงเรียน ควรมีแผนในการพัฒนา การปฏิบัติงานหรืองานในโรงเรียนใช้เวลาให้เหมาะสม และควรที่จะมีเป้าหมายและแผนในการดำเนินงานให้ชัดเจน ควรเป็นมิตรกับชุมชน องค์กรอื่นๆ เพื่อที่จะทำให้ได้รับความไว้วางใจจากบุคคลภายในและภายนอก ควรที่จะเลือกปฏิบัติ ควรเลือกบุคคลากรในการทำ งานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลนั้นๆ และควรให้มีการอบรมการบริหารงานด้านบุคลากรเพื่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับหมู่คณะและองค์กรได้

คำสำคัญ : การบริหารสถานศึกษา, หลักสัปปุริสธรรม ๗.

Abstract

The research on School Administration Based on Sappurisa Dhamma of School Administrators of Secondary Schools in Khlongluang District, Pathumthani Province was aimed at studying the school administration, comparison of the opinions on the school administration, and problems, obstacles and suggestions in school administration based on Sappurisa Dhamma of school administrators of secondary schools in Khlongluang district, Pathumthani province. The mixed research methods were used in the study starting with the study of school administration condition and then collecting teachers' opinion with questionnaires. The research results showed that:

1. The school administration based on Sappurisa Dhamma of school administrators of secondary schools in Khlongluang district, Pathumthani province was at the high level in all 7 aspects.
2. In comparison, the teachers and the school administrators having different genders, ages, positions, education levels and work experiences had

different levels of opinions towards school administration based on Sappurisa Dhamma. In details, the difference was found on Knowing the Cause and Knowing the different individuals with a significant statistic figure at 0.01.

3. Problems and obstacles were that administrators were so strict and used excessive discipline that caused conflicts in performance, administrated the schools aimlessly and unconfidently, spent the budget excessive the budget limit, arranged the projects in inappropriate time, lacked of human relations with inside and outside people, and not put the right men in the right job.

Suggestions were as follows; the school administrators should be qualified in their positions, trained for self-improvement, should know the cause, principle and duty to increase the work efficiency, be open-minded, self-controlled, patient, conformed to the law, sacrifice to the organizations, work in accordance with the Middle Path, be contentment, spend budget appropriately, improve the organizations, set up school development plans, work for the organization with full strength and capacity, be friendly to community and other agencies, assign the right man to the right job, arrange training programs for personnel for self-improvement and organization progress.

Keywords : The Institute Administration, Sappurisa-Dhamma.

บทนำ

สภาพสังคมในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ในยุคโลกาวิวัฒน์ ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จากสื่อที่มีความทันสมัย เยาวชนรับเอาวัฒนธรรมต่างๆ มาเลียนแบบจนเกิดเป็นค่านิยม เช่น การแต่งกาย การคบเพื่อน การพูดจา การวางตัวในสังคมถูกครอบงำด้านวัตถุมากเกินไปทำให้ความเห็นอกเห็นใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ขาดหายไปจากจิตใจของคนไทย ความเห็นแก่ตัวก็มีมากขึ้น เนื่องจากการรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นส่วนใหญ่จึงไม่เหมาะสมกับความเป็นชาวพุทธ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ควรจะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อไม่ให้วัฒนธรรมประเพณีของไทยเสื่อมไปจากจิตใจของเยาวชนและสังคมไปมากกว่านี้ จึงทำให้สถานศึกษาเป็นระบบราชการมากยิ่งขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่ที่จะต้องบริหารงานในโรงเรียนของตนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อ

ความสำเร็จขององค์กร^๑มีผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยหลักต้นสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษา และการบริหารงานในโรงเรียนประสบผลสำเร็จ เป็นอย่างดีได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ อย่างยิ่ง ควรเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างจากผู้บริหารทั่วไป กล่าวคือ ผู้นำดำรงรักษาสถานภาพที่เจริญรุ่งเรืองขององค์กรเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไว้เท่านั้น หากแต่จะมุ่งแสวงหาวิถีทางปฏิบัติที่จะนำองค์กรให้ไปสู่การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหาร เพื่อที่จะนำผู้บริหารไปสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ โดยกำหนดว่าผู้บริหารมีหน้าที่แนะนำ ตักเตือน หรือการกำหนดกับดูแลบุคลากรในองค์กร การที่จะปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวให้ได้ผลดี ผู้บริหารต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้บริหารจะต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้นำให้เหมาะสม^๒ มีบุคลิกภาพที่ดี มีปฏิภาณไหวพริบดีมีการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความรับผิดชอบสูง มีใจเป็นกลาง พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริตยุติธรรม มีคุณธรรม มีความอดสาหะวิริยะ อดทน มีความเสียสละ มีความสม่ำเสมอมั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร มีความก้าวหน้าในการ พูดและการปฏิบัติ มีความตื่นตัวอยู่เสมอ มีสุขภาพดีเป็นผู้ประสานงานที่ดี เป็นนักพัฒนาและ เป็นนักบริการสังคม รู้จักพัฒนาตนเองและสังคมมีความเป็นประชาธิปไตย มีความรักในสถาบัน ชาติ และอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม^๓ในสถานศึกษาซึ่งเป็น หน่วยงานสำคัญในการหล่อหลอมความเป็นคนให้กับนักเรียนหากผู้บริหารสถานศึกษามี คุณธรรม จริยธรรม ย่อมส่งผลต่อการจัดการศึกษาในทุกๆ ด้าน ผู้บริหารควรนำหลักพุทธธรรม มาใช้ให้เหมาะสมในด้านการครองตน ครองคน และครองงานโดยควรนำ หลักสัปปุริสธรรม ๗ มาประยุกต์กับการบริหารจัดการและการตัดสินใจ ดังที่ พระพรหมคุณาภรณ์ กล่าวไว้ว่า คน สมบูรณ์แบบหรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิก ที่ดีมีคุณค่าที่แท้จริงของมนุษยชาติ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน ผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่ความสันติสุขและความสามัคคีมี ธรรม^๔คุณธรรมและจริยธรรม จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินบทบาทหน้าที่ของการเป็น

^๑พระมหาสุทนต์ สุทฺธสโน (นุราช), “ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนวิถิพุทธ ระดับ ประถมศึกษา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

^๒กระแสนันท์ ปลั่งมะณี และศิริฉัตร ศรีคล้า, “การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๓,” **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๑).

^๓ชัยญา ชนะมาร, “การศึกษาคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

^๔เกศกัญญา อนุกุล, “การบริหารโครงการคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต ๒,” **วิทยานิพนธ์พุทธ ศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

ผู้นำที่ดี หากผู้นำขาดซึ่งคุณธรรมและจริยธรรม ย่อมจะทำให้ผู้นำนั้นขาดความชอบธรรมในการทำหน้าที่ในองค์กรนั้นต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากคุณธรรมและจริยธรรมถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบทบาทหน้าที่ของผู้นำ ที่ทำให้ผู้นำสามารถได้รับการยอมรับความเชื่อถือ ตลอดจนความนับถือจากบุคคลต่างๆ ทั้งในองค์กรและสังคมทั่วไป ดังนั้น ปัญหาการขาดคุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ ย่อมทำให้ผู้นำไม่เป็นที่ยอมรับต่อบุคคลทั่วไปทั้งในองค์กรและในสังคม ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อหลักบริหารงานและภาพลักษณ์ขององค์กรให้เสื่อมลง และย่อมนำมาซึ่งความล่มสลายขององค์กรในอนาคตเช่นกัน^๕

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นธรรมของสัตบุรุษคุณสมบัติของคนดี คือ ความรู้จักเหตุ ความรู้จักผล ความรู้จักตน ความรู้จักประมาณ ความรู้จักกาล ความรู้จักชุมชน และความรู้จักบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑) เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
- ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
- ๓) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

๑) ขอบเขตด้านเนื้อหา

^๕พระมหารุ่งโรจน์ ธมมภูมธี (ศิริพันธ์), “การศึกษาวิเคราะห์ภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนาเถรวาท,” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐).

เนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยมีหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักเหตุ ด้านการรู้จักผล ด้านการรู้จักตน ด้านการรู้จักประมาณ ด้านการรู้จักกาล ด้านการรู้จักชุมชนและด้านการรู้จักบุคคล

๒) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มี จำนวน ๓ โรงเรียน คือ ๑) โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ จำนวน ๑๐๘ คน ๒) โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน ๑๔๗ คน ๓) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต จำนวน ๑๗๑ คน รวมประชากรทั้งหมด ๔๒๖ คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มี จำนวน ๓ โรงเรียน คือ ๑) โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ จำนวน ๕๐ คน ๒) โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน ๗๐ คน ๓) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต จำนวน ๘๑ คน รวมประชากรทั้งหมด ๒๐๑ คน โดยใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ๒๐๑ คน จากนั้นจึงทำการสุ่มแบบง่าย โดยวิธีการเทียบสัดส่วน^๖

๓) ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยกำหนดสถานที่ทำการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๔ มีจำนวน ๓ โรงเรียน คือ ๑) โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒน์ (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระราชูปถัมภ์ ๒) โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ๓) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต

๔) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงการวิจัยครั้งนี้ คือตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๙ เดือน

สรุปผลการวิจัย

๑) **ระดับความคิดเห็นของครู** และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ระดับความคิดเห็นของครู และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

^๖พิชิต ฤทธิ์จัญญ, *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*, (กรุงเทพมหานคร : เแฮส ออฟ เดอร์ มีส์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๙๙.

ปฐกฐกรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ๓.๙๕ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระณัด วาฒโน (บุตรสวัสดิ์)**^๗ ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้นำตามหลักสัปฐกฐกรรม ๗" พบว่า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้นำที่ดีนั้นย่อมประกอบด้วยหลัก ๓ ประการ คือ หลักการครองตน ครองคนและครองงาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้นำเกิดการพัฒนาด้าน พัฒนาคน และพัฒนาระบบการทำงาน ให้มีคุณภาพที่สมบูรณ์แบบทั้งสองด้าน คือ คุณภาพด้านจิตใจ และคุณภาพด้านความสามารถ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้นำที่ดีตามหลัก สัปฐกฐกรรม ๗ ในพระพุทธศาสนา จะต้องยึดหลักธรรมเป็นคุณธรรมสำคัญสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และ **พระมหารุ่งโรจน์ ธมมฐฐเมธี (ศิริพันธ์)**^๘ ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนาเถรวาท” พบว่า หลักสัปฐกฐกรรม หมายถึง ธรรมของสัปฐกฐชน คือ คนดี หรือคนที่แท้ซึ่งมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำที่สมบูรณ์ ๗ ประการดังนี้

๑. อัมมัญญตา เป็นผู้รู้จักเหตุผล คือเมื่อผู้นำตำแหน่ง จะทำหน้าที่อะไรก็ตามต้องรู้หลักการ รู้งาน รู้หน้าที่ ถึงกฎเกณฑ์ของสิ่งทั้งหลายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหน้าที่รับผิดชอบของตน โดยรู้ว่าสิ่งนี้เป็นเหตุแห่งสุข สิ่งนี้เป็นเหตุแห่งทุกข์ และจำให้ความสุขแก่ผู้ใต้ปกครองได้อย่างไร และให้การช่วยเหลือตั้งตนอยู่ในหลักการนั้น

๒. อัตถัญญตา รู้จักจุดมุ่งหมายและผล คือรู้จุดมุ่งหมายที่ตนกระทำว่ามีจุดมุ่งหมายอะไรในการปกครอง คือปรารถนาให้ผู้ใต้ปกครองมีความสุขเป็นหลักในการปกครอง

๓. อัตตัญญตา รู้จักตน คือรู้ตามความเป็นจริงว่า โดยชาติ โดยตระกูล โดยหน้าที่ โดยคุณธรรมและความรู้ที่ตนมีอยู่แล้ว จะประพฤติดตนให้สมกับที่เป็นผู้ปกครองว่าสิ่งที่ตนกระทำไปนั้นให้อะไรแก่ผู้ใต้ปกครอง

๔. มัตตัญญตา รู้จักประมาณ คือรู้จักประมาณในการลงทัณฑ์ และการเก็บเกี่ยวภาษีอากรแต่พอควร รู้จักประมาณในการแบ่งปันความสุขแก่ผู้ใต้ปกครองให้ทั่วถึง

๕. กาลัญญตา รู้จักกาล คือรู้กาลอันควรในการทำกิจต่างๆ เวลาไหนควรจะทำอะไร

๖. ปริสัณญตา รู้จักชุมชน คือรู้กิริยาที่พึงประพฤติดต่อชุมชนนั้นว่าแต่ละชุมชนมีความต้องการอะไร ควรจะสงเคราะห์อย่างไรจึงเหมาะสม

^๗พระณัด วาฒโน (บุตรสวัสดิ์), "การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้นำตามหลักสัปฐกฐกรรม ๗", **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑).

^๘พระมหารุ่งโรจน์ ธมมฐฐเมธี (ศิริพันธ์), การศึกษาวิเคราะห์หลักภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนา เถรวาท, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐).

๗. บุคคลัญญตา รู้จักบุคคล คือรู้จักจิตของแต่ละบุคคลว่ามีความโน้มเอียงไปด้านใด ผู้ปกครองที่มีความเข้าใจหรือมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว ย่อมสามารถช่วยให้สามารถทำงานกับบุคคลที่มีความหลากหลายได้อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

๒) ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการความคิดเห็นของครู และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน นำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ ครู และเจ้าหน้าที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ครู และเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ ในภาพรวมพบว่า ด้านรู้จักเหตุ แตกต่างกันมีที่ระดับนัยสำคัญ ที่ .๐๑ ส่วนด้านรู้จักบุคคลแตกต่างกัน ระดับนัยสำคัญ ที่ .๐๑ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาคมเพชร วชิรปญโญ (เรื่องผา)**^๙ ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การนำหลักสัปปริสธรรม ๗ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี” ว่า สัปปริสธรรม ๗ คือ ธรรมของสัตบุรุษ ในการบริหารงานในองค์การต่าง ๆ ถ้าองค์การใด ได้บุคลากรที่เป็นสัตบุรุษก็ย่อมจะสร้างความเจริญสามัคคีให้แก่หน่วยงานหรือองค์การอย่างสบาย เพราะบุคลากรหรือผู้บริหารใช้หลักการรู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตนเอง รู้จักประมาณ รู้เวลา รู้จักชุมชน และรู้จักบุคคลทั้งในชุมชนและองค์การ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้วิจัยได้นำมาเสนอนี้ ใช้หลักธรรม ๗ ประการหรือไม่อย่างไร การนำหลักธรรมนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความสามัคคีในองค์การเป็นแรงจูงใจในการทำงานของฝ่ายปฏิบัติ ตลอดจนการบริหารงานที่มีคุณภาพเกิดขึ้นอีกด้วย หลักสัปปริสธรรม ๗ ประการ แปลว่า ธรรมของสัตบุรุษได้แก่ คนดี มีความประพฤติ ทางกาย วาจา ถูกต้องเรียบร้อยไม่มีโทษ มี ๗ ประการ และ **พระสามารถ อานนโท**^{๑๐} ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำตามหลักสัปปริสธรรม” พบว่า ผู้นำโดยทั่วไปและผู้นำตามหลักสัปปริสธรรมเป็นผู้นำที่มีลักษณะเป็นศูนย์รวมมี

^๙พระมหาคมเพชร วชิรปญโญ (เรื่องผา), “การนำหลักสัปปริสธรรม ๗ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

^{๑๐}พระสามารถ อานนโท, “ภาวะผู้นำตามหลักสัปปริสธรรม”, **วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘).

หลักการ มีจุดมุ่งหมายในการทำงาน มีการประเมินตน มีการรู้จักประมาณความพอดีในทุกกรณี รู้จักเวลาที่เหมาะในการดำเนินกิจการ รู้ระเบียบโครงสร้างของสังคม ตลอดจนรู้จักประเภทบุคคลที่ควรคบหา ทำให้สามารถเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับหน้าที่และนำความสงบมาสู่สังคมได้

๓) สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีด้านรู้จักเหตุ อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารใช้กฎระเบียบวินัยและเหตุผลมากเกินไป จนทำให้เกิด ความขัดแย้ง จำนวน ๓๔ คน

๒. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีด้านรู้จักผล อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารขาดเป้าหมายในการบริหารสถานศึกษา จำนวน ๓๘ คน

๓. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีด้านรู้จักตน อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารขาดความเชื่อมั่นในการบริหารสถานศึกษา และออกคำสั่ง จำนวน ๓๓ คน

๔. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีด้านรู้จักประมาณ อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารใช้งบประมาณในการบริหารสถานศึกษาเกินงบประมาณที่มีอยู่ จำนวน ๓๕ คน

๕. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีด้านรู้จักกาล อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารจัดทำโครงการไม่ถูกต้องกับจังหวะเวลา จำนวน ๓๗ คน

๖. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักชุมชน อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนในองค์กร และภายนอกองค์กร จำนวน ๓๖ คน

๗. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารใช้บุคลากรไม่เหมาะสมกับงาน จำนวน ๓๙ คน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักเหตุ อยู่ในระดับมาก คือ ควรใช้หลักการและเหตุผลให้ตรงกับสถานการณ์นั้นๆ เพื่อแก้ปัญหา จำนวน ๓๗ คน

๒. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักผล อยู่ในระดับมาก คือ ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารสถานศึกษา จำนวน ๓๐ คน

๓. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักตน อยู่ในระดับมาก คือ ควรสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น ในการบริหารสถานศึกษา จำนวน ๓๘ คน

๔. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักประมาณ อยู่ในระดับมาก คือ ควรใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างเหมาะสมกับโครงการ หรือ กิจกรรมต่างๆ โดยให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำนวน ๓๑ คน

๕. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักกาล อยู่ในระดับมาก คือ ควรจัดทำโครงการให้ตรงกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการบริหารโครงการต่างๆจำนวน ๓๘ คน

๖. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักชุมชน อยู่ในระดับมาก คือ ควรมีนุชยสัมพันธ์ที่ดีกับคนทั้งภายในและภายนอกองค์กร จำนวน ๔๐ คน

๗. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรู้จักบุคคล อยู่ในระดับมาก คือ ควรใช้บุคลากรให้เหมาะสมกับการงานที่พึงกระทำได้ จำนวน ๓๒ คน

ข้อเสนอแนะ แนวทางส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปริสรธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สรุปได้ดังนี้

ด้านธัมมัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารเป็นผู้มีความรู้ แต่ควรมีโอกาสได้เข้าร่วมอบรมพัฒนาตนเอง กล่าวคือผู้นำ นั้นจะต้องรู้จักเหตุ รู้หลักการ และรู้หน้าที่เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้น

ด้านอัตถัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารควรเปิดใจให้กว้างและยอมรับฟังความคิดเห็นความรู้สึกของผู้ร่วมงาน และปล่อยวางให้มากกว่านี้

ด้านอัตตัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารควรควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีความอดทน อดกลั้น และอย่ายึดกับตนเองมากกว่าองค์กร ควรนำหลักธรรมมาปฏิบัติให้เกิดตามหลักของทางสายกลางให้มากขึ้น

ด้านมัตตัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารควรที่จะรู้จักประมาณตน ควรจะนำ งบประมาณที่ส่วนกลางจัดสรรให้ไปใช้อย่างเหมาะสม ไม่ใช่ด้านอื่นนอกจากด้านการศึกษา และพัฒนาองค์กรให้เจริญเติบโตกว่านี้

ด้านกาลัญญตา ได้แก่ ควรรู้เวลาและโอกาสในการพัฒนาโรงเรียน ควรมีแผนในการพัฒนาที่ดีกว่านี้ การปฏิบัติงานหรืองานในโรงเรียนใช้เวลาให้เหมาะสม ไม่เอาเวลาเรียนของสามเณรไปใช้ในงานส่วนตัว และควรที่จะมีเป้าหมายและแผนในการดำเนินงานให้ชัดเจนมากกว่านี้

ด้านปริสสัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารควรเป็นมิตรแท้กับชุมชน องค์กรอื่นๆ เพื่อที่จะทำให้ได้รับความไว้วางใจจากบุคคลภายในและภายนอก

ด้านบุคคลปโรปรัญญตา ได้แก่ ผู้บริหารไม่ควรที่จะเลือกปฏิบัติ ควรเลือกบุคคลากรในการทำ งานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลนั้นๆ และควรให้มีการอบรมการบริหารงานด้านบุคคลากรเพื่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ตลอดจนสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับหมู่คณะและองค์กรได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชัยญา ชนะมาร^{๑๑}** ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การศึกษาคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร” ว่า ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคลากรในสถานศึกษา มีบุคลิกภาพที่ดี มีปฏิภาณไหวพริบดีมีการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบสูง มีใจเป็นกลางพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริตยุติธรรม มีคุณธรรม มี

^{๑๑}ชัยญา ชนะมาร, “การศึกษาคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร,” *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

ความอดสาหัส วิริยะ อดทน มีความเสียสละ มีความสม่ำเสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร มีความกล้าในการพูดและการปฏิบัติ มีความตื่นตัวอยู่เสมอ มีความสุขภาพดีเป็นผู้ประสานงานที่ดี เป็นนักพัฒนาและเป็นผู้บริหารการสังคม รู้จักพัฒนานตนเอง และ **เสรี พุทธรพณ**^{๑๒} ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำพูน” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกันว่าการปฏิบัติงานบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากปัญหาและข้อเสนอแนะที่พบสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษาเห็นว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงการปรับระบบราชการ และมีการจัดปฏิรูปการศึกษา ซึ่งบุคลากรยังไม่มีความพร้อมส่งผลให้ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังขาดความเข้าใจและความพร้อม และ **พระมหารุ่งโรจน์ ธมมภูมฺหเมธี (ศิริพันธ์)**^{๑๓} ได้ทำการวิจัย เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนาเถรวาท” พบว่า หลักสัปปุริสธรรม หมายถึง ธรรมของสัปปุริสชน คือ คนดี หรือคนที่แท้ซึ่งมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำที่สมบูรณ์ ๗ ประการดังนี้

๑. ธัมมัญญตา เป็นผู้รู้จักเหตุผล คือเมื่อผู้นำตำแหน่ง จะทำหน้าที่อะไรก็ตามต้องรู้หลักการ รู้งาน รู้หน้าที่ ถึงกฎเกณฑ์ของสิ่งทั้งหลายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหน้าที่รับผิดชอบของตน โดยรู้ว่าสิ่งนี้เป็นเหตุแห่งสุข สิ่งนี้เป็นเหตุแห่งทุกข์ และจำให้มีความสุขแก่ผู้ได้ปกครองได้อย่างไร และให้การช่วยเหลือตั้งตนอยู่ในหลักการนั้น

๒. อัตถัญญตา รู้จักจุดมุ่งหมายและผล คือรู้จักจุดมุ่งหมายที่ตนกระทำว่ามีจุดมุ่งหมายอะไรในการปกครอง คือปรารถนาให้ผู้ได้ปกครองมีความสุขเป็นหลักในการปกครอง

๓. อัตตัญญตา รู้จักตน คือรู้ตามความเป็นจริงว่า โดยชาติ โดยตระกูล โดยหน้าที่ โดยคุณธรรมและความรู้ที่ตนมีอยู่แล้ว จะประพฤติตนให้สมกับที่เป็นผู้ปกครองว่าสิ่งที่ตนกระทำไปนั้นให้อะไรแก่ผู้ได้ปกครอง

๔. มัตตัญญตา รู้จักประมาณ คือรู้จักประมาณในการลงทัณฑ์ และการเก็บเกี่ยวภาษีอากรแต่พอควร รู้จักประมาณในการแบ่งปันความสุขแก่ผู้ได้ปกครองให้ทั่วถึง

๕. กาลัญญตา รู้จักกาล คือรู้กาลอันควรในการทำกิจต่างๆ เวลาไหนควรจะทำอะไร

^{๑๒}เสรี พุทธรพณ, “การบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองลำพูน”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๖).

^{๑๓}พระมหารุ่งโรจน์ ธมมภูมฺหเมธี (ศิริพันธ์), การศึกษาวิเคราะห์หลักภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนา เถรวาท, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐).

๖. **ปรีศัญญตา รู้จักชุมชน** คือรู้กิริยาที่พึงประพจน์ต่อชุมชนนั้นว่าแต่ละชุมชนมีความต้องการอะไร ควรจะสงเคราะห์อย่างไรจึงเหมาะสม

๗. **บุคคลัญญตา รู้จักบุคคล** คือรู้จริตของแต่ละบุคคลว่ามีความโน้มเอียงไปด้านใด ผู้ปกครองที่มีความเข้าใจหรือมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว ย่อมสามารถช่วยให้สามารถทำงานกับบุคคลที่มีความหลากหลายได้อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

๑) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปใช้ดังต่อไปนี้

๑) **ด้านรู้จักเหตุ** การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรใช้หลักการและเหตุผลให้ตรงกับสถานการณ์ นั้นๆ เพื่อแก้ปัญหา ควรใช้อารมณ์ให้น้อยลงและควรใช้เหตุผลเป็นที่ตั้งในการบริหาร ควรรับฟัง เหตุผลของผู้ได้บังคับบัญชาให้ดีกว่าเหตุเป็นมาอย่างไร ควรมีให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหา ร่วมกัน เพื่อให้เกิดมุมมองหลากหลายและแก้ปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๒) **ด้านรู้จักผล** การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหาร ควรศึกษา โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะนำมาพัฒนาสถานศึกษา ควรคิดวิเคราะห์ถึงผลได้และผลเสียให้ดี ใน การแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ควรตั้งใจทำงานและหวังความสำเร็จก้าวหน้ามาสู่โรงเรียนและองค์กรของตนเอง

๓) **ด้านรู้จักตน** การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้มากขึ้น ในการ บริหารสถานศึกษา ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการประพจน์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการบริหาร ควรมีปิยะวาจาในการสนทนา หรือในการประชุม และการบริหารงานในสถานศึกษา และควรอุทิศ ตนเองให้กับการบริหารสถานศึกษาจนกว่าจะประสบผลสำเร็จ

๔) **ด้านรู้จักประมาณ** การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างเหมาะสมกับโครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ โดยให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรวางแผนงานให้สามารถปฏิบัติได้แล

เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ ควรใช้อำนาจให้ถูกต้องเหมาะสมและมีขอบเขตในการบริหาร ควรดำเนินชีวิตบนความพอเพียง ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้บริหาร

๕) ด้านรู้จักกาล การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรจัดทำโครงการให้ตรงกับระยะเวลาที่เหมาะสมในการบริหารโครงการต่างๆ ควรควบคุมระยะเวลาในการดำเนินนโยบายต่างๆ ให้ทันต่อ กาลเวลาในการบริหาร ควรสั่งการในการทำงานให้ตรงกับระยะเวลาและสถานที่ในการบริหาร ควรจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมหรือการบริหารสถานศึกษา

๖) ด้านรู้จักชุมชน การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร ควรศึกษาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมในการบริหารสถานศึกษาให้เข้าใจถึง ความเป็นได้ในการบริหาร ควรประสานงานกับชุมชนในการทำกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อทำให้เกิด การมีส่วนร่วม และควรดำเนินโครงการหรือจัดกรรมให้สอดคล้องกับสถานศึกษา

๗) ด้านรู้จักบุคคล การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรใช้บุคลากรให้เหมาะสมกับการงานที่พึง กระทำได้ ควรส่งเสริมบุคลากรในองค์กรให้เกิดความรู้ความสามารถและได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ควรพิจารณาความดีความชอบบนหลักของความถูกต้องและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายและควรให้ ความสำคัญกับบุคลากรทุกคนในองค์กร

๒) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

๑) ผู้บริหารควรมีการวางแผนงาน คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรจะกำหนดแผนงานกิจการในองค์กรมีทิศทางในการปฏิบัติงานหรือทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืนไปในทางเดียวกัน

๒) ผู้บริหารควรมีการจัดองค์การ คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรจัดการโครงสร้างองค์กรให้มีสายบังคับบัญชา ที่คล่องตัว การเชื่อมสายบังคับ บัญชาให้แน่นแฟ้น และมีความจงรักภักดีต่อองค์กร เพื่อสนับสนุนนโยบายของผู้บริหารในระดับสูง

๓) ผู้บริหารควรมีการบริหารงานบุคคล คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรส่งเสริมและพัฒนาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงานขององค์กร

๔) ผู้บริหารควรมีการวินิจฉัยสั่งการ คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ของผู้บริหารตาม หลักสัปปุริสธรรม ๗ องค์กรควรมีการวินิจฉัยสั่งการที่รวดเร็วแม่นยำ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร

๕) ผู้บริหารควรมีการประสานงาน คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรประสานงานในเชิงระบบในองค์กร หรือนอกระบบนอกองค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ทั้งในองค์กรและนอกองค์กร

๖) ผู้บริหารควรมีการเสนอรายงาน คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี องค์กรควรจะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพการรายงานข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ และเป็นข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน เทียบตรง มีมาตรฐาน รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุนข้อมูล จะทำให้การบริหารองค์กรได้อย่างแม่นยำ รวดเร็วต่อ ผู้บริหาร

๗) ผู้บริหารควรมีการจัดทางงบประมาณ คือ การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตาม หลักสัปปุริสธรรม ๗ องค์กรควรจัดหาระบบบัญชี และงบประมาณเป็น แบบมาตรฐาน ซึ่งสามารถ ตรวจสอบระบบบัญชี ได้อย่างมีระบบในการบริหารงานองค์กร

๓) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สนใจ ได้นำไปศึกษาวิจัยครั้งต่อไปในประเด็น ดังต่อไปนี้

๑) ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ทราบรายละเอียดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและอุดมการณ์ในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๒) ควรศึกษาวิจัยกระบวนการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร โดยมุ่งเน้นที่การจัดการกับนโยบายและอุดมการณ์ในการบริหารสถานศึกษา ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗

๓) ควรศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือเทคนิคในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร ในแต่ละด้าน เช่น ด้านรู้จักเหตุ ด้านรู้จักผล ด้านรู้จักตน ด้านรู้จักประมาณ ด้านรู้จักกาล ด้านรู้จักชุมชน และด้านรู้จักบุคคล เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระแสนันท์ ปลั่งมะณี และศิริฉัตร ศรีคล้า, “การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต ๓,” **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๑).

เกศกัญญา อนุกุล, “การบริหารโครงการคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพราการ เขต ๒,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

ชัยญา ชนะมาร, “การศึกษาคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

พระณัด วฑฒโน (บุตรสวัสดิ์), “การวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑).

พระมหาคมเพชร วชิรปญโญ (เรืองผา), “การนำหลักสัปปุริสธรรม ๗ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

พระมหารุ่งโรจน์ ฒมภูมฐเมธี (ศิริพันธ์), “การศึกษาวิเคราะห์ภาวะผู้นำในพระพุทศาสนาเถรวาท,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐).

พระมหาสุทศ สุธสโน (นุราช), “ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนวิถิพุทธ ระดับประถมศึกษา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร,” **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

พระสามารถ อานนโท, “ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ”, **วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘).

พิชิต ฤทธิ์จรูญ, **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**, (กรุงเทพมหานคร : แฮสส์ ออฟ เดอะมีส์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๙๙.

เสรี พุทธรปวน, “การบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
ประถมศึกษา อำเภอลำพูน”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๖).

แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม
ตามหลักสัปปายะ ๗
THE GUIDELINE OF ENVIRONMENTAL DEVELOPMENT FOR HOTEL
EMPLOYEES ACCORDING TO SAPPAYA 7

สื่บพงษ์ คุณาปราโมทย์*

พระราชวชิรเมธี**

ยุทธวีร์ แก้วทองใหญ่***

อำนวย เดชชัยศรี****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมใน เขตเทศบาลเมือง จ.นครสวรรค์ (๒) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ เขตเทศบาลเมือง จ.นครสวรรค์ วิธีดำเนินการวิจัยใช้การวิจัยเชิงผสมผสาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรโรงแรมในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จำนวน ๒๖๕ คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่า การแจกแจงความถี่ (Frequency) คารอยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Deviation) และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารโรงแรมและหัวหน้าฝ่ายจำนวน ๖ คน

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในการบริหารงานของบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ ทั้ง ๖ ด้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ (๑) ด้านการติดต่อสื่อสาร (๒) ด้านด้านค่าจ้าง สวัสดิการหรือผลประโยชน์ อื่นๆที่ได้รับ (๓) ด้านสภาพการทำงาน (๔) ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (๕) ด้านด้านองค์การและการจัดการ และ (๖) ด้านลักษณะทางสังคมของงาน ตามลำดับ การพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ องค์กรควรส่งเสริมโครงการให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพของ

* หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

**** อดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

พนักงานในองค์กรทุกระดับ องค์กรควรคำนึงถึงความต้องการและการยอมรับของพนักงานใน องค์กร ให้พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดเปา

หมาย รวมแก้ปัญหา องค์กรน่าจะพิจารณานโยบายการจ่ายค่าตอบแทนตามหลักการบริหารคน ตามสมรรถนะ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานให้กับพนักงานอยู่เสมอ มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานแผนกต่างๆ จัดให้พนักงานมีการหมุนเวียนไปเรียนรู้งาน หรือไปทำงานงานของแผนกต่างๆ ควรรักษาความสม่ำเสมอในการแจ้งข่าวสารขององค์กรให้ กับพนักงาน เพิ่มช่องทางในการสื่อสารของพนักงานระดับล่างไปถึงหัวหน้าองค์กรควรดูแล สภาพอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอ อยู่ในสภาพสมบูรณ์ครบถ้วนพร้อมต่อการใช้งาน สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานที่กระตุ้นให้เกิดความอยากทำงาน

คำสำคัญ : การพัฒนาสภาพแวดล้อม, การบริหารงานบุคลากรโรงแรม, สัปดาห์ ๗

Abstract

This research aims to (1) to study the management environment of hotel personnel; (2) to propose a guideline for the development of the environment in the management of hotel personnel in accordance with the principles of the 7th Municipality of Nakhon Sawan

Research methodology uses mixed research. The sample group used in the study were 265 hotel staff in Mueang Nakhon Sawan district, using the questionnaire. (Questionnaire) is a tool to collect data. Analysis of the data using the estimation. Frequency, Percentage, Mean, Deviation, and in-depth interview with 6 hotel managers and department heads.

The results of the research show that the opinions on the management environment of the hotel staffs are as follows. Overall, the level of satisfaction was high. In the following order (1) Communication (2) Payroll Benefits or benefits (3) work conditions; (4) progressive opportunities; (5) organization and management; and (6) social aspects of work. 7 organizations should promote the project to educate and develop the potential of employees in all levels of organization. The organization should take into account the needs and acceptability of employees in the organization. Allow employees to participate in targeting.

To solve the problem, the organization will consider the compensation policy based on the performance management principle. Create a good atmosphere to work for the staff always. There are activities that create

relationships between colleagues in different departments. Provide employees with a rotation to learn the work or to work in different departments. Keep the organization's message consistent with employees. Increase the communication channel of the lower level staff to the head of the organization. Enough equipment In full use of the device. Create a good working atmosphere that encourages craving.

Keywords : Environmental Development, Hotel Employees, Sappaya 7

๑. ความเป็นมาและความสำคัญ

การบริหารงานในองค์กรย่อมมุ่งหวังที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ปัจจัยสำคัญในการบริหารคือ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการ ซึ่งในหลักบริหารนี้ได้มุ่งเน้นความสำคัญที่คนเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นการบริหารงานบุคคลมีความสำคัญในทุกๆองค์กรเนื่องจาก มีการให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคลว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามหาศาลไม่สามารถใช้เครื่องมือเครื่องจักรกลใด ๆ มาทดแทนได้ มนุษย์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่นำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นทรัพยากรบุคคลจึงเป็นสิ่งที่องค์กรต้องรักษาและต้องลงทุนเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่องค์กรต้องการ เนื่องจากมนุษย์มีสมอง มีความรู้สึกนึกคิด และมีจิตวิญญาณ การจัดการทรัพยากรบุคคลจึงมีความแตกต่างจากทรัพยากรอื่น ๆ เพราะผู้บริหารต้องทำความเข้าใจถึงความต้องการของคนงาน การให้เกียรติ และการปฏิบัติต่อกันอย่างมนุษย์ ตลอดจนการให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรม ความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตของคนทำงานด้วย^๑ การที่องค์กรต้องสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถไปด้วยเหตุใดก็ตาม ย่อมเท่ากับว่าองค์กรต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีค่าขึ้นไป ในขณะที่เดียวกันกลับต้องลงทุนอีกหลายด้าน เพื่อที่จะสรรหาคัดเลือก ฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรเข้ามาทดแทน ทำให้องค์กรสูญเสียเวลาและผลประโยชน์มากพอสมควร^๒ ในการบริหารงานเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ จำเป็นจะต้องมีการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดีในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ซึ่งต้องอาศัยหลายองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดศักยภาพในการทำงานสูงสุด โดยที่จะต้องมีการ

^๑ ดร.กัญญาณัน อินทวาท รศ.,ดร. ขวัญพัย ยัมละมัย , การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษา,(พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำกัด ๒๕๕๖), หน้า ๑.

^๒ สุธานี นุกูลยิ่งอารี , การศึกษาความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) กรณีพนักงานบริษัทการบินไทยฯสำนักงานใหญ่, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ๒๕๕๕), หน้า ๑.

ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจของพนักงานและมีผลต่อการสร้างความปลอดภัยทั้งต่อผู้ทำงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ทั้งที่เป็นรูปแบบของเงินตราและที่ไม่ใช่ในรูปแบบของเงินตรา ที่ได้สร้างความพึงพอใจให้กับพนักงานในการทำงาน ส่งผลให้องค์กรได้รับการทำงานหรือผลผลิตที่มีคุณภาพและการทำงานอย่างเต็มศักยภาพ อีกทั้งยังส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานอีกด้วย^๓

โรงแรมก็เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรบุคคลเพราะธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่ให้บริการต่อลูกค้าทุกวันไม่มีวันหยุดคือ ๗ วันต่อสัปดาห์และ ๒๔ ชั่วโมงต่อวัน การให้บริการที่มีคุณภาพจะเกิดขึ้นได้จากการที่พนักงาน ให้บริการด้วยจิตสำนึกของความรับผิดชอบ ด้วยความเอาใจใส่จริงใจและพร้อมที่จะเสนอตัวเองเข้าบริการด้วยความเต็มใจ ซึ่งทางโรงแรมจะต้องมีการฝึกอบรม มาตรฐานการให้บริการของโรงแรมแก่พนักงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะคงเอกลักษณ์และรูปแบบของการให้บริการของโรงแรมไว้ พนักงานจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าที่สุดในธุรกิจงานโรงแรม ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพ ของการให้บริการของโรงแรมคือ อัตราการลาออกของพนักงาน โดยเฉพาะ พนักงานที่มีประสบการณ์และมีอายุงานเฉลี่ย ๕ ปีขึ้นไปของโรงแรม ซึ่งบางคนเป็นพนักงานที่ ทำงานมาตั้งแต่โรงแรมเปิดให้บริการ นับว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของโรงแรมจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้พนักงานคงอยู่ในองค์กรและสร้างผลงานเพื่อประสิทธิผลขององค์กรคือ ความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งในปัจจุบันทุกธุรกิจมีการแข่งขันกันสูง การจะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ จำเป็นที่จะต้องใส่ใจในความสามารถทุกๆ ด้านขององค์กร มีการนำกลยุทธ์ทางธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ ออกมาใช้ มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับพนักงานในการปฏิบัติงานในองค์กร อันจะนำมาซึ่งความกระตือรือร้นในการทำงาน เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเพื่อช่วยให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ^๔ จากลักษณะงานโรงแรมเป็นการทำงานที่มีความแตกต่างจากงานสาขาอื่นๆ บุคคลที่จะเข้ามาทำงานในโรงแรมโดยต้องมีประสิทธิภาพได้นั้น นอกจากจะมีทักษะงานในตำแหน่งต่างๆแล้ว บุคคลนั้นยังจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษนั้นก็คือเป็นบุคคลที่มีใจรักในงานบริการ (Service Minded) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องอาศัยการฝึกอบรมและการพัฒนาความรู้ในงานจากทางโรงแรม จึงนับว่าเป็นการลงทุนด้านทรัพยากรบุคคล ที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก ทั้งด้านเวลาและเงิน ต่อพนักงานแต่ละคน ให้

^๓ อีระวุฒิ ตรีประสิทธิ์ชัย , ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการรักษาพนักงานให้คงอยู่กับองค์กรในอุตสาหกรรมบริการโรงแรมระดับ ๕ ดาวในกรุงเทพมหานคร , (กรุงเทพมหานคร : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๒๕๕๘) , หน้า ๑.

^๔ กันทิมา แก้วศรี, ปรัชญา แพทยานนท์, ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน, (ประจวบคีรีขันธ์ : วิทยาลัยดุสิตธานี ๒๕๕๐) , หน้า ๑ – ๒.

เกิดความภาคภูมิใจในการทำงาน ด้วยเหตุนี้องค์กรควรตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรบุคคล ที่มีอยู่ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อหน่วยงานในการที่จะทราบข้อมูลเบื้องต้นว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อความพึงพอใจและไม่พึงพอใจของบุคลากรในหน่วยงาน ทั้งนี้สาเหตุของความไม่พึงพอใจเหล่านี้ เช่น ความเหนื่อยล้าในการทำงาน การปฏิบัติงานในปริมาณที่เหมาะสม การได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพแวดล้อมในการทำงานรวมทั้งค่าตอบแทนสิทธิผลประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับ ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลากรเพื่อที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้าต่อไป^๕ ดังนั้นการพัฒนาพนักงานให้มีความสามารถเพื่อช่วยพัฒนาองค์กรให้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้สภาพแวดล้อมในการทำงานนับเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สามารถสร้างความพึงพอใจ หรือไม่พอใจให้ กับพนักงานที่องค์กรสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ ฉะนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่ทางโรงแรม ควรจะต้องหาแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานของบุคลากรโรงแรม ให้คงอยู่กับโรงแรมให้นานที่สุด เพื่อประสิทธิภาพที่ต่อเนื่องในการให้บริการที่มีคุณภาพของโรงแรม

จากเหตุผลดังกล่าวข้าพเจ้าในฐานะวิทยากรด้านงานโรงแรมจึงได้นำหลัก สัปปายะ ๗ ที่สามารถเอื้อประโยชน์ด้านสภาพแวดล้อมมาประยุกต์ในการฝึกอบรมเพื่อการเรียนรู้และทำงานด้านสภาพแวดล้อมของบุคลากรโรงแรม ซึ่งด้วยภูมิปัญญาแห่งจิตอัจฉริยะของพระพุทธเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ทำการวิเคราะห์รหัส ๗ ประการนี้พบว่า เมื่อสิ่งนี้เป็นประโยชน์ทางธรรมแล้ว ย่อมยังผลย้อนกลับมาสู่ทางโลกด้วยคือ สามารถนำมาเป็นแนวทางชีวิตได้เป็นอย่างดีในการที่เราจะมีสิ่งที่เหมาะสม สิ่งที่เกี่ยวข้อง ช่วยสนับสนุนให้ชีวิตและการทำงานต่างๆ ได้ผลดีเลิศด้วยองค์ประกอบ ๗ ประการ คือ

๑. สบายการอยู่ (อาวาสสัปปายะ) ที่อยู่เหมาะสม ไม่พลุกพล่านจอแจเกินไป
๒. สบายการไป (โคจรสัปปายะ) แหล่งการกิน การเดินทางสถานที่สำคัญต่าง ๆ มีระยะพอเหมาะ ไม่ไกลเกินไปนัก เดินทางได้ง่าย
๓. สบายพูดคุย (ภัสสสัปปายะ) การพูดคุยที่เหมาะสมในหมู่คนดี ไม่พูดมากหรือน้อยเกินไป
๔. สบายคบคน (บุคคลสัปปายะ) คบหาบุคคลที่ถูกต้องเหมาะสมกันพากันไปในทางที่ดี มีผู้รู้เป็นที่ปรึกษา มีมิตรแท้ที่จริงใจ
๕. สบายการกิน (โภชนสัปปายะ) รับประทานอาหารที่เหมาะสมต่อสุขภาพ เพศ วัย อย่างไม่ยากและไม่เป็นโทษต่อร่างกาย

^๕ สุธานี นุกุลอั้งอารี , การศึกษาความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) กรณีพนักงานบริษัทการบินไทยสำนักงานใหญ่ , (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ๒๕๕๕) , หน้า ๒.

๖. สบายอากาศ (อุณหภูมิสบาย) ดินฟ้าอากาศธรรมชาติแวดล้อมที่เหมาะสมไม่หนาวเกินไป ไม่ร้อนเกินไป น้ำไม่ท่วม ไม่มีภัยธรรมชาติ

๗. สบายท่าทาง (อิริยาบถสบาย) การอยู่ในอิริยาบถที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ เคลื่อนไหวได้สะดวก อิสระ วางตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๒. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) เพื่อให้การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลัก สัปปายะ ๗ มีสาระครอบคลุมครบถ้วน เหมาะสมสำหรับนำไปพัฒนาต่อไป

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานโรงแรมในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๒๖๕ คน

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานโรงแรมในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๒๖๕ คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผู้บริหารโรงแรม	จำนวน ๕ คน
พนักงานส่วนหน้า	จำนวน ๑๓๐ คน
พนักงานส่วนหลัง	จำนวน ๑๓๐ คน
รวมทั้งหมด	จำนวน ๒๖๕ คน

๓.๒.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ สัมภาษณ์ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ของโรงแรมจำนวน ๖ คน

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามกรอบงานของ แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม ตามหลักสัปปายะ ๗ เพื่อใช้เก็บข้อมูล ในการวิจัย มี ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา รายได้ สถานภาพสมรส ระดับ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ประสบการณ์ทำงานที่โรงแรมอื่นๆ ระยะเวลาทำงาน การเดินทาง มาทำงาน โดยใช้แบบสอบถามชนิดตรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามทฤษฎีของ Gilmer โดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ จำแนกเป็น ๖ ด้าน คือ ๑. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ๒. องค์กรและการจัดการ ๓. ค่าจ้างสวัสดิการหรือผลประโยชน์อื่นๆที่ได้รับ ๔. ลักษณะทางสังคมของงาน ๕. การติดต่อสื่อสาร ๖. สภาพการทำงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (numerical Rating scale)^๖ มี ๕ ระดับ โดยกำหนดความมากน้อยของระดับความพึงพอใจ ดังนี้

๕	หมายถึง	มีผลความพึงพอใจระดับมากที่สุด
๔	หมายถึง	มีผลความพึงพอใจระดับมาก
๓	หมายถึง	มีผลความพึงพอใจระดับปานกลาง
๒	หมายถึง	มีผลความพึงพอใจระดับน้อย
๑	หมายถึง	มีผลความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาข้อมูลปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานของบุคลากรโรงแรมตามหลัก สัปปายะ ๗

๓.๔ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑) ศึกษา หลักการ ทฤษฎี แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลัก สัปปายะ จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยเอาไว้

๒) กำหนดกรอบ แนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

^๖บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุริยาสาน, ๒๕๓๕), หน้า ๙๙-๑๐๐.

๓) กำหนดวัตถุประสงค์ ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔) สร้างเครื่องมือ

๕) เสนอร่างเครื่องมือการวิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือ

๗) ปรับปรุงแก้ไข

๘) จัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์

๓.๕ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (validity) โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม รูปแบบของแบบสอบถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)^๗ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ ๐.๕ ถึง ๑.๐ เมื่อมีบางข้อที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า ๐.๕ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) ที่ โรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

๔. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

๓.๖ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

^๗พิสนุ ฟองศรี, วิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ เทียมฟ้าการพิมพ์, ๒๕๔๙), หน้า ๑๓๘-๑๓๙

๑. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ และขอความร่วมมือไปยังวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

๒. ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ทั้งการแจกแบบสอบถามระหว่างวันที่ เดือน ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง เดือน ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ รวม ๒ เดือน

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

๑) นำแบบสอบถามมาตรวจแล้วคัดเลือกรูปแบบที่สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์

๒) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ทางสังคมศาสตร์

๓) การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage)

๓.๒) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมเพื่อการเรียนรู้และทำงานด้านสภาพแวดล้อมของบุคลากรโรงแรมในจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

๓.๓) วิเคราะห์และสรุปผลแบบสัมพัทธ์ของ แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลัก สปายะ ๗ และข้อเสนอแนะอื่นๆ

๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

๔. สรุปผลการวิจัย

๔.๑ ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม จำนวน ๖ ด้าน ความคิดเห็นของบุคลากรโรงแรม ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สรุปทุกด้านโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร รองลงมา คือ ด้านด้านค่าจ้าง สวัสดิการหรือผลประโยชน์ อื่นๆที่ได้รับ ด้านสภาพการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านด้านองค์การและการจัดการ และด้านลักษณะทางสังคมของงานตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันทิมา แก้วศรี และปรัชญา แพทยานนท์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน” จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานได้แยกปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานออกเป็น ๖ ด้านซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Gilmer ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ โอกาสก้าวหน้าในการ

ทำงาน โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน องค์กรและการจัดการค่างาน สวัสดิการหรือผลประโยชน์อื่นๆ ที่ได้รับ ลักษณะทางสังคมของงาน การติดต่อสื่อสารสภาพการทำงาน และ **ธีระวุฒิ ตรีประสิทธิ์ชัย** การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการรักษาพนักงานให้คงอยู่กับองค์กรในอุตสาหกรรมการโรงแรมระดับ ๕ ดาวในเขตกรุงเทพมหานคร” ในภาพรวม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรักษาพนักงานให้คงอยู่กับองค์กรมากที่สุด ๓ ลำดับ ได้แก่การมีเกณฑ์การให้รางวัลและผลตอบแทนที่ชัดเจน และมีความเหมาะสมต่อความสามารถในการทำงาน (๔.๑๒/๕.๐๐) รองมาคือ การมีเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพและนโยบายการเลื่อนตำแหน่งงานที่ชัดเจน (๔.๑๖/๕.๐๐) และความหวังที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งงานสูงขึ้นเมื่อผลงานที่ทำแสดงออกถึงประสิทธิภาพ (๔.๑๓/๕.๐๐) ตามลำดับ

การวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์เพื่อวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและหลีกเลี่ยงปัจจัยการสูญเสียพนักงาน และการหาวิธีจูงใจให้พนักงานเกิดความผูกพันกับองค์กรได้ ตลอดจนเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อให้องค์กรมีความยั่งยืน^๔

๔.๒ แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗

๑. ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for Advancement) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อยคือโอกาสในการแสดงความสามารถของท่านให้ผู้บังคับบัญชาประจักษ์อย่างสม่ำเสมอ รองลงมาการได้รับการสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นเมื่อท่านมีคุณสมบัติและประสบการณ์มากพอ และการได้รับโอกาสในการศึกษาต่อ หรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของท่านจากองค์กร และลำดับสุดท้ายคือการสนับสนุนตัวท่านจากหัวหน้างาน

๒. ด้านองค์กรและการจัดการ (Company and Management) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มาปรับปรุงเทคนิคการบริหารงาน รองลงมาความเหมาะสมของกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กร และความชัดเจนของเป้าหมายขององค์กร และลำดับสุดท้ายคือความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์กร

๓. ด้านค่าจ้าง สวัสดิการหรือผลประโยชน์ อื่นๆที่ได้รับ (Benefits) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ การประกันสุขภาพและค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับ รองลงมาจำนวนวันหยุดพักผ่อนที่

^๔ ธีระวุฒิ ตรีประสิทธิ์ชัย , ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการรักษาพนักงานให้คงอยู่กับองค์กรในอุตสาหกรรมการโรงแรมระดับ ๕ ดาวในกรุงเทพมหานคร , กรุงเทพมหานคร (: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๒๕๕๘)

ท่านได้รับ และ สิทธิพิเศษอื่นๆ ที่ได้รับจากองค์กรเช่น การได้ไปพักโรงแรมในเครือหรือโอกาสในการได้เข้าชมการแสดงมหรสพต่างๆ เป็นต้น และลำดับสุดท้ายคือความเหมาะสมและยุติธรรมของเงินเดือนต่อปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย ตามลำดับ

๔. ด้านลักษณะทางสังคมของงาน (Social aspects of the jobs) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ มีบรรยากาศที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน รองลงมาการปฏิสัมพันธ์ของหัวหน้างานที่มีต่อลูกน้อง และเพื่อนร่วมงานปฏิบัติต่อท่านอย่างเสมอ และลำดับสุดท้ายคือความรับผิดชอบและความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงาน

๕. ด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ มีช่องทางในการสื่อสารของพนักงานระดับล่างไปถึง หัวหน้างาน รองลงมาการประชุมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างแผนกอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ และได้รับข้อมูลสำคัญที่เพียงพอจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง และลำดับสุดท้ายความสม่ำเสมอในการแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหวในองค์กรหรือกิจกรรมขององค์กร

๖. ด้านสภาพการทำงาน (Working conditions) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ๓ อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ประสิทธิภาพของอุปกรณ์และเครื่องมือมีความเหมาะสมกับการใช้งาน รองลงมาจำนวนอุปกรณ์เครื่องใช้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ และบรรยากาศในที่ทำงานกระตุ้นให้เกิดความอยากทำงานไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป และลำดับสุดท้ายคือ ความสะดวกสบายในการเดินทางมาทำงาน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระวีระศักดิ์ ชยธมโม (สุวรรณวงศ์)^๙ แนวทางการจัดการวัดสันติสุขตามหลักสัปปายะ ๗ กรณีศึกษาวัดธารน้ำไหล จังหวัดสุราษฎร์ธานี “ได้ใช้หลักทฤษฎี SWOT Analysis วิเคราะห์การบริหารจัดการวัดธารน้ำไหล(สวนโมกขพลาราม) ตามหลักสัปปายะ ๗ ทำให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาและอุปสรรค ในด้านสัปปายะทั้ง ๗ ของวัด โดยทางวัดได้ให้ความสำคัญและเห็นด้วยกับแนวคิดการบริหารจัดการวัดตามหลักสัปปายะ ๗ ทั้งนี้ทางวัดได้ดำเนินการทั้ง ๗ แนวทาง กล่าวคือ

- ๑) ด้านอาวาส วัดได้เน้นสร้างเสนาสนะที่แฝงไปด้วยปริศนาธรรม มีรูปภาพ เป็นต้น
- ๒) ด้านโคจร วัดอยู่ติดกับถนนสายหลักของภาคใต้คือถนนสายเอเชีย การสัญจรไปมาจึงสะดวกสบาย มีหลายช่องทางในการเดินทางมาถึงวัด

^๙ พระวีระศักดิ์ ชยธมโม, แนวทางการจัดการวัดสันติสุขตามหลักสัปปายะ ๗ : กรณีศึกษาวัดธารน้ำไหล จังหวัดสุราษฎร์ธานี, (สาขาวิชาสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

๓) ด้านบุคคล วัดมีต้นแบบที่ดีได้แก่มิหลวงพ่พุททาสเป็นผู้นำในการพัฒนาตนเองให้เข้าถึงหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

๔) ด้านการพูดคุย วัดยึดหลักการพูดน้อยๆ ปฏิบัติเยอะๆ และมีการเผยแพร่ธรรมะอย่างกว้างขวางหลายรูปแบบ มีเสียงและหนังสือ เป็นต้น

๕) ด้านอาหาร วัดมีโรงครัวที่จัดการเรื่องอาหาร ไม่มีการจัดทำอาหารพิเศษเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อเป็นการไม่ยึดติดในอาหาร

๖) ด้านสภาพอากาศ วัดมีลักษณะอากาศไม่ร้อนมาก ไม่หนาวมาก เหมาะสมแก่นักปฏิบัติ

๗) ด้านอิริยาบถ วัดมีที่สำหรับปฏิบัติธรรมเฉพาะและยึดผู้ปฏิบัติเป็นสำคัญเน้นเรื่อง การเป็นอยู่แบบธรรมชาติ ตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล

๔.๓ ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ ได้แก่

๑. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สบายการอยู่ (อาวาสสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ควรมีแนวทางการดำเนินการ กล่าวคือ ๑) การวางแผน เช่น ควรมีการวางแผนในการสร้างอาคารสถานที่ มีการจัดระบบผังผัง มีการแบ่งโซนพื้นที่เป็นสัดส่วน เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรมีระบบทะเบียน ทรัพย์สินหรือเอกสารเกี่ยวกับอาคารสถานที่เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้สนใจ เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมาย และความคุ้มค่า เช่น ควรมุ่งเน้นการใช้อาคารสถานที่เป็นไปเพื่อการปฏิบัติงาน หรือพักอาศัย ควรให้ความสำคัญต่ออาคารและสถานที่ให้มีความสะอาด สงบ ร่มรื่น และ สวยงามด้วยธรรมชาติ พร้อมทั้งไม่เป็นที่หมักหมมของวัสดุเหลือใช้ หรือขยะต่างๆ เศษขยะถุง พลาสติกควรมีให้น้อยที่สุด เป็นต้น

๒. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สบายการไป (โคจรสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผน เช่น การสร้างโรงแรมควรเลือกสถานที่ที่สะดวกแก่การเดินทางของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ใกล้ๆ ถนนสายหลัก ซึ่งมีหลายวิธีหลายช่องทางที่จะเดินทางมาวัดได้อย่าง สะดวก เช่น ใกล้สถานีรถไฟ รถทัวร์ เครื่องบิน และรถส่วนตัว เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรจัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการต้อนรับผู้เดินทางมาสู่โรงแรม ตลอดถึงคอยให้ข้อมูลข่าวสารภายในโรงแรม เช่น เรื่องขอบเขตขนาดพื้นที่ แผนภูมิ แผนผังสถานที่ภายในโรงแรม ตลอดถึงคอยอธิบายกฎระเบียบข้อห้ามในการเดินทางตามจุดต่างๆ ภายในโรงแรม เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น ควรมีการเน้นทางเดินเท้าภายในโรงแรมที่ไม่ลื่นล้น และสะอาด ร่มรื่น เป็นธรรมชาติ เดินไปมาได้สะดวก พร้อมทั้งเน้นความปลอดภัยจากงู หรือสัตว์อันตรายต่างๆ เป็นต้น

๓. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สลายพุดคย (ภัตตสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผน เช่น ควรมีการวางแผนตารางวันเวลาในการปฏิบัติงาน ตลอดจนถึง จำนวนของผู้เข้าปฏิบัติงาน ซึ่งต้องสอดคล้องกับความสามารถของทางโรงแรมที่จะให้การเข้าพักอาศัย ส่วนหนึ่งก็เพื่อจะได้จัดการหรือเตรียมการได้อย่างทั่วถึงกัน ควรมีการวางกฎกติกา หลักการหรือทิศทาง และรูปแบบการปฏิบัติงาน การจัดเตรียมที่พักที่ได้มาตรฐานเดียวกัน กล่าวคือ การทำ แผนโครงการการอบรมบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของโรงแรม เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรแต่งตั้งบุคลากรเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ในรูปแบบของการเผยแพร่ตลอดถึงควรนำเทคโนโลยีหรือสื่อการสอนปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ที่สุด ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น ควรเน้นการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ พร้อมๆ กับการสื่อสารด้านการพุดคย เป็นต้น

๔. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สลายคัคคน (บุคคลสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผนเช่น ควรสร้างอุดมการณ์และปณิธานต่อบุคลากรโรงแรมรุ่นใหม่ให้มี มีศรัทธาแน่นแฟ้นในวิชาชีพ ควรมีอุดมการณ์ ทศนคติ มีแนวทางที่สอดคล้องและพัฒนาไปตามแบบแผนที่ได้วางไว้ เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น หัวหน้าแผนกคือผู้นำจะต้องนำด้วยการปฏิบัติให้ดู ก่อน ควรสร้างบุคลากรให้มีความเสียสละทำงานอุทิศตนเพื่อองค์กร และรู้หน้าที่ ควร สร้างบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพและทักษะประสบการณ์หรือส่งเสริมด้าน การศึกษาทั้งทางโลกและทางธรรม ควรมีการกำหนดกติกาที่ทุกคนเห็นพ้องตรงกันที่จะประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น มุ่งสร้างบุคลากรเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลต้นแบบ ทางด้านผู้นำทางวิชาชีพโรงแรม เป็นต้น

๕. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สลายการกิน (โภชนสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ควรมีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผน เช่น ควรสรรหาหรือหมุนเวียนรูปแบบอาหารที่มีรสชาติที่เกื้อกูลต่อ การปฏิบัติงานตามหลักโภชนาการคือครบห้าหมู่ สะอาดถูกสุขอนามัย เรียบง่าย ประหยัด พอประมาณ เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรมีจัดการเศษอาหารและขยะ อย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะ เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น ควรจัดให้มีการรับประทานอาหารพร้อมกัน เลิกพร้อมกันเพื่อ ความสามัคคี และความเรียบร้อย เป็นต้น

๖. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สลายอากาศ (อุตสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตาม

หลักสัปปายะ๗ ควรมี แนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผน เช่น ควรบริหารจัดการโรงแรมให้เป็นธรรมชาติที่สุด เช่น มีต้นไม้ แม่น้ำ เป็นต้น เพื่อช่วยสร้างอากาศที่ดีให้กับโรงแรม ควรสร้างโรงแรมในที่ที่ไม่หนาว ไม่ร้อน เกินไป เพื่อให้ สภาพร่างกายไม่เจ็บป่วย เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรจะมีวิธีเตรียมการป้องกันก่อนที่จะถึงฤดูฝนใน แต่ละปี เช่น สร้างเสนาสนะให้มั่นคงแข็งแรงค้ำแดดค้ำฝนได้เป็นอย่างดี รักษาสุขภาพให้แข็งแรง อยู่เสมอ เป็นต้น ควรดูแลความสะอาดด้านสิ่งแวดล้อม มีการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือ ขยะอยู่ บ่อยครั้ง เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น ควรแนะนำให้ผู้อาศัยหรือผู้เข้ามาพัก ในโรงแรม รู้จัก บริหารร่างกายให้แข็งแรง รู้จักอาหาร อากาศที่เหมาะสมแก่ตน ผู้ปฏิบัติงานควร เตรียม เครื่องนุ่งห่มให้สอดคล้องกับฤดูกาล หรือพกพายาส่วนตัว หรือ ยากันยุงมาด้วย หรือ ทางสำนักงานกลางควรมีเอาไว้ให้บริการอย่างเพียงพอ เป็นต้น

๗. ความเหมาะสมของการจัดโครงสร้างองค์การที่สบายท่าทาง (อิริยาพลสัปปายะ) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม ตามหลักสัปปายะ๗ ควรมี แนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๑) การวางแผน เช่น ควรมี กิจกรรมหรือโครงการที่เป็นไปแบบสร้างความสามัคคี ควรมี กิจกรรมหรือโครงการที่สอดคล้อง เป็นต้น ๒) การควบคุมดูแลและสั่งการ เช่น ควรจัดให้มีการจัดอบรมสำหรับบุคลากรมีรูปแบบ การจัดเน้นคุณภาพ ไม่เอาปริมาณ รับจำนวนจำกัด เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง เป็นต้น ๓) ด้านเป้าหมายและความคุ้มค่า เช่น ควรอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลที่ไม่สะดวกใน การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงแรม โดยให้สมควรแต่ไม่ให้เกินพอดี เช่น คนที่นั่งลำบากให้ใช้ยืน หรือเดินแทน คนที่ยืนลำบากก็ให้นั่งในท่าที่สบาย เป็นต้น จากการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา สภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จึงทำให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมในการบริหารงาน บุคลากรโรงแรม ซึ่งควรประกอบไปด้วยหลัก สัปปายะ ๗ ได้แก่

ด้านอवास ควรมีกรอบแนวคิดและทิศทางในการก่อสร้าง

ด้านโคจร ควรบริหารจัดการโรงแรมให้ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวกแก่การเดินทางไปมา

ด้านภัสสะ ควรมีการพูดคุย สนทนา ปราศรัยหรือมีการอบรมเพื่อเสริมสร้างความ มั่นใจในวิชาชีพ เน้นการปฏิบัติมากกว่าการพูดคุย

ด้านบุคคล มีบุคลิกภาพงดงาม สุภาพอ่อนน้อม น่าเข้าใกล้พูดคุย

ด้านโภชนะ เครื่องบริโภค สารอาหารครบห้าหมู่ ถูกสุขลักษณะ ถูกกายถูกใจ

เกื้อกูลต่อสุขภาพเหมาะสำหรับบุคลากร

ด้านอุตุ สภาพแวดล้อมฟ้าอากาศเหมาะสม ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไป อากาศถ่ายเท ได้สะดวก

ด้านอิริยาบถ มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นไปแบบสร้างความสามัคคี การ บริหารจัดการโรงแรมนั้นๆตามแนวทางสัปปายะ ๗

ดังกล่าวจะช่วยทำให้โรงแรมได้กลายเป็นโรงแรมที่มีผู้คนส่วนมากรู้จัก คำนึง และให้ความเชื่อถือเป็นอย่างดี ผลสะท้อนดังกล่าวได้เป็นเครื่องยืนยันว่า หลักสัปปายะเป็นหลักการที่ก่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคี ในองค์กรการโรงแรม ควรที่โรงแรมทุกโรงแรมจะต้องดำเนินการให้ครบทั้ง ๗ ข้อ พร้อมทั้งจะต้องทำการปรับปรุง แก้ไขอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะว่าสภาพสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โรงแรมจึงจำเป็นต้องตั้งรับให้ทันต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ควรบริหารจัดการโรงแรมโดยมีการวางแผน การควบคุมดูแลและการสั่งการ และมีการกำหนดเป้าหมายและความคุ้มค่า พร้อมกับการศึกษาเหตุปัจจัยด้านอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างการจัดการโรงแรมให้เกิดสันติสุขต่อไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถนา เกตุแก้ว และ ดร.อัญฐมา นิลนพคุณ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางลดอัตราการเปลี่ยนงานของพนักงานโรงแรม ๕ ดาว ย่านราชประสงค์กรุงเทพมหานครผู้ให้ข้อมูลหลักคือพนักงานโรงแรมระดับ ๕ ดาว ตำแหน่งหัวหน้างาน จำนวน ๕ คน จาก ๕ โรงแรมย่าน ราชประสงค์กรุงเทพมหานคร เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) พนักงานโรงแรมในย่านราชประสงค์ มีอัตราการเปลี่ยนงานในระดับปานกลาง และพบว่าผลตอบแทนและสวัสดิการ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการเปลี่ยนงาน ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความคิดเห็นว่าการลดอัตราการเปลี่ยนงานของ พนักงานโรงแรมควรให้ความสำคัญในด้านการสื่อสารข้อมูลในองค์กรและการคัดเลือกพนักงานที่มีคุณสมบัติที่ เหมาะกับงานที่ทำเพิ่มขึ้น มีการจัดโปรแกรมฝึกอบรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัว และการทำงานเพื่อให้พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดีขึ้น นอกจากนี้ทางโรงแรมควรมีการนำระบบพี่เลี้ยงมาใช้เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า งานที่ปฏิบัติโดยได้รับคำแนะนำจากพี่เลี้ยงก่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญได้มากที่สุดนอกจากนั้น ผู้บริหารและฝ่ายทรัพยากรบุคคลควรมีการส่งเสริมให้พนักงานเกิดความรักและผูกพัน ต่อองค์กรให้ความเอาใจใส่พนักงานเพิ่มขึ้น^{๑๐}

๔.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลัก สัปปายะ ๗ ในภาพรวม ๖ ด้าน ผู้บริหารและบุคลากรโรงแรมมีความพึงพอใจในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ อย่างมีศักยภาพ แต่ยังสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไปได้อีก ดังนั้น สิ่งที่องค์กรควรส่งเสริมและสนับสนุนคือโครงการให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพของพนักงานในองค์กรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้

^{๑๐} อรรถนา เกตุแก้ว , แนวทางการลดอัตราการเปลี่ยนงานของพนักงานโรงแรม 5 ดาวย่านราชประสงค์ , กรุงเทพมหานคร

พนักงานมีความสามารถมากขึ้น รู้สึกถึงความใส่ใจจากองค์กร มีการวางแผนการเจริญเติบโตให้กับพนักงานในแต่ละสายงานอย่างเป็นรูปธรรมมีการกำหนดระยะเวลาและมาตรฐานในการขึ้นเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่ง เพื่อสร้างการรับรู้และสร้างความมั่นใจ ทำให้พนักงานรู้สึกว่ามีโอกาสที่จะก้าวหน้าในสายงานของตน ความเหมาะสมของกฎ ระเบียบและข้อบังคับขององค์กร การวางกฎระเบียบต่างๆ องค์กรจึงควรคำนึงถึงความต้องการและการยอมรับของพนักงานในองค์กรด้วย เพื่อให้พนักงานรู้สึกยอมรับและเป็นมิตรต่อ กฎระเบียบขององค์กร ซึ่งกฎระเบียบข้อบังคับที่เหมาะสมจะทำให้พนักงานไม่รู้สึกกดดันจน เกินไป และพึงพอใจต่อการจัดการขององค์กร มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานแผนก ต่างๆ อย่าง Team Building ให้พนักงานทุกคนในองค์กรรู้จักกัน รู้จักการแก้ปัญหาเป็นทีมเพิ่มช่องทางในการสื่อสารของพนักงานระดับล่างไปถึงหัวหน้างาน ความสม่ำเสมอในการแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหวในองค์กรหรือกิจกรรมขององค์กร เพื่อสร้างความเข้าใจของพนักงานในแต่ละระดับกับหัวหน้า องค์กรควรดูแลสภาพอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ที่กระตุ้นให้เกิดความอยากทำงาน เพื่อเป็นการเรียนรู้งาน ของแผนกอื่นๆ ลดความจำเจจากการทำงานเดิมๆ ของตัวเองทุกวัน เป็นต้น

๕. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะผลจากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรม ผู้วิจัยจึงขอเสนอ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๕.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงานบุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ๗ ในงานวิจัยนี้จะเป็นกรณีศึกษา วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาและอุปสรรค ของการจัดการโรงแรม เป็นแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้ได้กับการบริหารจัดการองค์กร

๒) สำหรับการนำไปใช้นั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ลำดับแรกโรงแรมต้องสำรวจวิเคราะห์ บริบทขององค์กรให้รอบด้านในเรื่องของสัปปายะทั้ง ๗ นำมาแยกกลุ่มของบริบทที่ได้โดยแยก ตามทฤษฎี SWOT Analysis ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาและอุปสรรค เพื่อจะได้ ทราบแนวทางในการพัฒนาองค์กรของตนเอง

๓) ผู้นำในองค์กรควรมีการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการโรงแรม โดยมีการวางแผน ควบคุม สั่งการ และการกำหนดเป้าหมายและความคุ้มค่า ในการบริหารจัดการและพัฒนา องค์กรอย่างเป็นรูปธรรม

๔) ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาและปรับประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการโรงแรมหรือองค์กรของตนเองให้เกิดสันติสุข ทั้งนี้ ควรเริ่มต้นศึกษาดูงานที่โรงแรมในเขต

เทศบาลเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของ
โรงแรมหรือองค์กรอย่างสันติสุข

๕.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรวิจัยต่อเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมในการบริหารงาน
บุคลากรโรงแรมตามหลักสัปปายะ ๗ ในจังหวัดนครสวรรค์” เพราะว่าการวิจัยครั้งนี้วิจัยเฉพาะ
โรงแรมในเขตเทศบาลเมืองนครสวรรค์เท่านั้น ควรขยายผลไป ยังโรงแรมในทุกเขตพื้นที่
นครสวรรค์

๒) ควรวิจัยต่อเรื่อง “สัปปายะ ๗ กับการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล”
เพราะสัปปายะ ๗ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลได้

เอกสารอ้างอิง

กันทิมา แก้วศรี.ปรัชญา แพทยานนท์, ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานของ

พนักงานโรงแรมดุสิตธานีหัวหิน.ประจวบคีรีขันธ์ : วิทยาลัยดุสิตธานี, ๒๕๕๐.

เกียรติพันธ์ หนูทอง. เรื่องขวัญการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาใน สำนักรงานเขต
พื้นที่การศึกษาจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๕๙.

กัญญาณ อินทวาท รศ.ดร. ขวัญหทัย ยิ้มละมัย , การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษา,
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยพิษณุโลก , ๒๕๕๖.

ธีระวุฒิ ตรีประสิทธิ์ชัย. ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการรักษาพนักงานให้คงอยู่กับองค์กรใน
อุตสาหกรรมบริการโรงแรมระดับ ๕ ดาวในกรุงเทพมหานคร.กรุงเทพมหานคร :
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการ
ท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ๒๕๕๘.

บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น,พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวิริยาสาน,
๒๕๓๕.

พระวิระศักดิ์ ชยธมโม. แนวทางการจัดการวัดสันติสุขตามหลักสัปปายะ ๗ : กรณีศึกษาวัด
ธารน้ำไหล จังหวัดสุราษฎร์ธานี.สาขาวิชาสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย.

สุธานี นุกูลยิ่งอารี. การศึกษาความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัทการบินไทยจำกัด
(มหาชน) กรณีพนักงานบริษัทการบินไทยสำนักงานใหญ่.กรุงเทพมหานคร :
บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ๒๕๕๕.

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม
อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

DEVELOPMENT OF LEARNING PACKAGE ON THE TEN JATAKAS FOR
DEVELOPING ACHIEVEMENT OF THE 3rd SECONDARY SCHOOL
STUDENTS AT PHRAPARIYATTITHUM WATSOTHORNWARARAM
SCHOOL, MUANG DISTRICT, CHACHOENGSAO PROVINCE

พระมหาเจษฎา ธนปาโล (รักษาทรัพย์)*
วิชัย แหวนเพชร**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ๒. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราและ ๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า

๑. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัด

* นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, Graduate School of Phranakhon Rajabhat University, Thailand.

ฉะเชิงเทรา ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1) ๘๕.๕๔/(E2) ๘๔.๑๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้

๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๒๒ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าตัวระดับ .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๔.๑๗ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐

๓. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

Abstract

This thesis aims for, Development of learning Package on the Ten Jatakas for Developing of Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothornwararam School, Muang District, Chachoengsao Province. The Office of National Buddhist had purpose 1. To develop learning package as subject Development of Learning Package on the Ten Jatakas for Developing Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothornwararam School, Muang District, Chachoengsao Province, and had performance standard was 80/80 2. To compare the achievement before and after using the learning package subject, Development of Learning Package on the Ten Jatakas for Developing Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothornwararam School, Muang District, Chachoengsao Province, And there 3. To study the satisfaction of The 3rd Secondary School After using learning package subject on the ten Jatakas for Development Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothornwararam School, Muang District, Chachoengsao Province.

The results were found that:

1. Result of learning package subject, Development of Learning Package on the Ten Jatakas for Developing Achievement of The 3rd Secondary School Students at

Phrapariyattithum Watsothronwararam School, Muang District, Chachoengsao Province, as Created had Found That am Efficiency of the standard (E1) 85.54 / (E2) 84.17, That was higher than the standard 80/80.

2. Result for Comparison of Learning Achievement after using Learning Package as the Ten Jatakas for Developing Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothronwararam School, Muang District, Chachoengsao Province. Found That the achievement of students were higher by average score ($\bar{X}$) after using, as equal to 22 and after using as Package 33 by significant as level.05 and average after using learning Package as equal 84.17 had found That expect benchmark as percentage 80.

3. Result of satisfaction of The 3rd Secondary School Students as for learning Package subject for the Ten Jatakas for Developing Achievement of The 3rd Secondary School Students at Phrapariyattithum Watsothronwararam School, Muang District, Chachoengsao Province. Found that as overview students had satisfied at the high level.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การ กีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา

ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือ ทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม^๑

ดังนั้นการนำทศชาติชาดก มาสอนจึงเป็นหนทางหนึ่งที่น่ามาเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะทศชาติชาดก มีหลักธรรมและแง่คิดคติเตือนใจ หากนำหลักธรรมเหล่านั้นไปใช้ในการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยจึงคิดว่าถ้านำทศชาติชาดก มาพัฒนาในรูปแบบชุดการเรียนรู้ อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและสะดวกในการเรียนรู้ ชาตรี ต่างสมpong กล่าวว่ “ในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญนอกจากหลักการหรือวิธีการสอนแล้วสิ่งที่ขาดไม่ได้คือสื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการเรียนตามยุคสมัย ด้วย เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”^๒ จะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการเรียนการสอน นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของผู้สอนต้องการไม่ว่าชุดการเรียน จะเป็นในรูปแบบใดก็เป็นอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ทั้งสิ้นเพราะการสอนส่วนใหญ่จะประสบผลสำเร็จได้ก็เพราะได้สื่อการเรียนที่เหมาะสมเพราะสื่อการเรียนมีอิทธิพลและสามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้นจำได้นานขึ้นซึ่งบางครั้งผู้สอนไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้เท่ากับชุดการเรียนนอกจากนี้ชุดการเรียนยังช่วยปรับปรุงแก้ไขทัศนคติของนักเรียนให้คล้อยตามตรงกับจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ ดังปรากฏรายงานผลการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับ วชิรพล สำเภากุล ว่า “สาเหตุที่นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา คือ ไม่เห็นประโยชน์ในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ไม่เห็นคุณค่าขาดสิ่งกระตุ้นในการเรียน ขาดสื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ บรรยากาศในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดถึงผู้สอนไม่เข้าใจเนื้อหาที่สอนจึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน”^๓ ในการเลือกพัฒนาชุดการเรียนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดนั้นผู้สอนจะต้องพิจารณาคุณสมบัติของชุดการเรียนแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน การที่ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๕๒).

^๒ ชาตรี สำราญ. **หลักสูตรสถานศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : จัดพิมพ์โดยมูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์, ๒๕๔๗), หน้า ๗.

^๓ วชิรกุล สำเภาพล. “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และที่ ๒ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ของครูสอน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช.”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศึกษา** (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๓), หน้า ๔๕.

ที่ยากและมากเกินไปได้ง่ายและไม่น่าเบื่อกับเนื้อหาที่เยาะ ซึ่งจะช่วยทำให้นักเรียนไม่เบื่อกับเนื้อหาที่สอนพัฒนาการสอน

ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อประสมซึ่งผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและชุดการเรียนรู้ยังเป็นสื่อกลางระหว่างครูและนักเรียน โดยชุดการเรียนรู้จะมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ในชุดการเรียนรู้ประกอบ คำนำ สารบัญ คำชี้แจงในการใช้ชุดการเรียนรู้ ใบความรู้สำหรับนักเรียน ใบกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบ โดยเนื้อหาในชุดการเรียนรู้จะต้องเขียนด้วยภาษาที่ชัดเจน และสามารถสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ชุดเรียนรู้จึงเป็นนวัตกรรมที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนทุกระดับในปัจจุบันและในอนาคต เพราะชุดการสอนจะเป็นแนวทางใหม่ที่จะช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะชุดการสอนเป็นระบบของการวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้น ๆ จึงทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่าในการเรียนการสอนอย่างมาก

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาที่พบในโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม ขาดอุปกรณ์สื่อการเรียนที่จะช่วยส่งเสริม ในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจตามจุดประสงค์ที่เรียน จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเบื่อที่จะเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ส่งผลการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาของนักเรียนที่ทำให้มีผลการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำให้การเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาให้เป็นเรื่องที่ไม่น่าเบื่อและเข้าใจง่าย โดยการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องทศชาติชาดก ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและเหมาะสมกับเวลาที่มีอย่างจำกัด เพราะชุดการเรียนรู้นี้มีบทบาทมากต่อการเรียนเนื่องจากเป็นตัวกลางส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตน โดยชุดการเรียนรู้ได้รวบรวมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ไว้ในชุดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามคำสั่งที่เขียนไว้ใน แต่ละใบงาน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

๒. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีต่อชุดการเรียนรู้ ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนในรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง ทศชาติชาดก ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

๑. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๒ ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน ๔๗ รูป

๒. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ๑ ห้องเรียนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ / ๑ จำนวน ๓๐ รูป ซึ่งเป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมด

๒. ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

๒.๑ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ในการทำวิจัย ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม

๒.๒ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ๑. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม ๒. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม

๓. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่มาเป็นชุดการเรียนรู้ในรายวิชาพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ทศชาติชาดกประกอบด้วย

๑. เตมียชาดก (พระเตมีย์ใบ้)
๒. ชนกชาดก (พระมหาชนก)
๓. สุวรรณสามชาดก (สุวรรณสาม)
๔. เนมิราชชาดก (พระเนมิราช)

๕. มโหสถชาดก (พระมโหสถ)
๖. ภูริทัตตชาดก (พระภูริทัต)
๗. จันทกุมารชาดก (พระจันทราช)
๘. นารทชาดก (พระพรหมนารท)
๙. วิชฺฐชาดก (พระวิชฺฐ)
๑๐. เวสสันดรชาดก (พระเวสสันดร)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอขึ้นปรากฏผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

๑) ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1) ๘๕.๕๔ / (E2) ๘๔.๑๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

๒) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๒๒ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่า t ไว้ระดับ . ๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๔.๑๗ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒

๓) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพอใจมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับที่ ๑ คือ ด้านเนื้อหา ลำดับที่ ๒ คือ ด้านชุดการเรียนรู้ ลำดับที่ ๓ คือ ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลำดับที่ ๔ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลำดับที่ ๕ คือ ด้านวัดผลประเมินผล โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) รวมทุกด้าน ๔.๕๓ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รวมทุกด้าน เท่ากับ ๐.๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๓

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถอภิปรายผลดังนี้

๑) ผลการสร้างชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่

สร้างขึ้นนั้น พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑ ที่กำหนดไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอมือเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่สร้างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้ทางด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบตามระบบของการวิจัยตั้งแต่ต้น รวมถึงเรื่องการจัดทำเนื้อหาข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือได้นำมาสร้างเป็นชุดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ คำนำ สารบัญ คำชี้แจงในการใช้ชุดการเรียนรู้ ใบความรู้สำหรับนักเรียน ใบกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบ จากการศึกษาของผู้วิจัยได้จัดทำตามขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ กำหนดเป้าหมายหรือแนวทางการปฏิบัติ ออกแบบหรือสร้างชุดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกสื่อหรือเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ทดลองใช้ประเมินปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง สร้างชุดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ชัยยงค์ พรหมวงศ์** ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้ ๑๐ ข้อ ดังนี้^๔ ๑. การกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ ๒. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาหน่วยวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ๓. กำหนดหัวเรื่องหรือหน่วยการสอนย่อยให้สัมพันธ์กับเวลาครั้งละ ๑-๒ ชั่วโมง ๔. กำหนดคตินทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหัวเรื่องให้สรุปรวบรวมแนวคิด และหลักเกณฑ์สำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง ๕. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง โดยเขียนให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ๖. กำหนดแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียน หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเล่นเกม เป็นต้น ๗. กำหนดแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากการผ่านกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ๘. เลือกการผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้นเมื่อผลิตสื่อการสอนแล้วก็จัดไว้เป็นหมวดหมู่ ๙. การทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ ๑๐. การใช้ชุดการสอนชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ **สุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ** ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดการสอน ดังนี้^๕ ๑. กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดการสอน อาจจะแบ่งย่อยหัวข้อเป็นหัวข้อย่อย ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและลักษณะของการใช้ชุดกิจกรรม ๒. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจมีการกำหนด เปนกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือบูรณาการให้เหมาะสมตามวัย

^๔ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, *การผลิตชุดการเรียนการสอน เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา*, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๒๑), หน้า ๖๕

^๕ สุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ, *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, ๒๕๔๗), หน้า ๕๓-๕๕.

๓. จัดหน่วยการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสม วาจะมีการแบ่งเป็นกี่หน่วย หัวข้อย่อยอะไรบ้าง ไขเวลานานเท่าไร ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น ๔. กำหนดหัวข้อเรื่อง เพื่อสะดวกแก่นักเรียนว่าแต่ละหน่วยประกอบด้วยหัวข้อใดบ้าง ๕. กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนว่านักเรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือหลักการใดบ้าง ๖. กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึงจุดประสงค์ที่แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้หรือจุดประสงค์ทั่วไป รวมทั้งเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๗. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางการผลิตสื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบทดสอบ ๘. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อทราบความเข้าใจของนักเรียนว่า มีความก้าวหน้าทางการเรียนอย่างไร ๙. เลือกและผลิตสื่อการสอน ควรมีสื่อการสอนในแต่ละหัวข้อเรื่องให้เรียบร้อยควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้น ออกเป็นหมวดหมู่ในกล่อง หรือแฟ้มที่เตรียมไว้นานไปหาประสิทธิภาพ เพื่อหาความตรง ความเที่ยงก่อนนำไปใช้ ๑๐. สร้างข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญ ๑๑. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เมื่อสร้างชุดการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้วต้องนำชุดการสอนไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง

๒) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาดกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโสธรวราราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น เพราะการจัดเนื้อหาอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นสื่อในการค้นหาความรู้แก่นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างดี อีกทั้งยังเป็นสื่อประกอบการเรียนได้ ยังช่วยเสริมทักษะทั้ง ๔ ด้านปลูกฝังให้รักการอ่านแก่นักเรียนพร้อมทั้งสร้างจินตนาการเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรที่เพิ่มคุณค่าในการจินตนาการเพิ่มคุณภาพของการคิด ให้ความรู้และข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ริเริ่มสร้างสรรค์ และให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อสร้างลักษณะนิสัยรักการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **บรรเทา กิตติศักดิ์** กล่าวถึง บทบาทของครูผู้สอนในเตรียมการสอน คือ การกำหนดเนื้อหาและวิธีสอนได้แก่^๖ กำหนดจุดประสงค์ วิธีสอน กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การสอน วิธีการวัดและประเมินผล วิธีการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ที่กำหนด รวมทั้งการวัดประเมินผลตนเอง โดยการ ๑. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ จูงใจ เสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ๒. จัดสถานการณ์ ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น คิดวิพากษ์ วิจารณ ฝึกคิดแก้ปัญหาด้วย กระบวนการต่าง ๆ และการคิดสร้างสรรค์ ๓. เอาใจใส่และช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยความหวังดีและมีเมตตาต่อผู้เรียน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ คิดประเมินปรับปรุงตนเอง ๕. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น/ประสบการณ์ความรู้ภายในกลุ่ม ๖. ใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อให้ผู้

^๖ บรรเทา กิตติศักดิ์, เอกสารประกอบการเรียนเรื่องพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๒๐.

เรียนคนควหาความรู้ ๗. จัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์ชีวิตจริง แหล่งเรียนรู้ อาจเป็นห้องสมุด สื่อนวัตกรรม แหล่งธรรมชาติ และแหล่งข้อมูลในชุมชน ๘. ฝึกระเบียบวินัยในตนเอง และการชี้นำตนเอง ผู้สอนต้องสร้างเงื่อนไขและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ๙. สังเกตและ ประเมินตนเอง สังเกตส่วนดี ส่วนด้อยที่จะต้องปรับปรุงผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สังเกตการณ์ทำงานของ ผู้เรียนและการแสดงออกและสอดคล้องกับแนวคิดของ **วัฒนาพร ระงับทุกข์** กล่าวจำแนกบทบาทของ ครูในการจัดการเรียนการสอนควรประกอบด้วย^๗ ๑. การเตรียมตัวเอง ครูต้องเตรียมตนเองให้พร้อม สำหรับบทบาทของผู้เป็นแหล่งความรู้สามารถให้คำแนะนำปรึกษา ให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน ครูจึงจำเป็นต้องเตรียมตนเองด้วยการอ่าน การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติในหัวข้อเนื้อหาที่ตน รับผิดชอบ รวมทั้งข้อมูลและประสบการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ๒. การเตรียม แหล่งข้อมูล เมื่อบทบาทครูเปลี่ยนไปจากผู้อบรมความรู้ ครูจึงต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้แก่ผู้ เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ควหาความรู้ด้วยตนเองในสถานที่ต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน ๓. การ เตรียมกิจกรรมการเรียน ครูต้องวิเคราะห์จุดประสงค์ของการเรียนรู้เพื่อให้ได้สาระสำคัญ และเนื้อหาข อความรู้ อันจะนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ตามที่ กำหนด ตามความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน ๔. การเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ครูจะต้อง พิจารณาและกำหนดว่า จะใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ใด เพื่อให้กิจกรรมการเรียนดังกล่าวบรรลุผล พร้อมทั้ง เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมให้พร้อมเพื่อให้การเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ บรรลุผล ๕. การ เตรียมการวัดและประเมินผล โดยการวัดให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และวัดให้ครอบคลุมทั้งในส วนของกระบวนการ และผลงานที่เกิดขึ้นทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะ โดยการเตรียมวิธีการวัด และเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

๓) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้เรื่อง ทศชาติ ชาติกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโส ธรวราราม อำเภอมือเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อยู่ในเกณฑ์ที่โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพอใจมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับที่ ๑ คือ ด้านเนื้อหา ลำดับที่ ๒ คือ ด้านชุดการเรียนรู้ ลำดับที่ ๓ คือ ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลำดับที่ ๔ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลำดับที่ ๕ คือ ด้านวัดผลประเมินผล ทำให้ได้ทราบว่านักเรียนมีความพอใจเป็นอย่างมากในการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาติก ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้สอดแทรกคติธรรมหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องในทศชาติชาติกที่ นักเรียนควรรู้ในฐานะเป็นชาวพุทธ ด้วยเนื้อหาเหล่านี้ได้มีการจัดเรียงอย่างเป็นระบบ มีรูปแบบที่ สวยงาม อีกทั้งหนังสือที่ให้ผู้เรียนทราบเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตมาเป็นประสบการณ์ เพื่อขยายขอบเขตของประสบการณ์ที่เคยมีอยู่เฉพาะเรื่องได้ลึกซึ้งกว่าเดิมยิ่งขึ้น ยังส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมทักษะทางด้าน

^๗ วัฒนาพร ระงับทุกข์, แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๔๐), หน้า ๑๒-๑๔.

การอ่านที่เป็นส่วนช่วยให้นักเรียน ที่สนใจและใฝ่ในความรู้และยังเป็นแหล่งความรู้เพื่อศึกษาเรื่องทศชาติชาติจากเนื้อหาวชิราวุธในหลักสูตร จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้หนังสือเป็นอย่างมากโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) รวมทุกด้าน ๔.๕๓ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รวมทุกด้าน เท่ากับ ๐.๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง ทศชาติชาติที่อยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความหมายของการใช้สื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง เครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์สู่ผู้เรียนและช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความคิด ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมแก่ผู้เรียนด้วย ในยุคปัจจุบัน สื่อมีหลายรูปแบบและมีอิทธิพลในการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองดังนั้น จึงจำเป็นที่ครูจะต้องจัดการเรียนการสอน ที่มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนด้วย และต้องรู้จักการพัฒนาสื่อ เพื่อให้สื่อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ^๘ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ให้ความหมายของการใช้สื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง การจัดสื่อการเรียนการสอน และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อการเรียนการสอน โดยมีระบบการจัดหาและบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีการบริการและส่งเสริมการใช้อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ^๙

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- ๑) ควรจัดเตรียมเนื้อหาที่จะสอนในทศชาติชาติก่อนเพิ่มเติมให้ตีกรอบก่อนนำไปใช้งานจริงเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการสอน
- ๒) รูปแบบภาพประกอบควรมีความชัดเจน ดึงดูดนักเรียน ให้นักเรียนอยากที่จะศึกษา
- ๓) ควรส่งเสริมให้นักเรียนสรุปใจความและค้นคว้าด้วยตนเอง จากชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) ควรสร้างชุดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
- ๒) ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นต่อการสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อเรียนรู้ความชอบความสนใจของนักเรียนในชั้นนั้น ๆ ด้วยเรียนรู้เพื่อเรียนรู้ความชอบความสนใจของนักเรียนในชั้นนั้น ๆ ด้วย

^๘ กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารประกอบหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ : แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๕), หน้า ๖-๗.

^๙ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนในโรงเรียนเอกชน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, ๒๕๔๒), หน้า ๘.

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ : แนว
 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
 ๒๕๔๕.

ชาติรี สำราญ. หลักสูตรสถานศึกษา, กรุงเทพมหานคร : จัดพิมพ์โดยมูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์, ๒๕๔๗.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. การผลิตชุดการเรียนรู้การสอน เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา,
 นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๒๑.

นิตยสารหลักสูตรพุทธศาสนมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

บรรเทา กิตติศักดิ์. เอกสารประกอบการเรียนเรื่องพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร :
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๒๐.

วัชรกุล สำเนาพล. “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และที่ ๒ ใน
 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ของครูสอน ใน
 จังหวัดนครศรีธรรมราช.” , วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ,
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๗.

วัฒนาพร กระจับทุกซ์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช,
 ๒๕๔๐.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไข
 เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓, กรุงเทพมหานคร
 : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๕๒.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด, พิมพ์ครั้งที่
 ๕, กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, ๒๕๔๗.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน
 ในโรงเรียนเอกชน, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, ๒๕๕๒.

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

Factors Relating to the Life Quality of Students in the Faculty of
Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University

เขมิกา ทองเรือง*

สำราญ วิเศษ**

พัฒนพงศ์ ติระ***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ จำนวน ๒๕๐ คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ผลการวิจัย พบว่า

๑. คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๘๒$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอารมณ์และจิตใจ ($\bar{X} = ๔.๐๖$) ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ ($\bar{X} = ๓.๘๒$) ด้านสังคม ($\bar{X} = ๓.๗๗$) และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = ๓.๖๒$)

๒. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ด้านชีวิตการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านบริการที่ได้รับจากคณะ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = ๐.๗๗๘$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

* อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

ด้านบริการที่ได้รับจากคณะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = ๐.๖๕๒$)

ด้านชีวิตการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = ๐.๕๙๔$), ($r = ๐.๕๕๙$ และ $r = ๐.๔๖๕$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์, คุณภาพชีวิตของนักศึกษา

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the life quality of students in the Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University,(2) to study factors that related to the life quality of students in the Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University. The researcher collected the data by using the questionnaire in the Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University. The samples used in this study were 250 regular undergraduate students. The statistics employed in data analysis were frequency, percentage, means, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient was in the statistical significance at .01 level.

The results of this study were as follows:

1. The life quality of students in the Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University found that the life quality of students in the Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University in overall image was at the high level ($\bar{X} = 3.82$) and when considering in each aspect found that the emotional and mental aspects ($\bar{X} = 4.06$), the health and economic aspects ($\bar{X} = 3.82$), the social aspect ($\bar{X} = 3.77$), and the environment aspect ($\bar{X} = 3.62$) were at the high level.

2. Factors related to the life quality of students in the residential aspect, relationship aspect with other people, and the service aspect that students received from the faculty relating to the quality of life of students, in the Faculty of Arts and Science, Nakhon Phanom University in the statistical significance was at 0.01 level by having the relationship was at the high level ($r = 0.778$) according to the hypothesis setting. When considering each aspect, it was found that the service aspect the students received from the faculty, the service aspect had a positive relationship to the life quality of the students. The statistical significance was at 0.01 level by having the relationship was at the high level ($r = 0.652$). The

aspects of learning, relationships with others, the positive relationship with the life quality of the students in overall image of the statistical significance was at 0.01 level and by having the relationship, was at the medium level ($r = 0.652$) respectively.

Keywords: Relationship, Life Quality of Students

๑. บทนำ

สภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่ด้นั้นต้องมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นความพึงพอใจในตัวบุคคลต่อการดำรงชีวิตในความต้องการขั้นพื้นฐานในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นและชวนชวนให้ได้มาด้วยตัวของมนุษย์เอง^๑ นอกจากนั้นยังเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานที่จะทำให้มนุษย์ได้พัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา บุคคลและครอบครัวที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมเป็นเป้าหมายในการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นในทุกๆด้านอยู่ตลอดเวลา เป็นต้นว่า ด้านการศึกษา อาชีพ รายได้ สุขภาพอนามัย คุณธรรม ฯลฯ เนื่องจากคุณภาพชีวิตเป็นเป้าหมายสำคัญที่บุคคลต้องการในการดำเนินชีวิตของตนเอง และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมแสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะสอดคล้องกับนิยามของคุณภาพชีวิตที่กล่าวว่า คุณภาพชีวิตเป็นการรับรู้ความพึงพอใจและสถานะของบุคคลในการดำรงชีวิตในสังคม โดยจะสัมพันธ์กับเป้าหมายและความคาดหวังของตนเอง ภายใต้บริบทของวัฒนธรรม ค่านิยม มาตรฐานของสังคม และสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (The WHOQOL group, ๑๙๙๔ อ้างถึงใน^๒ ซึ่งเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิต WHOQOL – BREF – THAI ประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ๔ ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ บัณฑิตหรือนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพได้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพราะคุณภาพชีวิตนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ดังนั้นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากระดับอุดมศึกษาจึงจะต้องมีการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ของบุคคลในวัยเรียนในด้านปัจจัยต่างๆหลายประการ เป็นต้นว่า ในระดับบุคคล ในระดับครอบครัว และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทุกด้านจะส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน หากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นหรือเลวลง ก็อาจส่งผลกระทบต่อปัจจัยอื่นๆได้ และใน

^๑ นิสารัตน์ ศิลปะเดช.ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี ๒๕๔๐ :

^๒ วรณา กุมารจันทร์. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพยาบาลผู้สูงอายุ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , ๒๕๕๓: ๔ : ๙-๑๐

ขณะเดียวกันก็จะส่งผลกระทบถึงคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่อยู่ในวัยเรียนเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษาจะช่วยฝึกฝนพัฒนาขีดความสามารถของบัณฑิตให้ดีขึ้น ดังนั้นทุกสถาบันการศึกษาจึงปรารถนาให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกกับการเรียน มีการส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ และตระหนักถึงการจัดการบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี จึงกล่าวได้ว่าคุณภาพชีวิตเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้วยเหตุนี้การที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีคุณภาพนั้นจึงต้องส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วย สถาบันที่ทำหน้าที่หลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติคือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการอบรมด้านวิชาการให้กับเยาวชนของชาติ หรือที่เรียกว่า นิสิตนักศึกษา ดังนั้นการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพจึงเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะเป็นแหล่งศึกษาให้ความรู้แก่ประชาชนและได้มีการเปิดสอนในระดับปริญญาตรีหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ จำนวน ๖๖๙ คน^๓ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม เพราะการจัดการศึกษาปริญญาตรีก็เป็นรากฐานสำคัญที่จะผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมมีคุณภาพชีวิตเป็นอย่างไร มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนานักศึกษาต่อไปเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๒ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๓. ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน ๖๖๙ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ จำนวน ๒๕๐ คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเป็น

^๓ งานทะเบียนและประมวลผล คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, ๒๕๕๙

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ เพื่อใช้วัดค่าระดับข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การสร้างแบบสอบถามใน ๔ ด้าน ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านชีวิตการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านบริการที่ได้รับจากคณะ ส่วนที่ ๓ ข้อมูลคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม และส่วนที่ ๔ เครื่องมือวิจัยแบบปลายเปิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๔. ผลการวิจัย

๔.๑ สรุปผลปัจจัยส่วนบุคคล

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖๐ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๐ เป็นนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๒๐ มีเกรดเฉลี่ยสะสม ๒.๕๑-๓.๐๐ จำนวน ๑๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๐ พักอาศัยอยู่หอพัก จำนวน ๑๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๐ รายรับที่ได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐๐ และมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนครพนม จำนวน ๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๐

๔.๒ สรุปผลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๘๓$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชีวิตการเรียน ($\bar{X} = ๓.๙๓$) ด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = ๓.๗๓$) และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = ๔.๒๔$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบริการที่ได้รับจากคณะ ($\bar{X} = ๓.๔๒$) อยู่ในระดับปานกลาง

๔.๓ สรุปผลคุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๘๒$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอารมณ์และจิตใจ ($\bar{X} = ๔.๐๖$) ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ ($\bar{X} = ๓.๘๒$) ด้านสังคม ($\bar{X} = ๓.๗๗$) และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = ๓.๖๒$) อยู่ในระดับมาก

๕. อภิปรายผลการวิจัย

๕.๑ คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

นครพนม

จากการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ “ได้” ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย^๕ ได้ทำการศึกษารื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรมราชชนนี ราชบุรี ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลราชชนนี ราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับดี ผลการวิจัย^๖ ได้ทำการศึกษารื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดี และผลการวิจัย^๗ ได้ทำการศึกษารื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรมราชชนนี ราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับดี แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย^๘ ได้ทำการศึกษารื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ผลการวิจัย^๙ ได้ทำการศึกษารื่อง การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ

^๕ ธนิตา ชีร์ตัน. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค.น.เมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๘.pdf?sequence=๑>

^๖ พิษมายวีร์ สีนสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิพทาร์ต. (๒๕๕๙). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. วารสารเกื้อการุณย์, ๒๓(๑), ๗-๒๐

^๗ จันทรา อัยเอ็ง. (ม.ป.ป.). คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง. วารสารวิชาการและวิจัย มทร. พระนคร ฉบับพิเศษ การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๕, ๑๔๑-๑๔๘.

^๘ พิษมายวีร์ สีนสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิพทาร์ต. (๒๕๕๙). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. วารสารเกื้อการุณย์, ๒๓(๑), ๗-๒๐

^๙ เจตนาสุภะ สันติพันธ์, และคณะ. (๒๕๕๕). คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา, ๕(๒), ๗๘-๙๑.

^{๑๐} ภัทรพล มหาพันธ์. (๒๕๕๐). การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ค.น.เมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก http://www.educ.su.ac.th/๒๐๑๓/images/stories/๑๐๐๗๕๕_๐๖.pdf.

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีระดับคุณภาพชีวิตมากที่สุด และผลการวิจัย^{๑๐} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๑ ที่พบว่าระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๑ ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านอารมณ์และจิตใจ อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๑๑} ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ : กรณีศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์มีระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ อยู่ในระดับสูง

ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๑๒} ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาเทคโนโลยีสุรนารี ที่พบว่า คุณภาพชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัย^{๑๓} ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมด้านร่างกายอยู่ในระดับสูง

ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๑๔} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ ที่พบว่า คุณภาพชีวิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ ด้านสังคมอยู่ในระดับสูง และผลงานวิจัย^{๑๕} ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสังคมอยู่ในระดับสูง

^{๑๐} วนิทรา นวลละออง. (๒๕๕๕). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๑. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, ๕๗ (๒), ๒๒๕-๒๓๔

^{๑๑} สำราญ จูช่วย, และคณะ. (๒๕๕๖). คุณภาพชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ปีการศึกษา ๒๕๕๕. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/๒๕๕๕_GenEd_Sumran-Salakjit.pdf

^{๑๒} สำราญ จูช่วย, และคณะ. (๒๕๕๖). คุณภาพชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ปีการศึกษา ๒๕๕๕. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/๒๕๕๕_GenEd_Sumran-Salakjit.pdf

^{๑๓} สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (๒๕๕๐). การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.๐๒-๐๒). นครราชสีมา: ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

^{๑๔} ธนิตา ชีร์ตัน. (๒๕๕๔). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑>

^{๑๕} พิษณายวีร์ สินสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิพทาร์ต. (๒๕๕๙). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. วารสารเกื้อการุณย์, ๒๓(๑), ๗-๒๐.

ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๑๖} ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา: รูปแบบการจัดกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับ ความหมายคุณภาพชีวิต^{๑๗} กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ความพึงพอใจในชีวิตที่เป็นสุข มีความ สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจมีชีวิตอยู่ใน สังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี มีการพักผ่อนหย่อนใจที่เพียงพอ มีความพร้อมและสามารถที่จะดำรง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและปัญหาที่สลับซับซ้อนได้และ สามารถดำเนินชีวิตด้วยวิธีการที่ชอบธรรมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนพึงประสงค์ภายใต้เครื่องมือและ ทรัพยากรที่มีอยู่

๕.๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ด้านชีวิตการ เรียน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยมี ความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = ๐.๗๗๘$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ^{๑๘} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับคุณภาพชีวิตของนิสิตโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน โดยค่า สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ($r = ๐.๗๗๖$) ผลการวิจัย^{๑๙} ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรมราชชนนี ราชบุรี ที่พบว่า ปัจจัยคัดสรรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย

^{๑๖} สุจิต บุญบงการ.การพัฒนาการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันการเมืองและการมี ส่วนร่วมของประชาชน.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ๒๕๓๔ : ๙-๑๐

^{๑๗} ไกรวรรณ ช่วยสถิตย์. คุณภาพชีวิตด้านครอบครัวและชุมชนชาวไทยมุสลิมในชุมชนเมือง: ศึกษากรณีช มุชนบ้านหัวสะพานสะเตงและชุมชนกำปงบาโงย. ภาคนิพนธ์ สาขาพัฒนาสังคม.บัณฑิตวิทยาลัย พัฒนบริหาร ศาสตร์มหาบัณฑิต.๒๕๕๑

^{๑๘} ธนิตา ชีร์ตัน. (๒๕๕๔). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทค โน โลยี ราช มง คล ธัญ บุรี , ปทุมธานี คั น เมื่ อ ๔ พ ฤษ ภา ค ม ๒ ๕ ๕ ๙ , จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑>

^{๑๙} พิษณายวีร์ สีนสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิทหาร์ท. (๒๕๕๙). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับ คุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี. *วารสารเกื้อการุณย์*, ๒๓(๑), ๗-๒๐.

พยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ผลการวิจัย^{๒๐} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวการศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผลการวิจัย^{๒๑} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกับคุณภาพชีวิตนิสิตมากที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับผู้ปกครอง บริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยด้านบริการเสริมการศึกษา คุณลักษณะของนิสิต ที่อยู่อาศัยโดยอาศัยที่หอพัก สถานภาพทางการเงิน บริการที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยด้านบริการกิจการนิสิตและสวัสดิการ ที่อยู่อาศัยโดยอาศัยอยู่ที่บ้าน และอาชีพของผู้ปกครองนิสิตที่ทำธุรกิจส่วนตัว และผลการวิจัย^{๒๒} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (หลักสูตร ๕ ปี) คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ มี ๕ ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพใน มหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และการเลียนแบบเพื่อน เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า

ด้านชีวิตการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัย^{๒๓} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ ที่พบว่า ด้านการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

ด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ผลการวิจัย^{๒๔} ได้ ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและรูปแบบที่พักอาศัยของนักศึกษา

^{๒๐} กฤตธัช อันชื่น. (๒๕๕๗). *คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี* (รหัสโครงการ ๕๖-๐๒-๐๒). นครราชสีมา : ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี.

^{๒๑} ขมพูนุช หิริโกกุล. (๒๕๕๐). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.

^{๒๒} เพาพะงา จิตต์สวาสดี. (๒๕๕๓). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา (หลักสูตร ๕ ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

^{๒๓} ธัญญรัตน์ เปรมาประยูรวงศา. (๒๕๕๖). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและรูปแบบที่พักอาศัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาลังคม คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการบริการพื้นฐาน โดยรวมมีความสำคัญมาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของยูเนสโก (Unesco. Population Education, ๑๙๘๑ อ้างถึงในวิภาพร มาพบสุข, ๒๕๕๐) ที่ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในข้อที่ ๕ คือ ที่อยู่อาศัย และการตั้งถิ่นฐาน

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๒๕} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า ด้านสังคมในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ผลการวิจัย^{๒๖} ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยบรมราชชนนี ราชนบุรี ที่พบว่า ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชนบุรี ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาล ด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย^{๒๗} ของธิดา ชีร์รัตน์ (๒๕๕๔) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ที่พบว่า ด้านการให้บริการแก่นิสิตมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต และสอดคล้องกับหลักภารกิจการนักศึกษา

^{๒๕} ธัญญรัตน์ เปรมประยูรวงศา. (๒๕๕๖). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและรูปแบบที่พักอาศัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

^{๒๕} ธิดา ชีร์รัตน์. (๒๕๕๔). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑> นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

^{๒๖} พิษายวีร์ สีนสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิพิทาร์ต. (๒๕๕๙). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชนบุรี*. *วารสารเกื้อการุณย์*, ๒๓(๑), ๗-๒๐.

^{๒๗} ธิดา ชีร์รัตน์. (๒๕๕๔). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑> นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านชีวิตการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น อยู่ในระดับมาก แสดงว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้ง ๓ ด้านนี้ อยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านบริการที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง จากข้อเสนอแนะที่ได้จากนักศึกษาในการวิจัยจึงควรมีการพัฒนาส่งเสริมในด้านการบริการนักศึกษา เช่น มีการพัฒนาปรับปรุงแอร์ในห้องเรียน อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการศึกษา ระบบอินเทอร์เน็ต กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา จัดให้มีการบริการทางด้านโรงอาหาร โรงจอดรถสำหรับจักรยานยนต์ที่มีหลังคากันแดด และควรมีผ้าห่มอ่อนไว้สำหรับนั่งพัก เพื่อความสะดวกสบายแก่นักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย

๖.๒ จากการวิจัย พบว่า คุณภาพของชีวิตนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก แสดงว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ในทุกด้านอยู่ในเกณฑ์สูง

๖.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(๑) ควรมีการศึกษาค้นคว้าหารูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก

(๒) ควรมีการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยและแบบโลจิสติก

(๓) ควรมีการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

๗. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลคุณภาพชีวิตนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม และทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

นิศารัตน์ ศิลปะเดช. **ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี ๒๕๔๐ : ๖๖

วรรณ กุมารจันทร์. **คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน**. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพยาบาลผู้สูงอายุ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , ๒๕๔๓: ๔ : ๙-๑๐

งานทะเบียนและประมวลผล คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, ๒๕๕๙
ธนิศา ชัยรัตน์. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒองค์กรชัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑>

พิชญาวีร์ สิ้นสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิทาร์ต. (๒๕๕๙). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี**. *วารสารเกื้อการุณย์*, ๒๓(๑), ๗-๒๐

จันทร์ อ้อยแอ้ง. (ม.ป.ป.). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง**. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร. พระนคร ฉบับพิเศษ การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๕*, ๑๔๑-๑๔๘.

พิชญาวีร์ สิ้นสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิทาร์ต. (๒๕๕๙). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี**. *วารสารเกื้อการุณย์*, ๒๓(๑), ๗-๒๐

เจตนา สุทธิ สักขพันธ์, และคณะ. (๒๕๕๕). **คุณภาพชีวิตนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา*, ๕(๒), ๗๘-๙๑.

ภัทรพล มหาพันธ์. (๒๕๕๐). **การศึกษาคุณภาพชีวิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร**. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก http://www.educ.su.ac.th/๒๐๑๓/images/stories/๑๐๐๗๕๕_๐๖.pdf.

วนิศา นวลละออง. (๒๕๕๕). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๑**. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, ๕๗ (๒), ๒๒๕-๒๓๔

สำราญ จุช่วย, และคณะ. (๒๕๕๖). **คุณภาพชีวิตนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีนักศึกษาเข้าใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๕๕**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม

๒ ๕ ๕ ๙ , จ ำ ก http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/๒๕๕๕_GenEd_Sumran-Salakjit.pdf

สำราญ จูช่วย, และคณะ. (๒๕๕๖). **คุณภาพชีวิตนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์: กรณีนักศึกษาเข้าใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๕๕**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม

๒ ๕ ๕ ๙ , จ ำ ก http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/๒๕๕๕_GenEd_Sumran-Salakjit.pdf

सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. (๒๕๕๐). **การศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามุสลิมที่ศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ**. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.๐๒-๐๒). นครราชสีมา: ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ธนิดา ชีรัตน์. (๒๕๕๔). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒ ๕ ๕ ๙ , จ ำ ก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑>

พิชญาวีร์ สีนสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิพฑารต์. (๒๕๕๙). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส**. วารสาร *ก่อการคุณ*, ๒๓(๑), ๗-๒๐.

กฤตธัช อันชื่น. (๒๕๕๗). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี** (รหัสโครงการ ๕๖-๐๒-๐๒). นครราชสีมา : ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ชมพูนุช หิริโกกุล. (๒๕๕๐). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.

เพาพะงา จิตต์สวาสดี. (๒๕๕๓). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา (หลักสูตร ๕ ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ธัญญรัตน์ เปรมประยูรวงศา. (๒๕๕๖). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและรูปแบบที่พักอาศัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ธัญญรัตน์ เปรมประยูรวงศา. (๒๕๕๖). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตและรูปแบบที่พักอาศัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ธนิตา ชีร์ตัน. (๒๕๕๔). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี ค้นเมื่อ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙, จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๘๔๕/๑๒๔๓๗๙.pdf?sequence=๑> นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

พิชญายวีร์ สิ้นสวัสดิ์, และเบญจวรรณ พิทพาร์ด. (๒๕๕๙). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี**. วารสารเกื้อการุณย์, ๒๓(๑), ๗-๒๐.

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
Political Participation of Public Administration Students, Faculty of
Arts and Science, Nakhon Phanom University

สำราญ วิเศษ*
เขมิกา ทองเรือง**
พัฒนพงศ์ ติระ***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ๒. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และอายุ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ใช้วิธีการการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ๑๖๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ามี ๕ ระดับ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test และ F-test (One-way ANOVA) และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ผลการวิจัย พบว่า

๑. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X}$ = ๔.๘๒) ด้านการตัดสินใจ ($\bar{X}$ = ๔.๕๒) ด้านการติดตามและประเมินผล ($\bar{X}$ = ๔.๕๑) ด้านการแสดงความคิดเห็น ($\bar{X}$ = ๔.๔๙)

* อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

๒. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ที่มี เพศ ชั้นปี อายุ ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมทางการเมือง, นักศึกษา

Abstract

The purposes of this research were: (1) to study the political participation of public administration students at Nakhon Phanom University, (2) to compare the political participation of public administration students in the Faculty of Arts and Science, Nakhon Phanom University classified by sex, age, years in the program, in that the researcher collected the data by using a questionnaire for the collection of data from public administration students in the Faculty of Arts and Science, Nakhon Phanom University. The sample was taken from 165 public administration students by determining the Sample group the Taro Yamane formula. The research instrument was a five-rating scale questionnaire regarding the participation of public administration students. The data was analyzed by using the computer program with the reliability coefficient of .97. The statistics employed in data analysis were the value of frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and hypothesis test by using t-test and F-test (One-way ANOVA) and analysis of variance by pair to Scheffé's test by determining what the statistical significance was at the 0.05 level.

The results of this study were as follows:

(1) The political participation of public administration students in overall aspects were at the high level. When considering each aspect, it was found that the political participation of public administration students was at the high level overall. When considering each aspect, it was found that the information aspect ($\bar{X}$ = 4.82), the decision ($\bar{X}$ = 4.52), the motoring and evaluation ($\bar{X}$ = 4.51), and the comment aspect ($\bar{X}$ = 4.49).

(2) The comparison of political participation of public administration students revealed that the political participation of students who were currently in a different year of study, the age factor contributed to different political participation and the statistical significance was at 0.05 level.

Keywords: Political Participation, Students

๑. บทนำ

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นเวลานาน ตั้งแต่อดีตกาลมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ้างก็เป็นแต่เพียงการรัฐประหาร ที่มีลักษณะเพียงแค่เป็นการเปลี่ยนผู้ปกครองประเทศหรือราชวงศ์ที่ปกครองประเทศ แต่ยังคงมีโครงสร้างการปกครองหรือการเมืองเกือบจะเรียกได้ว่า ระบอบเดิมมาตลอด ซึ่งประชาชนแทบจะไม่มีส่วนร่วมใด ๆ ในการเมืองการปกครองประเทศเลย หรือจะมีส่วนร่วมบ้างก็เป็นเพียงผู้รับการปฏิบัติเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อปี พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเฉพาะคณะผู้ปกครองประเทศเท่านั้น โครงสร้างทางการเมืองและการบริหารประเทศยังไม่มีเปลี่ยนแปลง นักวิชาการบางคนมองว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เป็นการชิงสุกก่อนห่าม ประชาชนยังไม่เข้าใจและยังไม่พร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศตามสิทธิและหน้าที่ที่ระบอบประชาธิปไตยกำหนดให้ ตลอดระยะเวลามากกว่า ๖๐ ปี หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เกิดการรัฐประหารมากมายหลายครั้งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญถึง ๙ ครั้ง^๑

การเมืองไทยยังคงมิได้มีการพัฒนาเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากการรัฐประหารซ้ำซากและมีข้ออ้างเพื่อประชาชนทุกครั้ง การมีส่วนร่วมของประชาชนค่อนข้างน้อยและขาดความต่อเนื่อง การรัฐประหารเป็นไปโดยง่ายปราศจากการต่อต้านจากประชาชนโดยทั่วไป ก็เพราะประชาชนส่วนใหญ่มิได้รับการปลูกฝังและอบรมหล่อหลอมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความศรัทธาต่อระบอบประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่องและจริงจังทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ตระหนักในคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น มีเสรีภาพอย่างเสมอภาค และมีอำนาจในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย^๒

ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความตื่นตัวทางการเมือง จะมีบ้างก็เพียงระยะเวลานั้น ๆ เท่านั้น เช่น กรณี ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้เกิดความอ่อนแอทางการเมือง กล่าวคือ ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายและเกิดค่านิยมผิด ๆ ที่คิดว่าการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง เป็นเรื่องสกปรก ประชาชนจะเกี่ยวข้องกับการเมืองเฉพาะการเลือกตั้ง และการฟังหรืออ่านข่าวเท่านั้นซึ่งนับเป็นจุดอ่อนที่มีผลต่อเสถียรภาพของระบบการเมือง การมีส่วนร่วม

^๑ สุจิต บุญบงการ.การพัฒนาการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔ : ๙-๑๐

^๒ สมบัติ อารังญวงศ์. การบริหารข้าราชการไทยในทศวรรษหน้า.วารสารการจัดการภาครัฐและเอกชน, ๒๕๔๐ : ๓๕

ทางการเมือง จึงเป็นสิทธิทางการเมืองของฝ่ายที่จะอยู่ใต้การปกครอง ในการเข้าร่วมในกระบวนการทางการเมือง เพื่อแสดงเจตนาเกี่ยวกับอำนาจ ผลประโยชน์ต่อฝ่ายผู้ปกครอง โดยให้ฝ่ายผู้ปกครองปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอะไร ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนผู้แสดงเจตนา^๓ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญของสังคมประชาธิปไตยที่ยึดหลักการของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ดังจะเห็นได้จากในหมวด ๔ ว่าด้วยหน้าที่ของชาวไทย และหมวด ๕ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ตามมาตรา ๗๒ คือ บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และมาตรา ๘๗ รัฐต้องดำเนินการตามแผนนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับในรูปแบบองค์กรทางวิชาชีพหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบให้สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งทั้ง ๒ มาตรา แสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๒. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และอายุ

๓. ระเบียบวิธีวิจัย

^๓ เขานะ ไตรมาศ.การไขกลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ พีเพรส จำกัด, ๒๕๔๒ : ๖-๗

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาค ปกติที่กำลังศึกษาในคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๖๕ คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ เพื่อใช้วัดค่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การสร้างแบบสอบถามใน ๔ ด้าน

๒.๑ ด้านข้อมูลข่าวสาร

๒.๒ ด้านการแสดงความคิดเห็น

๒.๓ ด้านการตัดสินใจ

๒.๔ ด้านการประเมินผล

๔. ผลการศึกษา

จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมสรุปผลได้ดังนี้

๑. ผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน ๑๖๕ คน พบว่า

๑.๑ เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗ และเพศชาย มีจำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓ ตามลำดับ

๑.๒ ชั้นปี ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ ๓ มีจำนวน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘ รองลงมาคือชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒ รองลงมาคือชั้นปีที่ ๒ มีจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐ ตามลำดับ

๑.๓ อายุ ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗ และมีอายุระหว่าง ต่ำกว่า ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓ ตามลำดับ

๒. ผลการวิจัยระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยนครพนมพบว่า

ระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมพบว่าโดยรวมนักศึกษามีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นด้าน จะสามารถเรียงลำดับการมีส่วนร่วมตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๒.๑ ด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก ข้อที่นักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๘๒) รองลงมาคือ ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมืองแก่ผู้อื่น ($\bar{X}$ = ๔.๖๓) ข้อที่นักศึกษามีส่วน

ร่วมในการได้รับความสะดวกความรวดเร็วในการค้นข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X}$ = ๔.๕๓) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคข่าวสารทางการเมือง ($\bar{X}$ = ๔.๔๖) และข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมมีข้อมูลข่าวสารถูกต้องและปัจจุบัน ($\bar{X}$ = ๔.๒๔) ตามลำดับ

๒.๒ ด้านการแสดงความคิดเห็น พบว่านักศึกษาศาสาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ได้แสดงความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาศาสาวิชาวิชารัฐประศาสนศาสตร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๔๙) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษาที่มีส่วนร่วมจิตสำนึก ทักษะคิด ความตระหนัก ความในการยุติธรรมทางการเมืองทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๕๘) รองลงมาคือ ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการชักจูงให้ผู้อื่นหันมามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}$ = ๔.๕๕) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการเปิดโอกาสให้แก่ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ ($\bar{X}$ = ๔.๕๒) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบใด ($\bar{X}$ = ๔.๔๑) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมด้านท่านมีการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเวทีสาธารณะ ($\bar{X}$ = ๔.๓๙) ตามลำดับ

๒.๓ ด้านการตัดสินใจ พบว่า นักศึกษาศาสาวิชาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ/การดำเนินงานทางการเมือง โดยภาพรวมการตัดสินใจทางการเมืองของนักศึกษาศาสาวิชาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๕๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษาที่มีส่วนร่วมในแผนการดำเนินงานทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๕๔) รองลงมาคือ ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดโครงการกิจกรรมทางการเมือง ($\bar{X}$ = ๔.๕๓) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการการมีส่วนร่วมทางการเมืองนานหรือไม่ว่าง ($\bar{X}$ = ๔.๕๓) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการได้เข้าร่วมโครงการทางการเมืองอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเพียงใด ($\bar{X}$ = ๔.๕๒) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมด้านท่านมีลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X}$ = ๔.๕๐) ตามลำดับ

๒.๔ ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า นักศึกษาศาสาวิชาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลทางการเมือง โดยภาพรวมการติดตามและประเมินผลทางการเมืองของนักศึกษาศาสาวิชาวิชารัฐประศาสนศาสตร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๕๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษาที่มีส่วนร่วมรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๕๖) รองลงมาคือ ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินงาน ($\bar{X}$ = ๔.๕๓) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในการประเมินผลกิจกรรมทาง ($\bar{X}$ = ๔.๕๐) ข้อที่นักศึกษามีส่วนร่วมเคยสำรวจทางการเมือง ($\bar{X}$ = ๔.๕๐) ข้อที่

นักศึกษามีส่วนร่วมด้านติดตามผลการดำเนินงานทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ

๕. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ที่มี เพศ ชั้นปี อายุ ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม นักศึกษา ที่มี เพศ ชั้นปี อายุ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่มี เพศ ชั้นปี อายุ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ “ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้า ร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มีใช้มีส่วนร่วมอย่างผิวนแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและ การเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

สมมติฐานที่ ๒ การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการท่วิจัย ๔ ด้านด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านแสดงความคิดเห็น ด้านการตัดสินใจ และด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า

๑. ด้านข้อมูลข่าวสาร นักศึกษามีส่วนร่วมในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง
๒. ด้านแสดงความคิดเห็นนักศึกษามีจิตสำนึก มีทัศนคติ มีความตระหนัก ความยุติธรรมทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง
๓. ด้านการตัดสินใจนักศึกษามีแผนการดำเนินงานการมีส่วนร่วมทางการเมือง
๔. ด้านการประเมินผลนักศึกษามีการรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชน

สมมติฐานที่ ๓ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ที่มี ชั้นปี ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

“ นรินทร์ชัย พัฒนพงศา.การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร: ๕๙๘ Print. ๒๕๔๖: ๔.

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยนครพนม นักศึกษา ที่มี ชั้นปี ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรที่มี ชั้นปี ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ^๕ ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การกล่อมเกลางานการเมืองของนิสิตมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

สมมติฐานที่ ๔ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร ที่มี อายุ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยนครพนม นักศึกษา ที่มี อายุ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรที่มี อายุ ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ^๖ กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้รับรู้ มีผลทำให้การรับรู้ของคนเราแตกต่างกันไปที่สำคัญได้แก่ ความต้องการ หรือแรงขับ (Need or Drive) ทศนคติ (Attitude) บุคลิกภาพ (Personality) และการปรับตัวส่วนบุคคล (Personal Adjustment)

๒. ความใส่ใจและการรับรู้ (Attention and Perception) ปกติเราจะไม่รับรู้หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งหมด จุดรวมของการรับรู้ต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง คือ ความใส่ใจหรือความตั้งใจ ซึ่งเราจะเลือกเฟ้นเฉพาะที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของเรา

๓. การเตรียมพร้อมที่จะรับรู้ (Preparatory Set) เมื่อบุคคลอยู่ในสภาพการเตรียมพร้อม จะช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่เกิดขึ้นได้ และเตรียมพร้อมในการเตรียมตัวเองอย่างเต็มที่ ต่อการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองออกมาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสถานการณ์นั้น ๆ

^๕ จวนอรุณ อักษรเสือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๙ : บทคัดย่อ.

^๖ จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ.จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๑๕ : ๔๕-๔๘ .

๔. ความต้องการและแรงจูงใจ (Need and Motivation Factor) คนเรามักจะเลือกให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ หรือความต้องการของตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสิ่งที่รับไม่ได้รับการตอบสนอง

๕. ความต้องการและคุณค่า (Need and Value) ซึ่งที่คนเรารับรู้นั้นอาจถูกกำหนดขึ้นมาจากความต้องการและคุณค่าส่วนตัว เพื่อตีความหมายของสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะรับรู้

๖. บุคลิกภาพของบุคคลมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ลักษณะของบุคลิกภาพที่ไม่เหมือนกัน ย่อมรับรู้ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางสังคม และการรับรู้สิ่งเร้าที่ปรากฏไม่ชัดเจนแตกต่างกันเสมอ

๗. ประสบการณ์เดิม (Early Experience) ประสบการณ์เดิมหรือพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ย่อมมีผลต่อการตีความของสิ่งที่เรารับรู้

๗.กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมและทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

จวนอรุณ อักษรเสือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๙.

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ.จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๑๕.

เชาวนะ ไตรมาศ. การไขกลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ พืเพรส จำกัด, ๒๕๔๒.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา.การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง.

กรุงเทพมหานคร: ๕๙๘ Print. ๒๕๔๖.

สมบัติ อารังธัญวงศ์. การบริหารราชการไทยในทศวรรษหน้า. วารสารการจัดการภาครัฐและเอกชน, ๒๕๔๐.

สุจิต บุญบงการ. การพัฒนาการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.
๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม
จังหวัดนครพนม

The Participation of the People in the Implementation Process
according to the Three-year Development Plan (๒๐๑๖-๒๐๑๘) of the
Saen Phan Sub-district Administrative Organization, That Phanom
District, Nakhon Phanom Province

อิทธิพงศ์ ทองไม้*

เขมิกา ทองเรือง**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลโดยมีขอบเขตการวิจัยคือ ตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๐ ตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ มีอายุ ๑๘ – ๓๐ ปี จำนวน ๑๒๙ คน ร้อยละ ๓๕.๘ มีการศึกษาระดับอนุปริญญา, ปวส. จำนวน ๑๔๑ คน ร้อยละ ๓๙.๒ ประกอบอาชีพ ลูกจ้าง /รับจ้างทั่วไป จำนวน ๑๑๐ คน ร้อยละ ๓๐.๖ มีรายได้ ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน ร้อยละ ๓๐.๘ อาศัยในหมู่ ๓ บ้านหมื่นหย่อน จำนวน ๗๖ คน ร้อยละ ๒๑.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = ๔.๒๙$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = ๔.๓๕$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ($\bar{X} = ๔.๒๓$) เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐาน คือ ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้การมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหาร

* นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

บริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน, กระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี

Abstract

The purposes of this research were to study the participation of the people in the implementation process according to the three-year development plan (2016-2018) of the Saen Phan Sub-district Administrative Organization, That Phanom District, Nakhon Phanom Province, to study the level of the participation of the people in the implementation process according to the three-year development plan (2 0 1 6 -2 0 1 8) and to study the suggestions for the implementation process according to the three-year development plan (2016-2018) of the Saen Phan Sub-district Administrative Organization, That Phanom District, Nakhon Phanom Province. The researcher used the questionnaire to collect data by having the scope of the research was at Saen Phan Sub-district, That Phanom District, Nakhon Phanom Province by using 360 samples.

The research results were as follows: The majority of the 225 participants were female (62.5%) had 18 to 30 years of age, 129 participants (35.8%) had the level of education in diploma and high vocational certificate, 141 participants, (39.2%) were employees/ general employee jobs, 110 participants (30.6%) had the income between 10,001-15,000 Thai baht / month, 30.8% lived in the village no. 3 of Manyon village, and 76 participants (21.1%) were the participation of participants who answered the questionnaire. The overall image was at the high level in all aspects ($\bar{X} = 4.29$). The highest average aspect was the infrastructure development ($\bar{X} = 4.35$) and the lowest average aspect was the development of water resources ($\bar{X} = 4.23$). When testing the hypothesis found that the accepted hypothesis was the different personal characteristic making the participation of the people in the implementation process according to the three-year development plan (2016-2018) of the Saen Phan Sub- district Administrative Organization, That Phanom District, Nakhon Phanom Province had the difference in the statistical significance at the .05 level.

Keywords: The Participation of the People, the Implementation Process according to the Three-year Development Plan

๑. บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเป็นองค์กรที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากส่วนราชการที่ถ่ายโอนมาให้ท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานต่อการพัฒนาในระดับประเทศ สามารถตรวจสอบความต้องการพื้นฐาน ต่าง ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากกว่า หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้ “แผนพัฒนาท้องถิ่น” เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน อันเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ “การวางแผน” จึงเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้บัญญัติให้สภาตำบลได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลที่เป็นเขตชนบท ได้มีโอกาสในการเรียนรู้การแก้ไขปัญหา และการสนองต่อความต้องการของตนเอง โดยการเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง หรือที่เรียกว่าปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงมีภารกิจและหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตามมาตรา ๖๖, ๖๗ และ ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒) โดยภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีหลายภารกิจ แบ่งเป็นภารกิจและหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำ จำนวน ๙ ภารกิจ ภารกิจและหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำ จำนวน ๑๓ ภารกิจ และมาตรา ๖๙/๑ ให้ องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดประโยชน์และสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง^๑

ภายใต้ มาตรา ๖๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒) มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่นจะประกอบไปด้วยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะต้องวิเคราะห์ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น นำไปสู่การมีส่วนร่วมในกำหนดแผนของท้องถิ่นทั้งในปัจจุบันและอนาคต ร่วมกันบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ร่วมปฏิบัติตามแผนงาน/โครงการที่กำหนด

^๑ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (๒๕๕๐). กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

พร้อมทั้งมีการร่วมติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน ฉะนั้นจึงเกิดกระบวนการบริหารจัดการโดยประชาชนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้โดยประชาชนเอง^๒

ผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบในกระบวนการปฏิบัติงานของแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) รวมทั้งเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผลจากการศึกษาจะใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปีในปีต่อ ๆ ไป ยังผลให้แผนพัฒนาสามปีสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

๒. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย

๓. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

๓. ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด **ตัวแปรต้น** เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย **ตัวแปรตาม** เป็นระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ได้แก่ การมีส่วนร่วมคิด การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมดำเนินการ การมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล การมีส่วนร่วมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การมีส่วนร่วมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ การมี

^๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2552 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอน 84 ก ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552

ส่วนร่วมด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ การมีส่วนร่วมด้านสังคมคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมด้านสาธารณสุข และการมีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการที่ดี ขอบเขต ด้านพื้นที่ของการวิจัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากร คือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน ๓๖๐ คน

๔. ผลการวิจัย

๔.๑ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕ มีอายุ ๑๘ – ๓๐ ปี จำนวน ๑๒๙ คน ร้อยละ ๓๕.๘ มีการศึกษาระดับอนุปริญา/ ปวส. จำนวน ๑๔๑ คน ร้อยละ ๓๙.๒ ประกอบอาชีพ ลูกจ้าง /รับจ้างทั่วไป จำนวน ๑๑๐ คน ร้อยละ ๓๐.๖ มีรายได้ ๑๐๐๐๑ – ๑๕๐๐๐ บาท/เดือน ร้อยละ ๓๐.๘ อาศัยในหมู่ ๓ บ้านหมื่นหย่อน จำนวน ๗๖ คน ร้อยละ ๒๑.๑

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมทั้ง ๑๐ ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง ๑๐ ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการบริหารจัดการที่ดี ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ ด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผล ด้านการพัฒนาสาธารณสุข และด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ตามลำดับ

๔.๓ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (T-test) และ (F-test) ผลการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ต่อผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) จำนวน ๒๐ คน โดยผู้ศึกษาได้เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยเมื่อผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์แล้ว จึงสรุปประเด็นส่วนร่วมในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ต้องการให้

ซ่อมแซมถนนที่ชำรุดและขยายผิวถนน รวมถึงการก่อสร้างถนนสู่พื้นที่ทำการเกษตร และทำการซ่อมไฟฟ้าสาธารณะตามถนน และปรับปรุงตรวจสอบระบบประปาโดยเฉพาะในช่วงหน้าแล้งน้ำไม่ค่อยเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ ต้องการให้ขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะที่ตื้นเขินให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรได้ และต้องการให้มีระบบท่อส่งน้ำไปสู่พื้นที่ทางการเกษตรอย่างทั่วถึง

ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ ต้องการให้มีโรงเรียนสำหรับเด็กไปศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และให้เพิ่มคุณภาพของการศึกษาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นพัฒนาการของเด็กเล็ก และส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานบุญประเพณีให้มากยิ่งขึ้น

ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ ต้องการให้สอดส่องดูแลในเรื่องของยาเสพติด เนื่องจากเยาวชนมั่วสุมในเรื่องยาเสพติดกันมาก และอยากให้ช่วยหาตลาดรองรับสินค้าทางการเกษตร และควรดำเนินการในเรื่องของการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในตำบล เช่น มีกิจกรรมซ่อมแซมบ้านพัก หรือบริจาคสิ่งของให้แก่ผู้ยากไร้ และให้เพิ่มโครงการที่ส่งเสริมด้านอาชีพอย่างจริงจัง

ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ ต้องการให้ช่วยสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของ อสม. และบูรณาการการทำงานร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสนพัน

ด้านการบริหารจัดการที่ดี ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้การสัมภาษณ์ ต้องการให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น อยากให้มีการสรุปผลการดำเนินงานในแต่ละปีที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการ และชี้แจงผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ให้ประชาชนรับทราบ

๕. อภิปรายผลการวิจัย

๕.๑ สมมติฐานที่ ๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม เป็นไปตามที่ประชาชนเลือก และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด โดยอาจเกิดจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ที่ประชาชนเลือกเข้ามามีประสิทธิภาพ

ในการบริหารจัดการปัญหาในตำบล ตลอดจนประชาชนและผู้นำในชุมชนมีความเข้มแข็งและสามัคคีในการปฏิบัติงานร่วมกัน และคอยดูแลในเรื่องของโครงการจากแผนพัฒนาไปสู่กระบวนการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณ ให้เป็นไปตามที่ประชาชนต้องการ โดยโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี เป็นโครงการที่ผ่านการกลั่นกรองมาแล้วจากส่วนที่เกี่ยวข้องและเป็นโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดตามที่ประชาชนต้องการ และจำนวนโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี มีจำนวนที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนพันสามารถดำเนินการได้ จึงสามารถจัดทำและดำเนินการให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนมากที่สุด จากการที่ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการดังกล่าว จึงทำให้การมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการบริหารจัดการที่ดี ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินการ ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสาธารณสุข และด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก อบต.แสนพัน มีนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หรือในเรื่องการประชาคมรับฟังความคิดเห็น และประชาชนมีความตื่นตัวและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่พักอาศัยและดำเนินการโดย อบต.แสนพัน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หรือด้านการศึกษาก็เป็นสิ่งที่จะต้องดำเนินการและมีตัวชี้วัดที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ในเรื่องของการจัดอาหารกลางวัน หรืออาหารเสริมนมให้เด็ก ซึ่งได้งบประมาณโดยเฉพาะ จึงทำให้เห็นผลดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ จึงทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ^๓ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และด้านการ

^๓ สติชัย เจริญไชย. (๒๕๕๕). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และสอดคล้องกับการวิจัยของ^๔ ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ ๒) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๗) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ๑) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการร่วมคิดกำหนดความต้องการ ด้านการร่วมจัดทำแผนพัฒนา ด้านการร่วมรับรู้ ตรวจสอบและเสนอแนะ ด้านการร่วมติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการร่วมใช้แผนพัฒนาสามปี อยู่ในระดับมาก และ ๒) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน ตามลำดับ

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า

๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ โดยรวมประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สอดคล้องกับงานวิจัยของ^๕ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างแป้น อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยภาพรวมและรายด้าน ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมกำหนดปัญหาและความต้องการที่เพศชายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี อยู่ในระดับมาก เพศหญิงมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง และด้านการติดตามและประเมินผลเพศชายมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และผลการเปรียบเทียบพบว่าทั้งสองเพศมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

^๔ ศิริ หอมวัฒนา. (๒๕๕๖). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดงอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

^๕ สุลีพร เพี้ยเพ็ง. (๒๕๕๒). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างแป้น อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คือ ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ประชาชนที่เพศต่างกันมีส่วนร่วมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยเพศหญิงมีส่วนร่วมเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ประชาชนที่เป็นเพศชาย จะมีส่วนเข้ามาร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่เป็นส่วนรวม หรือร่วมในการทำกิจกรรมทางสังคมบางอย่างน้อยกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการสาธารณสุขซึ่งเพศหญิงจะมีธรรมชาติของการชอบดูแลรักษาผู้อื่นมากกว่าเพศชาย จึงทำให้มีส่วนร่วมของเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยการร่วมมือสูงกว่าเพศชาย ผลการวิจัยสอดคล้องกับ^๖ ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง คณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่าในช่วงอายุของประชาชนแต่ละวัย จะเป็นช่วงของการทำงานที่แตกต่างกัน และระดับความคิด ความรู้สึกของคนจะแตกต่างกัน เช่นในช่วงที่อายุที่เข้าสู่ช่วงกลางคน ความคิด ความรู้สึก จะเกิดจากการคิด ไตร่ตรอง และใช้เหตุผลรวมทั้งประสบการณ์ มาประกอบในการคิด และตัดสินใจ ซึ่งแตกต่างจากช่วงวัยรุ่นหรือเพิ่งเริ่มทำงาน โดยประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๓๐ - ๔๐ ปี มีส่วนร่วมแตกต่างจากประชาชนทุกกลุ่มอายุ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่จะแตกต่างกันในด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า

^๖ ประมวล เภตรา. (๒๕๕๐). *ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

โดยส่วนใหญ่แล้ว ระดับของการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการเข้าถึงสวัสดิการหรือแหล่งทุนต่าง ๆ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาไม่สูงมากนักจึงให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่มุ่งเน้นทางด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ เป็นหลัก โดยประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีส่วนร่วมแตกต่างกับประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช., อนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ^๗ ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง คณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมมีคิดเห็นต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสอดคล้องกับ^๘ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร แตกต่างกัน

๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามที่อยู่อาศัย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ได้มีการดำเนินงานได้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน และมีความเท่าเทียมในการให้บริการหรือการดำเนินงานพัฒนาต่างๆ แต่อาจจะต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมหรือมีความรู้สึกรับรู้เป็นเจ้าของ จึงจะทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบางหมู่บ้านที่มีการเข้าร่วมไม่มากนัก เกิดแรงจูงใจที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ในวิชาต่างๆ ขอขอบคุณประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

^๗ ประมวล เกตรา. (๒๕๕๐). ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

^๘ พระทวีศักดิ์ ยรรยง. (๒๕๕๔). ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. การค้นคว้าแบบอิสระ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๔.

๖. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ดร.อภินิชฐา นาเลาะห์ ประธานกรรมการสอบ และ ดร.เขมิกา ทองเรือง กรรมการที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผศ.ดร.ละมัย ร่มเย็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษางานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง จึงขอกราบของพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ให้ความกรุณาชี้แนะเรื่องต่าง ๆ ในระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนครพนมแห่งนี้ ตลอดจนครูและอาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอน ให้ความรู้แก่นักศึกษาจากวันแรกของการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนเป็นต้นมา

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้ข้อมูลเชิงลึกในการสัมภาษณ์ ประกอบการยกร่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

ขอขอบพระคุณประชาชนตำบลแสนพัน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ทุกท่านในการเอื้อเฟื้อสละเวลาให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวทองไมล์ ที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา และเพื่อนนิสิตทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอบบูชาพระคุณบิดามารดา บุรพจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

บรรณานุกรม

- _____กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (๒๕๕๐). กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.
- ประมวล เกตรา. (๒๕๕๐). ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พระทวีศักดิ์ ยรรยง. (๒๕๕๔). ประสิทธิผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. การค้นคว้าแบบอิสระ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๕๔.
- _____พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2552 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอน 84 ก ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552
- ศิริ หอมวัฒนา. (๒๕๕๖). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.

๒๕๕๕-๒๕๕๗)ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าดินแดงอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สถิตย์ เจริญไสย. (๒๕๕๕). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุลีพร เพี้ยเพ็ง. (๒๕๕๒). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างแป้น อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ

ตำบลนารายณ์ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม

Factors that have influence to the quality level of elderly life in the senior school at Tumbol Naratkwai, Amphur Mueng, Nakhon Phanom

ชัยลักษณ์ ชาลุน*

อภินิษฐา นาเลาห์**

เขมิกา ทองเรือง***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. ศึกษาาระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ ๒. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ และ ๓. ศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณเป็นผู้สูงอายุ ๑๓๘ คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที (t-test) และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ๑. ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.06$) โดยด้านสังคมมีค่าสูงสุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านร่างกาย ๒. ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ($\bar{X} = 4.06$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือปัจจัยด้านบุคคล (การศึกษา) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรายได้ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านความสัมพันธ์ (X) มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยภาพรวม (Y) ของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r มีค่าอยู่ระหว่าง ๐.๔๓๒ – ๐.๘๕๖) โดยปัจจัยด้านบุคคล (การศึกษา) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจและร่างกายมากที่สุด สำหรับปัจจัย

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม

ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตด้านบุคคล คือ ตนเองควรมีสติและปัญญา คิดให้รอบคอบก่อนพูดหรือทำสิ่งใด และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเอง หมั่นฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีนิสัยรักการทำงาน อดทน อดออม สู้งาน ขยันหมั่นเพียร ด้านเศรษฐกิจ คือ รายได้ รู้จักประหยัดอดออมใช้จ่ายอย่างพอเพียง ไม่สร้างหนี้สิน และใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง หารายได้พิเศษ ด้านความสัมพันธ์ คือ การมีเพื่อนที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน กับคนในครอบครัว การมีลูกหลานที่ดี ทำให้ครอบครัวอบอุ่น และควรมีการส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่มากขึ้น เพื่อให้ลูกหลานอยู่ใกล้ผู้สูงอายุไม่ทิ้งครอบครัวออกไปทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งการมีเครือข่ายระหว่างผู้สูงอายุด้วยกันหรือกลุ่มที่ทำกิจกรรมร่วมกัน ด้านสิ่งแวดล้อม คือ การที่มีสภาพที่อยู่อาศัยมั่นคง แข็งแรง มีการคมนาคมที่สะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ทุกอย่าง มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย พร้อมทั้งมีสถานบริการรักษาสุขภาพ

๓. ข้อเสนอแนะและแนวทางคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนตำบลนารายณ์ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุใส่ใจและดูแลสุขภาพร่างกายจิตใจของตนเองให้มากขึ้น และใช้ทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่มีในการประกอบอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ ลดค่าครองชีพ ในชีวิตประจำวัน ผู้สูงอายุเข้าถึงระบบสวัสดิการ โดยเฉพาะสวัสดิการที่จะเกื้อหนุนให้สร้างรายได้ และการมีหลักประกันด้านสุขภาพอย่างทั่วถึงและเพียงพอที่จะสร้างความอุ่นใจและมั่นใจในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ, ผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ

Abstract

This research aimed to study : 1. Study on influence factors to the level of the quality of life of elders in the senior school at Tumbol Naratkwai, Amphur Mueng, Nakhon Phanom. 2. Study on the influential factors associated with quality of life of elders in senior school at Tumbol Naratkwai, Amphur Mueng, Nakhon Phanom. And 3 . To study the suggestions to develop the performance of the Quality of life of the elders in the senior school at Tumbol Naratkwai, Amphur Mueng, Nakhon Phanom. This research is designed by using questionnaire in order to collect independent variable of quality of life in many aspects which are personal, economics and relationship and dependent variable of quality of life in many aspects which are body, mentality, society and environment. The scope of this research is in Senior School at Tumbol Naratkwai, Amphur Mueng, Nakhon Phanom by using 178 samples selected from 321 people. The results from this research found that most of respondents are women 87.1 % with 47.2 % of population are 70 years old up, 52.8% of population is married, 86% of population is graduated at primary school level, 47.5% of population lives with relatives, 84.8% of population has income not over than 700Baht a month which most income are

from the government subsidy. General opinion in aspect of personal factors are high all around ($x = 4.06$) with maximum average is education while minimum average is income. For overall opinion of respondents to the level of quality of elderly life, social factor is highest whereas body factor is lowest ($x = 3.78$). With the assumption, it found that personal and economics and relationship factors are related between (X) level of quality of elderly life and (Y) elder with statistical significant at 0.01 level and fairly high in middle relation. With positive relation, r value is between 0.432 and 0.856 For personal factor, income is most influent to the quality of elderly life in aspect of mentality and body.

Keywords : Quality of life elderly, The elders in the senior school

๑. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรวัยสูงอายุในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก กล่าวคือ จำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้คาดประมาณแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้สูงอายุทั้งของโลกและของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งการกระจายบริการด้านสาธารณสุขและจากนโยบายการวางแผนครอบครัว ที่ส่งผลให้อัตราการเจริญพันธุ์ของประชากรลดลง จึงทำให้ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นและมีอายุยืนยาวขึ้น

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ๔ ครั้งที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๓๗ มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ ๖.๘ ของประชากรทั้งหมด และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๙.๔ ร้อยละ ๑๐.๗ ร้อยละ ๑๒.๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ , ๒๕๕๐ และปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามลำดับ ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของประชากรทั้งหมด (ชายร้อยละ ๑๓.๘ และหญิงร้อยละ ๑๖.๑) จากจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น ๑๐,๐๑๔,๗๐๕ คน เป็นชาย ๔,๕๑๔,๘๑๕ คน และหญิง ๕,๔๙๙,๘๙๐ คน หรือคิดเป็นชายร้อยละ ๔๕.๑ และหญิงร้อยละ ๕๔.๙ ของผู้สูงอายุทั้งหมด^๑ โดยทั่วไปผู้สูงอายุคือผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป วัยนี้ถือเป็นระยะสุดท้ายของการพัฒนาแห่งชีวิตและมีปัญหาต่างๆ ทางร่างกายที่เสื่อมสภาพและเกิดโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ รวมทั้งมีปัญหาด้านจิตใจ สังคม ตามมาในอีกหลายปัญหา การดูแลผู้สูงอายุ มีค่าใช้จ่ายสูงมาก เป็นภาระให้ผู้สูงอายุและลูกหลาน ดังนั้นการดูแลและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญสำหรับครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยรวมเพื่อให้เกิดการดูแลเอาใจใส่แก่ผู้สูงอายุซึ่งนับว่าเป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมมาก่อน จนถึงวัยที่ท่านสมควรได้รับการตอบแทน โดยการดูแลห่วงใย^๒ เหตุผลที่ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เนื่องจากปัจจุบันมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น และมีผู้ให้ความสนใจกับผู้สูงอายุลดน้อยลง ทำให้ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งมากขึ้น และไม่สามารถดูแลตนเองได้ ไม่สามารถดำเนินชีวิต

อย่างมีความสุขได้ จึงทำให้เกิดปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้นจึงต้องการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและปัจจัยใดที่เป็นตัวชีวิตให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจังหวัดนครพนมมีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ ๗๑๖,๘๗๓ คน มีประชากรผู้สูงอายุ ๙๓,๑๔๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๙ ของประชากรทั้งจังหวัด และในตำบลนาราชควาย ปี ๒๕๕๙ มีประชากรจำนวน ๗,๕๗๘ คน มีประชากรผู้สูงอายุ ๙๕๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๕๔ ดังนั้น เพื่อเตรียมความพร้อมและขับเคลื่อนสังคมผู้สูงอายุ ทั้งประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ ครอบครัว ชุมชน สังคม เพื่อเสริมสร้างให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาทักษะชีวิต มีกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชนท้องถิ่น เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ มีโอกาสแสดงศักยภาพ ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา และประสบการณ์ จึงอาศัยอำนาจตามนัยใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม (ส.ค.๔) เลขที่ ๓/๒๕๕๘ ข้อ ๑๐ และประกาศนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดนครพนม เรื่อง จดทะเบียนจัดตั้งสมาคม ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๒.๑๐ ประกอบแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อเตรียมความพร้อมและขับเคลื่อนสังคมผู้สูงอายุ ทั้งประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ ครอบครัว ชุมชน สังคม และผู้วิจัยคาดว่าในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิต อันจะนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัวสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่า ตลอดจนสามารถนำมาปรับใช้กับประชากรผู้สูงอายุในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

๒.๒ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

๓. สมมติฐานของการวิจัย

๓.๑. ระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์

๓.๒ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม แตกต่างกัน

๔. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนารายณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม โดยกำหนด ตัวแปรต้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจและด้านความสัมพันธ์ ตัวแปรตาม เป็นระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัยอยู่ในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนารายณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากร คือ ผู้สูงอายุที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนารายณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม จำนวน ๓๒๑ คน

๖ วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

๖.๑ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในตำบลนารายณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม รวม ๓๒๑ คน

๖.๒ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการคำนวณจากสูตร Yamane (๑๙๗๓) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ ได้ขนาดตัวอย่าง ๑๗๘ คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) จากกลุ่มผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๒๐ คน จากกลุ่มเป้าหมายผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ

๖.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยสร้างตามขอบเขตของวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนารายณ์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม

๖.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บจากแหล่งข้อมูล ๒ แหล่งคือ ๑) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เป้าหมาย โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน ๑๗๘ ชุด และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒๐ คน ๒) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เก็บด้วยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง

๖.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สถิติที่ใช้คือ ค่า One Sample T-Test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

๗. ผลการวิจัย

๗.๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑ มีอายุ ๗๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๔๗.๒ ส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ ๕๒.๘ จบการศึกษาระดับ

ประถมศึกษา ร้อยละ ๘๖.๐ อาศัยอยู่กับบุตรหลาน ร้อยละ ๔๗.๕ มีรายได้ไม่เกิน ๗๐๐ บาท / เดือน ร้อยละ ๘๔.๘ ส่วนใหญ่ได้จากผู้สูงอายุ

๗.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านบุคคล ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ($\bar{X} = ๔.๐๖$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การศึกษา ($\bar{X} = ๔.๒๗$) รองลงมาคือ ด้านครอบครัว ($\bar{X} = ๔.๒๕$) มีคะแนนเฉลี่ยในระดับสูง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรายได้ ($\bar{X} = ๓.๖๘$) มีคะแนนเฉลี่ยในระดับสูง

Ho : ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

H๑ : ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

๗.๓ ปัจจัยด้านบุคคล (การศึกษา) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๒๗$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ระดับการศึกษาสูงสุดในปัจจุบันมีความเหมาะสมในการดำเนินชีวิตมาก ($\bar{X} = ๔.๓๘$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อประเภทของอาชีพมาก ($\bar{X} = ๔.๒๖$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อรายได้มาก ($\bar{X} = ๔.๑๙$) อยู่ในระดับสูง

๗.๔ ปัจจัยด้านบุคคล (สุขภาพ) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๙๘$) มี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หากเจ็บป่วยฉุกเฉินท่านคิดว่า จะได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๒๕$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ มีการเตรียมความพร้อมในการตรวจร่างกายประจำปีมาก ($\bar{X} = ๔.๐๒$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สุขภาพของท่านไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน ($\bar{X} = ๓.๗๙$) อยู่ในระดับสูง

๗.๕ ปัจจัยด้านบุคคล (ที่อยู่อาศัย) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๒๑$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน ($\bar{X} = ๔.๒๗$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยมีความปลอดภัย และมีความสะดวกสบาย ($\bar{X} = ๔.๒๕$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ($\bar{X} = ๔.๑๐$) อยู่ในระดับสูง

๗.๖ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๖๘$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานของท่านอย่างที่เคยทำเพียงใด ($\bar{X} = ๓.๙๖$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านคิดจะทำอาชีพเสริมเพื่อหารายได้เพิ่มขึ้นเพียงใด ($\bar{X} = ๓.๗๔$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีเงินออมที่สามารถใช้จ่ายเมื่อจำเป็น เช่น เจ็บป่วย ($\bar{X} = ๓.๔๙$) อยู่ในระดับปานกลาง

๗.๗ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (สวัสดิการ) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๙๐$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สวัสดิการเงินช่วยเหลือพิธีศพมีความเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๑๓$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ สวัสดิการด้านการพยาบาลมีความเหมาะสม ($\bar{X} = ๔.๐๑$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีทุนการศึกษาให้กับบุตรหลานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = ๓.๕๓$) อยู่ในระดับปานกลาง

๗.๘ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (ครอบครัว) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๒๕$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สมาชิกในครอบครัวของท่านไว้วางใจซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = ๔.๓๙$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัวของท่านปรองดองกัน ($\bar{X} = ๔.๓๑$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คนในครอบครัวของท่านมีการปรึกษาหารือกัน ($\bar{X} = ๔.๐๗$) อยู่ในระดับสูง

๗.๙ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (ชุมชน) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๑๕$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านสามารถที่จะปรับตัวเข้ากับคนในชุมชนได้ ($\bar{X} = ๔.๓๐$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านสามารถร่วมกิจกรรมกับคนในชุมชนได้ ($\bar{X} = ๔.๒๐$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถพูดคุย แนะนำ ให้คำปรึกษากับคนในชุมชนได้ ($\bar{X} = ๓.๙๙$) อยู่ในระดับสูง

๗.๑๐ ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (ร่างกาย) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๗๘$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีความพอใจในสุขภาพร่างกายของท่านมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = ๔.๐๖$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านสามารถทำกิจกรรม/ไปไหนได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น ($\bar{X} = ๔.๐๓$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเจ็บป่วยจนต้องนอนโรงพยาบาล ($\bar{X} = ๓.๒๓$) อยู่ในระดับ ปานกลาง

๗.๑๑ ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (จิตใจ) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๙๖$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าการมีความเชื่อความศรัทธาในศาสนาทำให้ท่านมีจิตใจที่เข้มแข็ง ($\bar{X} = ๔.๓๙$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านมีความรู้สึกว่าคุณเองมีความหมายและความสำคัญต่อตัวเองและครอบครัว ($\bar{X} = ๔.๓๓$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีความรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ($\bar{X} = ๓.๒๑$) อยู่ในระดับปานกลาง

๗.๑๒ ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (สังคม) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๑๗$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเข้าร่วมการจัดกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ และกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา มากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = ๔.๒๙$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = ๔.๒๑$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถสร้างกำลังใจให้กับผู้อื่น ($\bar{X} = ๔.๐๓$) อยู่ในระดับสูง

๗.๑๓ ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ (สิ่งแวดล้อม) โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๔.๐๙$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การดำเนินชีวิตประจำวันของท่านมีการดำเนินอย่างปลอดภัย ($\bar{X} = ๔.๑๙$) อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีความมั่นคง ($\bar{X} = ๔.๑๘$) อยู่ในระดับสูง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีสถานบริการทางสังคมที่ดี ($\bar{X} = ๓.๘๙$) อยู่ในระดับสูง

๗.๑๔ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจและด้านความสัมพันธ์ กับระดับคุณภาพชีวิต โดยใช้สถิติการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยวิธี Pearson's coefficient correlation ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ ด้านความสัมพันธ์ (X) มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยภาพรวม (Y) ของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r มีค่าอยู่ระหว่าง ๐.๔๓๒ - ๐.๘๕๖)

ปัจจัยด้านบุคคล (การศึกษา) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจมากที่สุด (๐.๔๙๗) (สุขภาพ) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจและร่างกายมากที่สุด (๐.๗๗๑ และ ๐.๗๓๘) และ (ที่อยู่อาศัย) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด (๐.๗๐๗) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจและร่างกายมากที่สุด (๐.๘๓๖ และ ๐.๘๑๙) และ (สวัสดิการ) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจและร่างกายมากที่สุด (๐.๖๓๓ และ ๐.๖๘๔) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (ครอบครัว) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด (๐.๖๔๒) และ (ชุมชน) มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านสังคมมากที่สุด (๐.๗๐๐)

๘. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนารายณ์ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตด้านบุคคล คือ ตัวเองสำคัญที่สุด จะกระทำให้สิ่งใด ควรมีสติและปัญญา คิดให้รอบคอบก่อนพูดหรือทำสิ่งใด ควรศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเอง หมั่นฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีนิสัยรักการทำงาน อดทน อดออม สุจริต ขยันหมั่นเพียร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจ คือ การศึกษา จะช่วยให้มีความรู้เท่าทันกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง และใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง หารายได้พิเศษ รู้จักประหยัดอดออมใช้จ่ายอย่างพอเพียงไม่สร้างหนี้สิน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ คือ การมีเพื่อนที่ดี มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน กับคนในครอบครัว การมีลูกหลานที่ดี ทำให้ครอบครัวอบอุ่น และควรมีการส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่มากขึ้น เพื่อให้ลูกหลานอยู่ใกล้ผู้สูงอายุไม่ทิ้งครอบครัวออกไปทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งการมีเครือข่ายระหว่างผู้สูงอายุด้วยกันหรือกลุ่มที่ทำกิจกรรมร่วมกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม คือ การที่มีสภาพที่อยู่อาศัยมั่นคง แข็งแรง มีการคมนาคมที่สะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอทุกอย่าง มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย พร้อมทั้งมีสถานบริการรักษาสุขภาพ

สรุปรวมทุกด้านผู้สูงอายุ เห็นว่าตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง โดยการศึกษาเพิ่มเติมให้มีความรู้เท่าทันกับภาวะที่เปลี่ยนแปลง อาจนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในชีวิตประจำวัน และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัว เพื่อนบ้าน รวมทั้งการมีเครือข่ายระหว่างผู้สูงอายุด้วยกันหรือกลุ่มที่ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๙. อภิปรายผลการวิจัย

๙.๑ ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้) โดยภาพรวม แม้จะอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = ๓.๖๘$) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านบุคคลอื่นๆ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เช่นเดียวกับกับด้านสวัสดิการ ($\bar{X} = ๓.๙๐$) แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุ ตำบลนาราชควาย มีความเห็นว่าได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันค่อนข้างสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิไลพร ขำวงษ์ และคณะ (๒๕๕๔ : ๓๒) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านฐานะการเงิน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

๙.๒ ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านสุขภาพ ผู้สูงอายุมีความเห็นว่าสุขภาพของตนเองไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน ($\bar{X} = ๓.๗๙$) ซึ่งมีคะแนนต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับหัวข้ออื่นๆ ในปัจจัยด้านสุขภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุยังมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองว่าอาจจะยังไม่พร้อมกับการทำงานเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชชานันท์ ผลทิม (๒๕๕๒, บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตากง อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านร่างกาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับดี

๙.๓ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเศรษฐกิจ (รายได้) หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีเงินออมที่สามารถใช้จ่ายเมื่อจำเป็น เช่น เจ็บป่วย ($\bar{X} = ๓.๔๙$) จัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุยังมีความกังวลเกี่ยวกับการมีเงินออมของตนเองที่อาจจะไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายยามจำเป็น เช่น เวลาเจ็บป่วย เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิไลพร ขำวงษ์ และคณะ (๒๕๕๔ : ๓๒) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านฐานะการเงิน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรมีนโยบายทั้งระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุใส่ใจและดูแลสุขภาพร่างกายจิตใจของตนเองให้มากขึ้น

๑๐.๒ ควรมีนโยบายทั้งระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ใช้ทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่มีในการประกอบอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ ลดค่าครองชีพ

๑๐.๓ ควรมีนโยบายด้านสวัสดิการผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบและครบวงจร เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงระบบสวัสดิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสวัสดิการที่จะเกื้อหนุนให้สร้างรายได้ และการมีหลักประกันด้านสุขภาพอย่างทั่วถึงและเพียงพอที่จะสร้างความอุ่นใจและมั่นใจในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

๑๑. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจทานแก้ไขจาก อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง พร้อมขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยนครพนม ที่กรุณาให้ความรู้ และประสบการณ์ทางการบริหารงานภาครัฐให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาราชควายและผู้สูงอายุในโรงเรียนผู้สูงอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่กรุณาอำนวยความสะดวกและตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

บรรณานุกรม

สุนันทา คำบุญเรือง. ๒๕๕๙ : ๑ **คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ตำบลดอยฮาง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา

มยุรี ว่องไวรุศ และสุนิตา ชูโชติ. ๒๕๕๔ : ๑ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ เขตอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ระบบสถิติทางการทะเบียน . กรมการปกครอง . ๒๕๕๙ . จำนวนประชากรแยกอายุตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม. เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สมาคมผู้สูงอายุจังหวัดนครพนม. ประกาศสมาคมผู้สูงอายุจังหวัดนครพนม เรื่อง จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุจังหวัดนครพนม (๕) ตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ : ๑

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม
ในจังหวัดนครพนม

The Sangha Administration of Sangha Administrators According to
Four Principles of Virtuous Existence in Nakhon Phanom

พระครูสังฆรักษ์สมบุญ สุ่มณี*

วรุฒิ อินทนนท์**

คงฤทธิ กุลวงษ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม (๒) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำหลักพรหมวิหารธรรม กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ในจังหวัดนครพนมและ (๓) เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นพระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาส จำนวน ๒๘๑ รูป โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และกลุ่มเป้าหมายการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๕ รูป/คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง ๐.๘๑-๐.๘๙ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๕ แบบสอบถามการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง ๐.๘๐-๐.๘๗ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๒ และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีความตรงเชิงเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง ๐.๖๐-๑.๐๐ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า (๑) ระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการสาธารณูปการ ส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ และการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านมฤตดา ส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกรุณา (๒) การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการมีความสัมพันธ์กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยมี

* นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r มีค่าอยู่ระหว่าง ๐.๒๗๘ – ๐.๖๓๑) โดยด้านสาธารณสงเคราะห์มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (กรุณา) มากที่สุด ($r = ๐.๖๓๑$) (๓) แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม มีแนวทางดังนี้ ๑) ควรใช้หลักความเมตตาต่อผู้ถูกปกครอง ผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองและมีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ๒) ควรใช้หลักความกรุณาปราณี ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ให้โอกาสในการส่งเสริมด้านการศึกษาอบรมและศาสนศึกษาให้กว้างขวาง ๓) ควรใช้หลักเมตตา กรุณา มุทิตาในการด้านการศึกษาสงเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและผู้ด้อยโอกาส ๔) ควรใช้หลักพรหมวิหารธรรมทั้ง ๔ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ๕) ควรใช้หลักความกรุณาในการสงเคราะห์อนุเคราะห์พัฒนาด้านสาธารณูปการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็วเพื่อให้บรรเทาความเดือดร้อนในด้านนี้ ๖) ควรใช้หลักความเมตตากรุณาในการพัฒนาในสิ่งที่ขาดของกิจการคณะสงฆ์พระสังฆาธิการ

คำสำคัญ : การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ, การบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม

Abstract

The purposes of this research were to (1) study the Sangha administration of Shangha administrators according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province, (2) to study the relationship between taking four principles of virtuous existence with the Sangha administration in Nakhon Phanom Province and (3) to suggest the appropriate guidelines for the Sangha administration according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province. The samples used in the quantitative research were 281 monks and 15 key informants. The research instruments consisted of a questionnaire on the Sangha administration of Shangha administrators according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province with the discrimination power is between 0.81—0.89 . The reliability of 0.85 and the questionnaire on the Sangha administration of Shangha administrators according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province. The discrimination power was between 0.80—0.87 , The reliability of 0.82 and the questionnaire was the form of structured interviews. The statistics used in the analysis were percentage, mean, standard deviation, and correlation coefficient.

The results of the study revealed that (1) the level of the Sangha administration of Shangha administrators in Nakhon Phanom Province in overall image was at a high level and the most average score was the aspect of [public](#)

[assistance](#) and the section with the lowest average score was the welfare education and the Sangha administration of Sangha administrators in Nakhon Phanom Province. The overall image was at the highest level that was the aspect of rejoicing with others in their happiness or prosperity and the lowest average was the mercy. (2) The Sangha administration of Sangha administrators had the relationship with the Sangha administration according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province in the statistical significance at the .01 level. and having relationship was at the moderate level and positive correlations (r values between 0.278 - 0.631) and the aspect of the public welfare had the relation with the concept of four principles of virtuous existence (mercy) most ($r=0.631$). (3) The appropriate approaches in the Sangha administration according to four principles of virtuous existence in Nakhon Phanom Province were as follows: (1) They should the principle of mercy for the person who was ruled and the subordinates for creating the unity, harmony and efficiency in the the Sangha administration. (2) They should be applying the mercy principle, giving the help, providing opportunities to promote education, training and religious education widely. (3) They should use the principle of mercy, sympathetic joy in the field of education to benefit the public and the underprivileged. (4) They should use the concept of four principles of virtuous existence in the propagation of Buddhism. (5) They should use the principle of kindness in providing assistance in resolving the problem quickly, in order to alleviate this problem (6) and they should use the principle of mercy in the development of the lack of the Sangha administration of Sangha administrators.

Keywords: The Sangha Administration of Sangha Administrators, The Sangha Administration according to Four Principles of Virtuous Existence

๑. บทนำ

ปัจจุบันการบริหารงานคณะสงฆ์ ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญเพราะถ้ามีระบบการบริหารที่ดี นั้น พระพุทธศาสนาก็มีความเจริญมั่นคง การบริหารที่ดีนั้นจะต้องมีรูปแบบและวิธีการจัดการหรือมีแนวคิดซึ่งขึ้นอยู่กับงานมอบอำนาจกระจายงานให้ผู้อยู่ฝ่ายบริหารระดับต่าง ๆ รับผิดชอบตามความรู้ความสามารถของตน และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เพราะการปกครองคณะสงฆ์ปัจจุบันนี้มีอำนาจรัฐและจารีตประเพณีเข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อมีอิทธิพลเกิดขึ้นต้องอาศัยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ เป็นเกณฑ์จัดระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ คือ ด้านการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ด้านการเผยแผ่ ด้านสาธารณูปการ และด้านสาธารณสงเคราะห์ต่างๆ ตลอด

ถึงการแต่งตั้งถอดถอนเจ้าคณะพระสังฆาธิการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามข้อวัตรปฏิบัติของจริยาพระสังฆาธิการ^๑ การบริหารกิจการคณะสงฆ์มีความสำคัญต่อการสร้างความเข้มแข็งและการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของพระพุทธศาสนา การเผยแผ่สืบสานและถ่ายทอดพระธรรมคำสอนนั้นถือเป็นภารกิจสำคัญที่คณะสงฆ์จะต้องปฏิบัติ นอกจากนั้นแล้วการปฏิบัติและการดำรงชีวิตของพระสงฆ์ตามพระธรรมวินัย จะเป็นการสร้างศรัทธา ความเลื่อมใสให้เกิดขึ้นแก่พุทธศาสนิกชน และเป็นแรงจูงใจให้พุทธศาสนิกชนให้ หันมาเข้าวัดปฏิบัติธรรม เพิ่มพูนคุณภาพชีวิตในการพัฒนาจิตใจเพื่อให้พุทธศาสนิกชนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข^๒

พระสังฆาธิการเป็นผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ในระดับต่าง ๆ ที่มีทั้งภาระหน้าที่ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมซึ่งต้องตั้งอยู่ในพรหมวิหารธรรม จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหาร และเป็นนักพัฒนาที่ดี อีกทั้งจะช่วยดำรงพระพุทธศาสนาให้ตั้งมั่นพัฒนาสถาพร แม้ปัจจุบันนี้พระพุทธศาสนาจะมีหลายนิกาย แต่ก็คงยึดหลักธรรมอันเป็นแก่นแท้อย่างเดียวกัน คือ ถ้าวรรณทั้งหลายทั้งสิ้นเกิดแต่เหตุ เมื่อมีเหตุก็ต้องมีผล ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือเหตุและผล นอกจากนั้นยังต่างถือว่าหลักพรหมวิหาร คือ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เป็นการสงเคราะห์ เกื้อหนุนกัน เป็นกรณีกิจสำคัญในการจรรโลงความสงบสุขของโลกอย่างแท้จริง ในปัจจุบันนี้ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ จึงถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ เพราะถ้ามีระบบการบริหารที่ดีศาสนาที่มีความเจริญมั่นคง การบริหารที่ดีนั้น จะต้องมียุทธวิธีแบบและวิธีการจัดการหรือมีแนวคิด ซึ่งขึ้นอยู่กับงานมอบอำนาจกระจายงานให้ผู้อยู่ฝ่ายบริหารระดับต่าง ๆ รับผิดชอบตามความรู้ความสามารถของตน ปัจจุบันนี้ วิทยาการด้านการบริหารและการจัดการก้าวหน้าไปมาก คณะสงฆ์ควรจะได้ใช้วิทยาการเหล่านั้นมาช่วยเสริมการบริหารกิจการคณะสงฆ์บางอย่างอาจอาศัยการบริหารแบบราชการของฝ่ายบ้านเมือง กิจการคณะสงฆ์บางอย่างอาจอาศัยการบริหารที่คล่องตัวแบบภาคเอกชน และกิจการบางอย่างต้องบริหารตามหลักพระธรรมวินัย^๓

จังหวัดนครพนมจัดอยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๑๐ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดนครพนม ซึ่งจังหวัดนครพนมแบ่งเขตปกครองคณะสงฆ์ เป็น ๑๒ อำเภอ มีวัดอยู่จำนวน ๙๔๐ วัด นับได้ว่าเป็นเขตปกครองคณะสงฆ์ที่ใหญ่ เพื่อให้การปกครอง คณะสงฆ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เพื่อความชอบธรรมตามพระธรรมวินัย คณะสงฆ์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาทางเลือกมาปรับประยุกต์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เพื่อให้เกิดความมั่นคงในพระพุทธศาสนา หลักพรหมวิหารธรรมจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ให้บรรลุเป้าหมายและนำไปสู่ความสันติสุข^๔ หลักธรรมที่เป็นเครื่องอยู่ของผู้ใหญ่ที่สามารถใช้เป็นหลักบริหารที่สำคัญ คือ หลักพรหมวิหารธรรม

^๑ กองแผนงาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

^๒ พระราชปริยัติโมลี (ไพฑูลย์ วิบุโล)

^๓ พระครูไพศาลสุทธธานุรักษ์ จรณสมปนโน (เถาะรอด).

^๔ พระครูไพศาลสุทธธานุรักษ์ จรณสมปนโน (เถาะรอด).

จากปัญหาที่กล่าวแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาสในจังหวัดนครพนม โดยทำการศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง ๖ ด้าน คือ ด้านการปกครอง ด้านศาสนศึกษา ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านสาธารณูปการ และด้านสาธารณสงเคราะห์

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม

๒.๒ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำหลักพรหมวิหารธรรมกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดนครพนม

๒.๓ เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม

๓. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาสใน เขตปกครองคณะสงฆ์จังหวัดนครพนม จำนวน ๙๔๐ รูป

๔. ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับดังนี้

๔.๑ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม ดังนี้

๔.๑.๑ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ พบว่า ระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X}$ = ๓.๕๖) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๓.๔๔ - ๓.๗๐ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการสาธารณูปการ ($\bar{X}$ = ๓.๗๐) รองลงมาคือ ด้านการปกครอง ($\bar{X}$ = ๓.๖๖) มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ($\bar{X}$ = ๓.๔๔) มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมากเช่นกัน และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง ๓.๒๒-๔.๐๑ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ดูแลสถานที่และก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัดและที่ธรณีสงฆ์ให้เรียบร้อย ($\bar{X}$ = ๔.๐๑) ด้านการสาธารณูปการ รองลงมาคือ จัดทำถนนภายในวัดให้สะดวกแก่การสัญจรไปมา ($\bar{X}$ = ๓.๙๔) ด้านสาธารณสงเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ตั้งโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ($\bar{X}$ = ๓.๒๒) ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับปานกลาง

๔.๑.๒ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม พบว่า ระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) มีค่าเฉลี่ยรายด้านอยู่ระหว่าง 3.99-4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมูทิตา ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ ด้านเมตตา ($\bar{X} = 4.10$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านกรุณา ($\bar{X} = 3.99$) และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 3.94-4.26 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีความยินดีในการปกครองต่อผู้ใต้ปกครองอย่างเสมอภาค ($\bar{X} = 4.23$) ด้านเมตตา และค่าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่มีความกรุณาในการช่วยเหลือสงเคราะห์ชุมชน ($\bar{X} = 3.94$) ด้านกรุณา และข้อที่มีน้ำใจเป็นกลางในการพัฒนาวัดให้อื้อประโยชน์ภารกิจของวัดในด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.94$) ด้านอุเบกขา

๔.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรมกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม พบว่า การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการมีความสัมพันธ์กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r มีค่าอยู่ระหว่าง 0.278 - 0.631) มีรายละเอียด ดังนี้

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการด้านการปกครอง มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านกรุณา) มากที่สุด ($r = 0.631$)

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านเมตตา) มากที่สุด ($r = 0.484$)

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านอุเบกขา) มากที่สุด ($r = 0.457$)

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ด้านการเผยแผ่ มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านกรุณา) มากที่สุด (0.575)

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการด้านการสาธารณูปการ มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านกรุณา) มากที่สุด ($r = 0.589$)

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการด้านสาธารณสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (ด้านกรุณา) มากที่สุด ($r = 0.631$)

๔.๓ แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม ในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัดนครพนม จำนวน ๑๕ รูป/คน ในประเด็นดังต่อไปนี้

๔.๓.๑.การบริหารกิจการคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน มีแนวทางดังนี้

๑) ด้านการปกครอง ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักความเมตตาต่อผู้ถูกปกครอง ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองและมีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (๒) ควรจัดให้มีการประชุมคณะเจ้าอาวาส เจ้าคณะตำบลประจำทุกวันศุกร์ ต้นเดือน และ (๓) ยึดหลักการปกครองตาม พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕

๒) ด้านการศาสนศึกษา ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักความกรุณาปราณี ให้อ่อนโยนช่วยเหลือ ให้ออกาสในการส่งเสริมด้านการศึกษาอบรมและศาสนศึกษาให้กว้างขวาง (๒) ส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณร เข้าถึงการศึกษาระดับ และ(๓) ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณการเรียนการสอน

๓) ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักเมตตา กรุณา มุทิตาในด้านการศึกษาสงเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและผู้ด้อยโอกาส และ(๒) จัดพระที่มีความรู้ความสามารถไปสอนในโรงเรียนวิถีพุทธ

๔) ด้านการเผยแผ่ ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักพรหมวิหารธรรมทั้ง ๔ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (๒) จัดให้มีการปฏิบัติธรรมเป็นประจำตามตำบลต่างๆ อย่างทั่วถึง และ(๓) จัดหาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนต่างให้เพียงพอ

๕) ด้านการสาธารณูปการ ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักความกรุณาในการสงเคราะห์ อนุเคราะห์พัฒนาด้านสาธารณูปการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็วเพื่อให้บรรเทาความเดือดร้อนในด้านนี้ และ(๒) ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณ

๖) ด้านการสาธารณะสงเคราะห์ ประกอบด้วย (๑) ควรใช้หลักความเมตตากรุณาในการพัฒนาในสิ่งที่ขาดของกิจการคณะสงฆ์พระสังฆาธิการ และ(๒) ควรจัดตั้งกองทุนสงเคราะห์

๔.๓.๒ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรม มีแนวทางดังนี้

๑) เมตตา ประกอบด้วย (๑) เจ้าคณะพระสังฆาธิการมีกัลยาณมิตรมีความปรารถนาดีต่อกันต่อสถาบันพระพุทธศาสนา ต่อบุคลากรในระดับต่างๆ และ(๒) เป็นการบริหารงานแบบพ่อลูก

๒) กรุณา ประกอบด้วย (๑) มีความกรุณาสงเคราะห์อนุเคราะห์กันเกิดความศรัทธาและให้ความร่วมมือในกิจการพระพุทธศาสนาของจังหวัด และ(๒) มีความเอื้อเฟื้อต่อประชาชน

๓) มุทิตา ประกอบด้วยมีความยินดีที่จะส่งเสริมคณะสงฆ์ได้อย่างเหมาะสม สร้างขวัญกำลังใจ

๔) อุเบกขา ประกอบด้วยคณะสงฆ์มีความยุติธรรมเที่ยงธรรม รับฟังเหตุผล ไม่ใช้อำนาจในทางมิชอบ มีความเป็นกลาง

๔.๓.๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม มีดังนี้

๑) ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมอย่างเป็นระบบที่จะนำหลักพรหมวิหารธรรมมาใช้ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ

๒) ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้แก่พระสังฆาธิการ

๕. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจและได้นำมาอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

๕.๑ การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม พบว่า ระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการสาธารณูปการ ส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษา สงเคราะห์ และการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านมฤตดา ส่วนที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกรรณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปราโมทย์ ภูมิพันธ์ (๒๕๕๑ : ๔๕) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานการศาสนาของศึกษาธิการอำเภอในทัศนะ พระสังฆาธิการจังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพระสังฆาธิการในจังหวัดขอนแก่นมีทัศนะต่อการบริหารงานการศาสนาของศึกษาธิการอำเภออยู่ในระดับมาก พระครูสังฆรักษ์กฤษณ์ ภูมิตถ์ สุมะโร (๒๕๕๓ : ข) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตอำเภอปลาปาก จังหวัดปทุมธานี” ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตอำเภอปลาปาก จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๔๕ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปกครอง และด้านสาธารณูปการมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก พระครูพิศาลธีรธรรม (๒๕๕๓ : ข) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” ผลวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๒ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปกครอง, ด้านการศึกษา สงเคราะห์ และด้านการสาธารณูปการ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

๕.๒ ระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ มีความสัมพันธ์กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก และด้านการปกครองมีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (กรรณา) มากที่สุด รองลงมาคือ อุเบกขา เมตตา และมฤตดา ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การปกครองนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการใช้ความกรรณากับผู้ใต้การปกครอง การบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการด้านการสาธารณูปการ มีความสัมพันธ์กับหลักพรหมวิหารธรรม (กรรณา) มากที่สุด สอดคล้องกับการวิจัยของ พระมหาสุทธิชัย ฐิตชโย (๒๕๕๖ : ข) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาเชิงวิเคราะห์พรหมวิหาร ๔ ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา” จากการศึกษาวินิจฉัยดังกล่าว สรุปได้ว่า พรหมวิหาร ๔ มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์อื่น ๆ หลายแห่ง ตามลักษณะของการจัดหมวดหมู่ทางหลักธรรม พรหมวิหาร ๔ จึงเป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญมากต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม เนื่องจากเป็นคุณธรรมอันดีงาม เป็นหลักปฏิบัติที่มนุษย์พึงยึดไว้ประพฤติปฏิบัติต่อกันและกันเพื่อความสงบสุขของผู้ปฏิบัติและสังคมโดยรวม

๕.๓ แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามหลักพรหมวิหารธรรมในจังหวัดนครพนม มีแนวทางดังนี้ ๑) ควรใช้หลักความเมตตาต่อผู้ถูกปกครอง ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อ

สร้างความสามัคคีปรองดองและมีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ๒) ควรใช้หลักความกรุณาปราณี ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ให้โอกาสในการส่งเสริมด้านการศึกษาอบรมและศาสนศึกษาให้กว้างขวาง ๓) ควรใช้หลักเมตตา กรุณา มุทิตาในด้านการศึกษาสงเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและผู้ด้อยโอกาส ๔) ควรใช้หลักพรหมวิหารธรรมทั้ง ๔) ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ๕) ควรใช้หลักความกรุณาในการสงเคราะห์อนุเคราะห์พัฒนาด้านสาธารณูปการช่วยเหลือแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็วเพื่อให้บรรเทาความเดือดร้อนในด้านนี้ ๖) ควรใช้หลักความเมตตากรุณาในการพัฒนาในสิ่งที่ขาดของกิจการคณะสงฆ์พระสังฆาธิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุทธิชัย ฐิตชโย (๒๕๔๖ : ข) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาเชิงวิเคราะห์พรหมวิหาร ๔ ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา” จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า พรหมวิหาร ๔ มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎก และคัมภีร์อื่น ๆ หลายแห่ง ตามลักษณะของการจัดหมวดหมู่ทางหลักธรรม พรหมวิหาร ๔ จึงเป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญมากต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม เนื่องจากเป็นคุณธรรมอันดีงาม เป็นหลักปฏิบัติที่มนุษย์พึงยึดไว้ประพฤติปฏิบัติต่อกันและกันเพื่อความสงบสุขของผู้ปฏิบัติและสังคม โดยส่วนรวม และพันตำรวจตรี พรหม วุฒิวิวัฒน์ชัย (๒๕๕๔ : ข) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “หลักพรหมวิหาร ๔ กับหลักการปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมคติตำรวจ: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจประจำ สถานีตำรวจนครบาลดุสิต” จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักพรหมวิหาร ๔ เป็นหลักธรรมที่มีความสัมพันธ์กับ หลักอุดมคติตำรวจทั้ง ๙ ข้อเป็นอย่างดี สามารถใช้แทนกันได้ในการปฏิบัติหน้าที่ เพียงแต่ควรที่จะเพิ่มเติมในด้านการอบรมในภาคปฏิบัติให้แก่ตำรวจ เพื่อเป็นการซึมซับเอาหลักธรรมนี้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนทางในการพัฒนาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม โดยเฉพาะการสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างพระสังฆาธิการ นอกจากนี้คณะสงฆ์ควรแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน เพื่อก่อตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาของพระภิกษุ สามเณรในจังหวัดให้ทั่วถึงครอบคลุม โดยเฉพาะการจัดนิยัตถ์ถวายพระภิกษุสามเณร ทุกเดือน

๖.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยการเปรียบเทียบระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ อายุ พรรษาการบวช ของพระสังฆาธิการ เป็นต้น

๒. ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยการเปรียบเทียบระดับการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดนครพนม จำแนกตามตำแหน่งการบริหาร และการมีหรือไม่มีตำแหน่งการบริหาร เป็นต้น

๗. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ดร. วรวิทย์ อินทนนท์ และดร.คงฤทธิ กุลวงษ์ อาจารย์สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนมที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษางานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณพระในเขตจังหวัดนครพนมจัดอยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค ๑๐ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร อำนาจเจริญ และจังหวัดนครพนมซึ่งแบ่งเขตปกครองเป็น ๑๒ อำเภอ ทุกท่านในการเอื้อเฟื้อสละเวลาให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๒) คู่มือพระสังฆาธิการว่าด้วยพระราชบัญญัติกฎ ระเบียบและคำสั่งของคณะสงฆ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- ธงชัย สันติวงษ์. (๒๕๔๓) องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ธงชัย สันติวงษ์. (๒๕๓๗) องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (๒๕๕๑) พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร : เอส.อาร์.พรินต์ติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด
- ปราโมทย์ ภูมิพันธ์. (๒๕๔๓) “การบริหารงานการศาสนาของศึกษาธิการอำเภอใน ทศนะพระสังฆาธิการ จังหวัดขอนแก่น”, ปริญญา นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พระครูสังฆรักษ์กฤษฏ์ถิณ สุ่มเฒ่า, (๒๕๕๓) “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตอำเภอปลาปาก จังหวัดปทุมธานี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, อโยธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระครูพิศาลธีรธรรม. (๒๕๕๓) “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, อโยธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระมหาสุทธิชัย ฐิตชโย (๒๕๔๖) ศึกษาเชิงวิเคราะห์พระมหาวีร ๔ ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- สิรภาพ เหล่าลาภะ. (๒๕๕๕) พุทธศาสตร์การเมือง. กรุงเทพฯ : สหธรรมิก,
- สุธี สุทธิสมบูรณ์. (๒๕๒๓) หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สวัสดิการสำนักงาน.
- สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก, , ม.ป.ป.รสแห่ง เมตตาชุ่มเย็นยิ่งนัก, กรุงเทพฯ : ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม.

แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

Guidelines for Strategic Academic Administration in Schools of the
Office of Private Education Commission under Nakhon Phanom
Provincial Education Office

อนิรุจ อินทรเกษม*
วรวิทย์ อินทนนท์**
อภิรักษ์ฐาน นาเลาะห์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงาน
วิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดนครพนม (๒) เปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์
จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และ(๓) ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของ
โรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
นครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน
๒๗๘ คน และกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๒๓ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย แบบสอบถามแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
อยู่ระหว่าง .๘๙ – .๙๗ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๒ และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .๐๖ – ๑.๐๐ สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที (t-test) สถิติทดสอบค่าเอฟ (f-test)

ผลการวิจัย พบว่า (๑) การบริหารโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ระดับการปฏิบัติในสถานศึกษามีสภาพการ
บริหารงานวิชาการทั้ง ๖ ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การวัด
ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การพัฒนากระบวนการ
เรียนรู้ ส่วนปัญหาการบริหารโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัด
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ระดับการปฏิบัติในสถานศึกษามีสภาพการบริหารงาน
วิชาการทั้ง ๖ ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร

* นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

สถานศึกษา ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน (๒) เปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ การดำรงตำแหน่ง กับ สภาพการบริหารงานวิชาการ เชิงกลยุทธ์พบว่า บุคลากรที่มีเพศ และการดำรงตำแหน่งที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา สภาพการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคคลที่มีช่วงอายุ ระดับการศึกษา และขนาดของ โรงเรียนพบว่า บุคลากรที่มีช่วงอายุ ระดับการศึกษา และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาสภาพการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (๓) แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนพบว่า ๑) แนวทางการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนคือ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา กำหนด วัตถุประสงค์และขอบเขตในการเรียนการสอน ดำเนินการจัดทำหลักสูตรโดยยึดหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน นำหลักสูตรไปใช้และประเมิน ๒) แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีขั้นตอนคือ วิเคราะห์สภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพัฒนา นวัตกรรม สื่อเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนห้องเรียนให้เป็นห้องแห่งการเรียนรู้ และมีการวัดประเมินผลให้ทราบสภาพจริง ๓) แนวทางการนิเทศภายใน มีขั้นตอนคือ จัดทำแผน โดยมีการวิเคราะห์ มีการดำเนินงานนิเทศตามแผนที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อ พัฒนานิเทศต่อไป ๔) แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีขั้นตอนคือ วิเคราะห์ การปฏิบัติงานของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินตนเองของสถานศึกษา และ มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพเพื่อพัฒนาต่อไป ๕) แนวทางการวัดผลประเมินผลและการเทียบ โอนผลการเรียน มีขั้นตอนคือ จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา และ ประเมินผลจากหน่วยงานของรัฐตามระเบียบทางราชการทุกระดับชั้น ๖) แนวทางการวิจัยและ พัฒนาคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอนคือ วิเคราะห์ปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน วางแผน กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และประเมินและสรุปผลการวิจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลและพัฒนา ต่อไป

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ ; สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริม การศึกษาเอกชน

Abstract

This research has the objectives: 1) to study the current conditions and problems of the management of the school's academic strategy, the Office of the Private Education Commission under the jurisdiction of Nakhon Phanom Provincial Education Office, 2) to compare the differences in strategic academic administration classified by personal characteristics, 3) to study the guidelines of the management of the school's academic strategy of the Office of the Private Education Commission under the Jurisdiction of Nakhon Phanom Provincial Education Office.

The sample used in the quantitative research was 278 of school administrators and teachers and the 23 persons as a target group providing important information. The research tools were the questionnaire, strategic management. There was a discriminative power between .89 and .97 and the reliability of .92 and a structured interview related to the guidelines of the management of the school's academic strategy and has the content validity index and the index of items between .06 - 1.00. The statistics used for analyzing data are the percentage arithmetic mean, standard deviation, t-test and f-test.

The research's result, it was found that (1) the management of the Office of the Private Education Commission on the level of practice in the institution has a very good level of overall (6) fields of academic management. The field that has the most practice is the measurement, evaluation and transfer the academic results and the least practical field is the development of the learning process. For the problems on the managing the schools of the Office of the Private Education Commission under the Jurisdiction of the Nakhon Phanom Provincial Education Office, the level of practice in the institution has a low level of overall (6) fields of academic management. The field which has the most problems is the development of the curriculum and the field that has the least is the measurement, transfer and academic results. (2) Comparison of the differences of the management of the academic strategy categorized according to the personal characteristics. The comparison between the gender, positioning, and conditions of the management of the school's academic strategy found the personnel with different genders and positions will have no difference in the opinions about the development of the academic management condition. For the personnel with the different range of age, educational level and the size of the school, it will have significantly different opinion on the development of the academic management condition at the level of 0.05 and (3) the strategic management of the Office of the Private Education Commission was found as follows: (1) The curriculum development guidelines were the study and analysis of the basic information of the school and determine objectives and scopes of teaching. It carries out the curriculum based on basic education curriculum for using and evaluating. (2) The guidelines of the learning process development have the process of analyzing the general condition of the institution community and parents are involved in educational management. The innovation and teaching tool are developed. The

classrooms are changed to the rooms for learning, and it has an evaluation to provide the result from the real condition. (3) The guideline to provide the internal supervision has the process to prepare a plan by analyzing and the supervision is performed according to the plan. Then the data is analyzed to develop the supervision in the future.(4) The guideline to provide the quality assurance which has the process to analyze the work performance of the institution and related organizations and it has self-evaluation of the institution as well as following up the checking on the quality for the future development. (5) The guideline of measurement, evaluation and transfer of academic result which has the process by arranging the result of measurement and evaluation according to the institutions curriculum. After that, the evaluation will be performed by the government organization according to the government regulation in all stages. (6) The guidelines for research and development of education quality. The steps are to analyze the learning problems of learners, plan for the research process to develop learners and evaluate as well as summarize the research results to be used as information and to be used for further development.

Keywords: Guidelines for Strategic Academic Administration in Schools, Office of Private Education Commission

๑. บทนำ

โลกาภิวัตน์เป็นยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรงและกว้างขวาง ปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคใดในโลกย่อมส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางปัญหาต่าง ๆ ยุ่งยากสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น และยากที่จะแก้ไข จึงต้องเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถรับมือได้กับปัญหาที่ยุ่งยากมากมาย เหล่านั้น ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาเยาวชนคนไทยให้มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์(Creativity) คิดระดับโลกได้ (Global Thinking) มีความสามารถในการจูงใจ (Influence) เปิดเผย (Openness) อุทิศตนให้แก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม (Dedication) มุ่งมั่นบริหารจัดการองค์กรและประเทศชาติให้อยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (Focus on Sustainability) นอบน้อมถ่อมตน (Humility) ยึดถือความเป็นธรรม (Fairness) มีความซื่อสัตย์สุจริต (Integrity) และจะต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายกับผู้อื่นได้^๑ ซึ่งสอดคล้องกับ สังคมไทยในปัจจุบันเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีการแข่งขันสูง นับวันจะทวีความ รุนแรงมากขึ้นประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกจึงได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง โดยได้รับผลกระทบ

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ ,ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๕.

ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง อันจะเห็นได้ชัดจากปัญหาและสภาพของ วิฤตการณ์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในปัจจุบัน และเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่าง สันติสุข อาชนะวิฤตการณ์ด้านต่างๆ ได้ ประเทศไทยจึงแก้ปัญหาของชาติ โดยมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข^๒ การจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะ สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน ผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการ มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถปฏิบัติงานปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด โดยมุ่งประโยชน์โดยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ มีคุณธรรมมีความขยันหมั่นเพียร มีความรู้ ทักษะตามศักยภาพ และมีความเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย^๓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ 17 ด้าน กระทรวงศึกษาธิการได้ให้แนวคิดว่าการศึกษามิ่ว่ารูปแบบใดหรือใครจัดล้วนเป็นเรื่องของการสร้างคนให้มีกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาให้สูงขึ้น เช่นเดียวกับกรมวิชาการที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญความก้าวหน้าและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมตลอดจนเป็นกระบวนการ ที่ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการพัฒนาศักยภาพต่าง ๆ ทำให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข^๔ การบริหารกลยุทธ์เรียกได้ว่าเป็นหัวใจของการบริหาร ถ้าปราศจากแผนกลยุทธ์องค์กรจะไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ไม่มีแผนที่จะสามารถโต้ตอบหรือเอาชนะการแข่งขันและไม่มีแผนที่จะปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ที่ชาญฉลาดกำหนดกลยุทธ์ที่แตกต่างจากคนอื่น แต่เป็นความแตกต่างเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้องค์กรปฏิบัติงานได้เหนือกว่าคู่แข่ง และเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้ การบริหารเชิงกลยุทธ์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน

^๒ ศิราณี ปราบหลอด ๒๕๕๘. การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๙. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

^๓ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ๒๕๕๐. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษา.

^๔ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๕

จากหลักการและข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าได้มีการนำเอาการบริหารงานเชิงกลยุทธ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานในสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เป็นการบริหารที่มีการวางแผนเชิงรุกและมีกระบวนการที่มีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ซึ่งมีโรงเรียนเอกชนในสังกัดจำนวน ๒๓ โรงเรียน เพื่อนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้มีคุณภาพบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและเพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

๒.๓ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

๓. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research)

๔. ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน ๑๖๔ คน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด จำนวน ๑๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕ รองลงมาคือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ คือ ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐ และน้อยที่สุดอยู่ที่ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕ ดังนี้

การสรุปผลการวิจัย โดยการสรุปความได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑ สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

(๑) สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน พบว่าการบริหารโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ระดับการปฏิบัติในสถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ทั้ง ๖ ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน รองลงมา คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศภายใน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านที่น้อยที่สุด คือ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

(๒) ปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน พบว่าปัญหาการบริหารโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ระดับการปฏิบัติในสถานศึกษามีสภาพการบริหารงานวิชาการทั้ง ๖ ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาตามรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้คือ ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศภายใน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน

๔.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

(๑) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

(๒) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง การดำรงตำแหน่ง กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

(๓) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่ช่วงอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

(๔) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ระดับการศึกษา กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

(๕) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ขนาดของโรงเรียน กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่ขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้

(๑) สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พิจารณาเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ครูยังไม่ใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ขาดสื่อเทคโนโลยีที่ไม่พร้อมหรือไม่เพียงพอ ขาดความชำนาญการจัดกิจกรรมไม่หลากหลาย ความไม่เข้าใจในการบริหารงานวิชาการ ขาดบุคลากรตรงตามวิชาที่สอน การเก็บรวบรวมเอกสาร ไม่รู้ถึงนโยบายและกลยุทธ์ของโรงเรียน ขาดแรงจูงใจ การนิเทศไม่เป็นระบบขาดผู้เชี่ยวชาญ เปลี่ยนบุคลากรบ่อย การทำงานซ้ำซ้อน และปัญหาสิ่งแวดล้อม

(๒) แนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พิจารณาเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ควรมีการจัดพัฒนาอบรมสร้างจิตสำนึก มีความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ ทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ควรสนับสนุนทรัพยากรและการระดมทุนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอ สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีคุณภาพจัดครูให้ครบทุกชั้นและลดงานอื่นให้น้อยลง หน่วยงานต้นสังกัดควรพัฒนาและสนับสนุนผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการผลิตการจัดสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณและเทคโนโลยีในการดำเนินการที่มีคุณภาพ หน่วยงานต้นสังกัดควรดำเนินการประชุมชี้แจงแนวทางพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้บุคลากรได้รับทราบ หน่วยงานต้นสังกัดควรมีผู้เชี่ยวชาญ ศึกษานิเทศก์ ดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตามผล และดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลหลักสูตรสถานศึกษาอย่างทั่วถึงและชัดเจน

๔.๓ ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้ ๑) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา ๒) กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตในการเรียนการสอน ๓) ดำเนินการจัดทำหลักสูตรโดยยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔) นำหลักสูตรไปใช้ และประเมินหลักสูตร แนวทางการพัฒนาระบบการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้ ๑) วิเคราะห์สภาพทั่วไปของสถานศึกษา ๒) ให้ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๓) พัฒนานวัตกรรม สื่อเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนรู้ ๔) ปรับเปลี่ยนห้องเรียนให้มีบรรยากาศเป็นห้องแห่งการเรียนรู้ ๕) มีการวัดประเมินผลทุกระยะเพื่อให้ทราบสภาพจริงแนวทางการนิเทศภายใน มีขั้นตอนดังนี้ ๑)

จัดทำแผนโดยมีการวิเคราะห์ให้มีความเหมาะสมกับสภาพบริบทของสถานศึกษา ๒) มีการดำเนินงานนิเทศตามแผนที่กำหนด ๓) นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยของผู้ถูกนิเทศ เพื่อพัฒนาการนิเทศต่อไป แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้ ๑) วิเคราะห์การปฏิบัติงานของสถานศึกษาโดยรวมมีระหว่างครู ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒) มีการประเมินตนเองของสถานศึกษาโดยจัดทำรายงานประจำปี ๓) มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ เพื่อพัฒนาต่อไป แนวทางการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน มีขั้นตอนดังนี้ ๑) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา ๒) ประเมินผลจากหน่วยงานของรัฐตามระเบียบทางราชการทุกระดับชั้น เช่น การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแบบทดสอบของโรงเรียนและระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน O-NET , NT แนวทางการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอนดังนี้ ๑) วิเคราะห์ปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ๒) วางแผนกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ๓) ประเมินและสรุปผลการวิจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลและพัฒนาต่อไป

๕. อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายผลของการวิจัย ตามวัตถุประสงค์วิจัยดังนี้ คือ

๕.๑ การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม การวิจัยพบว่าการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม มีการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ ทั้ง ๖ ด้าน ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยมีการวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนมีสภาพการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมา คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศภายใน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านที่น้อยที่สุด คือ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งให้เห็นว่าโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม มีการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพสถานศึกษาที่เป็นระบบครบวงจร อย่างมีคุณภาพและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ได้กำหนด ในมาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่า ด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการดังต่อไปนี้ ๑) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา ๒) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของ

สถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา ๓) จัดระบบบริหารและสารสนเทศ ๔) ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ๕) จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ๖) จัดให้มีการประเมินคุณภาพ ภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ๗) จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน และ ๘) จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สำหรับปัญหาการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่ามีการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ ทั้ง ๖ ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศภายใน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน

๕.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

๑) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เพศ กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนมพบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสุเทพ ยั่งยืน. (๒๕๔๗:๗๖) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี โดยภาพรวมพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี จำแนกตามเพศโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

๒) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการดำรงตำแหน่ง กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่าการดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ สอดคล้องกับสุเทพ ยั่งยืน. (๒๕๔๗:๗๖) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี โดยภาพรวมพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดนครพนมพบว่า บุคลากรที่ช่วงอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับสภาพ

การบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ บรรจบ ศรีประภาพงศ์. (๒๕๔๗:๗๕) ได้ศึกษาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามะนิลา เขต ๒ ผลการวิจัยได้ศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่ง ด้านการสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง และด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ อยู่ในระดับมาก ด้านวินัยและการรักษาวินัยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านออกจากราชการ อยู่ในระดับน้อย เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามอายุราชการ ไม่แตกต่างกัน

๔) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ สอดคล้องกับ จันทิมา เหลี่ยมวงศ์ (๒๕๕๘ :บทความวิชาการ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ พบว่า บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ขนาดของโรงเรียน กับ สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม พบว่า บุคลากรที่ขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ สอดคล้องกับ จันทิมา เหลี่ยมวงศ์ (๒๕๕๘ : บทความวิชาการ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๓ ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ ๖ ด้าน ได้แก่

๑) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้ (๑) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา (๒) กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตในการเรียนการสอน (๓) ดำเนินการจัดทำ

หลักสูตรโดยยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๔) นำหลักสูตรไปใช้ และประเมินหลักสูตร สอดคล้องกับ ดอกฝ้าย ทศเกตุ (๒๕๕๓ : ๕๓) พบว่าแนวทางการบริหารวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ สถานศึกษาต้องมีการอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหาร หลักสูตร ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสถานศึกษาต้องเน้นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา โดยต้องมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการควบคุมให้มีการปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับ สภาพของสถานศึกษา สอดคล้องกับ ศิราณี ปราบหลอด (๒๕๕๘ : ๑๒๖) พบว่า (๑)ภารกิจด้านการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย การศึกษานโยบายการพัฒนาหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพของสถานศึกษา(SWOT) การประชุมระดมความคิด ผูกอบรมครูให้ครูเข้าใจหลักสูตรและแนวทางการใช้หลักสูตร การกำหนดนโยบายวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

๒) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้ (๑) วิเคราะห์สภาพทั่วไปของสถานศึกษา (๒) ให้ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนานวัตกรรม สื่อเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนรู้ (๔) ปรับเปลี่ยนห้องเรียนให้มีบรรยากาศเป็นห้องแห่งการเรียนรู้ (๕) มีการวัดประเมินผลทุกระยะเพื่อให้ทราบสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิราณี ปราบหลอด (๒๕๕๘ : ๑๒๗) พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีแนวทางดังนี้ (๑) การสำรวจสภาพและความต้องการของครูในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (๒) การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมาเป็นฐานในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (๓) การจัดหา จัดทำ ผลิตสื่อ การใช้และบำรุงรักษาสื่อ (๔) การปรับปรุงและพัฒนาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

๓) การนิเทศภายใน ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการนิเทศภายใน มีขั้นตอนดังนี้ (๑) จัดทำแผนโดยมีการวิเคราะห์ให้มีความเหมาะสมกับสภาพบริบทของสถานศึกษา (๒) มีการดำเนินงานนิเทศตามแผนที่กำหนด (๓) นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยของผู้ถูกนิเทศ เพื่อพัฒนาการนิเทศต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ถิ่นไทย แก้วสำโรง (๒๕๕๐ : ๑๗๙) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ ด้านการนิเทศและพัฒนาระบบการเรียนการสอนโรงเรียนบ้านบุเจ้าคุณ อำเภอน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การดำเนินการในวงรอบที่ ๑ นั้นใช้กลยุทธ์ ได้แก่ การศึกษาดูงาน ทำให้กลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยเกิดความสนใจกระตือรือร้น และตระหนักเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงาน วิชาการด้านการนิเทศและพัฒนาระบบการเรียนการสอน การประชุมปฏิบัติการ ทำให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานวิชาการ ด้านการนิเทศและพัฒนาระบบการเรียนการสอนในทิศทางที่ดีขึ้น และการนิเทศภายใน ทำให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานวิชาการด้านการนิเทศและพัฒนาระบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ กัมพล ชันหะวงษ์ (๒๕๕๕ : ๑๑๓) พบว่าแนวทางการนิเทศภายในประกอบด้วย (๑) สร้างความตระหนัก ความรู้ความเข้าใจแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศ (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหน้าที่ในกระบวนการนิเทศอย่างชัดเจน (๓)

ดำเนินการนิเทศภายในให้มีคุณภาพทั่วถึงต่อเนื่องเป็นระบบและมีกระบวนการ (๔) สรุปผลการนิเทศไปวางแผนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ (๕) กำกับติดตามความก้าวหน้าหลังการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

๔) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้ (๑) วิเคราะห์การปฏิบัติงานของสถานศึกษาโดยร่วมมีระหว่างครู ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๒) มีการประเมินตนเองของสถานศึกษาโดยจัดทำรายงานประจำปี (๓) มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพเพื่อพัฒนาต่อไป สอดคล้องกับ ประยูร เจริญสุข (๒๕๕๓ : ๒๑๘) ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีข้อค้นพบคือ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาพิจารณาตามลำดับ ดังนี้ (๑) การวัดและประเมินมาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุมทุกมาตรฐาน (๒) คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพได้มาตรฐาน (๓) การกำหนดกรอบ แนวทางและรูปแบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา (๔) การทำและใช้เครื่องมือในการ ประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาจากสภาพจริง (๕) การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานที่ สามารถใช้ได้อย่างทั่วถึงทุกคน

๕) การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน มีขั้นตอน ดังนี้ (๑) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษา (๒) ประเมินผลจากหน่วยงานของรัฐตามระเบียบทางราชการทุกระดับชั้น เช่น การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแบบทดสอบของโรงเรียนและระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน O-NET , NT สอดคล้องกับ สำเร็จ ทองศรี (๒๕๕๐ : ๗๙) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางปฏิบัติการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ได้มีข้อค้นพบคือ การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน พิจารณาตามลำดับดังนี้ (๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน (๒) กำหนดแนวปฏิบัติและหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน (๓) ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (๔) แจ้งผลการเทียบโอนให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาทราบ (๕) นิเทศ กำกับติดตามการดำเนินการเทียบ โอน (๖) พัฒนา ปรับปรุงวิธีการ หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน

๖) การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลจากการสัมภาษณ์สรุปผลแนวทางการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอน ดังนี้ (๑) วิเคราะห์ปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน (๒) วางแผนกระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน (๓) ประเมินและสรุปผลการวิจัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลและพัฒนาต่อไป สอดคล้องกับ เรืองรอง สุศิลา (๒๕๕๓ : ๑๐๘) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ ได้มีข้อค้นพบคือ การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ (๑) สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน (๒) วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล (๓) เลือกวิธีการให้เหมาะสม (๔) สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (๕) รายงานผลการพัฒนาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบ

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑) ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรมีการนำผลการเรียนรู้ในสาระต่างๆ มาวิเคราะห์และส่งเสริมให้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒) ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ทั้งผู้บริหาร ครู และชุมชน ควรมีบทบาทในการเสนอแนะในการบริหารหลักสูตรร่วมกับโรงเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนสถานศึกษา

๓) สถานศึกษาควรที่จะมีแนวทางการบริหารงานวิชาการทั้งแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถประเมินได้

๖.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษาและดำเนินการวิจัยในหลากหลายรูปแบบ เพื่อที่จะได้การบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมและเกิดความหลากหลาย

๒) ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ หรือ ข้อมูลเชิงลึกเฉพาะโรงเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน

๓) ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่โรงเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดรูปแบบต่าง ๆ ที่สร้างประสิทธิผลเพิ่มขึ้นในสถานศึกษาทุกระดับ

๗. กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ดร.วรวิฑูรี อินทนนท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.คงฤทธิ กุลวงษ์ ประธานกรรมการสอบ ดร.อภิรักษ์ธนา นาเลาะห์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษางานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนมทุกท่านในการเอื้อเฟื้อสละเวลาให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

กัมพล ชันทะวงษ์ ๒๕๕๕. แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๕ วารสารคณะศึกษาศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา หน่วยงานเจ้าของวารสาร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๕

กระทรวงศึกษาธิการ ,ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๕

จันทิมา เหลี่ยมวงศ์. ๒๕๕๘ บทคัดย่อ. การศึกษาระดับสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ในด้านบริหารจัดการเรียนรู้. ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัย.

ดอกฝ้าย ทศเกตุ ๒๕๕๓. แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บรรจบ ศรีประภาพงศ์. ๒๕๔๗. ศึกษาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ประยูร เจริญสุข. ๒๕๕๓. การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิราณี ปราบหลอด ๒๕๕๘. การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการเชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๙. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ๒๕๕๐. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สำนักการศึกษา.

สำเริง ทองศรี. ๒๕๕๐ การพัฒนาแนวทางปฏิบัติการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก . มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สุเทพ ยั่งยืน. ๒๕๔๗.พฤติกรรมกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ถิ่นไทย แก้วสำโรง. ๒๕๕๐.ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและประสิทธิผลของโปรแกรมพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เรืองรอง สุศิลา.๒๕๕๓. การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๒ อุบลราชธานี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

การศึกษาวิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา An Analytical Study of Metaphysic in Bhagavagita

พระวันดี กนตวีโร (ปะวะเส)*

ผจรัส ลีกา**

สุวิน ทองปั้น***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอภิปรัชญาในปรัชญาอินเดีย 2) เพื่อศึกษาอภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตาและ 3) เพื่อวิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา การวิจัยดังกล่าวนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนาวิธี (Descriptive Ananlysis) ตามหลักการของอุปนัยวิธี (Inductive Method) โดยยึดวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นแนว

ผลการวิจัยพบว่า

1) อภิปรัชญาในปรัชญาอินเดียพบว่า ปรัชญาอินเดียสายอาสติกะทั้ง 6 สำนักในเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ แบ่งกลุ่มได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่กล่าวว่ามีอำนาจกลับจากพระเจ้าที่ดลบันดาลให้เกิดอวิชชาหรือมายาที่ทำให้กิเลสครอบงำ เกิดการกระทำที่หลงผิด ทำให้ต้องติดข้องเวียนว่ายตาย คือปรัชญาเวทानตะ ปรัชญาไวเศษิกะ นยายะ เชื่อว่ากรรมและการเกิดใหม่ได้รับอำนาจจากพระเจ้า ในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวถึงพระเจ้า คือในปรัชญาสาขชยะ ปรัชญาโยคะ และปรัชญามีมามสา เกิดจากการที่เราแยกประกฏออกจากปุรุષไม่ได้ทำให้เราหลงผิดคิดว่าเราเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ยึดมั่นถือมั่น ทำให้เวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ

เรื่องโมกษะหรือการหลุดพ้น มี 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เชื่อในพระเจ้าช่วยหรือนำทางสู่การหลุดพ้น พบในปรัชญานยายะ ปรัชญาโยคะ ปรัชญาเวทานตะ ปรัชญาสาขชยะ กล่าวว่าการรู้แจ้งแยกอาตมมันออกจากรูป ออกจากคุณสมบัติทั้งปวง เช่น ทุกข์ สุข โลภ หลง อาตมมันก็กลับคืนสู่สภาพเดิมคือคุณสมบัติที่ว่างไม่ต้องอาศัยร่าง พระเจ้าเป็นผู้นำทางสู่โมกษะ ในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวเรื่องของพระเจ้าในการหลุดพ้นพบใน ปรัชญาไวเศษิกะ ปรัชญามีมามสาหรือมี

* วัดบ้านโสกเชือก ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น

*** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น

มามสา คลายกับปรัชญาระบบอื่นในปรัชญาฮินดูก็คือ การทำลายอภิปรัชญา ด้วยวิทยาหรือวิชาการ
การรู้แจ้งในธรรม

2) อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตาในเรื่องกรรมและการเกิดใหม่

คัมภีร์ภควัทคีตา เป็นปรัชญาที่ประสานความรู้ กรรมและความภักดีเข้าด้วยกัน เชื่อว่ามนุษย์ประกอบด้วย สติปัญญา เจตจำนงและอารมณ์ โดยที่สติปัญญาก่อให้เกิดความรู้ เจตจำนงก่อให้เกิดกรรมและอารมณ์ก่อให้เกิดความภักดี ทุกคนต้องผูกพันการกระทำหรือกรรมตลอดเวลา ส่วนวิธีการปฏิบัติเข้าสู่โมกษะ ใช้วิธีของโยคะ โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็เข้าสู่โมกษะได้ คือ ชญาณโยคะ (ทางแห่งความรู้) กรรมโยคะ (ทางแห่งการกระทำ) และภักติโยคะ (ทางแห่งความภักดี) ในบรรดาทั้ง 3 นี้ ชญาณโยคะ สำคัญและเป็นพื้นฐานในการเข้าสู่กรรมโยคะและภักติโยคะได้ ดังนั้น กรรมหรือการกระทำที่ตั้งอยู่บนความรู้และสนับสนุนการภักดีต่อพระเจ้า

3) วิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา พบว่า

ทุกคนจำเป็นจะต้องมีการกระทำและทุกการกระทำย่อมส่งผลกรรมต่อผู้กระทำ ดังนั้น คัมภีร์ภควัทคีตาจึงสอนให้กระทำความดี トラบใดที่ยังไม่บรรลุถึงเป้าหมายคือโมกษะ บุคคลผู้ทำกรรมจึงต้องเวียนว่ายตายเกิด ลักษณะการเกิดการตายทวนเปรี๊ยะกับการเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เก่าแล้วไปสวมเสื้อผ้าใหม่ของบุคคล นั่นคือชีวิตมันจะละทิ้งร่างเก่าไปสู่ร่างใหม่นั้นเอง ซึ่งเป็นกระบวนการตายแล้วเกิดใหม่ ถ้ารู้แจ้งในพรหมันก็จะไม่กลับมาเกิดอีก มีแนวคิดที่ตรงกัน ในสำนักที่กล่าวถึงอำนาจแห่งพระเจ้าที่สามารถดลบันดาลสรรพสิ่งในโลกและจักรวาลได้ คล้ายกับอภิปรัชญาในสำนักสำนักปรัชญาเวทานตะ ปรัชญาไวเศชิกะ นยายะ ถึงอำนาจลึกลับของพระเจ้าที่ดลบันดาลให้เกิดอภิปรัชญาหรือเกิดมายาครอบงำ ทำให้เกิดการกระทำที่เป็นกรรมและรับผลกรรม ทำให้เกิดการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ

คำสำคัญ : ปรัชญาฮินดู, กรรมและการเกิดใหม่, การหลุดพ้น, โมกษะ, อาสติกะ, ภควัทคีตา

ABSTRACT

The objects of this research were 1) To study the metaphysics of Indian philosophy 2) An Analytical Study of Metaphysic In Bhagavagita philosophy and 3) To analyze the metaphysics in the Book of Virtue. This research is a qualitative research. find out.

1) Metaphysics in Indian philosophy. The 6 Indian Institutes of the Divine Principles of Karma and Reincarnation are divided into two groups, namely, the mysterious powers of God, the ignorance of ignorance, or the illusion that overwhelms them. Doing the wrong thing I need to stick to death. Is a profound philosophy Philosophy Vijayakaya Yaya believes that Karma and rebirth Get the power of God. In a group that does not mention God. It is in the

philosophy of waste, philosophy, yoga and philosophy. It's not that we do not think we are wrong, we think so. The circulatory death occurs in the transmission. faith in the matter here are two groups of people who believe in God or lead them to liberation. In the philosophy of yaya, philosophy of yoga, philosophic philosophy, philosophy of waste, said that the separation of consciousness from the image. From all the qualities such as happiness, greed, passion, rejoicing, it is restored to its original condition. God is leading the way. In a group that did not address the issue of God in solitude found in Vedic philosophy The Philosophy of Manga or Mamma Like other philosophical philosophies in Hindu philosophy, it is the degradation of theology with the teachings of Hinduism. To know the truth.

2) Metaphysics in the Book of Bhaktivedanta in Karma and Reincarnation. The Bible It is a philosophy that coordinates knowledge. Karma and loyalty together. Believe that human beings are composed of intellect, will, and emotion. The intellect produces knowledge. Intent to cause fate and emotion creates loyalty. Everybody must commit to action or action at all times. The way to practice the mote. Use the method of yoga. One way is to enter the muck. Yoga (way of knowledge), yoga karma (way of doing things) and bhakti yoga In these three instances, yoga is an important and fundamental way to enter into yoga and Bhakti Yoga. Thus, karma or actions are based on knowledge and support for the loyalty of the Lord.

3) Analyze the metaphysics in the Book of Bhutan. Everyone needs to be done, and every action will affect the person doing the action. So the scriptures teach that good deeds. As long as the goal is not mimic. The person who has to do is swallow the dead. Death is like changing old clothes and wearing new clothes. That is how it is to abandon the old body into a new body. The process is dead and reborn. If you know, I will not be born again. There is a parallel concept in the bible that speaks of the power of God that can inspire all things in the world and the universe. It is similar to metaphysics in the Bureau of the Divine Office. Vedic philosophy of the mystical power of God to encourage ignorance or drug possession. The action is a fateful and rewarding action. The cause of death occurs in the transmission.

บทนำ

ปรัชญาอินเดียถือว่าเป็นปรัชญาชีวิตที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีวิวัฒนาการมาหลายพันปีที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนในสังคมคนอินเดียกระบวนการพัฒนาการของปรัชญาอินเดียเกิดจากการวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวแนวความคิดและรักษาพัฒนาการปรัชญาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันปรัชญาอินเดียส่วนใหญ่ล้วนได้รับอิทธิพลจากคัมภีร์พระเวททั้งสิ้นไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมแบ่งออกเป็นสาย 2 สายใหญ่ๆ คือ อาสติกะ (Orthodox) และ นาสติกะ (Heterodox) สายอาสติกะ ที่มีความเชื่อถือในความมีอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด เรื่องกรรมการเกิดใหม่และการหลุดพ้น แต่เพราะระบบเหล่านี้ยอมรับนับถือความหลังความถูกต้องสมบูรณ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเวท สายนาสติกะ เป็นกลุ่มที่ไม่เชื่อความหลังของพระเวท

สายอาสติกะมี 6 สำนักประกอบด้วย ปรัชญานายะ, ปรัชญาไวเศษิกะ, ปรัชญาสาขะ, ปรัชญาโยคะ, ปรัชญามีมางสาหรือ มีามสาและปรัชญาเวทานตะ เป็นสายที่มีความเชื่อถือในความมีอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุด เรื่องกรรมการเกิดใหม่และการหลุดพ้นส่วนคัมภีร์ภควัทคีตา เป็นส่วนหนึ่งของมหากาพย์มหาภารตะ เป็นคำสอนที่เกี่ยวกับปรัชญา ศาสนาและจริยศาสตร์ เน้นเรื่องกรรมหรือการกระทำ ที่ตั้งอยู่บนปัญญาหรือความรู้ สนับสนุนความภักดีที่มีต่อพระเจ้าสูงสุด เป็นบทร่ายกรองที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของชาวอินเดียมากที่สุดเช่นกัน

ในปรัชญาอินเดียทั้ง 6 สำนักและในคัมภีร์ภควัทคีตา ที่มีความเชื่อที่คล้ายกันในเรื่องกฎแห่งกรรมและการเกิดใหม่รวมทั้งการบรรลุโมกษะที่เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในวิธีการหรือความเชื่อต่างๆ ในการเข้าสู่โมกษะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ห่อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา (An Analytical Study of Metaphysic in Bhagavagita)” เพื่อเป็นประโยชน์แก่เหล่านักมนุษยชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาภิปรัชญาในปรัชญาอินเดีย
๒. เพื่อศึกษาภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา
๓. เพื่อวิเคราะห์ห่อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ห่อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา (An Analytical Study of Metaphysic in Bhagavagita)” ได้แก่

1. ด้านเอกสาร

1.1 เอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) ได้แก่ The Bhagavad Gita: The Original Sanskrit and English Translation/Lars Martin Fosse, Outline of Indian Philosophy (M.Hiranna), A Critical Survey of Indian Philosophy, Indian Philosophy Vol 1-2

1.2 เอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Sources) ได้แก่หนังสือศรัทธาภีวาทิตา (แสง มนวิฑูร), ภีวาทิตา (วิโรจน์ ธีระคุณ), ภีวาทิตา (สมภาร พรหมทา), ภีวาทิตา (เกียรติ ขจร ชัยเกียรติ) และ ปรัชญาอินเดีย (อดิศักดิ์ ทองบุญ), ปรัชญาอินเดีย (สุนทร ธี. รังสี), ปรัชญาอินเดีย (ประยงค์ แสนบุราณ) และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอภิปรัชญาอินเดียและอภิปรัชญาภีวาทิตา

1.3 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) ศึกษาแนวคิดอภิปรัชญาของอินเดียในเรื่องกรรม การเกิดใหม่และการหลุดพ้น โดยการศึกษาข้อมูลจากหนังสือและตำราต่างๆ
- 2) ศึกษาแนวคิดของอภิปรัชญาเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ การหลุดพ้นในคัมภีร์ภีวาทิตา
- 3) วิเคราะห์แนวคิดทางอภิปรัชญาเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ การหลุดพ้นที่ปรากฏในคำสอนของคัมภีร์ภีวาทิตา

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังนี้

1) อภิปรัชญาในปรัชญาอินเดีย

จากการศึกษาปรัชญาอินเดียสายอาสติกะทั้ง 6 สำนักในเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ ซึ่งเป็นอภิปรัชญา ถ้าแบ่งกลุ่มโดยอำนาจลึกลับจากพระเจ้าพบว่ามี 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่กล่าวว่าอำนาจลึกลับที่ลบล้างบาปให้เกิดวิชาหรือมายาที่ทำให้กิเลสครอบงำ เกิดการกระทำที่หลงผิด ทำให้ต้องติดข้องเวียนว่ายตายเกิดจนกว่าจะเกิดวิชยาถึงจะหลุดพ้น คือปรัชญาเวทาคะ ปรัชญาไวเศษิกะ นยายะ เชื่อว่ากรรมและการเกิดใหม่ ได้รับอำนาจจากพระเจ้า เช่นในปรัชญานยายะกล่าวว่า พระเจ้าอาศัยอานุภาพ (unseen power ทรงนำปริมาณของธาตุทั้ง 5 มารวมกันและแยกจากกัน ถือว่าเป็นการสร้างและทำลายโลก ในแต่ละบุคคลมีชีวาตมันหรือวิญญาณของแต่ละบุคคลเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นเองและดำรงอยู่นิรันดร์ ชีวาตมันเป็นที่รับรู้อารมณ์ เสวยอารมณ์ผู้กระทำการและเสวยผลกรรม ถ้าชีวาตมันสำคัญผิดคิดว่า ร่างกายที่ตนเองอาศัย

อยู่เป็นของตน ยึดมั่นถือมั่น เป็นบ่อเกิดแห่งความทุกข์ทำให้ ชีวาทมันยังเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ การดำรงอยู่หรือการแตกสลายของโลกมาจากพระประสงค์ของพระเจ้า¹ เป็นต้น

ในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวถึงพระเจ้า ว่ามีผลต่อเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ คือในปรัชญาสาขายะ ปรัชญาโยคะ และปรัชญามีมามสา เกิดจากการที่เราแยกประภคติดออกจากปุรุषะไม่ได้ ทำให้เราหลงผิดคิดว่าเราเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ยึดมั่นถือมั่น ทำให้เวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เช่นในปรัชญาโยคะ กล่าวว่า เมื่อประภคติดสัมพันธ์กับปุรุषะ สิ่งแรกที่พัฒนาการคือจิต โดยจิตจำแนกเป็น 2 พวกสถานะที่เป็นเหตุ คือ การณจิต แฝ่ชานอยู่ทั่วไป มีจำนวนไม่จำกัด ส่วนสถานะที่เป็นผล คือ การยจิต หรือชีวะ จิตในสภาพนี้สามารถหดยายได้ ขึ้นอยู่กับร่างกายที่ไปอาศัยอยู่ เมื่อจิตไปสิงสถิตที่ใดพลอยมีรูปร่างตามนั้น ถ้าปุรุषะสำคัญผิดคิดว่าตัวเองเป็นสิ่งต่างๆ ตามการสะท้อนของจิต ทำให้ปุรุषะสำคัญผิดว่าตนเองเป็นผู้ทำกรรมและเสวยผลกรรม จึงต้องเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ² เป็นต้น

เรื่องโมกษะหรือการหลุดพ้น

ในกลุ่มที่เชื่อในพระเจ้าช่วยหรือนำทางสู่การหลุดพ้น พบในปรัชญานายายะ ได้กล่าวว่า การรู้แจ้งแยกอาตมันออกจากรูป ออกจากคุณสมบัติทั้งปวง เช่น ทุกข์ สุข โลก หลง อาตมันก็กลับคืนสู่สภาพเดิมคือคุณสมบัติที่ว่างไม่ต้องอาศัยร่าง พระเจ้าเป็นผู้นำทางสู่โมกษะ³ ส่วนทรรศนะของปรัชญาโยคะ จากการมีอยู่ของพระเพนเจ้ามีประโยชน์เพียงอย่างเดียวคือ ช่วยให้ผู้ปฏิบัติหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง การภักดีต่อพระเพนเจ้าจะได้รับความสะดวกในการปฏิบัติธรรมและเข้าถึงโมกษะได้โดยขึ้นโดยอาศัยพระองค์ช่วยจัดปดเปาอุปสรรคต่างๆ ให้หมดไปเท่านั้น⁴ ปรัชญาเวทานตะ กล่าวว่า การที่จะบรรลุถึงโมกษะได้ ชีวาทมันและจะต้องมีการทำลายอวิชชาและอกุศลกรรมให้หมดไป โดยอาศัยความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม ความรู้ในการเข้าถึงโมกษะแล้วจะมีความภักดีต่อพระเจ้า มอบกายถวายชีวิตและจงรักภักดี ระลึกถึงพระเจ้าตลอดเวลาเป็นการเข้าถึงพรหมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า⁵ ปรัชญาสาขายะ การที่จะเข้าถึงโมกษะหรือการหลุดพ้นคือการที่ปุรุषะรู้สัจธรรมคือรู้ว่าตัวเองคือปุรุषะ ไม่ถูกปิดบังด้วยประภคติด อวิชชาหายไปมีวิทยาเกิดขึ้น ทำให้ปุรุषะกลายเป็นวิญญานบริสุทธิ์ดั้งเดิม สาขายะถือว่า โมกษะไม่มีนิรามิสสุขใดๆ ไม่มีความสนุกสนาน ไม่มีความสุข ใดๆ การเข้าถึงความหลุดพ้นหรือโมกษะของปุรุषะคือการเข้าสู่สภาวะวิญญานที่บริสุทธิ์⁶ ในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวเรื่องของพระ

¹ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา, ปรัชญาตะวันออก, (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2536).

²ประยงค์ แสนบุราณ, ปรัชญาอินเดีย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2547),

หน้า 106-7.

³ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา, ปรัชญาตะวันออก, หน้า 87-88.

⁴พน ดอกบัว, ปวงปรัชญาอินเดีย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยาม, 2545), หน้า 207.

⁵ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา, ปรัชญาตะวันออก, หน้า 162-6.

⁶พน ดอกบัว, ปางอินเดีย, หน้า 169.

เจ้าในการหลุดพ้นพบใน ปรัชญาไวเศษิกะ คลายกับปรัชญาระบบอื่นในปรัชญาฮินดูก็คือ การทำลายอวิชชา ด้วยวิทยาหรือวิชา การรู้แจ้งแจ้งในสัจธรรม ในปรัชญามีมาสาหรือมีมาสา การที่จะบรรลุโมกษะต้องทำกรรมดีในชาตินี้ส่งผลต่อชาติหน้า การที่จะสามารถหลุดพ้นได้ไม่มา เวียนว่ายตายเกิดอีก จะต้องงดเว้นกรรมต้องห้าม ก็ไม่เกิดผลกรรมเมื่อไม่มีผลกรรม ละกรรมเก่า ในอดีต ทำกรรมดี ฝึกกาย วาจา และจิตให้บริสุทธิ์ ที่อยู่เหนือความสุขและทุกข์ เมื่อตายไปจะไม่มาเวียนว่ายตายเกิดอีกหลุดพ้นจากสังสารวัฏเป็นวิญญาน⁷ บริสุทธิ์ต่างกับปรัชญาasangขะ พระпенเจ้าจะ มีหรือไม ไม่มีคามหมายในทางปฏิบัติของasangขะ

2) อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา

คัมภีร์ภควัทคีตา เป็นปรัชญาที่ประสานความรู้ กรรมและความภักดีเข้าด้วยกัน เชื่อว่ามนุษย์ประกอบด้วย สติปัญญา เจตจำนงและอารมณ์ โดยที่สติปัญญาก่อให้เกิดความรู้ เจตจำนงก่อให้เกิดกรรมและอารมณ์ก่อให้เกิดความภักดี⁸ ทุกคนต้องผูกพันการกระทำหรือกรรมตลอดเวลาจากการที่คณะทั้ง 3 คือ สัตตะวะ รชะและตัมส ทำให้เกิดการกระทำ รับผลกรรมทุกการกระทำ ถ้าผลกรรมหมายถึงการกระทำใดๆ จะต้องไม่หวังผลกรรมหรือการกระทำให้ทำตามหน้าที่ การเวียนว่ายตายเกิดเหมือนเป็นการเปลี่ยนชุดเก่าไปใส่ชุดใหม่เหมือน การเปลี่ยนเสื้อผ้า ร่างใหม่ที่ไปอยู่จะดีหรือชั่วขึ้นอยู่กับการกระทำที่ติดตัวไป เมื่อใดก็ตามที่มี ปัญญาโดยที่ชีวาตมันเห็นตนเองเป็นสิ่งเดียวกับพรหมมันโดยไม่มีการแบ่งแยก หยุคการยึดมั่น ถือมันในอุปาทาน จะทำให้จิตเป็นอิสระจากกิเลสทั้งปวงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพรหมจะทำให้ บรรลุโมกษะไม่ต้องมาเวียนว่ายตายเกิดอีก

ในเรื่องการบรรลุโมกษะหรือการหลุดพ้น ในภควัทคีตาว่าการกระทำหน้าที่ใดๆ อย่าทำไปด้วยการหวังผลลาภ ยศ สรรเสริญ ให้ทำด้วยใจอิสระตามหน้าที่ของตนเองหรือ ทำกรรมในอกรรม ทำโดยไม่ได้ทำดังในโคลกที่ 1 อัยยายะที่ 6 ที่กล่าวว่า ผู้ใดไม่อาศัยผลของ กรรม (ไม่หวังผล) ทำกรรมไปตามหน้าที่ ผู้นั้นเป็นทั้งสันยาสี (ผู้เสียสละ) และเป็นทั้งโยคี (ผู้บำเพ็ญพรต) ทุกคนมีหน้าที่ของตนเองตามหน้าที่ที่ควรกระทำและหน้าที่ที่สำคัญคือการมอบใจ ต่อพระเจ้า โยการฝึกยกระดัดจิตใจให้สูงขึ้นจนเข้าสู่โมกษะจากกิเลสทั้งปวงไม่ต้องมาเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป

ส่วนวิธีการปฏิบัติเข้าสู่โมกษะ ใช้วิธีของโยคะ โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็เข้าสู่โมกษะได้คือ ชญานโยคะ(ทางแห่งความรู้) กรรมโยคะ (ทางแห่งการกระทำ) และภักติโยคะ (ทางแห่งความภักดี) ในบรรดาทั้ง 3 นี้ ชญานโยคะ สำคัญและเป็นพื้นฐานในการเข้าสู่กรรมโยคะและภักติ

⁷ประยงค์ แสนบุราณ, ปรัชญาอินเดีย, ปรัชญาอินเดีย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส ไตร, 2547),
หน้า 122.

⁸สุนทร ณ รั้งสี, ปรัชญาอินเดีย ประวัติและลัทธิ, (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 51.

โยคะได้ ดังนั้น กรรมหรือการกระทำที่ตั้งอยู่บนความรู้และสนับสนุนการรักดีต่อพระเจ้า ดังนั้น จะเห็นได้ว่าในภคัทศิตา ได้ผสมผสานกรรม ความรักดีและความรู้เข้าด้วยกันเพราะมนุษย์ ประกอบด้วย ปัญญา เจตจำนงและอารมณ์ ทำให้มนุษย์มีจิตใจ มีเจตนาและความรู้สึก ส่งผล ดังนั้นปัญญาทำให้เกิดความรู้ เจตจำนงทำให้เกิดการกระทำและอารมณ์ทำให้เกิดความรักดี ดังนั้นการเข้าสู่โมกษะขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล บางคนอาจใช้แห่งความรู้ อีกคนอาจจะใช้ทางแห่งการกระทำ ส่วนอีกคนอาจใช้ความรักดี ทั้ง 3 ทางนี้สุดท้ายรวมเป็น โยคะหมายถึงการรวมกัน คือรวมชีวิตมันเข้ากับปรมาตมันส่งผลทำให้เกิดความสมดุลต่อจิตใจ ทำให้ไม่หวั่นไหวเอนเอียงทั้งในอิฏฐารมณ์และอนิฏฐารมณ์

3) วิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภคัทศิตา

พรรณนาเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ในคัมภีร์ภคัทศิตานี้ พบว่าทุกคนจำเป็นจะต้อง มีการกระทำและทุกการกระทำย่อมส่งผลกรรมต่อผู้กระทำ ดังนั้น คัมภีร์ภคัทศิตาจึงสอนให้ กระทำกรรมดี トラบโดที่ยังไม่บรรลุถึงเป้าหมายคือโมกษะ บุคคลผู้ทำกรรมจึงต้องเวียนว่ายตาย เกิด ลักษณะการเกิดการตายท่านเปรียบได้กับการเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เก่าแล้วไปสวมเสื้อผ้าใหม่ของคน คนนั้นคือชีวิตมันจะละทิ้งร่างเก่าไปสู่ร่างใหม่นั้นเอง⁹ ซึ่งเป็นกระบวนการตายแล้วเกิดใหม่ ส่วนสถานะที่ไปเกิดล้วนขึ้นอยู่กับกรรมของผู้คนว่าดีหรือชั่วอย่างไร ถ้าทำดีก็ไปเกิดในที่ดี ถ้าทำชั่วก็ไปเกิดในที่ชั่ว และถ้ารู้แจ้งในพรหมันก็จะไม่กลับมาเกิดอีก มีแนวคิดที่ตรงกันในส่วนนี้ ที่กล่าวถึงอำนาจแห่งพระเจ้าที่สามารถดลบันดาลสรรพสิ่งในโลกและจักรวาลได้ คล้ายกับ อภิปรัชญาในสำนักปรัชญาเวทานตะ ปรัชญาไวเศษิกะ นยายะ ถึงอำนาจลึกลับของพระเจ้าที่ ดลบันดาลให้เกิดอวิชชาหรือเกิดมายาครอบงำ ทำให้เกิดการกระทำที่เป็นเกิดกรรมและและรับ ผลกรรม ทำให้เกิดการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เช่นเดียวกับภคัทศิตาที่พระเจ้าทำให้เกิดมายาหรืออำนาจของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ดลบันดาลให้โลกเป็นไปตามความประสงค์ของ พระองค์

ส่วนในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวถึงอิทธิพลของพระเจ้าที่มีต่อกรรมและการเกิดใหม่คือ ปรัชญาasanghye ปรัชญาโยคะ และปรัชญามีามสา เกิดจากการที่เราแยกประกฏีออกจากปุ รุષะไม่ได้ทำให้เราหลงผิดคิดว่าเราเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ยึดมั่นถือมั่น ทำให้เวียนว่ายตายเกิดใน สังสารวัฏ

เรื่องโมกษะหรือการหลุดพ้น ในกลุ่มที่เชื่อในพระเจ้าช่วยหรือนำทางสู่การหลุดพ้น พบในปรัชญานยายะ ปรัชญาโยคะ ปรัชญาเวทานตะ ว่าการที่จะบรรลุถึงโมกษะได้ ชีวิตมัน และจะต้องมีการทำลายอวิชชาและอกุศลกรรมให้หมดไป โดยอาศัยความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม ความรู้ในการเข้าถึงโมกษะแล้วจะมีความรักดีต่อพระเจ้า มอบกายถวายชีวิตและ จงรักภักดี ระลึกถึงพระเจ้าตลอดเวลาเป็นการเข้าถึงพรหมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า

⁹ อ้างแล้วหน้า 51.

ในกลุ่มที่ไม่ได้กล่าวเรื่องของพระเจ้าหรือไม่ได้มีความหมาย พบใน ปรัชญาไวเศิกะ ปรัชญาสาขยะ มีแนวคิดว่า พระпенเจาะจะมีหรือไม่มี ความหมายในทางปฏิบัติของสาขยะ แนวทางในการหลุดพ้นคล้ายกับปรัชญาระบบอื่นในปรัชญาฮินดูก็คือ การทำลายอวิชชา ด้วย วิชาหรือวิชา การรู้แจ้งในสังขาร คือการที่ปุรุષรู้สังขารคือรู้ว่าตัวเองคือปุรุષ ไม่ถูก ปิดบังด้วยประภติ อวิชชาหายไปมีวิชาเกิดขึ้น ทำให้ปุรุษกลายเป็นวิญญาณบริสุทธิ์ดังเดิม ในปรัชญาสาขยะถือว่า โลกยะไม่มีนิรามิสสุขใดๆ ไม่มีความสนุกสนาน ไม่มีความสุข ใดๆ การ เข้าถึงความหลุดพ้นหรือโลกยะของปุรุษคือการเข้าสู่สภาวะวิญญาณที่บริสุทธิ์

ซึ่งในภคัทคีตาได้รับอิทธิพลจากปรัชญาสาขยะ ในเรื่องประภติกับปุรุษ มีคุณะ 3 ประการที่มาจากพระเจ้าคือ สัตตะหรือความดีงาม รัชช หรือพลังงาน และตมะคือความ เยื่อย การกระทำต่างๆ คุณะทั้ง 3 จะเป็นผู้กระทำ ผู้ที่รู้ความจริงข้อนี้กระทำการใดจะต้องไม่ ผูกพันกับการกระทำของตนเอง หมายความว่า กระทำกรรมไม่หวังผลในการกระทำนั้นๆ

การหลุดพ้นหรือวิธีการเข้าสู่โลกยะ นำแนวคิดมาจากปรัชญาโยคะ กล่าวว่า ใช้ หลักญาณโยคะ กรรมโยคะและภักติโยคะ จิตมนุษย์มีคุณสมบัติ 3 อย่าง คือมีปัญหาให้เกิด ความรู้ มีเจตนาจึงต้องมีการกระทำและมีอารมณ์จึงมีความภักติ ความรู้เรียกว่าญาณโยคะ การ กระทำเรียกว่ากรรมโยคะ และความภักติเรียกว่าภักติโยคะ หากบุคคลได้ปฏิบัติตามโยคะทั้ง 3 นี้ก็จะบรรลุถึงโลกยะได้อย่างแน่นอน และเป็นที่น่าสังเกตว่าคัมภีร์ภคัทคีตานี้เน้นหนทางที่จะ นำไปสู่โลกยะโดยถือเอาความรู้เป็นแกนกลางที่สำคัญ กรรมและความภักติเป็นการแสดงออก ตามความรู้ ถ้าปราศจากความรู้เสียแล้ว การสละความยึดมั่นถือมั่นในการกระทำกรรมก็ดี การ ภักติต่อพรหมันโดยปราศจากผลใดๆ ก็ดี ย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ แต่อาศัยความรู้จึงปฏิบัติถูกต้อง ที่สุด

ในปรัชญาทั้ง 6 สำนักและภคัทคีตา มีแนวคิดที่คล้ายกันในเรื่อง เรื่องกฎธรรมชาติ วิธีการเข้าถึงโลกยะและความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมดังนี้

1. ความเชื่อในวิธีการเข้าถึงโลกยะ การปฏิบัติที่จะเข้าถึงโลกยะหรือพรหมโลก เรียกว่า ญาณโยคะ คือ การบำเพ็ญสมาธิ เพื่อให้เกิดญาณ หรือความรู้แจ้งตน หมายถึงรูแ จงสภาพอันแท้จริงของอาตมัน เมื่อรู้แจ้งมีปัญญาจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการเข้าสู่โลกยะเท่านั้นที่ มีเป้าหมายเดียวกัน

2. วิธีการเข้าถึงโลกยะทุกสำนักมีความเชื่อว่า บุคคลใดกระทำความดี ย่อมได้ได้ผล กรรมนั้น คือ ทำกรรมดีย่อมได้ดี กรรมชั่วย่อมได้ชั่ว ตามกฎแห่งกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภควัทคีตา (an analytical study of metaphysic in bhagavagita) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ได้พบเห็นประเด็นที่น่าสนใจ จึงได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

อภิปรัชญาในปรัชญาอินเดียเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ในปรัชญาอินเดีย พบว่าอำนาจลึกลับของพระเจ้าที่ดลบันดาลให้เกิดอวิชชาหรือเกิดมายาครอบงำ ทำให้เกิดการกระทำที่เป็นเกิดกรรมและและรับผลกระทบ ทำให้เกิดการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ สอดคล้องกับ **พระชาติชาย ชาตวิฑูโธ (สุขเอก)**¹⁰ ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสังสารวัฏในปรัชญาฮินดู พบว่า อาตมันหรืออัตตาที่แท้ของมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของพรหมัน จึงมีสภาพเปื่อนอมตะ อยางเดียวกับพรหมันแต่ที่ต้องมีทุกข์คือเกิด แก่ เจ็บ ตาย เพราะไม่รู้แจ้งความจริง อาตมันจึงออกจากรางเก่าไปเกิดในรางใหม่เรื่อยไปจนกว่าจะรูแจ้งตน

อภิปรัชญาเรื่องโมกษะหรือการหลุดพ้น พบว่าหนทางการสู่โมกษะคือได้กล่าวว่า การรู้แจ้งแยกอาตมันออกจากรูป ออกจากคุณสมบัติทั้งปวง เช่น ทุกข์ สุข โลก หลง อาตมันก็กลับคืนสู่สภาพเดิมคือคุณสมบัติที่ว่างไม่ต้องอาศัยร่าง การที่จะให้ปุรุષแยกตัวออกจากประกฏติกลับคืนสู่สภาวะบริสุทธิ์โดยใช้วิธีการควบคุม กาย วาจา ใจ เพื่อให้ปุรุชเขาไปสู่โมกษะหรือการหลุดพ้นจากทุกข์ สอดคล้องกับ **สุนทร ฌ รังสี**¹¹ กล่าวไว้ในหนังสือ “ปรัชญาอินเดีย ประวัติและลัทธิ” ว่า การขจัดความเห็นที่แตกต่างของชีวาตมันและพรหมมันจะทำให้บรรลุมอกษะหรือการหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดทำให้ดำรงอยู่มีความสุขชั่ววันรันดร์ และ แสง มนวิฑูร¹² กล่าวไว้ในหนังสือศรีมัทคัทคีตา ว่าการบรรลู่ถึงโมกษะหรือนิพพาน ก็อาศัยญาณการบรรลู่ญาณต้องอาศัยกรรมหรือการปฏิบัติทำให้จิตบริสุทธิ์ยอมเข้าถึงญาณได้ง่าย

อภิปรัชญาในภควัทคีตาเรื่องกรรมและการเกิดใหม่ พบว่ากรรมและการเกิดใหม่ในคัมภีร์ภควัทคีตานี้ เห็นว่ากรรมหรือการกระทำเป็นสิ่งจำเป็น ทุกคนจะต้องมีการกระทำ แต่ในการกระทำนั้นจะต้องสละผลของการกระทำจึงจะเป็นทางที่ถูกต้อง กรรมนั้นโดยปกติมีผลต่อผู้กระทำด้วยบุคคลผู้ทำกรรมจึงต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ตราบนั้น ลักษณะการเกิดการตายท่านเปรียบได้กับการเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เก่าแล้วไปสวมเสื้อผ้าใหม่ของบุคคล นั่นคือชีวาตมันจะละทิ้งร่างเก่าไปสู่ร่างใหม่นั้นเอง ซึ่งเป็นกระบวนการตายแล้วเกิดใหม่ ส่วนสถานะที่ไปเกิดล้วนขึ้นอยู่กับ

¹⁰ พระชาติชาย ชาตวิฑูโธ (สุขเอก), “การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสังสารวัฏในปรัชญาฮินดู”, **ปริญญาพุทธศาสนมหาบัณฑิตสาขาวิชาปรัชญา**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยา), 2550.

¹¹ สุนทร ฌ รังสี, **ปรัชญาอินเดีย ประวัติและลัทธิ**, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545), หน้า 58-60.

¹² ฤชกฤษณะไทวปายาสวายาสะ, **ศรีภควัทคีตา**, พิมพ์ครั้งที่ 2, แปลโดย แสง มนวิฑูร, (กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2515), หน้า 7.

กับการกระทำของผู้ที่ชั่วหรือชั่วอย่างไร ถ้าทำดีก็ไปเกิดในที่ดี ถ้าทำชั่วก็ไปเกิดในที่ชั่ว และถ้ารู้แจ้งในพรหมันก็จะไม่กลับมาเกิดอีก สอดคล้องกับ **ทองหล่อ วงษ์ธรรมา**¹³ กล่าวไว้ในหนังสือ “ปรัชญาอินเดียว่า อาตมโนอาศัยร่างกาย แต่เมื่อร่างกายเสื่อมสลาย หรือแตกดับไปด้วยมันจะเคลื่อนออกจากร่างกายเก่าที่แตกดับไปอาศัยอยู่กับร่างกายใหม่ เปรียบเสมือนคนเราถอดเสื้อผ้าชุดเก่าออกแล้วสวมใส่เสื้อผ้าชุดใหม่

อภิปรัชญาในภคัทคีตาเรื่องโมกษะหรือความหลุดพ้นพบว่าคัมภีร์ภคัทคีตาเน้นหนทางที่จะนำไปสู่โมกษะโดยถือเอาความรู้เป็นแกนกลางที่สำคัญ กรรมและความภักดีเป็นการแสดงออกตามความรู้ ถ้าปราศจากความรู้เสียแล้ว การละความยึดมั่นถือมั่นในการกระทำ กรรมกัฏฐิ การภักดีต่อพรหมันโดยปราศจากผลใดๆ ก็ดี ย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ แต่อาศัยความรู้จึงปฏิบัติถูกต้องที่สุด สอดคล้องกับ **ทองหล่อ วงษ์ธรรมา**¹⁴ กล่าวไว้ในหนังสือ “ปรัชญาอินเดีย” ความว่า ความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ส่วนกรรมและความภักดีนั้นมีความสำคัญรองลงมา ทั้งสองอย่างนี้เป็นเพียงการแสดงออกของความรู้ถ้าปราศจากความรู้แล้ว การหลุดพ้น (โมกษะ) การละความยึดมั่นถือมั่นในการกระทำ และการจงรักภักดีต่อพระเจ้าโดยไม่มุ่งหวังผลตอบแทน ก็ย่อมเกิดขึ้นมาไม่ได้เกี่ยวกับที่มาหรือบ่อเกิดของความรู้

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์อภิปรัชญาในคัมภีร์ภคัทคีตา (AN ANALYTICAL STUDY OF METAPHYSIC IN BHAGAVAGITA) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อ จึงได้นำมาเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1) ในการปฏิบัติตนเองในชีวิตประจำวันควรกระทำแต่กรรมดีเพราะผลกรรมย่อมส่งผลต่อทุกการกระทำ หมายความว่าทำดี ย่อมได้ดี ทำชั่ว ย่อมได้ชั่ว หลักการนี้ยังสอดคล้องกับหลักเหตุและผลในศาสนาพุทธอีกด้วย

2) การกระทำทุกอย่างควรทำตามหน้าที่ของตนเอง ให้ดีที่สุด ไม่หวังผลประโยชน์ในการกระทำ ควรกระทำเพื่อปวงชนหรือประโยชน์ส่วนใหญ่ของสังคม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิเคราะห์การกำเนิดของโลกและจักรวาลในภคัทคีตา กับปรัชญาอุปนิษัท

2. การศึกษาจริยศาสตร์ในคัมภีร์ภคัทคีตา

¹³ทองหล่อ วงษ์ธรรมา, **ปรัชญาอินเดีย**, (กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2535), หน้า 75.

¹⁴อ้างแล้ว, หน้า 75.

3. ศึกษาคุณค่าของคัมภีร์ภควัทคีตาต่อสังคมไทย

กิตกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณผศ.ดร.จรัส ลีภา และ ผศ.ดร.สุวิน ทองปั้น อาจารย์ที่ปรึกษา
ดุชนิพนธ์เจ้าหน้าที่ศูนย์บัณฑิตและเจ้าหน้าที่ห้องสมุดทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์วิทยา
เขตขอนแก่น ในการเอื้อเฟื้อข้อมูลต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

Lars Martin Fosse .The Bhagavad Gita: The Original Sanskrit and English
Translation.³⁴Th India:The Bhaktivedanta book trust,2008.

ฤทธิกฤษณะไพฑูรย์สาธิต. **ศรีภควัทคีตา**.พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลโดย แสง มนวิฑูร.
กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2515),

ทองหล่อ วงษธรรมมา. **ปรัชญาตะวันออก**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2536.

พน ดอกบัว. **ปวงปรัชญาอินเดีย**. กรุงเทพฯ : ศยาม, 2545.

สุนทร ธีรรังสี. **ปรัชญาอินเดีย ประวัติและลัทธิ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

แสง มนวิฑูร.**ศรีภควัทคีตา** .กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2515.

พระชาติชาย ชาติวสุโธ (สุขเอก). “การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสังสารวัฏในปรัชญาฮินดู”.
ปริญญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาปรัชญา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2550.

กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการ
ปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔

THE EMOTIONAL INTELLIGENCE DEVELOPMENT PROCESS FOR
VOCATIONAL STUDENTS BY THE FOUR FOUNDATIONS OF MINDFULNESS

พระมหาคณิศาสตร์ คเวสโก (มั่นในบุญธรรม)*

สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย**

อินดา ศิริวรรณ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ๒) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษา และ ๓) เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี คือ การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ๓๔๒ รูป/คน สัมภาษณ์ ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค เจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด ๑๒ รูป/คนและสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๐ รูป/คน

โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า E.F.A. วิเคราะห์ปัจจัย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า :

๑. หลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) การตระหนักรู้ในตนเอง ๒) การควบคุมตนเอง ๓) การสร้างจิตใจในตนเอง ๔) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ๕) ทักษะทางสังคม

๒. กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา การกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

* นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพุทธการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

** อาจารย์ประจำหลักสูตร, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

*** อาจารย์ประจำหลักสูตร, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกอบด้วย องค์ประกอบ ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) การตระหนักรู้ในตนเอง ๒) การควบคุมตนเอง ๓) การสร้างใจในตนเอง ๔) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ๕) ทักษะทางสังคม ออกแบบกระบวนการประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีของความฉลาดทางอารมณ์ ๒) กระบวนการพัฒนา ๓) การตรวจสอบ และ ๔) การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ โดยได้ผลกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนว สติปัญญา ๔ คือ ๑) ส่วนบทนำประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์และบริบทสถานศึกษา ๒) ส่วนกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และหลักสติปัญญา ๔ ที่มาสนับสนุน ประกอบด้วย องค์ประกอบของวุฒิทางอารมณ์และกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามองค์ประกอบของสติปัญญา ๔ การวัดประเมินผลวุฒิภาวะทางอารมณ์ แนวทางพัฒนาและปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา ๓) ส่วนการนำกระบวนการไปใช้ ๔) ส่วนเงื่อนไขในการนำกระบวนการไปใช้

๓.กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัญญา ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นการนำหลักพุทธธรรมคือ หลักสติปัญญา ๔ ประกอบด้วย 1) กายานุปัสสนา 2) เวทนานุปัสสนา 3) จิตตานุปัสสนา 4) ธัมมานุปัสสนา บูรณาการกับกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง มีสติระลึกรู้จักใช้สติมั่นในการพิจารณาเวทนา อตถน พิจารณาตนเองโดยใช้ปัญญาไตร่ตรอง ตัดสินใจในการแก้ปัญหาจนตนเองมีคุณค่า ๒) ด้านการจัดการกับอารมณ์ตนเอง มีสติระลึกรู้จักข่มใจให้อภัยและมองโลกในแง่ดีโดยการมีสติพิจารณาจิตใจของตนเอง รู้จักพอดีละอิจฉาริษยาและการมองมุมใหม่ๆ ด้วยปัญญา ๓) ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง มีสติระลึกรู้จักพัฒนาจิตใจด้วยการเปลี่ยนวิธีการคิดทางลบให้เป็นบวก ให้กำลังใจตนเองทำจิตใจให้มั่นคง ด้วยการสร้างกำลังใจจนเกิดแรงผลักดันในตนเอง ๔) ด้านการรู้จักและเข้าใจผู้อื่น การเจริญสติมีกัลยาณมิตร สร้างอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้อื่น ให้ความสนใจการแสดงออกของผู้อื่น เอาใจมาใส่ใจเราจนเกิดการสร้าง ความผูกพันและมิตรภาพ ๕) ด้านการมีทักษะทางสังคม มีความมุ่งมั่นในตนเอง มีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกัน ในสังคมโดยการเริ่มผูกมิตรและหยิбыื่นมิตรจิต และเคารพระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม

Abstract

This research aims to 1) study the principles and theories of emotional intelligence of vocational students; 2) to study the development of emotional intelligence based on Buddhist principles, 4) to develop vocational education and 3) to propose the development process. Emotional Intelligence According to the Buddhist principle, it is integrated into the four disciplines of vocational colleges students using the method of integrated research method is quantitative research. And qualitative research. The research

instruments were 392 questionnaires / interviews, executive officers, administrators, consultants, princes, princes, provincial princes. 12 provincial princes / people and group discussion 10 persons / person Quantitative data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and E.F.A. Descriptive analysis with content analysis.

The research found that :

1. The principles and theories of emotional intelligence of vocational students in 5 aspects: 1) self-awareness 2) self-control 3) self-motivation 4) understanding of others 5) social skills

2. The Emotional Intelligence Development Process Based on Buddhist Principle Integrating with the Fourth Mindset of Vocational College Students Emotional intelligence development consists of 5 components: 1) Self-awareness 2) Self-control 3) Self-motivation 4) Understanding others 5) Social skills The process design consists of 4 steps: 1) to study the theories of emotional intelligence; 2) to develop the process; 3) to monitor; and 4) to improve the process. The process of developing emotional intelligence for vocational students through the practice of the 4 sts is 1) The introduction consists of the principles, the objectives and the context of the school. 2) Emotional Intelligence and Emotional Intelligence 4: Supported by Emotional Intelligence and Emotional Intelligence Development, 4 Emotional Intelligence Measurement The development and the factors that affect the emotional intelligence of the students. 3) The implementation of the process. 4) The conditions for implementing the process.

3. Emotional Development Process According to the Buddhist principle, it is based on the principle of four attainments of students of vocational colleges. 1) Ganapasipasana 2) Vedus Nusasasana 3) Jittananpasana 4) Dharmanapasna Integration with the development of emotional intelligence in five aspects: 1) self-awareness. In consciousness, in consciousness, in consciousness. 2) Self-management. Mindfulness in the body, mindfulness, forgiveness, and optimism by mindfulness of their own minds. 3) Self-motivation and self-motivation. Mindfulness in the mind develops the mind by changing the way negative thinking is positive. Encourage self to keep the mind stable. 4) The feeling and understanding of others. Mindfulness Emotions to other people. Pay attention to the expression of others. 5) The social skills. Have self-determination Interact and communicate with each other in society by initiating friendship and goodwill. And respect the discipline of self and society.

๑. บทนำ

สภาวะการณ์โลกปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคสังคมใหม่เรียกว่าโลกที่ใช้ความรู้เป็นฐาน หรือยุคสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งบุคคลสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลกด้วยความเจริญทาง เทคโนโลยีและการสื่อสาร^๑ จึงมีเพียงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อพัฒนาคน ให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าพัฒนาตนเอง พัฒนาประเทศให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลง^๒

ปัจจุบันและอนาคตเป็นยุคของการแสวงหาความรู้ และใช้ความรู้เป็นฐานเพื่อเพิ่มศักยภาพความสามารถในการแข่งขันและยั่งยืนของแต่ละประเทศ โดยในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งฉบับพุทธศักราช ๒๕๔๐ และฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้ความสำคัญกับการศึกษามากกว่าในอดีต^๓และเป็นกฎหมายที่ให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เท่าเทียมและต่อเนื่องตลอดชีวิตในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้^๔ ซึ่ง องค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในอันดับต้นๆ คือผู้บริหาร เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการบริหารและจัดการงานต่างๆ ของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ และจำเป็นต้องมีความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งช่วยให้ผู้นำสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถบริหารจัดการตนเองและความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี^๕โดยมีความฉลาดทางอารมณ์เป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ถือเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นต่อบุคคลในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ มีความสุขจากการศึกษาเรื่องความฉลาดทางอารมณ์พบว่า อารมณ์มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของคนในองค์กร^๖เนื่องจากความสำเร็จในการทำงาน ลำพังผู้บริหารแม้จะมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ขาดความสามารถในการเข้ากับคนและไม่สามารถจูงใจผู้ร่วมงานปฏิบัติงานให้ได้ผลดีแล้ว ย่อมไม่สามารถบริหารงานให้องค์การนั้นดำเนินการไปด้วยดี

^๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, รายงานการวิจัย เรื่องภาพการศึกษาไทยในอนาคต ๑๐-๒๐ ปี (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๒), ๑๙.

^๒ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.๒๕๕๑ (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๑), ๑-๓.

^๓ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, รายงานการวิจัย เรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต ๑๐-๒๐ ปี (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๒), ๑-๓.

^๔ จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์, ๒๕๕๑), ๑๒๑.

^๕ Daniel Goleman, *Working with Emotional Intelligence* (New York: Bantam Books, ๑๙๙๘), ๓๘.

^๖ จิล แดนน, EQ ดีใน ๗ วัน, แปลโดย ธนะ เอี่ยมอนันต์ (กรุงเทพฯ: บิสิคิต, ๒๕๔๙), ๑๒.

หรือมีประสิทธิภาพได้^๗จากผลงานวิจัยส่วนใหญ่พบว่าองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จเกิดจากความฉลาดทางอารมณ์ประมาณ ๗๕-๘๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่เป็นส่วนของสติปัญญาเพียงส่วนน้อย^๘ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในประเทศที่พัฒนาแล้วว่า การพัฒนาความรู้หรือเขาว์ปัญญาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้คนเป็นคนดีได้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมหรือมีความฉลาดทางอารมณ์ควบคู่กันไปด้วย จึงจะทำให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ทำประโยชน์ให้กับสังคมและชาติบ้านเมือง^๙ การจะมีจิตใจที่เป็นสุขหรือมีสุขภาพจิตที่ดีนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถในการเข้าใจอารมณ์และความต้องการในชีวิตตนเอง เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่นและสามารถแสดงออกมาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งในใจหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการขัดแย้งกับผู้อื่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ เพื่อเป็นการฝึกสติเป็นวิธีการที่ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างกายกับจิต หากจิตไม่เศร้าหมอง จิตผ่องใส กายก็จะผ่องใสตาม การฝึกสติจึงทำให้เรามีจิตใจที่สงบ แน่วแน่ อยู่กับตัวเอง รู้จักการควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีสติคิดไตร่ตรอง ทำให้เกิดอารมณ์ที่สบาย เมื่อมีจิตใจสบาย จะทำให้บุคคลใจเย็น รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดทน มีความเพียรพยายาม ซึ่งจะทำให้ไปสู่การเป็นบุคคลที่มีเขาว์อารมณ์ดี มีจริยธรรมทั้งดงาม และมีความเพียรพยายามในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ส่งผลให้บุคคลและสังคมสงบสุข

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา
๒. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
๓. เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

^๗ จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์, ๒๕๕๑), ๒๖๓.

^๘ เทอดศักดิ์ เดชคง, ความฉลาดทางอารมณ์ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (กรุงเทพฯ: มติชน, ๒๕๕๕), ๑๗.

^๙ เอกชัย จุลละจาริตต์, EQ แนวภูมิปัญญาไทย (กรุงเทพฯ: สามลดา, ๒๕๔๘), ๑๒.

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ๒) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา และ ๓) เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-Method Research) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ รายงานการวิจัย รายงานของหน่วยงานต่างๆ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และการสัมภาษณ์ (interview) และแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย

๔. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔” การวิจัยแบบผสมผสานวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ๒) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ๓) เพื่อเสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ประชากร ๒๑,๕๘๐ คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน ๓๙๒ รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นต้นแบบ จำนวน ๑๒ รูป/คน ด้วย, แบบประเมินวุฒิภาวะทางอารมณ์ และแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เป็นการซักถามพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๐ รูป/คน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า C.F.A. วิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เอกสาร ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา การสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลตามแบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

๔.๑. ผลการศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่

๑. การตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) คือ ความสามารถในการตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและแรงผลักดันของตนเอง รู้ถึงจุดอ่อนและจุดแข็งในตัวเอง มีความเชื่อมั่นในคุณค่าของตน รับรู้ผลกระทบที่จะเกิดต่อความรู้สึกของคนอื่น เป็นต้น

๒. การควบคุมตนเอง (self-regulation) คือ ความสามารถในการควบคุมและเปลี่ยนแปลงทั้งอารมณ์และการกระทำของตนเอง เพื่อมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ที่ดี รวมทั้งความเอนเอียงที่จะชะลอการตัดสินใจเพื่อคิดพิจารณาก่อนดำเนินการ เป็นต้น

๓. การจูงใจในตนเอง (motivation) คือ ความรู้สึกที่ต้องการประสบความสำเร็จ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความตั้งใจปฏิบัติตามเป้าหมายด้วยความกระตือรือร้น และความเพียรพยายามมองอุปสรรคให้เป็นโอกาสในการแก้ปัญหา มองว่าปัญหาทุกอย่างสามารถแก้ไขได้ เป็นต้น

๔. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) คือ ความสามารถในการเข้าใจที่มาหรือสาเหตุของอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลอื่น มีทักษะในการปฏิบัติต่อบุคคลตามการตอบสนองทางอารมณ์ซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจและยอมรับในอารมณ์ ความรู้สึกของเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

๕. ทักษะทางสังคม (social skills) คือ ความสามารถในการจัดการกับความสัมพันธ์และการสร้างเครือข่าย มีการติดต่อสื่อสารด้วยความชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือ รวมทั้งกระตุ้นจูงใจบุคคลให้เกิดความร่วมมือกัน สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลทุกประเภทได้ เป็นต้น

๔.๒ เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัญญา ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัญญา ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นด้านความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัญญา ๔ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น ด้านการมีทักษะทางสังคม ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง และด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเองตามลำดับ

๑. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนว สติปัญญา ๔ ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ อันดับ ได้แก่ เรียนรู้อารมณ์ที่เกิดขึ้นได้เช่น รู้ว่าอารมณ์รู้สึกโกรธเกิดจากอะไรเป็นสาเหตุ ควบคุมการแผ่ขยายของอารมณ์ได้ เช่น โกรธ เดือนดาล รุ่มร้อน และ รู้ว่าจะต้องทำอะไร และจะแสดงออกอย่างไรได้อย่างพอเหมาะพอสม สวนข้อที่นักเรียนมี

ความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ เข้าใจความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ตามสภาพที่เป็นจริงอย่างมีสติเป็นเหตุ เป็นผล

๒. ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ อันดับ ได้แก่ รู้จักสงบนิ่งกับสิ่งที่สวดวิสัยจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ผ่อนคลายอารมณ์อย่างสงบเยือกเย็น ไม่วุ่นวาย และ ตัดสินข้อขัดแย้งด้วยความใจเย็นและมีสติ สวนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ สามารถอดทนต่อความหิว หนาว ฝนหาความสุขได้ด้วยตนเอง

๓. ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ อันดับ ได้แก่ เข้าใจและรู้คุณค่าของผู้อื่นไม่คาดหวังมาก จนเกิดไปไม่เหยียดหยามและประณามความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น และ ไม่ชอบใจผู้อื่นที่กระทำต่อเรา เราก็จะไม่กระทำต่อผู้อื่น เช่นนั้นสวนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ มีความเมตตา กรุณา ปราบปราม และ ชื่นชมผู้ทำความดี

๔. ด้านการรู้จักและเข้าใจผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการรู้จักและเข้าใจผู้อื่น อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ อันดับ ได้แก่ การมีน้ำใจ เสียสละ ไม่เอารัดเอาเปรียบ รับผิดชอบงานที่ทีมงานมอบหมาย และ รู้จักรักษาน้ำใจที่ทีมงานมอบหมาย สวนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ ให้การแบ่งปันสิ่งต่างๆอย่างเท่าเทียม

๕. ด้านการมีทักษะทางสังคม ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ อันดับ ได้แก่ ให้การสนับสนุนและร่วมพัฒนาชุมชน การให้ความร่วมมือต่อกฎระเบียบสังคม และ นักศึกษามีความสามารถในการสร้างเครือข่าย สัมพันธภาพกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน สวนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษามีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานภายในโรงเรียน

๖. กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

๑. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness)

๑.๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) การมีสติระลึกกายเป็นฐานนั้นทำให้การเข้าใจตนเองในความต้องการ ความปรารถนา พฤติกรรม นิสัย อารมณ์ ความชอบ ความไม่ชอบ สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางนิสัย ความต้องการ ๒) การมีสติระลึกกายเป็นฐานนั้นทำ

ให้การพัฒนาการของตนเอง ความเป็นมาของตนเอง สิ่งที่ทำให้ตนเองแตกต่าง หรือ ไม่เหมือนคนอื่น อย่างไร

๑.๒ เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การใช้สติตั้งมั่นในการพิจารณาเวทนา อนทน และมีวิริยะในการปฏิบัติก็จะสามารถให้ผู้ปฏิบัติตระหนักในตนเองในอริยาบถต่างๆได้ หรือในสถานการณ์ต่างๆได้ ๒)การจดจำตนเองจะเกิดขึ้นตามมาจากการตระหนักรู้ในตนเองการจดจำว่าฉันเป็นใครคือการพัฒนาความสามารถที่จะรักษาสำนึกเป็นดวงวิญญูณ ขณะที่ฉันคิดเคลื่อนไหวและมีปฏิสัมพันธ์

๑.๓ จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การพิจารณาตนเอง และค้นหา (ความอยาก) การใช้ปัญญาไตร่ตรองทุกสิ่งๆที่เข้ามากระทบ ๒) ความเชื่อว่า ตนเองสามารถ คิด เข้าใจ เรียนรู้ ตัดสินใจในการแก้ปัญหา การเผชิญหน้ากับความท้าทาย หรืออุปสรรคต่างๆ ในชีวิตได้ ไว้วางใจตนเอง ว่ามีความสามารถ มีพลัง มีประสิทธิภาพ และพึ่งพาตนเองได้

๑.๔ อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)นำความคิดหรือความเชื่อที่บันทึกบนอารมณ์ความรู้สึกของตนเองมาแยกออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ความคิดที่เป็นการตีความเหตุการณ์ และความคิดที่เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้า ๒) ตนเองมีคุณค่า มีความหมาย มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมผู้อื่น มีสิทธิ มีโอกาสที่จะสำเร็จ ได้รับสิ่งที่มุ่งหวัง มีสุขได้ เช่นเดียวกับผู้อื่น ชีวิตมีค่า สมควรได้รับการดูแลปกป้องให้ดี การได้รับการยอมรับจากคนอื่น

๒. ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (self-regulation)

๑.๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)มนุษย์เป็นสัตว์ที่แสดงอารมณ์ การมีสติระลึกรู้กายเป็นฐานนั้นจะทำให้ละงับหรือลดการแสดงอารมณ์โมโห ไม่พึงพอใจอย่างรุนแรง หรือสามารถ ควบคุมตนเองได้ ๒) การมีสติระลึกรู้กายอยู่ตลอดเวลา นั้น ย่อมทำให้เรามีการพัฒนาไปตามเป้าหมายที่เราต้องการได้มากและเกิดประสิทธิภาพมาก

๑.๒ เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)ให้มีสติอยู่เสมอเพื่อควบคุมอารมณ์ที่รุนแรงให้คลายลงเช่น อารมณ์วิตกกังวล อารมณ์โกรธ อิจฉาริษยา การใช้อารมณ์ของคน หากใช้เพียงเล็กน้อยแล้วพยายามควบคุมมันให้ได้โดยใช้ “สติ” ๒)การข่มใจ การให้อภัยและมองโลกในแง่ดี ให้คิดถึงผลที่จะเกิดขึ้นถ้าเราแสดงอะไรออกไปด้วยอารมณ์ที่รุนแรงรู้จักให้อภัยและพยายามฝึกมองสิ่งที่เกิดขึ้นต่างๆ ในด้านดีเสมอถ้าทำได้ จะทำให้เรามีอารมณ์ที่เป็นสุขมากยิ่งขึ้น

๑.๓ จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การดำรงชีวิตด้วยความยืดหยุ่น เป็นการรู้จักผ่อนปรน ไม่ยึดติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๒)การมีสติพิจารณาจิตใจ เป็นการช่วยให้จิตใจที่มีความสับสน วุ่นวาย เกิดความสงบและคลายความตึงเครียดลง

๑.๔ อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การรู้จักความพอดี ไม่โลภ ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น ย่อมทำให้เรามีจิตใจที่สงบ ไม่มีความวิตกกังวลและคลายความเครียดได้ ๒)การมองมุมใหม่มองด้วยปัญญา เป็นวิธีการเปลี่ยนความคิดโดยการหาแง่มุมมองทางบวกที่เป็นไปได้ในเหตุการณ์

หรือข้อมูลทางลบ หรือการมองหาผลทางบวกที่เราอาจได้รับ จากเหตุการณ์ร้ายที่เรากำลังเผชิญอยู่

๓. ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง (motivation)

๑.๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) การมีสติระลึกรู้กายอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความมั่นใจในตนเอง และสามารถทำให้ตัวเองข้ามพ้นความกลัวต่างๆ ได้ ๒) การมีสติระลึกรู้กายเป็นฐานสามารถ เป็นการพัฒนาฝีมือของเราขึ้นมา และเป็นแรงบันดาลใจในการต่อสู้

๑.๒ เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) การปรับเปลี่ยนวิธีการคิดทางลบให้เป็นทางบวก เช่น การคิดว่าการทำงานที่หนักและยากเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้กับตนเอง ๒) นักศึกษาควรแบ่งขอบเขตให้ชัดเจนเกี่ยวกับทำงาน เวลาพัก เวลาส่วนตัว รวมถึงเวลาสำหรับสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้วย คนที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้คนอื่นได้นั้นต้องเข้าใจว่า ทุกคนในทีมล้วนมีความสำคัญ

๑.๓ จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) การสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่หากทำได้นั้นคือการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน องค์กรจะได้คนที่มี “ใจ” ให้กับองค์กรอย่างแท้จริง ๒. แม้บางเวลาอาจรู้สึกท้อถอย แต่หากเรายังมีฝัน มีจิตใจที่มั่นคง มีสติอยู่ทุกเมื่อเราก็มียังมีพลังที่จะทำฝันให้เป็นจริง ปลุกไฟฝันในตัวคุณขึ้นมาอีกครั้ง เพื่อความสำเร็จที่รอคุณอยู่ ณ ปลายทาง

๑.๔ ัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจความตั้งใจการมองเห็นคุณค่าความพอใจความต้องการ ล้วนแล้วต้องมีสติในการพัฒนาทั้งสิ้น ๒) ถ้าเป้าหมายของนักศึกษาเป็นเรื่องใหญ่ที่คุณรู้สึกกลัวและเป็นห่วงว่าจะทำไม่สำเร็จ สิ่งที่คุณควรทำก็คือ จงแตกเป้าหมายให้เป็นชิ้นเล็กๆ เป้าหมายย่อยที่คุณวางไว้ ควรเป็นสิ่งที่คุณภูมิใจเมื่อทำสำเร็จ และสามารถพาไปสู่เป้าหมายใหญ่ได้และพิจารณาด้วยปัญญาอย่างมีสติ

๔. ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น (empathy)

๑.๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) การเจริญสติระลึกรู้ทางกายเป็นฐานตลอดถึงปฏิบัติตามหลักพรหมวิหารเพื่อเข้าถึงจิตใจของผู้อื่นได้ง่าย. ๒) การมีกัลยาณมิตรต่อผู้อื่นและระลึกรู้ตนเองตลอดและคอยช่วยเหลือ ตักเตือน และชักนำไปในทางที่ถูกต้อง

๑.๒ เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑) ให้ความสนใจการแสดงออกของผู้อื่น โดยการสังเกตสีหน้า แววตา ท่าทาง การพูด น้ำเสียง ตลอดจนการแสดงออกอื่นๆ โดยเฉพาะการออกด้านร่างกายมักบอกอารมณ์ได้โดยตรง เพราะบางครั้งเขาอาจไม่พูดบอกความรู้สึกของตนเอง ๒) อารมณ์ความรู้สึกผู้อื่น จากการสังเกตสนใจแสดงออกของผู้อื่นจะทำให้พอทราบว่าเขารู้สึกอย่างไรแต่บางสถานการณ์อาจต้องถามเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่เราคิดตรงกับ ความรู้สึกจริงของเขาหรือไม่

๑.๓ จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)ความกลัว หรือความโกรธ เรารู้ตัวว่ามีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายควรกำหนดพิจารณาให้เกิดความเคยชินและสามารถเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ๒)การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เข้าใจซึ่งกันและกัน รับฟังปัญหาต่างๆ ซึ่งกันและกัน อย่างมีสติ ก็จะทำให้เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจสังคมได้

๑.๔ อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)ปัจจัยด้านสภาวะจิต เช่น ความเห็นยวร้าย คุณธรรม จริยธรรม มาประกอบด้วย ซึ่งเป็นลักษณะที่เรียกว่ามีการกำกับด้วย "ปัญญา" ๒) การสร้างความผูกพันและมิตรภาพ ต้องพิจารณาการกระทำ คำพูดและเรียนรู้ที่จะสร้างมิตรภาพ สามารถส่งเสริมได้จากการจัดกิจกรรมต่างๆทั้งที่บ้านและสถานศึกษา

๕. ด้านการมีทักษะทางสังคม (social skills)

๑.๑. กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การมีความมุ่งมั่นในตนเอง ส่งเสริมและสร้างแรงผลักดันสู่ ความสำเร็จที่ไม่หยุดหย่อนและดำเนินอย่างมีสติ ๒)ต้องรู้จักปฏิบัติตามหลักอิทธิบาท ๔ คือมีความพอใจ มีความเพียร มีความคิด และรู้จักไตร่ตรอง และระลึกในตนเองอย่างมีสติ

๑.๒ เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การขอโทษ และการให้อภัย ควรฝึกให้นักศึกษารู้จักขอโทษและการให้อภัยเพื่อนในชั้นเรียน โดยการพูดคุยเชื่อมโยงจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น ไปสู่การปฏิบัติตนในชั้นเรียน ๒)การปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันในสังคม อันได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การพูด การฟัง การทำงานร่วมกันเป็นทีม ต้องมีสติทุกขณะในการพูด ฟัง คิด ตลอดถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๑.๓ จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การริเริ่มผูกมิตรและหยิบบินมิตรจิตให้กับผู้อื่น ก่อนเสมอทั้งต่อเพื่อนฝูง ครูอาจารย์เช่น การยิ้มอย่างจริงใจเข้าไปแนะนำตัวแสดงความรู้จักกับผู้อื่นการเรียนรู้จักการเป็นผู้ให้มากกว่าที่จะเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ๒)ส่งเสริมให้ลูกแสดงออกถึงความคิดเห็นที่ลูกมีหรือสิ่งที่เป็แรงบันดาลใจของลูก อย่าเก็บไว้คนเดียว

๑.๔ อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน ๑)การมีระเบียบวินัยในตนเองอยู่เสมอสามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ๒)เข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ ตั้งแต่อายุน้อย นักเรียนจะได้พบเจอกับผู้คนมากมายและจะพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

๔.๒.๒ เสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษา

(๑) หลักสติปัฏฐาน ๔

๑. กาย = กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตามกาย
๒. เวทนา = เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตามเวทนา
๓. จิต = จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตามจิต
๔. ธรรม = อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาในธรรม

(๒) องค์ประกอบของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทั้ง ๕ ด้าน

๑. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง มีสติระลึกรู้จักใช้สติมั่นในการพิจารณา เวทนา อุดทน พิจารณาตนเองโดยใช้ปัญญาไตร่ตรอง ตัดสินใจในการแก้ปัญหาจนตนเองมีคุณค่า

๒. ด้านการจัดการกับอารมณ์ตนเอง มีสติระลึกรู้จักอยู่ในกายรู้จักข่มใจให้อภัยและมองโลกในแง่ดีโดยการมีสติพิจารณาจิตใจของตนเอง รู้จักพอดีละอิจฉาริชาและการมองมุมใหม่ๆ ด้วยปัญญา

๓. ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง มีสติระลึกรู้จักอยู่ในกายพัฒนาจิตใจด้วยการเปลี่ยนวิธีการคิดทางลบให้เป็นบวก ให้กำลังใจตนเองทำจิตใจให้มั่นคง ด้วยการสร้างกำลังใจจนเกิดแรงผลักดันในตนเอง

๔. ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น การเจริญสติมีกัลยาณมิตร สร้างอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้อื่น ให้ความสนใจการแสดงออกของผู้อื่น เอาใจมาใส่ใจเราจนเกิดการสร้างความผูกพันและมิตรภาพ

๕. ด้านการมีทักษะทางสังคม มีความมุ่งมั่นในตนเอง มีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันในสังคมโดยการเริ่มผูกมิตรและหยิบบั้นมิตรจิต และเคารพระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม

(๓) ขั้นตอนของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ได้แก่

(๑) = หลักสติปัฏฐาน ๔	(๒) = การจัดกิจกรรมฝึกอบรม
(๓) = การสัมมนา	(๔) = การประชุมเชิงปฏิบัติการ
(๕) = การศึกษาดูงานนอกสถานที่	(๖) = การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

๔.๒.๓ ผลการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับ “กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔”

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ความเห็นจากการสัมภาษณ์ที่แตกต่างกัน โดยบางท่านอาจจะเน้นไปที่นักเรียน และบางท่านเน้นไปที่ครูผู้สอน แต่หลักๆ คือ ผู้บริหารและครูต้องมีจุดหมายไปในทิศทางเดียวกัน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งผู้บริหารและครูควรมุ่งมั่นในการจัดการกับอารมณ์ของนักศึกษา โดยเริ่มที่ตัวผู้บริหารและครูควรมีการจัดอบรมอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนโดยนำหลักพุทธธรรมไปสอดแทรก ตลอดถึงการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแต่ละรายวิชา การวัดและประเมินผลทางการเรียนควรอบรม อาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยหลักพุทธธรรม เพื่อนำมาพัฒนาผู้เรียน

๕. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ มีประเด็นที่สำคัญน่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

๕.๑ อภิปรายผลการศึกษาหลักการและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) การตระหนักรู้ในตนเอง ๒) การควบคุมตนเอง ๓) การสร้างใจในตนเอง ๔) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ๕) ทักษะทางสังคม

(๑) การตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) คือ ความสามารถในการตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและแรงผลักดันของตนเอง รู้ถึงจุดอ่อนและจุดแข็งใน เป็นต้น

(๒) การควบคุมตนเอง (self-regulation) คือ ความสามารถในการควบคุมและเปลี่ยนแปลงทั้งอารมณ์และการกระทำของตนเอง เพื่อมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ที่ดี รวมทั้งความเอนเอียงที่จะชะลอการตัดสินใจเพื่อคิดพิจารณาก่อนดำเนินการ เป็นต้น

(๓) การใจในตนเอง (motivation) คือ ความรู้สึกที่ต้องการประสบความสำเร็จ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความตั้งใจปฏิบัติตามเป้าหมายด้วยความกระตือรือร้น และความเพียรพยายามมองอุปสรรคให้เป็นโอกาสในการแก้ปัญหา เป็นต้น

(๔) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (empathy) คือ ความสามารถในการเข้าใจที่มาหรือสาเหตุของอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลอื่น มีทักษะในการปฏิบัติต่อบุคคลตามการตอบสนองทางอารมณ์ซึ่งนักศึกษามีความเข้าใจและยอมรับในอารมณ์ เป็นต้น

(๕) ทักษะทางสังคม (social skills) คือ ความสามารถในการจัดการกับความสัมพันธ์และการสร้างเครือข่าย มีการติดต่อสื่อสารด้วยความชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือ รวมทั้งกระตุ้นใจบุคคลให้เกิดความร่วมมือกัน เป็นต้น

๕.๒ อภิปรายผลการวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักพุทธบูรณาการด้วยหลักสติปัฏฐาน ๔ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นด้านความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น ด้านการมีทักษะทางสังคม ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง และด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเองตามลำดับ

๑. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับมากได้แก่ รู้จักสงบนิ่งกับสิ่งที่สุทวิสัยจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ผ่อนคลายอารมณ์อย่างสงบเยือกเย็น

ไม่รู้ว่า และ ตัดสินข้อขัดแย้งด้วยความใจเย็นและมีสติ สอนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ สามารถอดทนต่อความหิวเหว ฝ่าหาความสุขได้ด้วยตนเอง

๒. ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษา อาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับมากได้แก่ นักศึกษานักศึกษาคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนความรู้สึกทางลบให้เป็นทางบวกได้ และ นักศึกษาควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างมั่นคง เมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน สอนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุดได้แก่ นักศึกษาไม่แสดงอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ เมื่อ โกรธ ชอบ ไม่ชอบ เป็นต้น

๓. ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษา อาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง อยู่ในระดับได้แก่ เข้าใจและรู้คุณค่าของผู้อื่นไม่คาดหวังมากจนเกิดไปไม่เหยียดหยามและประณามความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น และ ไม่ชอบใจผู้อื่นที่กระทำต่อเรา เราจะไม่กระทำต่อผู้อื่นเช่นนั้นสอนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุดได้แก่ มีความเมตตา กรุณา ปราณนาตี และชื่นชมผู้ทำความดี

๔. ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีน้ำใจ เสียสละ ไม่เอารัดเอาเปรียบ รับผิดชอบงานที่ทีมงานมอบหมาย และ รู้จักรักชำนน้ำใจทีมงานมอบหมาย สอนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ ให้การแบ่งปันสิ่งต่างๆอย่างเท่าเทียม

๕. ด้านการมีทักษะทางสังคม ความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ด้านการมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ให้การสนับสนุนและร่วมพัฒนาชุมชน การให้ความร่วมมือต่อกฎระเบียบสังคม และ นักศึกษามีความสามารถในการสร้างเครือข่าย สัมพันธภาพกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน สอนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษามีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานภายในโรงเรียน

๕.๓ เสนอกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔

(๑) หลักสติปัฏฐาน๔

1. กาย = กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตามกาย
2. เวทนา = เวทนานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตาม
เวทนา
3. จิต = จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาตามจิต

4. ธรรม = อัมมานุปัสสนา สติปัฏฐาน คือ การมีสติพิจารณาในธรรม

(๒) องค์ประกอบของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทั้ง ๕ ด้าน

๑. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง มีสติระลึกในกายรู้จักใช้สติมั่นในการพิจารณาเวทนา อุดหนุน พิจารณาตนเองโดยใช้ปัญญาไตร่ตรอง ตัดสินใจในการแก้ปัญหาจนตนเองมีคุณค่า

๒. ด้านการจัดการกับอารมณ์ตนเอง มีสติระลึกอยู่ในกายรู้จักข่มใจให้อภัยและมองโลกในแง่ดีโดยการมีสติพิจารณาจิตใจของตนเอง รู้จักพอต่อสิ่งจรรีษยาและการมองมุมใหม่ๆ ด้วยปัญญา

๓. ด้านการสร้างแรงจูงใจกับตนเอง มีสติระลึกอยู่ในกายพัฒนาจิตใจด้วยการเปลี่ยนวิธีการคิดทางลบให้เป็นบวก ให้กำลังใจตนเองทำจิตใจให้มั่นคง ด้วยการสร้างกำลังใจจนเกิดแรงผลักดันในตนเอง

๔. ด้านการรู้สึกและเข้าใจผู้อื่น การเจริญสติมีกัลยาณมิตร สร้างอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้อื่น ให้ความสนใจการแสดงออกของผู้อื่น เอาใจมาใส่ใจเราจนเกิดการสร้างความผูกพันและมิตรภาพ

๕. ด้านการมีทักษะทางสังคม มีความมุ่งมั่นในตนเอง มีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันในสังคมโดยการเริ่มผูกมิตรและหยิбыื่นมิตรจิต และเคารพระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม

(๓) ขั้นตอนของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ได้แก่

(๑) = หลักสติปัฏฐาน ๔

(๒) = การจัดกิจกรรมฝึกอบรม

(๓) = การสัมมนา

(๔) = การประชุมเชิงปฏิบัติการ

(๕) = การศึกษาดูงานนอกสถานที่

(๖) = การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

๖. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. วิทยาลัยอาชีวศึกษาควรนำกระบวนการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาด้วยการปฏิบัติตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ไปพัฒนานักศึกษาโดยพัฒนาให้นักศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ และดำรงชีวิตในสังคมอย่างสันติสุขได้

๒. วิทยาลัยอาชีวศึกษา ควรมีการประเมิน ติดตามผล และนำผลมาปรับปรุงและรายงานผลการปรับปรุงให้ทางผู้บริหารได้รับทราบและพัฒนาอารมณ์และการศึกษาต่อไป

๓. วิทยาลัยอาชีวศึกษาควรจัดทำความร่วมมือกับวัด หรือวิทยาลัยชั้นนำ ร่วมกันเพื่อพัฒนาอารมณ์นักศึกษาให้มีความกระตือรือร้นในสังคมและการศึกษาในระดับโลกต่อไป

๖.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรจัดทำรูปแบบในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษา

๒. ควรจัดทำรูปแบบในการพัฒนา ผู้บริหาร ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

จันทร์ธานี สงวนนาม. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์. ๒๕๕๑).

จันทร์ธานี สงวนนาม. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์. ๒๕๕๑).

จิล แดนน. EQ ดีใน ๗ วัน. แปลโดย ธนะ เอี่ยมอนันต์ (กรุงเทพฯ: ปิศาจ. ๒๕๕๔).

เทอดศักดิ์ เดชคง. ความฉลาดทางอารมณ์ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (กรุงเทพฯ: มติชน ๒๕๕๕).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานการวิจัย เรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต ๑๐-๒๐ ปี (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ๒๕๕๒).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานการวิจัย เรื่อง ภาพการศึกษาไทยในอนาคต ๑๐-๒๐ ปี (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ๒๕๕๒).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.๒๕๕๑ (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ๒๕๕๑).

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติกร. คู่มือการดำเนินการทางวินัยสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่สถานศึกษา (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด).

**ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี**

**กรณีศึกษา : สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์
และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล**

**PROBLEMS AND OBSTACLES OF THE COMMUNITY AND MASS RELATIONS
OF THE NON-COMMISSIONED POLICE OFFICERS IN THE SURATTHANI
PROVINCIAL POLICE CASE STUDY : SURATTHANI POLICE STATION,
KANCHANADIT POLICE STATION AND KHUNTHALE POLICE STATION**

วิโรจน์ บำรุง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 235 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample t-test, One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีตำแหน่งผู้บังคับบัญชาป้องกันปราบปราม มีประสบการณ์การรับราชการมากกว่า 20 ปี ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาและอุปสรรคอันดับที่ 1 คือ ด้านปัจจัยสนับสนุน อันดับที่ 2 คือ ด้านบุคลากร และด้านที่มีปัญหาและอุปสรรคอันดับสุดท้าย คือ ด้านการปฏิบัติงานตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและ

มวชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับตัวแปรอื่นๆ คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัญหาและอุปสรรค, งานชุมชนและมวชนสัมพันธ์, ข้าราชการตำรวจ

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study problems and obstacles of the community and mass relations of the non-commissioned police officers Suratthani Police Station, Kanchanadit Police Station and Khunthale Police Station in the Suratthani Provincial Police. 2) compare problems and obstacles of the community and mass relations of the non-commissioned police officers Suratthani Police Station, Kanchanadit Police Station and Khunthale Police Station in the Suratthani Provincial Police classified by age, education, position and experienced in police performance 3) to study suggestions on problems and solutions of the community and mass relations of the the non-commissioned police officers Suratthani Police Station, Kanchanadit Police Station and Khunthale Police Station in the Suratthani Provincial Police. The samples consisted of 235 participants who was the non-commissioned police officers Suratthani Police Station, Kanchanadit Police Station and Khunthale Police Station in the Suratthani Provincial. Questionnaires were used to collect data. Statistics used to analyze data were descriptive statistics including frequency, percentage, mean and standard deviation and inferential statistics, including Independent Samples T-test, One-Way ANOVA.

The results found that most of the respondents were aged more 35 years old, graduate degree, squad leader of criminal prevention and suppression, experienced in police performance 20 years or above. The overall opinion on problems and obstacles of the community and mass relations of the non-commissioned police officers in the Suratthani Provincial Police at a high level. For considering each aspect, the aspect of support factor was at first sequence. The second was the aspect of personnel and the last sequence was the aspect of operation

The hypothesis testing, the results showed that the opinion of the problems and obstacles of the community and mass relations the non-commissioned police officers in the Suratthani Provincial Police classified by age

was no significant difference at the 0.05 level. The other factors, namely, education, position and experienced in police performance the opinion was no significant difference at the 0.05 level

Keywords : problems and obstacles, the community and mass relations, police officer

บทนำ

ตำรวจเป็นกลไกหนึ่งของรัฐบาลในการควบคุมดูแลสังคมให้สงบสุข โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถือเป็นหน่วยงานที่สำคัญเป็นหน่วยงานหลัก หน่วยงานหนึ่งของรัฐบาลมีหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม ประกอบกับเป็นองค์การหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมและเป็นหน่วยงานแรกที่มีหน้าที่ในการหามาตรการป้องกันก่อนเกิดเหตุและเป็นหน่วยงานแรกอีกเช่นกันที่จะต้องถึงที่เกิดเหตุเมื่อมีเหตุการณ์อาชญากรรมเกิดขึ้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และได้มอบหมายหน่วยงานในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการแสวงหาความรู้และหามาตรการต่างๆจากทุกวิถีทาง ที่จะนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมให้กับประชาชน ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ที่นำมาใช้มีหลายรูปแบบ ทั้งมาตรการป้องกันก่อนเกิดเหตุเป็นมาตรการเชิงรุกงานสืบสวนหาข่าว เช่น โครงการปรับปรุงและพัฒนา ระบบสายตรวจ โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ และมาตรการรุนแรงโดยการปราบปรามอย่างจริงจังเด็ดขาด เช่น โครงการสืบสวนและปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เป็นต้น

ไม่ว่าจะเป็นจำนวนกำลังพลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีน้อยเมื่อเทียบกับประชากรทั้งประเทศ ความด้อยประสิทธิภาพของกำลังพลในการทำงาน การขาดแคลนด้านงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความรู้ แสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ค้นหาแนวทางสมัยใหม่ตามหลักสากล เพื่อนำมาทดลอง ปรับปรุง แก้ไข และปรับใช้ทำงานในระบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันของประเทศ อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับสามารถทำงานร่วมกับประชาชนในเขตชุมชนเมือง และสังคมชนบทได้ หากไม่แล้วสภาพการณ์ของการเกิดปัญหายาอาชญากรรมก็ยังคงเกิดขึ้นและทวีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้นต่อไป

งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เป็นโครงการหนึ่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ได้รับเริ่มปฏิบัติกันมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2531 และปฏิบัติต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ในกรณีนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะทราบถึงปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีแล้ว ยังทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงพัฒนางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ให้มีความ

ทันสมัยสอดคล้องกับภารกิจหลักของตำรวจ อันจะส่งผลให้ข้าราชการตำรวจระดับชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับประชาชนให้เกิดประสิทธิผล เป็นที่ยอมรับของประชาชนผู้รับบริการ ซึ่งจะส่งผลให้สังคมมีความสุข ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล เพื่อจักได้ทราบความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เป็น เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเป็นกรณีศึกษาสำหรับพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 8 ต่อไป ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านบุคลากร และด้านปัจจัยสนับสนุน มาเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย แยกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในด้านการงานเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน สามารถทำงานร่วมกับประชาชนเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมและสร้างความสงบเรียบร้อยในชุมชนสังคม ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์รับราชการ ต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมุติฐานการวิจัย

1. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเลในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน
2. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเลในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน
3. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเลในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน
4. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเลในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีประสบการณ์รับราชการต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 396 คน

กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จของ เครซีและมอร์แกน (R.V. Krejcie and D.W.Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 235 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่วัดปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 คำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ของตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการบรรยายของข้อมูลด้วยสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ระดับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นการใช้ค่าสถิติวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคด้านงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 235 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีตำแหน่งผู้บังคับบัญชาป้องกันปราบปราม จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 มีประสบการณ์การรับราชการมากกว่า 20 ปี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	ระดับปัญหาและอุปสรรค		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการปฏิบัติงาน	3.27	0.67	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.80	0.49	มาก
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน	3.92	0.38	มาก
รวม	3.66	0.48	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 อยู่ระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.27 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวม จำแนกตามอายุ

ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	ระดับปัญหาและอุปสรรค					
	ต่ำกว่า 35 ปี			ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการปฏิบัติงาน	3.43	0.65	ปานกลาง	3.24	0.67	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.92	0.52	มาก	3.78	0.49	มาก
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน	4.08	0.42	มาก	3.90	0.37	มาก
รวม	3.81	0.51	มาก	3.64	0.47	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุเป็นดังนี้ อายุต่ำกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก และอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อายุต่ำกว่า 35 ปี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.43 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

อายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.90 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.24 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาและอุปสรรคงาน ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ของข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน	ระดับปัญหาและอุปสรรค							
	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการปฏิบัติงาน	3.29	0.72	ปานกลาง	3.18	0.61	ปานกลาง	3.71	0.5
2. ด้านบุคลากร	3.80	0.51	มาก	3.77	0.46	มาก	4.08	0.5
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน	3.94	0.37	มาก	3.88	0.38	มาก	4.10	0.4
รวม	3.68	0.50	มาก	3.61	0.44	มาก	3.96	0.4

จากตารางที่ 3 พบว่าปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นดังนี้ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 อยู่ในระดับมาก ระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 อยู่ในระดับมาก และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.94 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปริญญาตรี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.18 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวม จำแนกตามตำแหน่ง

ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	ระดับปัญหาและอุปสรรค								
	ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม			ผู้บังคับหน่วยงานสืบสวน			ตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ ผู้บังคับหมู่ฝ่ายอำนวยการ ผู้บังคับหมู่สอบสวน ผู้บังคับหมู่จราจร		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการปฏิบัติงาน	3.31	0.67	ปานกลาง	3.12	0.68	ปานกลาง	3.56	0.48	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.80	0.51	มาก	3.73	0.47	มาก	4.12	0.36	มาก
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน	3.91	0.42	มาก	3.91	0.32	มาก	4.06	0.35	มาก
รวม	3.67	0.50	มาก	3.59	0.45	มาก	3.91	0.36	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตาม

ตำแหน่ง เป็นดังนี้ ตำแหน่งผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 อยู่ในระดับมาก ผู้บังคับหน่วยงานสืบสวน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ ผู้บังคับหมู่ฝ่ายอำนวยการ ผู้บังคับหมู่สอบสวน ผู้บังคับหมู่งานจราจร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีตำแหน่งผู้บังคับหมู่ปกครองป้องกัน ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.31 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีตำแหน่งผู้บังคับหมู่สืบสวน ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.12 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ ผู้บังคับหมู่ฝ่ายอำนวยการ งานสอบสวน ผู้บังคับหมู่งานจราจร ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.56 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยรวม จำแนกตามประเภทการรับราชการต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	ระดับปัญหาและอุปสรรค								
	ต่ำกว่า 10 ปี			10 – 20 ปี			มากกว่า 20 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการปฏิบัติงาน	3.54	0.68	มาก	3.14	0.40	ปานกลาง	3.23	0.68	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.95	0.53	มาก	3.73	0.31	มาก	3.79	0.50	มาก
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน	4.09	0.44	มาก	3.95	0.21	มาก	3.89	0.38	มาก
รวม	3.86	0.52	มาก	3.61	0.27	มาก	3.6	0.48	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่าปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์การรับราชการ เป็นดังนี้ ประสบการณ์การรับราชการต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก ประสบการณ์การรับราชการ 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 อยู่ในระดับมาก และประสบการณ์การรับราชการมากกว่า 25 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าประสบการณ์การรับราชการต่ำกว่า 10 ปี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ประสบการณ์การรับราชการ 10 - 20 ปี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.14 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ประสบการณ์การรับราชการมากกว่า 20 ปี ด้านปัจจัยสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.23 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงาน และด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน สำหรับด้านปัจจัยสนับสนุน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงาน มีปัญหาและอุปสรรค

งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน สำหรับด้านบุคลากร และด้านปัจจัยสนับสนุน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงาน และด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน สำหรับด้านปัจจัยสนับสนุน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีประสบการณ์การรับราชการต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การรับราชการต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงาน และด้านปัจจัยสนับสนุน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ แตกต่างกัน สำหรับด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติงาน ได้แก่ การปฏิบัติงานบางโครงการยังไม่สามารถดำเนินการได้ แผนงาน บางชุมชนยังให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานน้อย การดำเนินงานบางครั้งขาดความต่อเนื่อง

2. ด้านบุคลากร ได้แก่ ไม่เหมาะสมกับงาน ขาดความรู้ที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่เข้าใจในงานอย่างแท้จริง ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และไม่มีใจรักในงาน

3. ด้านปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ งบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ไม่ทันสมัย ยานพาหนะไม่เพียงพอ เครื่องมืออุปกรณ์ไม่เพียงพอ และขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติงาน ได้แก่ ควรจัดโครงสร้างให้ตรงกับความต้องการของแต่ละชุมชน และกำหนดโครงการที่เป็นระบบและชัดเจนและเป็นแนวทางเดียวกัน
2. ด้านบุคลากร ได้แก่ ควรจัดผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับงาน ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ควรคัดเลือกผู้ที่พร้อมจะปฏิบัติงาน และควรปรับทัศนคติและจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงาน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล มีประเด็นที่สำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือด้านปัจจัยสนับสนุนและด้านบุคลากร ทั้งนี้เพราะว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังเห็นว่าปัจจัยสนับสนุนในส่วนของงบประมาณยังมีน้อยไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย อัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์ไม่เพียงพอ และเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์และมวลชนสัมพันธ์บางคนยังขาดความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจวบ โสดาบัน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรบ้านเป่า อำเภอกะเปอร์สมุทรบุรี จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า การขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ด้านชุมชนสัมพันธ์มีมากที่สุด เนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เพียงพอในการเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่าง ๆ มีภาระเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การรับราชการต่างกัน ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ ซึ่งผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีระดับปัญหาและอุปสรรคมากกว่าผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา

ซึ่งผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับปัญหาและอุปสรรคมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี ตำแหน่ง ซึ่งผู้ที่มีตำแหน่งอื่นๆ มีระดับปัญหาและอุปสรรคมากกว่าผู้ที่มีตำแหน่งผู้บังคับบัญชาป้องกันปราบปรามและตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสืบสวน ประสิทธิภาพการรับราชการ ซึ่งผู้ที่มีประสิทธิภาพการรับราชการต่ำกว่า 10 ปี มีระดับปัญหาและอุปสรรคมากกว่าผู้ที่มีประสิทธิภาพการรับราชการ 10 – 20 ปี และ มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี อายุ และ ประสิทธิภาพการรับราชการ ต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ร.ต.อ.อานนท์ แก้วเขียว (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระยะเวลาในการรับราชการ

ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ระดับการศึกษา และตำแหน่ง ต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ร.ต.อ.อานนท์ แก้วเขียว (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า วุฒิการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะถึงแนวทางในการปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานและเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ให้มากขึ้น และจัดสรรงบประมาณมาใช้ในการดำเนินงานให้มากขึ้น
2. บุคลากรที่ปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ต้องมีความพร้อม และเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ตลอดจนต้องมีการอบรมเพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่อง
3. จัดสรรบุคลากรและมอบหมายหน้าที่ให้สอดคล้องกับงานที่ได้รับผิดชอบในงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรณีศึกษาเฉพาะ สถานี

ตำรวจภูธรเมืองสุราษฎร์ธานี สถานีตำรวจภูธรกาญจนดิษฐ์ และสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล” ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีกมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษา เช่น เรื่อง “ความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีต่อการจัดโครงสร้างงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 8”

2. ควรศึกษา เช่น เรื่อง “แรงจูงใจของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ”

3. ควรศึกษา เช่น เรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 8”

ภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26
ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราชหิรัญคัง ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
THE DEBT CONDITION OF MILITARY OFFICERS AFFILIATED WITH THE 26 TH
MILITARY CIRCLE, SOMDETH CHAO PHRAYA MAHA KASHATRIYA SUK CAMP,
SAMET SUB-DISTRICT, MUANG DISTRICT, BURIRAM PROVINCE

วิเชียร เดชบุญ*

คงฤทธิ์ กุลวงษ์**

วรุณ อินทนนท์***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราชหิรัญคัง ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ (2) ศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล , ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภค (3) ศึกษาแนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 จำนวน 186 นาย และกลุ่มเป้าหมายการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 30 นาย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60-1.00 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคล กำลังพลข้าราชการทหารที่มีภาวะหนี้สินส่วนใหญ่จะมีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี รับราชการมาแล้วน้อยกว่า 10 ปี สถานะภาพครอบครัวจะสมรสและมีบุตรแล้ว มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท ภรรยาไม่มีงานทำไม่มีรายได้พิเศษ และรายได้สุทธิที่ได้รับจะอยู่ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคดังนี้

(1.1) การบริโภคเพื่อดำรงชีพ พบว่า มีค่าใช้จ่ายอยู่เป็นประจำ (1.2) การบริโภคเพื่อความมั่นคง พบว่า มีค่าใช้จ่ายเป็นบางครั้งบางคราว (1.3) การบริโภคในทางอบายมุข พบว่า มีค่าใช้จ่ายเป็นบางกลุ่ม (1.4) การบริโภคในด้านอื่น ๆ พบว่า มีค่าใช้จ่ายตามโอกาส (2) ความแตกต่างในภาวะหนี้สิน

* นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

*** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยนครพนม

ของกำลังพลข้าราชการทหาร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กำลังพลข้าราชการทหารที่มีหนี้สินมากที่สุดมีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. จำนวน 98 นาย ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า กำลังพลข้าราชการทหารที่มีหนี้สินมากที่สุด คือ มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 87 นาย และปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภค พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายตามการบริโภคเพื่อดำรงชีพจะมีค่าใช้จ่ายเป็นรายเดือน ส่วนค่าใช้จ่ายตามการบริโภคเพื่อความมั่นคง การบริโภคในทางอบายมุข และการบริโภคในด้านอื่น ๆ จะมีค่าใช้จ่ายไม่เป็นรายเดือนแต่อาจจะมีค่าใช้จ่ายบ้างเป็นครั้งคราวและตามโอกาส (3) แนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้ (3.1) แนวทางระยะสั้น พบว่า ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายแบบประหยัด หารายได้เพิ่ม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายในครอบครัว แยกแยะค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป เช่น การสังสรรค์กับเพื่อน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ท่องเที่ยวกลางคืน เป็นต้น (3.2) แนวทางระยะยาว พบว่า มีมาตรการในการกู้ หาแนวทางที่จะไม่ก่อหนี้สินเพิ่ม หารายได้เพิ่มประกอบอาชีพเสริม รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัด คำนวณ รู้จักวางแผนการใช้จ่าย สร้างวินัยทางการเงิน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำสำคัญ: (1) ภาวะหนี้สิน (2) ข้าราชการทหาร (3) ค่ายสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก

Abstract

The purposes of this research were : (1) to study the debt condition of Military Officers affiliated with the 26th Military Circle, Somdetch Chao Phraya Maha Kashatriya Suk Camp, Samet Sub-district, Muang District, Buriram Province, (2) to investigate the differences in the debt condition of Military Officers affiliated with the 26th Military Circle classified by factors of personality, economic status of the family and the consumption behavior, (3) to study guidelines of solutions in the debt condition of Military Officers affiliated with the 26th Military Circle. The samples used in the quantitative research were 1 8 6 Military Officers affiliated with the 2 6th Military Circle and 3 0 Military Officers of the targeted qualitative research. The research tools were the questionnaire of the debt condition of Military Officers affiliated with the 2 6th Military Circle and interview questions for being guidelines of solutions in the debt condition of Military Officers affiliated with the 26th Military Circle. having the content validity and consistency index between .60-1.00 Statistics used were frequency and percentage,

The research results were as follows: (1) the factor of personality of Military Officers had the most debt condition in the rank of Pfc. - Sgt. They were less than or equal 30 years of age and had been working for less than 10 years. The family status was married and had children. The income was less than 15,000 baht,

wife had no work, no extra income and the net income received between 5,001-10,000 baht. The consumption costs were as follows: (1.1) The consumption for living found regular expenses. (1.2) The consumption for stability found occasional expenses. (1.3) The consumption for all vices found some groups of expenses. (1.4) The consumption for other areas found some opportunities of expenses. (2) Differences in the debt condition of Military Officers classified by the personal factor found that 98 Military Officers who had the most debt in the rank of Pfc.-Sgt. The economic status factor of the family found that 87 Military Officers had the most debt in the monthly income was less than 15,000 baht and the factor of consumption behavior found that most of the various expenses according to consumption for living on a monthly basis. But, expenses of the consumption for stability, the consumption for all vices, and the consumption for other areas, expenses could not be paid on a monthly basis, but might be available from time to time and occasionally. (3) Guidelines of solutions of the debt condition divided into 2 stages as follows: (3.1) The short-term guideline found that reducing expenses was not necessary, did not spend money extravagantly, spent money with savings, earned extra income, modified spending habits in the family, identified unnecessary expenses, such as a party with friends, drinking alcoholic beverages, smoking, nightlife, etc. (3.2) The long-term guideline found that having measures in loaning money, found the way to avoid creating more debt, earned more income opportunities, knew how to save money and worth , knew how to plan expenses, and established the financial discipline based on sufficiency economy philosophy.

Keywords: (1) Debt Condition (2) Military Officers

(3) Somdetch Chao Phraya Maha Kashatriya Suk Camp

1. บทนำ

สถานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ค่าครองชีพสูงขึ้น เครื่องอุปโภคและบริโภคมีราคาแพงขึ้น เมื่อเทียบกับเงินเดือนที่ได้รับ ดังนั้น หนทางที่จะทำให้สามารถดำรงชีวิตให้อยู่ได้ในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน ก็คือการกู้เงินมาใช้ซึ่งการกู้เงินมาแล้วผ่อนชำระใช้ในอนาคตนี้นี้ มีผลกระทบต่อภาระหนี้สินมากขึ้น ก็ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะหาเงินมาชดเชยหนี้สินที่กู้มาให้หมดโดยเร็ว ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานและต่อหน่วยงานได้อีกด้วย^๑

^๑ นฤมล อินทะโสม, การศึกษาผลกระทบต่อภาระหนี้สินของนายทหารประทวน สังกัดกรมสนับสนุนการทหารราบที่ ๙, วิทยานิพนธ์ รพม. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๔).

จากปัญหาดังกล่าวหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้พยายามรณรงค์ ให้เปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยมาสร้างนิสัยการใช้จ่ายอย่างประหยัดลดการบริโภคที่ไม่จำเป็นลงและเก็บออมไว้ใช้ยามเดือดร้อนหรือเหลือเก็บไว้ใช้ในอนาคต เพื่อความมั่นคงของชีวิตข้าราชการกลาโหม จึงน่าสนใจในการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมในรูปแบบต่าง ๆ การประมาณค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จำนวนเงินที่เหลือจากรายรับ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมการวางแผนการออมให้กับข้าราชการ รวมไปถึงการนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ แก้ไขปัญหารายได้^๒ ส่วนการแก้ไขปัญหานี้สินของกองทัพบกในปัจจุบัน ได้มีการแก้ไขปัญหามาแล้วสินเป็นบางส่วนแล้ว แต่ยังมีกำลังพลอีกเป็นจำนวนมากที่มีปัญหามาแล้วสินอยู่ จะทำให้กำลังพลขาดคุณภาพ ศักยภาพ และประสิทธิภาพอย่างแท้จริงต่อการปฏิบัติหน้าที่^๓ ยังมีกำลังพลนายทหารชั้นประทวนและลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งล้วนแต่มีรายได้น้อยส่วนใหญ่มามีมาแล้วสินค่อนข้างสูง ซึ่งต่างกับกำลังพลนายทหารชั้นสัญญาบัตร ซึ่งอาจมีมาแล้วสินอยู่บ้างแต่ก็อยู่ในวิสัยที่ชำระหนี้สินได้โดยไม่เดือดร้อน ปัญหาและสาเหตุของการก่อหนี้ของบุคลากรกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) ส่วนมากเกี่ยวกับโครงสร้างเงินเดือนและค่าตอบแทนไม่สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้น ที่มักจะยึดถือและให้ความสำคัญต่อวัตถุนิยม ทำให้เกิดการใช้จ่ายเกินกว่าความจำเป็นเมื่อค่าใช้จ่ายมีมากแต่รายได้มีไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องแสวงหาแหล่งเงินกู้ มาใช้จ่ายในส่วนที่ไม่เพียงพอกับความต้องการ^๔ สำหรับปัญหามาแล้วสินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ ๒๖ นั้นจะมีรายได้ตอบแทนที่ได้รับต่อเดือนน้อยกว่าค่าใช้จ่ายของแต่ละเดือน ทำให้จะต้องหาแหล่งเงินกู้ทั้งในระบบและนอกระบบมาเพื่อดำรงชีพ นอกจากนั้นยังมีค่านิยมความต้องการในวัตถุนิยมและค่าบริการต่าง ๆ ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้การหาอาชีพเสริมยากขึ้น การว่างงานของคู่สมรส ส่วนใหญ่มีรายได้ด้านเดียวจากอัตราเงินเดือน ซึ่งมีอัตราที่น้อยอยู่แล้วยังต้องแบกรับมาแล้วสินที่ได้ไปกู้ยืมมา ดังนั้น กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ ๒๖ จะต้องได้รับการดูแลและแก้ไขอย่างเป็นระบบ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจำเป็นต้องให้ความสนใจเข้าถึงปัญหาอย่างถ่องแท้ เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกำลังพล หาแนวทางในการแก้ไขมาแล้วสินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ ๒๖ ต่อไป

^๒ ดารารณณ์ โคสิริวิวัฒน์, การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (ปทุมธานี : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, ๒๕๕๘).

^๓ เจริญ ภูวิจิตร, ปัญหามาแล้วสินของข้าราชการครูกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, (กรุงเทพฯ : วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, ๒๕๕๐).

^๔ มนไท จันทร์ทอง, มาแล้วสินของบุคลากรในกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง). วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๖).

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตาบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

2.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างในภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตาบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภค

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตาบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในช่วงเวลาที่กำหนด แล้วนำมาประมวลผลด้วยสถิติที่เหมาะสมเพื่อหาข้อสรุปตามกรอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าความถี่และร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์สรุปเนื้อหา (Content Analysis)

4. ผลการวิจัย

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 จำนวน 186 นาย สรุปได้ดังนี้

(1) ผลการวิจัยภาวะหนี้สิน พบว่า กำลังพลข้าราชการทหารที่มีภาวะหนี้สินส่วนใหญ่จะมีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี รับราชการมาแล้วน้อยกว่า 10 ปี สภาพครอบครัวจะสมรสและมีบุตรแล้ว มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท คู่สมรสไม่มีงานทำ ไม่ค่อยมีรายได้พิเศษ รายได้สุทธิที่ได้รับจะอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ส่วนพฤติกรรมการบริโภคเพื่อการดำรงชีพมีค่าใช้จ่ายเป็นประจำ พฤติกรรมการบริโภคเพื่อความมั่นคงมีค่าใช้จ่ายเป็นบางครั้ง บางคราว พฤติกรรมการบริโภคในทางอบายมุขมีค่าใช้จ่ายเป็นบางกลุ่ม และมีพฤติกรรมการบริโภคในด้านอื่น ๆ มีค่าใช้จ่ายจ่ายนาน ๆ ครั้ง โดยมีหนี้สินอยู่ระหว่าง 100,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 96.77 ส่วนใหญ่จะกู้จาก สหกรณ์ออมทรัพย์ ร้อยละ 57.22 มีวัตถุประสงค์การกู้เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 52.43 ใช้ระยะเวลาผ่อนชำระไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.99

(2) ผลการวิจัยหาความแตกต่างในภาวะหนี้สิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล , ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภค สามารถอธิบายได้ดังนี้

(2.1) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า มีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. มีหนี้สินมากกว่ากำลังพลข้าราชการทหารชั้นยศอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่าเป็นกลุ่มชั้นยศที่มีอัตราเงินเดือนน้อยกว่ากลุ่มชั้นยศอื่น ๆ จึงทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่ต้องใช้ กำลังพลข้าราชการทหาร ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และรับราชการมานานน้อยกว่า 10 ปีจะมีหนี้สินมาก อาจเป็นเพราะว่าเป็นช่วงที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว ทั้งการผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ของใช้ในครัวเรือนต่าง ๆ เป็นต้น และส่วนใหญ่จะมีสถานภาพครอบครัวที่สมรสและมีบุตรแล้ว

(2.2) ด้านฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ส่วนใหญ่จะไม่มีอาชีพเสริมหรือรายได้เสริม อาจจะเป็นเพราะอาชีพทหารมีเวลาปฏิบัติหน้าที่ไม่ตายตัว ทั้งการปฏิบัติหน้าที่นอกหน่วยตามแนวชายแดน ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาที่ออกแนวชายแดน หากอยู่หน่วยปกติก็จะมีภาระการเข้าเวรรักษาการณ์อีก ทำให้ไม่สามารถหากอาชีพเสริมหรือประกอบกิจการได้ ประกอบกับรายได้ที่มาจากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลให้มีเงินเหลือสุทธิต่อเดือนไม่ถึง 10,000 บาท จึงทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงินในการดำรงชีพ

(2.3) ด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภค ของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายไปในการผ่อนชำระสินค้า ด้านอาหารและเครื่องดื่มทั่วไป ด้านเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ด้านการเดินทางและการสื่อสาร อาจเป็นเพราะว่า กำลังพลข้าราชการทหาร มีความจำเป็นที่จะต้องผ่อนสินค้า ผ่อนบ้าน ผ่อนรถยนต์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ตนเองและครอบครัว มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป อีกทั้งการกินอยู่ เครื่องประกอบการแต่งการก็ต้องดูดีอยู่เสมอ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การทำงานของตน แต่ก็จะต้องมีการเดินทางอยู่เสมอ เนื่องจากข้าราชการทหาร ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกลจากที่พักในค่ายทหาร ทำให้จะต้องเดินทางไปมาหาสู่กับญาติพี่น้องอยู่เป็นประจำ

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์เป็นกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 จำนวน 30 นาย สรุปผลการวิจัยแนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

(1) แนวทางระยะสั้น พบว่า เห็นควรจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้กู้ยืม เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ลูกหนี้สามารถชำระหนี้ได้ อบรมหาแนวทางลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น นอกจากการใช้ชีวิตประจำวัน โดยใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายแบบประหยัด หารายได้เพิ่ม ระมัดระวังในการสร้างหนี้ ทุกคนในครอบครัวจะต้องปรึกษากันในวางแผนการใช้จ่ายอยู่เสมอ ว่าสิ่งไหนจำเป็นมากหรือสิ่งไหนจำเป็นน้อย ๆ ควรลด รายจ่ายที่ไม่จำเป็นภายในครอบครัว ลง เช่น ลดการรับประทานอาหารนอกบ้าน ลดค่าน้ำค่าไฟในบ้าน เป็นต้น ใช้เวลาว่างหลังเลิกงาน ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เช่น ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประกอบ เพื่อเป็นการบริโภคภายในครัวเรือน ส่งเสริมให้กำลังพลและครอบครัวรู้จักคิด รู้จักวางแผนการใช้จ่ายต่อการอุปโภคบริโภค ตัดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยออกไป เช่น การสังสรรค์กับเพื่อน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ท่องเที่ยวกลางคืน ฯลฯ เพื่อให้เหลือเฉพาะรายจ่ายที่จำเป็น

ในชีวิตประจำวันเท่านั้น เปลี่ยนพฤติกรรมการเลียนแบบตามสื่อโฆษณา หาความรู้ด้านการบริโภค ตลอดจนการเลือกซื้อสินค้าในราคาประหยัด ไม่ใช้สินค้าที่แพงเกินตัว ใช้สินค้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(2) แนวทางระยะยาว พบว่า เห็นควรจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมา เพื่อทำการศึกษาลักษณะหนี้สินของกำลังพลอย่างละเอียด เพื่อให้ได้แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่แท้จริง ตรงตามเหตุของการเกิดหนี้สิน ตลอดจนการออกมาตรการในการกู้หรือสิ่งที่ ทำให้ก่อหนี้ของกำลังพลลดลง ให้ได้แนวทางที่จะไม่ก่อหนี้สินเพิ่ม ผลักดันส่งเสริมให้กำลังพลได้ศึกษาต่อในคุณวุฒิที่สูงขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะได้นำคุณวุฒิที่ได้มาเพื่อปรับตำแหน่งงานให้สูงขึ้น และจะทำให้มีอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นด้วย ให้ความรู้ในด้านอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย ช่างตัดผม เป็นต้น แสวงหาอาชีพเสริม ที่สุจริต และถูกกฎหมาย ปรับแนวคิดใหม่พร้อมปลูกฝังกำลังพลตั้งแต่เริ่มรับราชการให้ดำรงตนใช้ชีวิตโดยไม่ต้องก่อหนี้สิน ให้การอบรมกลุ่มเกลากำลังพลและครอบครัว ให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัด คัดค้าน แสวงหาการสร้างรายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากที่ทางราชการจ่ายให้ รู้จักหาความรู้พร้อมวางแผนเกี่ยวกับการใช้จ่าย เมื่อได้แนวทางการใช้เงินที่เหมาะสมแล้ว หารายได้เสริมร่วมกันกับคู่สมรส เช่น การขายเสื้อผ้ามือสองที่ตลาดนัดในวันหยุดราชการ ทำขนมขาย เปิดร้านกาแฟ รับจ้างซักรีด เป็นต้น ทำบัญชีการใช้จ่ายภายในครัวเรือน เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลดูว่าการใช้จ่ายเป็นอย่างไร ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง และการเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดีราคาถูก ตรงตามความต้องการใช้จริง หลีกเลี่ยงพฤติกรรมการเลียนแบบ ปลุกจิตสำนึกในการบริโภค สร้างวินัยการใช้จ่ายปรับพฤติกรรมการใช้ชีวิต ไม่ก่อภาระหนี้สินเพิ่มเติม โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่กินอาหารนอกบ้านหรูหรา ไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับราคาแพง ไม่นำเงินไปใช้จ่ายเกี้ยวพาราสีได้แก่ การดื่มเหล้า และการเที่ยวเตร่

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 ผลของการวิเคราะห์ภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1) ด้านปัจจัยส่วนบุคคลและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ทุกชั้นยศมีหนี้สินกันแทบจะทุกคน ไม่ว่าจะมียายุมากหรือน้อย รับราชการมานานแล้วหรือเพิ่งบรรจุเข้ามาก็ตาม ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีรายได้พิเศษเพิ่ม และคู่สมรสไม่มีรายได้ช่วยครอบครัว แสดงให้เห็นว่าเงินรายได้ที่ได้รับเฉพาะเงินเดือนนั้นไม่เพียงพอ กับสถานะค่าครองชีพในปัจจุบัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญล ตรีเจริญ^๕ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะหนี้สินของนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองบัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู

^๕ บุญล ตรีเจริญ, ภาวะหนี้สินของนายทหารชั้นประทวนสังกัดกองบัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู อากาศยาน. วิทยานิพนธ์ รม. (ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๗).

อากาศยาน พบว่า นายทหารชั้นประทวนทุกชั้นยศมีหนี้สินกันทุกคน ไม่ว่าจะรับราชการมาเป็นเวลา มาก หรือน้อยก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีรายได้พิเศษเพิ่ม หรือภรรยาหารายได้ช่วยครอบครัวก็ยังไม่พอ แสดงให้เห็นว่าเงินรายได้ที่ได้รับแต่ละเดือนนั้นไม่พอเพียงกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน

(2) ด้านพฤติกรรมในการบริโภค พบว่า กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 มีการบริโภคสินค้าในประเภทต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีพ คุณภาพชีวิตของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 สามารถแยกตามการบริโภคได้ดังนี้

(2.1) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคเพื่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่มทั่วไป ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและการสื่อสาร ล้วนก็เป็นความต้องการของมนุษย์เราทุกคน ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ได้อธิบายไว้ว่า รากฐานของชีวิตมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด และที่ขาดไม่ได้คือความต้องการที่จำเป็น ซึ่งจะเรียงลำดับตามความสำคัญ อันประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ และความต้องการจะเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง

(2.2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคเพื่อความมั่นคง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อตอบแทนในอนาคต และค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพเสริม ล้วนแต่เป็นค่านิยมของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีค่านิยมของ สปรองเกอร์ (Spranger) นักปรัชญาชาวเยอรมันได้อธิบายจำแนกลักษณะค่านิยม แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ค่านิยมทางทฤษฎีหรือวิชาการ ค่านิยมทางเศรษฐกิจ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางการเมือง ค่านิยมทางศาสนา

(2.3) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในทางอบายมุข ได้แก่ ค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และค่าใช้จ่ายในทางที่มีขอบ เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของมนุษย์ไม่ว่าจะเกิดจากปัจจัยภายใน เช่น ความ ออยากลอง อยากทำ อยากได้ อยากเป็น ปัจจัยทางสังคม เช่น การคบคนพาล ทำให้เกิดพฤติกรรมในทางที่ผิดต่อบรรทัดฐานของสังคม รวมไปถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สถานที่เสี่ยง สิ่งเสพติดต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของ นันทรัตน์ สุขศรี^๖ ที่เห็นว่าแม้ว่ามนุษย์จะมีความต้องการไม่จำกัด แต่ก็มนุษย์สามารถฝึกฝนได้ อดายมุขที่พบเห็นอยู่ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน เช่น ดิดสุราและของมีนเมา ผลเสียคือ เสียทรัพย์สิน ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดิดการพนัน ผลที่ตามมาคือ ผู้ชนะยอมก่อเวร ผู้แพ้ย่อมเสียค้ายทรัพย์สินที่เสียไป การพุดจาที่ไม่เหมาะสมในสถานที่เล่นการพนัน เช่น การพนันบอล การพนันเกม

^๖ นันทรัตน์ สุขศรี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองให้ปลอดจากอบายมุขของ นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ดอำเภอธวัชบุรีจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553).

(2.4) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ค่าการบันเทิงและนันทนาการ ค่าการจัดงานในโอกาสพิเศษ และค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอีกประเภทหนึ่งไม่ว่าจะเป็น การพักผ่อน การจัดงานทางสังคม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของ ศุภวัฒน์ ศุภเมธานนท์^๗ ซึ่งทุกคนจะต้องมีรายจ่ายในด้านที่แตกต่างกันออกไปตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

(3) ด้านภาวะหนี้สิน พบว่า กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 มีหนี้สินอยู่ระหว่าง 100,001–500,000 บาท จำแนกตามแหล่งเงินกู้ 9 แหล่ง ส่วนใหญ่กู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ จำแนกตามวัตถุประสงค์การกู้ 8 วัตถุประสงค์ ส่วนใหญ่กู้เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามระยะเวลาผ่อนชำระ 7 ช่วงระยะเวลา ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาผ่อนชำระไม่เกิน 5 ปี และจำแนกตามจำนวนเงินที่กู้ 5 ระดับ ส่วนใหญ่จะมีจำนวนเงินที่กู้ไม่เกิน 500,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนกุล ตรีเจริญ^๘ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะหนี้สินของนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองบัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน พบว่า นายทหารชั้นประทวนส่วนใหญ่มีหนี้สินอยู่ระหว่าง 100,000–500,000 บาท มีหนี้สินเฉลี่ย 281,552.89 บาท แหล่งเงินกู้ในระบบที่นายทหารชั้นประทวนส่วนใหญ่กู้คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ มีวัตถุประสงค์ของการกู้เพื่อซื้อบ้าน และใช้ระยะเวลาผ่อนไม่เกิน 10 ปี วงเงินที่กู้ส่วนใหญ่ไม่เกิน 500,000 บาท ส่วนแหล่งเงินกู้นอกระบบที่นายทหารชั้นประทวนส่วนใหญ่กู้คือ ญาติพี่น้อง/เพื่อน มีวัตถุประสงค์ของการกู้เพื่อใช้จ่ายทั่วไปและใช้ระยะเวลาผ่อนไม่เกิน 1 ปี วงเงินที่กู้ส่วนใหญ่ไม่เกิน 10,000 บาท

5.2 ผลของการวิเคราะห์ความแตกต่างในภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล , ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการบริโภค สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. มีหนี้สินมากกว่ากำลังพลข้าราชการทหารชั้นยศอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่าเป็นกลุ่มชั้นยศที่มีอัตราเงินเดือนน้อยกว่ากลุ่มชั้นยศอื่น ๆ จึงทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่ต้องใช้ กำลังพลข้าราชการทหาร ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และรับราชการมาน้อยกว่า 10 ปีจะมีหนี้สินมาก อาจเป็นเพราะว่าเป็นช่วงที่กำลังสร้างเนื้อสร้างตัว ทั้งการผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ของใช้ในครัวเรือนต่าง ๆ เป็นต้น และส่วนใหญ่จะมีสถานภาพครอบครัวที่สมรสและมีบุตรแล้ว

(2) ด้านฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว กำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ส่วนใหญ่จะไม่มีอาชีพเสริมหรือรายได้เสริม อาจจะเป็นเพราะอาชีพทหารมีเวลา

^๗ ศุภวัฒน์ ศุภเมธานนท์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะหนี้สินของข้าราชการนายทหารประทวนสังกัดกองทัพอากาศที่ ๒ ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ๒๕๕๓).

^๘ นกุล ตรีเจริญ. ภาวะหนี้สินของนายทหารชั้นประทวนสังกัดกองบัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน. วิทยานิพนธ์ รม. (ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา. ๒๕๕๗).

ปฏิบัติหน้าที่ไม่ตายตัว ทั้งการปฏิบัติหน้าที่นอกหน่วยตามแนวชายแดน ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาที่ออกแนวชายแดน หากอยู่หน่วยปกติก็จะมีภาระรักษาการณ์อีก ทำให้ไม่สามารถหากอาชีพเสริมหรือประกอบกิจการได้ ประกอบกับรายได้ที่มาจากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลให้มีเงินเหลือสุทธิตายเดือนไม่ถึง 10,000 บาท จึงทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงินในการดำรงชีพ

(3) ด้านพฤติกรรมกรบิโรภค ของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายไปในการผ่อนชำระสินค้า ด้านอาหารและเครื่องดื่มทั่วไป ด้านเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ด้านการเดินทางและการสื่อสาร อาจเป็นเพราะว่า กำลังพลข้าราชการทหาร มีความจำเป็นที่จะต้องผ่อนสินค้า ผ่อนบ้าน ผ่อนรถยนต์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ตนเองและครอบครัว มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป อีกทั้งการกินอยู่ เครื่องประกอบการแต่งการก็ต้องดูดีอยู่เสมอ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การทำงานของตน แต่ก็จะต้องมีการเดินทางอยู่เสมอ เนื่องจากข้าราชการทหาร ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกลจากที่พักในค่ายทหาร ทำให้จะต้องเดินทางไปมาหาสู่กับญาติพี่น้องอยู่เป็นประจำ

5.3 ผลของการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สิน ของกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1) แนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินในระยะสั้น กำลังพลข้าราชการทหาร จะต้องมีความเอาใจใส่ในเรื่องการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง เช่น ลดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยออกไป หางานเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ ลด ละ เลิก ดื่มกินเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ ไม่นำเงินไปใช้จ่ายเกี่ยวกับอบายมุขได้แก่ การดื่มเหล้า การสูบบุหรี่ และการเที่ยวเตร่ หาเวลาว่างหลังเลิกงานทำการเกษตร เช่น ปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ เพื่อนำมาประกอบอาหารรับประทานเองที่บ้าน ทำให้ลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารลงได้

(2) แนวทางการแก้ไขภาวะหนี้สินในระยะยาว ผู้บังคับบัญชาควรออกมาตรการในการกู้หรือสิ่งที่ทำให้ก่อหนี้ของกำลังพลลดลง หาแหล่งเงินทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำมาให้กู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ส่งเสริมให้กำลังพลได้ศึกษาต่อในคุณวุฒิที่สูงขึ้น อบรมให้ความรู้ในด้านอาชีพเสริม รู้จักวางแผนเกี่ยวกับการใช้จ่าย สร้างงานสร้างรายได้เสริมให้กับกำลังพลและครอบครัว นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นตัวช่วยแบ่งเบาภาระหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหารต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

(1) เนื่องจากกำลังพลข้าราชการทหารส่วนหนึ่งมีปัญหาเรื่องภาวะหนี้สิน จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการทำงานด้วย ผู้บังคับบัญชาควรจัดหาแหล่งเงินทุน และสินเชื่อที่มีดอกเบี้ยต่ำมาให้กำลังพลข้าราชการทหารได้กู้ยืม เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ และจัดตั้งคณะกรรมการมาให้ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเสริมนอกเวลาราชการ

(2) ควรจัดหาสวัสดิการให้กับกำลังพลข้าราชการทหาร เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถช่วยเหลือครอบครัวของกำลังพลที่ประสบกับภาวะหนี้สินได้ในระดับหนึ่ง เช่น การซื้อข้าวสารให้ จัดหาเครื่องแต่งกายให้ เป็นต้น

(3) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในหน่วย จะต้องกำหนดมาตรการในการช่วยเหลือกำลังพลข้าราชการทหารด้านการเงิน สามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ หาหนทางแก้ไข และมีแนวทางจัดทำโครงการสร้างเสริมอาชีพให้กับกำลังพลและครอบครัวแบบครบวงจรและยั่งยืน

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยภาวะหนี้สินของกำลังพลข้าราชการทหารสังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 โดยใช้แนวทางการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่ยังขาดรายละเอียดในด้านของสาเหตุแรงจูงใจที่ทำให้กำลังพลข้าราชการทหารกู้หนี้ยืมสินมาใช้ การวิจัยครั้งต่อไปเห็นควรศึกษาในด้านสาเหตุของการเป็นหนี้ และจะได้แก้ไขให้ตรงจุดต่อไป

(2) ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมอาชีพเสริมที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของข้าราชการทหาร ในแต่ละพื้นที่/บริบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับข้าราชการที่บรรจุใหม่เพื่อให้สามารถมีรายได้เสริมและไม่ต้องก่อหนี้ขึ้นในอนาคตได้อีกทางหนึ่ง

7. กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ดร.คงฤทธิ์ กุลวงศ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.วรุฒิ อินทนนท์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.อภินิชฐา นานาเลห์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษางานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น และกำลังพลข้าราชการทหาร สังกัดมณฑลทหารบกที่ 26 ทุกท่านที่ได้เอื้อเฟื้อสละเวลา

บรรณานุกรม

จรัสศักดิ์ ประดิษฐ์ผล. ภาวะหนี้สินนายทหารประทวนมณฑลทหารบกที่ 23. ขอนแก่น : วิทยาลัยการทัพบก รุ่นที่ 51. 2549.

ชลธิชา ขุมดินพิทักษ์. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของผลตอบแทนของข้าราชการทหารหน่วยกองเรือฟริเกตที่ 2 กองเรือยุทธการ ฐานทัพเรือสัตหีบ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้า. 2550.

นฤมล อินทะโสสม. การศึกษาผลกระทบต่อภาวะหนี้สินของนายทหารประทวน สังกัดกรมสนับสนุนกรมทหารราบที่ 9. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2554.

นันทรัตน์ สุขศรี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองให้ปลอดภัยจากอบายมุขของ
นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ดอำเภอรวิชัยบุรีจังหวัดร้อยเอ็ด.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2553.

นาวิกศาสตร์. การขาดวินัยทางการเงิน มหันตภัยใกล้ตัว. ชลบุรี : กองทัพเรือ. 2557.

นุกูล ตรีเจริญ. ภาวะหนี้สินของนายทหารชั้นประทวนสังกัดกองบัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่
ต่อสู้อากาศยาน. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ชลบุรี :มหาวิทยาลัย
บูรพา.2547.

มนไท จันทรทอง. ภาวะหนี้สินของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
ราชอาณาจักร (ส่วนกลาง). วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. 2556.

ศุภวัฒน์ ศุภเมธานนท์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะหนี้สินของข้าราชการนายทหารประทวนสังกัด
กองทัพอากาศที่ 2 ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 2553.

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ
ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง
DEVELOPMENT OF COOPERATIVE LEARNING ACTIVITIES FOR THE BUDDHIST
DUTIES LEARNING UNIT ON THE FIVE PRECEPTS PRACTICE OF THE 1ST
SECONDARY SCHOOL STUDENTS, SATREE RANONG SCHOOL

พระมหาไยธิน มหาวีโร (มาศสุข)*

อังคณา ใจเหิม**

บทคัดย่อ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๔ มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ๒. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

ผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า

๑. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1) ๘๔.๗๒ / (E_2) ๘๓.๑๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

๒. ผลการผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๑๘ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

* นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

** ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. Faculty of Social Science School of Liberal Arts Siam University, Thailand.

ค่าไจเรต .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๓.๑๑ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒

Abstract

Development of cooperative learning activities for the buddhist duties learning unit on the five precepts practice of the 1st secondary school students, Satree Ranong school, The Secondary Educational Service Area Office14. The main objectives of this research are 1. To development of cooperative learning activities for the buddhist duties learning unit on the five precepts practice of the 1st secondary school students, Satree Ranong school has the efficiency to standard 80/80. 2. To compare the learning achievement of cooperative learning activities for the buddhist duties learning unit on the five precepts practice of the 1st secondary school students, Satree Ranong school

The Findings of the study were concluded as follows:

1. The result of development of cooperative learning activities for the buddhist duties learning unit on the five precepts practice of the 1st secondary school students, Satree Ranong school found that the efficiency was (E1) = 84.72 / (E2) = 83.11 which according to higher than standard 80/80 and according to the hypothesis that one.

2. The result of compare the learning achievement after using learning set of development of cooperative learning activities for the buddhist duties learning unit on the five precepts practice of the 1st secondary school students, Satree Ranong school found that the learning achievement of learners was higher. The mean of score before using learning set was 18 and after using learning set was 33, with significant statistical significance at .05. The mean percentage after using learning set was 83.11. It was higher than expected by 80% and according to the hypothesis that second.

บทนำ

เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการด้านต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นทางหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญ ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาให้มีความสมดุลย์ดีหลักผู้เรียน เป็นสำคัญ ที่สุดส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เพื่อการพัฒนาคุณภาพในสังคมไทยให้มี คุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่ากัน ให้มีความพร้อม ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่าง มั่นคง

แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าว มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงามมีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นที่อยู่รอบข้าง ตลอดจนสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่อยู่อาศัย และเชื่อมโยงประสบการณ์ไปสู่โลกกว้าง มีทักษะกระบวนการ และมีข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามหลักคำสอนของตน เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบการอยู่ร่วมกัน และการทำงานกับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของห้องเรียน และได้ฝึกการตัดสินใจ มีความรู้เรื่องตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง รู้และเข้าใจเกี่ยวกับศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาทำความเข้าใจที่สูงยิ่งขึ้นไป^๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะเป็นแกนในการพัฒนาคนเพื่อไปพัฒนาสังคมได้ค่อนข้างมาก สาระการเรียนรู้ที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในแต่ละสาระการเรียนรู้ดังกล่าว ตลอดจนยึดมั่นและ ปฏิบัติตนเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุขตามระบอบการปกครองที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและทางธรรมชาติ^๒

การสอนแบบร่วมมือจึงเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ ได้ข้อมูลได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์เป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์ กับชีวิตจริงได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการบันทึกรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออกทักษะการสร้างความรู้ใหม่และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจัดว่า เป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ในการเรียนร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จ

^๑กระทรวงศึกษาธิการ,หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑), หน้า ๔.

^๒กรมวิชาการ. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๕), หน้า ก. ๒๐ - ๒๑.

ของกลุ่มด้วย การสอนจะมีหลักการดีแค่ไหนก็ตามหากการสอนนั้นไม่มีการวางแผนก็ไม่อาจสอนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

ศีล ๕ ในที่นี้หมายถึง การตั้งใจงดเว้นจากความชั่วทั้งปวง ความทุจริต และสิ่งที่ไม่ดีทุกประการ จึงเป็นมนุษย์ที่ปกติ ความเป็นผู้ปกตินั้นถือว่าเป็นพื้นฐานความร่มเย็นของทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งมีชีวิต และไม่มีชีวิต แต่เมื่อใดที่มนุษย์ไม่ปกติขึ้น ความวุ่นวายความเดือนร้อนย่อมเสียหายตามมาเป็นแน่แท้ จึงถือว่า ศีล ๕ เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เป็นผู้ปกติในสังคมเพราะว่าด้วยการที่มีศีลครบถ้วนบริบูรณ์ เพราะศีลเกิดจากสามัญสำนึกของมนุษย์ที่สำคัญเพื่อที่จะอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ปลอดภัยไม่ต้องกลัวภัยอันตรายจากใด ๆ หรือเป็นผู้ที่ถูกเบียดเบียนหรือถูกกระทำจากใคร ๆ

ศีลในทางพระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่ามีอานิสงส์มาก ผู้ใดมีศีลผู้นั้นถือว่าเป็นผู้ปกติการนำหลักศีล ๕ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันตามลักษณะของปัญหา ตามสติปัญญาและความประสงค์ของแต่ละบุคคลคำสอนทั้งหมดเป็นระบบการปฏิบัติคำสอนจะให้ผลอย่างแท้จริงเฉพาะผู้ที่นำไปปฏิบัติเท่านั้น ศีลก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน นับว่าเป็นหลักปฏิบัติที่สำคัญสำหรับผู้ที่มีศรัทธาในศาสนาพุทธ ไม่ว่าจะเป็นในบ้านเรา หรือแม้แต่ประเทศที่มีการนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ศีล ๕ นั้นถือเป็นหลักปฏิบัติขั้นพื้นฐานที่สุด พระพุทธศาสนาได้อุบัติขึ้นพระพุทธเจ้าจึงทรงนำบทบัญญัติเหล่านี้มาเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติของพุทธบริษัท โดยเริ่มต้นจากอุบาสก อุบาสิกา นับว่าศีล ๕ นั้นเป็นเรื่องง่ายที่ยากต่อการปฏิบัติในหมู่ชาวไทย อาจเป็นเพราะว่าคนไทยนั้นมีความคุ้นเคยกับการปฏิบัติในทางตรงกันข้ามกับศีล ๕ ในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่ทำต่อเนื่องมาจนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ทำให้เมื่อมายึดถือศีล ๕ ก็ไม่สามารถทำได้ทุกข้อ หรืออาจทำไม่ได้เลยดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

“ศีลมีลักษณะอย่างนี้ สมาธิมีลักษณะอย่างนี้ ปัญญามีลักษณะอย่างนี้ สมาธิอันบุคคลอบรมโดยมีศีลเป็นฐาน ย่อมมีผลมาก มีอานิสงส์มาก ปัญญาอัน บุคคลอบรมโดยมีสมาธิเป็นฐาน ย่อมมีผลมาก มีอานิสงส์มาก จิตอันบุคคลอบรมโดยมีปัญญาเป็นฐาน ย่อมหลุดพ้นโดยชอบจากอาสวะทั้งหลาย คือ กามาสวะ ภวาสวะ และอวิชชาสวะ”^๓

จากสถานการณ์บ้านเมืองในช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหามากมาย เช่น ปัญหาการกระทำผิดกฎหมาย ปัญหาอาชญากรรม การทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การระบาดของสิ่งเสพติดและอบายมุข การแตกแยกทางความคิด การเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และการจ้วงจาบจริยธรรม อันส่งผลให้สังคมเกิดความขัดแย้ง^๔

การนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปใช้ในการศึกษา กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมตลอดถึงความสนใจของนักเรียนในการเข้าร่วมทำกิจกรรมและกิจกรรมที่

^๓ที.ม. (ไทย) ๑๐/๑๔๒/๘๙.

^๔ กองพุทธศาสนศึกษา ส่วนงานศึกษาสงเคราะห์ , คู่มือการดำเนินงาน โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา “หมู่บ้านรักษาศีล ๕”, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ , ๒๕๕๗), หน้า ๗.

ผ่านการทำกิจกรรมโดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเรื่องศีล ๕ เป็นเครื่องมือในการศึกษา กิจกรรมของนักเรียน ซึ่งศีล ๕ นั้นมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ อีกทั้งบัญญัติในการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุขและเป็นข้อบัญญัติในการสำนึกตนเอง เมื่อเราต้องการความสุขในการดำเนินในชีวิต และคนอื่น ๆ ก็ย่อมรู้ความรู้นี้ของเรา เหตุนี้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบัญญัติศีล ๕ ในการดำเนิน ชีวิตของเรา ฉะนั้น มนุษย์จึงได้ชื่อว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ รู้จักเหตุ รู้จักผล เห็นได้ว่า เมื่อใดมนุษย์มีศีล ๕ อย่างครบถ้วน จึงได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ กายปกติ วาจาปกติ และใจปกติ

ผู้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง หน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนโรงเรียนสตรีระนอง จังหวัดระนอง มีความ สนใจมีแนวคิดหาวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือจะสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาหลาย ๆ ด้านที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการ ปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาว พุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ซึ่งมี รายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๔๑๙ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ห้อง ๑/๒ โรงเรียนสตรีระนอง จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๔๕ คน

๒. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการ เรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน สตรีระนอง จำนวน ๕ กิจกรรมการเรียนรู้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ ๕ เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

๓. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการศึกษาทบทวนเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ ๕ เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง โดยแบ่งออกเป็น ๕ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๑. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๑ (เว้นจากการฆ่าสัตว์)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๒. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๒ (เว้นจากการลักทรัพย์)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๓. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๓ (เว้นจากการประพฤตินอกใจ)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๔. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๔ (เว้นจากการพูดเท็จ)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๕. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๕ (เว้นจากการดื่มสุราเมรัย)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอ นั้นปรากฏผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้

๑. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ ๕ เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ที่สร้างขึ้นนั้นพบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1) ๘๔.๗๒ / (E_2) ๘๓.๑๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

๒. ผลการผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ ๕ เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๑๘ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความไว้วางใจระดับ .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๓.๑๑ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ ๕ เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ที่สร้างขึ้นนั้นพบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1) ๘๔.๗๒ / (E_2) ๘๓.๑๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปฐมพงษ์ พิขสิงห์** ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนโดยวิธีการสอน แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้!สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านค้อกุดจอก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษารอยเอ็ด เขต ๑ พบว่า แผนการจัดการเรียนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระ การเรียนรู้!สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีประสิทธิภาพ ๘๑.๑๗/๘๗.๒๙ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้^๕

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นิภาพร ศรีสุภาพ** ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่พัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๓๑/๘๓.๔ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้^๖

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พุทธพร มอญขาม** ได้ศึกษาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องพลเมืองดีกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ๘๒.๗๒.๘๓.๐๗ แสดงว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ที่ตั้งไว้^๗ และสอดคล้องกับแนวคิดของ **อาภรณ์ ใจเที่ยง** ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้^๘ และสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประกายแก้ว แปรโคกสูง** ได้สรุปไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ ๓-๖ คน ภายในกลุ่ม ผู้เรียนจะมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันทางการเรียน ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกทุกคนจะต้อง

^๕ปฐมพงษ์ พิขสิงห์, “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้!สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” , (ปริญญาณินท์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๓, หน้า ๙๕.

^๖นิภาพร ศรีสุภาพ, “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” , การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๗๐-๗๑

^๗พุทธพร มอญขาม, “การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” , การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๕) หน้า ๙๕.

^๘อาภรณ์ ใจเที่ยง, **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**, (พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, พ.ศ.๒๕๕๐), หน้า ๑๒๑.

รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และรับผิดชอบของกลุ่มโดยที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์จากการทำงานร่วมกันเท่าๆ กัน^๙

๒. ผลการผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๑๘ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าตัวระดับ .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๓.๑๑ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อำนวย แนนอุดร** ได้ศึกษาการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD โรงเรียน บ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี พบว่า ทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD โดยภาพรวมและรายขอ อยู่ในระดับมาก รายชื่อด้านบทบาทการเป็นสมาชิกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ ๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๕ ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้^{๑๐}และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นิภาพร ศรีสุภาพ** ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่พัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๓๑/๘๓.๔ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ ๐.๖๑๔๕ แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๕^{๑๑}

^๙ประกายแก้ว แปรโคสูง, **ประสิทธิภาพการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา**, (บุรีรัมย์ : บุรีรัมย์ การพิมพ์, ๒๕๔๑), หน้า ๓๓.

^{๑๐}อำนวย แนนอุดร, “การศึกษากระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ STAD โรงเรียนบ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี”, (ปริญญาณินิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๓, หน้า ๑๒๔.

^{๑๑}นิภาพร ศรีสุภาพ, “การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓”, การค้นคว้าแบบอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๗๐-๗๑

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อาภาพร สิงหาราช ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน^{๑๒} ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชิต ฤทธิ์จรูญ ได้กล่าวถึง หลักการสร้างแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้ ๑. วิเคราะห์หลักสูตร และทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดเนื้อหาพฤติกรรม หรือสมรรถนะภาพที่ต้องการจะวัดและจำนวนข้อสอบที่จะสร้างในแต่ละเนื้อหาและแต่ละพฤติกรรมที่จะวัด ๒. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ โดยมีหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบของ แบบทดสอบ ประกอบด้วย จุดประสงค์ของการสอบ เวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบและการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบ จำนวนนักเรียนที่จะทดสอบเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดทำแบบทดสอบแบบทดสอบปรนัยค่อนข้างจะใช้ทักษะในการสร้างมากกว่าแบบทดสอบอัตนัย ขอบเขตของเนื้อหาสาระ ๓. เขียนข้อสอบโดยใช้วิธีการประกอบด้วย เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตามตารางวิเคราะห์ หลักสูตร เขียนข้อคำถามให้ชัดเจน สั้น กระชับรัด และควรถามในเรื่องที่ผู้เรียนควร ต้องรู้ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ควรเขียนข้อคำถามให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนที่จะใช้จริง ประมาณร้อยละ ๕-๑๕ สำหรับไว้คัดเลือกหลังการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว ควรเขียนข้อคำถามทันทีเมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละเรื่อง หรือแต่ละบท ควรหลีกเลี่ยงการเขียนข้อสอบที่ขึ้นหาคำตอบ เพื่อจะได้ข้อสอบที่วัด ความสามารถที่แท้จริงของผู้สอบ เมื่อเขียนคำถามเสร็จแล้วควรมีการตรวจสอบ โดยตรวจสอบกับหลักเกณฑ์ การเขียนข้อสอบแต่ละแบบที่ใช้ รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด ๔. พิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยนำข้อสอบที่เขียนไว้แล้วมาพิมพ์เป็น แบบทดสอบมีคำชี้แจง คำอธิบายวิธีทำข้อสอบ หรือรายละเอียดอื่นๆ ตามความจำเป็น ๕. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งอาจใช้วิธีการหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ๖. ทดลองสอบและหาคุณภาพรายข้อและคุณภาพทั้งฉบับ โดยนำไปทดลองสอบ กับกลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่ต้องการทดสอบจริง แล้ววิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจ จำแนก เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ และปรับปรุงข้อสอบที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ เพื่อนำไป ทดลองอีกครั้งและหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเพื่อนำไปใช้จริงต่อไป^{๑๓}

^{๑๒}อาภาพร สิงหาราช, “การศึกษาผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการใช้ห้องเรียนจำลองธรรมชาติกับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๕), หน้า ๖.

^{๑๓}พิชิต ฤทธิ์จรูญ, การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน, พิมพ์ครั้งที่ ๔. (คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร, พ.ศ. ๒๕๔๗), หน้า ๒๑๕-๒๑๗.

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๑. ผู้สอนควรจัดเตรียมเนื้อหาที่จะสอนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้ศิครบถ้วนก่อนนำไปใช้งานจริงเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการสอน

๒. รูปแบบภาพประกอบควรมีความชัดเจน ดึงดูดนักเรียน ให้นักเรียนอยากที่จะศึกษา

๓. ควรส่งเสริมให้นักเรียนสรุปใจความและค้นคว้าด้วยตนเอง จากชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

๔. แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัด ควรจัดทำให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพทางด้านทักษะต่าง ๆ ที่จะมีในแบบฝึกหัด

๒. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. การสร้างชุดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ควร สร้างชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

๒. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นต่อการสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อเรียนรู้ความชอบความสนใจของนักเรียนในชั้นนั้น ๆ ด้วย

๓. การสร้างชุดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ควรมีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียนเพื่อทดสอบความรู้ว่าในการเรียนการสอนนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑.

กรมวิชาการ. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), ๒๕๔๕.

กองพุทธศาสนศึกษา ส่วนงานศึกษาสงเคราะห์. **คู่มือการดำเนินงาน โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา "หมู่บ้านรักษาศีล ๕"**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๗.

นิภาพร ศรีสุภาพ. **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓"**, การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

- ปฐมพงษ์ พีชสิงห์. “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕”, ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๓.
- ประกายแก้ว แปรโคกสูง. ประสิทธิภาพการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา, บุรีรัมย์ : บุรีรัมย์การพิมพ์, ๒๕๕๑.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน, พิมพ์ครั้งที่ ๔. คณะครู ศาสตรร์ สถาบันราชภัฏพระนคร,พ.ศ.๒๕๕๗.
- พุทธพร มอญขาม. “การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔”, การค้นคว้าแบบอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๕.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง), พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์,พ.ศ. ๒๕๕๐.
- อำนวย แนนอุดร. “การศึกษากระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ STAD โรงเรียนบ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี”, ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๓.
- อาภาพร สิงห์ราช. “การศึกษาผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการใช้ห้องเรียนจำลองธรรมชาติกับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม” ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต , กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๕.

แนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการใช้ระบบบริหารการเงินการคลัง
ภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ของกองทัพไทย
Guideline to Increase The Effectiveness of The Government Fiscal
Management Information System (GFMIS) in The Royal Thai Armed
Forces

ศीलัท เจริญภูมิ*
ตระกูล จิตวัฒนากร**
สมยศ อวเกียรติ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพไทย (ระบบ GFMIS) 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพไทยและ 3) ศึกษาแนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิผลระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพไทย โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรกองทัพไทยที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับระบบ GFMIS จำนวน 220 คน และใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับระบบ GFMIS จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงชั้นและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของการใช้ระบบ GFMIS ของกองทัพไทยอยู่ในระดับสูง ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS คือ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ ส่วน ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS คือ ปัจจัยด้านการเมือง และด้านบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาอุปสรรคในเรื่องการเบิกจ่ายเงินที่ล่าช้ามีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS โดยทั้งปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัญหาอุปสรรค ร่วมกันอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลการใช้ระบบ GFMIS ได้ร้อยละ 71.1

* Philosophy Program Diploma Management, North Bangkok University

** Dean of Liberal Arts Faculty, North Bangkok University

*** Assistant to the President for Academic Affair/Dean of Business Administration Faculty

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ กองทัพบกไทย

ABSTRACT

This study aimed to 1) examine the effectiveness of the Government Fiscal Management Information System (GFMIS) in The Royal Thai Armed Forces, 2) explore factors affecting the effectiveness of the Government Fiscal Management Information System (GFMIS) in The Royal Thai Armed Forces, and 3) suggest a guideline on the system operation to increase the effectiveness of the Government Fiscal Management Information System (GFMIS) in The Royal Thai Armed Forces. The study adopted the mixed research method using both quantitative and qualitative research methods to collect data from a sampling group of 220 Thai Army personnel in charge of the GFMIS plus an in-depth interview with the 10 executives and operating staff of the GFMIS. The obtained data was later analyzed using Hierarchical Regression Analysis and content analysis. The findings reveal that the effectiveness of the GFMIS in The Royal Thai Armed Forces is considered high and the internal factors affecting the effectiveness of GFMIS are material and administrative factors. The external factors affecting the effectiveness of GFMIS are political and state administrative factors. Moreover, the study indicates that problems regarding payment delays have negative impacts on the effectiveness of the GFMIS. The internal and external factors including the problems all explain 71.1% of the variance in the effectiveness of the GFMIS.

Keywords: Effectiveness, Government Fiscal Management Information System, Royal Thai Armed Forces.

บทนำ

รัฐบาลได้มีนโยบายปฏิรูประบบบริหารงานภาครัฐเข้าสู่รูปแบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) เพื่อปรับปรุงการบริหารงานการคลังของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการที่เน้นประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการดำเนินงาน ด้วยการจัดทำโครงการปฏิรูประบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

(Government Fiscal Management Information System: GFMS) โดยให้มี การปรับเปลี่ยนระบบการบริหารอย่างคุ้มค่าและได้ข้อมูลสถานะทางการคลังของรัฐแบบถูกต้อง รวดเร็ว ทันต่อการบริหารประเทศ (Ministry of Finance, 2017).

กองทัพไทยเป็นหน่วยงานสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศไทย การบริหารงานด้านการเงิน การคลัง มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ละเอียดอ่อน และต้องดำเนินการด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว ทันตามกำหนดเวลา ภายใต้หลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติของทางราชการ การบริหารงานจึงต้องมีความระมัดระวังรอบคอบ เพื่อมิให้เกิดผลเสียหาย กองทัพไทยตระหนักถึง ความสำคัญของการใช้ระบบ และตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงินการบัญชี ดังที่ได้มีการจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดระบบ การเงินตามกฎหมายและระเบียบกระทรวงการคลัง เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับ บุคลากรของกองทัพไทยเพื่อให้สามารถบริหารงานด้านการเงินภาครัฐของกองทัพไทยมีความ โปร่งใส ตรวจสอบได้และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ จากการตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้ระบบ GFMS ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นความสำคัญของการศึกษา ประสิทธิภาพของการใช้ระบบ GFMS เพื่อให้ทราบว่า การใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทยมี ประสิทธิภาพเพียงใด และมีแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานการบริหารการเงินการ คลังภาครัฐด้วยระบบ GFMS ของกองทัพไทยได้อย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยเป็น แนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการเงินการคลังภาครัฐของกองทัพไทยให้ ดียิ่งขึ้นต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกองทัพไทย
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกองทัพไทย
3. ศึกษาแนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกองทัพไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population): บุคลากรกองทัพไทยที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับระบบ GFMS ของกองทัพไทย ทั้งในระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น 456 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample): บุคลากรกองทัพไทยที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับระบบ GFMS ของกองทัพไทย ทั้งในระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติการที่สุ่มมาเป็นตัวอย่าง หาขนาดของกลุ่ม

ตัวอย่างโดยใช้ตาราง Taro Yamane (1973) ได้จำนวนตัวอย่าง 222 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยให้ประเภทของเหล่าทัพแทนชั้นภูมิในการสุ่มสุ่มตัวอย่างจากทั้ง 3 เหล่าทัพ จากนั้นจึงกำหนดจำนวนบุคคลากรที่จะสุ่มตัวอย่างจากแต่ละเหล่าทัพ ด้วยวิธี Proportional to Size

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ให้บุคคลากรในกลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (Heirarchical Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

สัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับระบบ GFMS ในกองทัพไทยจำนวน 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประเด็นการสัมภาษณ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิผลระบบ GFMS ของกองทัพไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ประสิทธิผลของการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกองทัพไทย

จากการสอบถามความคิดเห็นบุคคลากรในกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ของหน่วยงานที่ตนเองสังกัด โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งระดับประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS แต่ละด้านโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทย ตามความคิดเห็นบุคคลากรแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการใช้ระบบ GFMS ของ
กองทัพไทย

ประสิทธิผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1) ด้านความถูกต้องแม่นยำ	3.79	0.66	สูง
2) ด้านความโปร่งใสตรวจสอบ ได้	3.77	0.64	สูง
3) ด้านความประหยัดค่าใช้จ่าย	3.65	0.65	สูง
4) ด้านความรวดเร็วทัน เหตุการณ์	3.75	0.59	สูง
รวม	3.74	0.55	สูง

บุคลากรในกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า หน่วยงานที่ตนปฏิบัติงานอยู่มีประสิทธิภาพโดยรวมของการใช้ระบบ GFMS อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านมีค่าอยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทย

จากการใช้การถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (Heirarchical Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของระบบ GFMS ของกองทัพไทย โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องดังนี้

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทย

ตัวแปรอิสระ แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- ปัจจัยภายในที่มีผลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ประกอบด้วย
 - ปัจจัยด้านบุคลากร
 - ปัจจัยด้านงบประมาณ
 - ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์
 - ปัจจัยด้านการจัดการ
- ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ประกอบด้วย

- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
- ปัจจัยด้านสังคม
- ปัจจัยด้านบริหารราชการแผ่นดิน
- ปัจจัยด้านการเมือง

3. ปัญหาและอุปสรรคในการนำระบบ GFMIS มาใช้ ประกอบด้วย

- ด้านบริหารงบประมาณ
- ด้านจัดซื้อจัดจ้าง
- ด้านการเงินและบัญชี
- ด้านการเบิกจ่ายเงิน
- ด้านจัดเก็บและนำส่งรายได้

การจัดลำดับตัวแปรอิสระที่จะนำเข้าสู่สมการถดถอยตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการใช้ระบบ GFMIS

ลำดับที่ 2 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการใช้ระบบ GFMIS

ลำดับที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการนำระบบ GFMIS มาใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบเชิงชั้นประสิทธิภาพของการใช้ระบบ GFMIS

ตัวแปร	model 1			model 2			model 3		
	β	t	sig	β	t	sig	β	t	sig
(Constant)	-	7.597	.000	-	2.630	.009	-	4.384	.000
ปัจจัยภายในด้านบุคลากร	-.009	-.128	.898	.000	.008	.994	-.020	-.330	.741
ปัจจัยภายในด้านงบประมาณ	.096	1.366	.173	.006	.106	.916	.051	.882	.379
ปัจจัยภายในด้านวัสดุอุปกรณ์	.256	3.844	.000	.283	5.109	.000	.257	4.933	.000
ปัจจัยภายในด้านการจัดการ	.449	6.676	.000	.160	2.513	.013	.185	3.059	.003
ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ				.121	1.957	.052	.116	1.994	.048
ปัจจัยภายนอกด้านสังคม				.082	1.247	.214	.122	1.941	.054
ปัจจัยภายนอกด้านบริหารราชการ				.263	3.780	.000	.217	3.189	.002
ปัจจัยภายนอกด้านการเมือง				.164	2.839	.005	.153	2.707	.007
ปัญหาบริหารงบประมาณ							.017	.226	.821
ปัญหาจัดซื้อจัดจ้าง							.026	.363	.717
ปัญหาการเงินและบัญชี							-.081	-.942	.348
ปัญหาการเบิกจ่ายเงิน							-.185	-2.365	.019
ปัญหาจัดเก็บและนำส่งรายได้							-.007	-.086	.932

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบเชิงชั้นประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ของกองทัพไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตาม Model 1 พบว่า ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ได้แก่ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยด้านการจัดการ โดยปัจจัยด้านการจัดการ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS มากกว่าปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta = 0.449$, sig = 0.000) ปัจจัยภายในด้านบุคลากรและด้านงบประมาณไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระกลุ่มปัจจัยภายในสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ได้ร้อยละ 48.0

เมื่อนำตัวแปรอิสระกลุ่มที่ 2 คือ ปัจจัยภายนอกเข้ามาร่วมวิเคราะห์ในสมการด้วยตาม Model 2 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ได้แก่ ปัจจัยภายนอกด้านการเมือง และปัจจัยด้านบริหารราชการแผ่นดิน โดย ปัจจัยภายนอกด้านบริหารราชการแผ่นดินเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS มากกว่าปัจจัยด้านการเมือง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta = 0.263$, sig = 0.000) ส่วนปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระกลุ่มปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกร่วมกันอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ได้ร้อยละ 65.8 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 17.8

เมื่อนำตัวแปรปัญหาอุปสรรคในการใช้ระบบ GFMIS เข้ามาร่วมวิเคราะห์ด้วยตาม Model 3 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS มีเพียงตัวแปรเดียวคือ ปัญหาอุปสรรคด้านการเบิกจ่ายเงิน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta = -0.185$, sig = 0.019) หมายถึง การที่หน่วยงานมีปัญหายุ่งยากด้านการเบิกจ่ายเงินมากทำให้การใช้ระบบ GFMIS เกิดประสิทธิผลลดน้อยลง ส่วนปัญหาอุปสรรคในการใช้ระบบ GFMIS ด้านงบประมาณ ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง และปัญหาอุปสรรคด้านการจัดเก็บและนำส่งรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระกลุ่มปัจจัยภายใน กลุ่มปัจจัยภายนอก และกลุ่มปัญหาอุปสรรคในการใช้ระบบ GFMIS ร่วมกันอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ของกองทัพไทยได้ร้อยละ 71.1 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 5.3

กล่าวโดยสรุปคือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ของกองทัพไทย ประกอบด้วยทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ (หน่วยงานมีคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้ง Software พร้อมใช้งาน) และด้านการบริหารจัดการ (หน่วยงานมีการกำหนดภารกิจขององค์กรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของระบบ GFMIS ไว้ชัดเจน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบระบบ GFMIS และมีการกำหนดสายการบังคับบัญชาไว้ในโครงสร้างของระบบ GFMIS อย่างชัดเจน) สำหรับปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS ประกอบด้วยปัจจัยด้านการเมือง (GFMS ช่วยนำนโยบายของฝ่ายการเมืองหรือรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติได้จริงตามวัตถุประสงค์) และด้านบริหารราชการแผ่นดิน ระบบ GFMS ช่วยให้การบริหารจัดการภาครัฐเป็นไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้, ระบบ GFMS เป็นระบบที่ช่วยให้ข้าราชการฝ่ายการเมืองหรือรัฐบาลใช้บริหารหรือควบคุมกำกับข้าราชการประจำเพื่อให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามนโยบาย) นอกจากนี้ ปัญหาอุปสรรคในเรื่องการเบิกจ่ายเงิน (การเบิกจ่ายเงินที่มีขั้นตอนไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดความสับสน ทำให้การเบิกจ่ายเงินล่าช้า) มีอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลระบบ GFMS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับระบบ GFMS ในกองทัพไทยจำนวน 10 คน เกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิผลระบบ GFMS ของกองทัพไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ได้แนวทางในการดำเนินงานเพิ่มประสิทธิผลระบบ GFMS ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงระบบด้านเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลางที่เกี่ยวข้องกับระบบ GFMS เพื่อให้เชื่อมโยงกับระบบการเบิกจ่ายของกองทัพไทยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
2. กองทัพไทยควรจัดการอบรม จัดทำคู่มือประกอบเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ของกองทัพไทยได้รับทราบและปฏิบัติงานได้ตรงกัน
3. กองทัพไทยควรสนับสนุนงบประมาณให้กับผู้ปฏิบัติงานด้าน GFMS อย่างเพียงพอในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
4. ควรมีการพัฒนาปรับปรุงให้สมบูรณ์สามารถเรียกข้อมูลหรือรายงานต่างๆทางการเงิน ได้ทั้งรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายปีเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการทำงาน
5. ควรมีการจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ของกองทัพไทย และควรมีการจัดทำคู่มือเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ของกองทัพไทยได้รับทราบและปฏิบัติงานได้ตรงกัน

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMS คือปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง การวัสดุอุปกรณ์ เช่น มีคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้ง Software พร้อมใช้งาน จะทำให้การใช้ระบบ GFMS ของกองทัพไทยมีประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการศึกษาปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำระบบ GFMIS มาใช้ในกรมทางหลวง พบว่า ความเหมาะสมของระบบเทคโนโลยีที่นำมาใช้ มีส่วนในการสนับสนุนการใช้ระบบ GFMIS ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น (Naka, Montriwat & Boonparod, 2012) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่พบว่าขีดความสามารถของเทคโนโลยี ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS (Phompingka, 2017).

2. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS คือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ กล่าวคือ หน่วยงานมีการกำหนดภารกิจขององค์กรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของระบบ GFMIS วัสดุชัดเจน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบระบบ GFMIS และมีการกำหนดสายการบังคับบัญชาไว้ในโครงสร้างของระบบ GFMIS อย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการศึกษาประสิทธิผลของการนำระบบ GFMIS มาใช้ในกรมทางหลวง พบว่า การอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการใช้ระบบ GFMIS ที่ดีมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS (Naka, Montriwat & Boonparod, 2012) และสอดคล้องกับผลการศึกษาการใช้ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ของหน่วยงานที่เบิกจ่ายเงินกับสำนักงานคลังจังหวัดระนอง พบว่า ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนจากองค์กร หรือหน่วยงานของผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านบัญชีด้วยระบบ GFMIS ในสำนักงานคลังจังหวัดระนอง (Pornthon, Tubhirunruk, & Kruenamkum, 2017)

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจาก ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS คือ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งหมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ ทั้ง Hardware และ Software พร้อมใช้งานกับระบบ GFMIS ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการใช้งานระบบ ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กองทัพอากาศควรปรับปรุงอุปกรณ์ระบบคอมพิวเตอร์ ทั้ง Hardware และ Software ให้ทันสมัยอยู่เสมอ
2. ปัจจัยภายในด้านการบริหารจัดการมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการใช้ระบบ GFMIS ดังนั้น กองทัพอากาศควรมีการประชุมเพื่อวางแผนงานร่วมกันทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับระบบ เพื่อให้แผนงานการบริหารจัดการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้การใช้ระบบ GFMIS ของกองทัพอากาศมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

Reference

- Ministry of Finance. (2017). **The Government Fiscal Management Information System (GFMIS)**. Retrieved on January 12, 2018 from Information and Communication Technology Center Office of the Permanent Secretary. http://www.gfmis.go.th/gfmis_us2.html
- Naka, N. , Montriwat, P. , & Boonparod, D. (2012) . Effectiveness of the Implementation of Government Fiscal Management Information System (GFMIS) at the Department of Highway. **Journal of Srivanalai Research**, 2(4). 59-69.
- Phompingka, S. (2017). **The Data Input, Personnel Competence and the Ability of Technology and the Administrator's Support Influencing the Effectiveness of the Institutional GFMIS System, Subjects Worker of Educational Vocation Commission**. Master Thesis of Business Administration Chiang Rai Rajabhat University.
- Pornthon, N., Tubhirunruk, T., Kruenamkum, S. (2017). Factors affecting the efficiency of operational accounting with Government Fiscal Management Information System (GFMIS) of the agency to disburse funds with the Ranong Provincial Treasury Office. **Proceeding in 7th National and International Conference, Suan Sunantha Rajabhat University**, 1310 – 1322.
- The Comptroller General's Department, Ministry of Finance. (2005) . **The Code of Conduct of GFMIS**. Retrieved on January 22, 2018 from Information and Communication Technology Center Office of the Permanent Secretary, Ministry of Finance <http://www.gfmis.go.th>.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**, 2nd Ed., New York: Harper and Row.

การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาวาสธรรม ๔ ของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Academic Administration In Accordance With
Gharavasa -Dhamma 4 of Administrators In Secondary
Schools Wangnoi District Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

พระสมชาย เตชปญโญ (เตชะ)*

สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย**

สิน งามประโคน***

อำนาจ บัวศิริ****

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียน ๒. เพื่อเสนอแนะแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยแบบพรรณนา ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เก็บแบบสอบถามจากผู้บริหารและครูใช้ประชากร จำนวน ๑๘๓ คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ หาค่าร้อยละ และหาค่า (S.D) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายด้านแล้วทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านการวัดผล

* นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

** อาจารย์ประจำหลักสูตร, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

*** อาจารย์ประจำหลักสูตร, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**** อดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

และประเมินผล ๓.๘๖ ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ๓.๘๔ ด้านสื่อการเรียนการสอน ๓.๘๒ ด้านการเรียนการสอน ๓.๘๐ ด้านหลักสูตร ๓.๗๙ ตามลำดับ

๒. ข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาการศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต้องมีการพัฒนาใน ๕ ด้าน คือ ๑)ด้านหลักสูตร ๒)ด้านการเรียนการสอน ๓)ด้านสื่อการเรียนการสอน ๔)ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ๕)ด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Abstract

The objectives of this Thesis are 1. to study the condition of an academic administration using Gharavasa-dhamma 4 for management in the secondary school. 2. to provide a guidance for develop an academic administration using Gharavasa-dhamma 4 for management of the secondary school in Wangnoi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The thesis using 2 techniques integrated between quantitative research by using questionnaire and qualitative research by using In-depth interview from totally 183 persons of management level and instructors. The statistics used in the test were percentage, standard deviation and content analysis technique.

The research finding found that :

1. The result of studying the condition of an academic administration using Gharavasa-dhamma 4 for in the secondary schools Wangnoi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. show good result on overall. The best result reflect on course assessment with 3.86 points, for supplementary course is 3.84 points, the media for learning an teaching is 3.82 points, for learning and teaching is 3.80 points and 3.79 points for Syllabus.

2. The way to develop an academic administration using Gharavasa-dhamma 4 for management of the secondary school, Wangnoi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. is in 5 aspects that are 1. Syllabus 2. Learning and teaching 3. The media for learning and teaching 4. Supplementary course and 5. Course assessment in order to increase an efficiency.

๑. ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมา ในด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและ การจัดการศึกษา การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจการบริหารและการจัด การศึกษาจากส่วนกลางสู่เขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษา แม้จะได้มีการออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาแล้ว แต่หน่วย ปฏิบัติยังไม่มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารงานและจัดการศึกษาเท่าที่ควร ส่วนการ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่า มีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นแล้ว ๓๘๑ แห่ง การจัดการศึกษาของเอกชนยังไม่มี การขยายตัวเท่าที่ควร เนื่องจาก นโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐมีผลกระทบต่อ การรับนักเรียน นักศึกษาของ สถานศึกษาเอกชน ส่วนสถานประกอบการและสถาบันต่างๆ มีส่วนร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่ยังมีสัดส่วนน้อยมาก อีกทั้ง ขาดแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการศึกษาและระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ^๑

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชนเฉพาะกิจ) ได้ดำเนินการจัดพิมพ์ บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ขึ้นเพื่อให้เกิดความสะดวกในการศึกษาด้วยบทกฎหมายดังกล่าว จึงได้นำบทบัญญัติเฉพาะมาตรา ที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว มาจัดพิมพ์ไว้แทนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกทั้งยังได้นำบทบัญญัติเดิมของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วจัดพิมพ์ไว้เป็นเชิงอรรถ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามความ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อันจะสู่ประโยชน์ในการใช้และการ ตีความกฎหมายได้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเนื่องจาก รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรมและโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและจัดการศึกษา ของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควร ให้มีคณะกรรมการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของไทยคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ นับเป็นครั้งแรกที่นโยบายการศึกษา ของชาติมีสถานะภาพเป็นพระราชบัญญัติเป็นการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญทั้งแนวคิดโครงสร้างและ

^๑สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (ก ร ร ง เ ท พ ม ห า น ค ร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๕๐), หน้า ๑๑.

^๒สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานกฤษฎามนตรี, พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕.

กระบวนการ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยและคุณภาพของคนไทยโดยรวมให้สูงขึ้น^๓

สถานศึกษามีฐานะทางสังคมมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ความรู้แก่สมาชิกทางสังคมโดยการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินการ ซึ่งโดยทั่วไปมีอยู่ ๔ ปัจจัย ด้วยกัน คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการทรัพยากร ทั้งนี้ทรัพยากรในการบริหารดังกล่าวถือว่า คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด แม้แต่ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจจะกำหนดแผนงานโครงการหรือระบบงานไว้อย่างไรก็ตาม ถ้าหากขาดคนรับผิดชอบงาน ไม่มีความรู้ ไม่มีวิสัยทัศน์ กับงานที่ทำอยู่จะทำให้แผนงานโครงการของงานที่กำหนดไว้ดำเนินการได้อย่างล่าช้า หรือไม่สำเร็จ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรที่จะให้ความสำคัญต่อการบริหารงานบุคลากรในสถานศึกษาเป็นพิเศษ เมื่อคนเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุด จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องหันมาดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือกระตุ้นให้บุคลากรที่มีอยู่ในสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ มีศักยภาพและประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผล ตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาเกิดมีพลัง มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานยอมที่จะส่งผลให้งานในสถานศึกษาสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้^๔

องค์ประกอบตามพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดไว้ ๕ ประการ คือการวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการแต่ละองค์ประกอบเป็นงานที่ซับซ้อนยุ่งยากเพราะเกี่ยวข้องกับคนการบริหารงานในปัจจุบันผู้ที่มีความรู้ ความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ย่อมต้องการผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นทุนเดิมนั้นหมายความว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นคนที่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกมุ่งมั่นในการเสริมสร้างคุณงามความดี มีความรับผิดชอบ ที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเจตนารมณ์วัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นๆ อีกทั้งรวมไปถึงทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะผู้ปฏิบัติตามในองค์การ^๕หรือผู้ได้บังคับบัญชาผู้บริหารสถานศึกษาจัดเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถานศึกษา เพราะมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุตามจุดหมายของการจัด

^๓กระทรวงศึกษาธิการกับการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๕๒),

^๔รุ่ง แก้วแดง, องค์การและการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๔), หน้า ๘.

^๕กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗.สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, พ.ศ. ๒๕๕๗), หน้า ๓๐-๓๖.

การศึกษา และสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่พัฒนาผู้เรียน และสังคมภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคม

การบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้ การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูผู้สอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดเป็นทั้งรวมหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม การนิเทศภายในเป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน^๖ คุณธรรมที่ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพของผู้นำให้มีความรู้ ทักษะความสามารถทั้งจิตใจ ร่างกาย ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นผู้นำมีการคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบ ทุกมิติอย่างสมดุลเพียบพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ด้วยจิตสำนึกรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริตอดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น “ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบ สันติสุข มีเสถียรภาพและเป็นธรรม ในการดำรงชีวิตและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมที่ร่มเย็นเป็นสุข จึงทำให้การดำเนินชีวิตมีความสุข การดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมให้มีความสุขควรต้องยึดหลักพุทธธรรมสำหรับการครองชีวิตของคฤหัสถ์ ที่เรียกว่า หลักฆราวาสธรรม ๔ ได้แก่ สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ ในการพัฒนาผู้บริหารมีอยู่ ๓ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านคุณวุฒิ คือให้มีความรู้ความฉลาด-เฉลียวทางปัญญา ๒. ด้านคุณภาพ คือให้มีความสามารถทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน ๓. ด้านคุณธรรม คือ ให้มีคุณธรรมทำความดีประจำใจ

ดังนั้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยสนใจทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตาม หลักฆราวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมโนรมย์ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้พัฒนาการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

^๖ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีด), ๒๕๕๓ หน้า ๓

๒.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาหลักการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

๑.๒.๒ เพื่อเสนอแนะแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (๑) เพื่อศึกษาหลักการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา (๒) เพื่อเสนอแนะแนวทาง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-Method Research) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ รายงานการวิจัย รายงานของหน่วยงานต่างๆ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และการสัมภาษณ์ (interview) และแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เป็นการศึกษาแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

๓.๒ ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีจำนวนทั้งหมด ๘ โรงเรียน ได้แก่ ๑)โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์ ๒)โรงเรียนวังน้อยพนมยงค์ ๓)โรงเรียนวัดสุคันธาราม(สุคันธวิทยาการ) ๔)โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ ๕)โรงเรียนวัดธรรมจริยา ๖)โรงเรียนวัดลำพระยา ๗)โรงเรียนวัดมณฑลประสิทธิ์๘) โรงเรียน จรูญกิม ลีกิจจาทรอนุสรณ์ รวมทั้งหมด ๑๘๓ คน

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย ได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำแนวคิดทฤษฎีมาสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลภาคสนามดังนี้

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๑) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชากรในพื้นที่

๒) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูล กับ ครูและผู้บริหารจำนวน ๑๘๓ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๑๘๓ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมเป็นขั้นตอน คือ หลังจากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นตัวเลขบันทึกลง ในโปรแกรมการวิจัยทางสถิติ

๔. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา “การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพิจิตร” โดยมีวัตถุประสงค์ มีวัตถุประสงค์ ๑. เพื่อศึกษาหลักการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ๒. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพิจิตร เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพิจิตร โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย ผู้บริหารและครูจำนวน ๑๘๓ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๑๘๓ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดวิเคราะห์ ข้อมูล โดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพิจิตรได้ผลการวิจัยดังนี้

๔.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑) ผู้บริหารและครูที่มีสถานภาพทางเพศ ที่มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔

๒) ผู้บริหารและครูที่มีอายุ ที่มากที่สุดส่วนใหญ่ ประกอบด้วย อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี มีจำนวน ๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒

๓) ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษา ที่มากที่สุดส่วนใหญ่ ประกอบด้วย วุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๗

๔) ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ที่มากที่สุดส่วนใหญ่ ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า ๕ ปี จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙

๕) ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่ง ที่มากที่สุดส่วนใหญ่ ประกอบด้วยตำแหน่ง ครูผู้สอน จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.

๔.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายด้านแล้วทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนรู้การสอน รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด คือ ด้านหลักสูตร

๑. ด้านหลักสูตร

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือสถานศึกษามีบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานและทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทน รองลงมา คือ ผู้บริหารมีการจัดการงานหลักสูตรตามหลักธรรมาภิบาล คือ การให้ การเสียสละน้อยที่สุด คือบุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูเข้ามาสอน

๒. ด้านการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารจัดครูสอนให้ตรงตามสายวิชา ที่ถนัดและมีความรู้ทำอย่างจริงจัง รองลงมา คือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการเรียนการสอนทุกคน น้อยที่สุด คือผู้บริหารและครูมีส่วนในการผลิตสื่อการสอน

๓. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับ

มาก เมื่อดูจากรายชื่อย่อยในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเรียนตรงตามสายที่ขาดแคลนแล้วมาพัฒนาการสอนและเสียสละเพื่อส่วนรวม รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณาจัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ น้อยที่สุด คือผู้บริหารมีการส่งเสริมและติดตามผลการใช้สื่อในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน

๔. ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายชื่อย่อยในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารพร้อมให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดกิจกรรมเสริมในการเรียนการสอนสอดคล้องกับการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาการเรียนรู้ รองลงมา คือผู้บริหารมีการจัดกิจกรรมเสริมในการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสมด้วยความมีเมตตาและความจริงใจ น้อยที่สุด คือผู้บริหารมีการแสวงหาความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ ตั้งใจทำงานด้วยความอดทน วิริยะพากเพียร

๕. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายชื่อย่อยในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการใช้เครื่องมือวัดผลหลากหลายสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดในโรงเรียน รองลงมา คือผู้บริหารได้กำหนดปฏิทินการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนไว้อย่างชัดเจนในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา มีความเป็นกลางเสมอ น้อยที่สุด คือ ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลายวิธีที่เหมาะสม และมีความเชื่อถือ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและครู แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านหลักสูตร ภาพรวมที่มากที่สุด คือ ควรมีการทำวิจัยควบคู่กับการใช้หลักสูตรเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่น-จุดด้อยในการพัฒนา

หลักสูตร จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๒ รองลงมา คือ การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรควรมีความชัดเจนโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๕ น้อยที่สุด คือ ควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน บุคลากรและความต้องการของท้องถิ่น จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๔

๒. ด้านการเรียนการสอน

ด้านการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักทฤษฎี ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเรียนการสอนภาพรวมที่มากที่สุด ครูควรมีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอมีความจริงใจต่อการสอนคือ จำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๗๙ รองลงมา คือ ครูควรมีเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ร่าเริงแจ่มใส จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๖ น้อยที่สุด คือควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนร่วมกับครู จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๑

๓. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักทฤษฎี ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านสื่อการเรียนการสอนภาพรวมที่มากที่สุด คือ ควรมีความโปร่งใสในการใช้งบประมาณจัดทำสื่อการเรียนการสอนพยายามพัฒนาทั้งความรู้ ความสามารถให้งานประสบความสำเร็จและแบ่งปันสู่องค์กรภายนอก จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๖ รองลงมา คือ สื่อการสอนครูผู้สอนควรเตรียมให้พร้อมก่อนสอนจริงและต้องเสียสละเวลาในการเตรียมพร้อมและทุ่มเทเพื่อให้ได้ผลจริง จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๓ น้อยที่สุด คือผู้บริหารควรติดตามประเมินผลในการใช้สื่อการสอนของครูที่จัดทำขึ้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปพัฒนาแล้วนำกลับมาใช้ในการสอนครั้งต่อไป จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๘

๔. ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักทฤษฎี ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนภาพรวมที่มากที่สุด คือครูควรเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการสังเกต คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์มีการแลกเปลี่ยนคำถามและการเดาคำตอบ จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๖ รองลงมา คือ ในการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนควรให้มีความหลากหลายให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียนเน้นความสนใจของนักเรียนหรือหลักในการดำเนินชีวิต เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เรื่องใกล้ตัวในชุมชน จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๙ น้อยที่สุด คือ

ควรเน้นถึงความสอดคล้องหรือต่อยอดจากการเรียนในห้องเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ตามความถนัดและความชอบ จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๐

๕. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อการเรียนการสอนภาพรวมที่มากที่สุด คือควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้และมีการติดตามผลการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ จำนวน ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๘ รองลงมา คือ การพัฒนาด้านการวัดผลและประเมินผลควรให้ครูสร้างเครื่องมือวัดผลให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๓ น้อยที่สุด คือครูควรแจ้งการวัดผลการเรียนรู้ในแต่ละครั้งให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า เพื่อให้ นักเรียนได้มีความเตรียมพร้อม จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๖

๕. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประเด็นที่สำคัญน่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

๕.๑ อภิปรายผลสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายด้านแล้วทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน น้อยที่สุด คือ ด้านหลักสูตร ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสรชัย ชยธมโม (นิลเจียรนัย) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นในการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการดำเนินการเรียนการสอนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก อำเภอไทรโยค จังหวัด กาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน^๗

^๗พระสรชัย ชยธมโม (นิลเจียรนัย), “การบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔).

๑. ด้านหลักสูตร

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักขรรวาทธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภองวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือสถานศึกษามีบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทน รอดลงมา คือ ผู้บริหารมีการจัดการงานหลักสูตรตามหลักขรรวาทธรรม คือ การให้ การเสียสละน้อยที่สุด คือบุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการคัดเลือกครูเข้ามาสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปัญญา ภูักคิต** ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เขต ๖ ผลวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เขต ๖ ด้านการบริหารหลักสูตรมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง^๔

๒. ด้านการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักขรรวาทธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภองวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารจัดครูสอนให้ตรงตามสายวิชาที่ถนัดและมีความรู้ทำอย่างจริงจัง รอดลงมา คือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเรียนการสอนทุกคน น้อยที่สุด คือผู้บริหารและครูมีส่วนในการผลิตสื่อการสอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวัชรินทร์ ชินวโร (อิมย่อง)** ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท ๔ ของโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครนครศรีธรรมราช” ผลการศึกษาพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท ๔ ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ทั้ง ๕ ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท ๔ ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียน การสอนอยู่ในระดับมากที่สุด รอดลงมา ด้านการจัดการหลักสูตรแผนการเรียนรูู้ และด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการนิเทศ และด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด^๕

๓. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักขรรวาทธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภองวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเรียนตรงตามสายที่ขาดแคลนแล้วมาพัฒนาการสอนและเสียสละเพื่อส่วนรวม รอดลงมา คือ เปิดโอกาส

^๔ปัญญา ภูักคิต,อ้างแล้ว

^๕พระวัชรินทร์ ชินวโร (อิมย่อง), “บริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท ๔ ของโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพระพุทธศาสนา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).

ให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชามีส่วนร่วมในการเลือกหรือพิจารณาจัดหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการ น้อยที่สุด คือผู้บริหารมีการส่งเสริมและติดตามผลการใช้สื่อในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ **มงคล ลิทธิหลอ** ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัย พบว่าด้านสื่อการเรียนละนวัตกรรมโรงเรียนดำเนินการน้อย ได้แก่งการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย^{๑๐}

๔. ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักทรวาสธรรม ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอน้อย จังหวัดพิจิตรหรืออยุธยา ด้านกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายชื่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารพร้อมให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดกิจกรรมเสริมในการเรียนการสอนสอดคล้องกับการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาการเรียนรู้ รองลงมา คือผู้บริหารมีการจัดกิจกรรมเสริมในการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียนอย่างเหมาะสมด้วยความมีเมตตาและความจริงใจ น้อยที่สุด คือผู้บริหารมีการแสวงหาความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ ตั้งใจทำงานด้วยความอดทน วิริยะพากเพียร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เกษร ทิธา** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาตามหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนบ้านสร้างแป้นดอนนาแพง ” ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ พระพุทธศาสนาในแต่ละระดับได้กำหนดหลักสูตรรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน โดยเป็นไป ตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระสำคัญในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกัน รวมทั้งการบูรณาการทางด้าน ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมไว้ในวิชาพระพุทธศาสนาและวิชาอื่นๆอย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน โรงเรียนจึงจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาและการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักไตรสิกขาโดยบูรณาการ เชื่อมโยงกับศาสตร์ต่างๆหลากหลาย เน้นการปฏิบัติ พัฒนา ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน สาระสำคัญในการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา มากขึ้น ให้รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เป็นการศึกษาหลักพุทธธรรมโดยบูรณาการความรู้เข้ากับกลุ่มสาระอื่นๆด้วยการ ปลุกฝังให้มีจิตสำนึกว่า ศาสนาเป็นเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิต การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม ทำตัวเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน และ ชุมชนได้เป็นอย่างดี ชุมชนมีสายสัมพันธ์ที่ดี และโรงเรียนได้จัดให้มีห้องส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน อย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมผลักดัน หรือขับเคลื่อนระบบการเรียนการสอนให้

^{๑๐}มงคล ลิทธิหลอ, “การจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย”,วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๕), หน้า ๑

เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเป็นการศึกษาที่ยั่งยืน ช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มี คุณภาพตามเจตนารมณ์ของของหลักสูตรตลอดจนนำคุณธรรมจริยธรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนพบว่า โดยภาพรวม ผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองโรงเรียนบ้านสร้างแป้นดอนนาแพงมี การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนตลอดจนกำหนดเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และนำหลักการให้คะแนนอย่างชัดเจน รวมทั้งการบูรณาการทางด้าน ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมไว้ในทุกวิชาอย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ดังนั้นโรงเรียนจึงสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหา และการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักไตรสิกขาโดยบูรณาการกับศาสตร์ต่างๆ จากการ จัดการศึกษาที่ผ่านมา มีการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาในทางที่ดีขึ้นจากการ สัมภาษณ์ผู้บริหารครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียนพบว่า ผลที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนพบว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรใฝ่เรียนรู้ สามารถ การพึ่งตนเองตรงต่อเวลามีความรับผิดชอบรู้จักประหยัดอดออมซื่อสัตย์สุจริตมีวินัย ประพฤติปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและครอบครัวดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มี เหตุผล รอบคอบ ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน มี ความพยายาม อดทนในการทำงานเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทยและมีความกตัญญูกตเวที เห็นคุณค่า และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมนักเรียนช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทนมีสัมมาคารวะรักษาดิน ศาสน์ กษัตริย์การรู้จักให้อภัยรู้จักแบ่งปันความรู้ ความดีความชอบและเสียสละเพื่อส่วนร่วมได้เป็น อย่างดี^{๑๑}

๕. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักขรรวาทธรรม ๔ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มากที่สุด คือผู้บริหารมีวิธีแก้ปัญหาการใช้เครื่องมือวัดผลหลากหลายสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดในโรงเรียน รองลงมา คือผู้บริหารได้กำหนดปฏิทินการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนไว้อย่างชัดเจนในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษา มีความเป็นกลางเสมอ น้อยที่สุด คือ ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลอย่างหลากหลายวิธีที่เหมาะสม และมีความซื่อตรง ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระครูนิวัตปิยสวัสดิ์ ปิยวณโณ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของ ครูพระสอนศีลธรรมที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน: ศึกษากรณีครูพระสอนศีลธรรมใน โรงเรียน จังหวัด

^{๑๑}เกษร ทิพา, “ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาตามหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านสร้างแป้นดอนนาแพง”, วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพระพุทธศาสนา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖).

นครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนทั้ง ๗ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านจัดการเรียนการสอน ด้านจัดการสื่อทางการเรียนการสอน ด้านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผลผู้บริหาร

๖. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ผู้บริหารควรมีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ตระหนักถึงความคิดเห็น ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันโดยทุกฝ่ายต่างและมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ที่ได้รับมอบหมาย ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒. ในสถานศึกษา ควรทำการศึกษา และวิจัย ถึงระบบการจัดการเรียนการสอน ภายใน และภายนอก ว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นเช่นไร และควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาไปใน ด้านใด

๓. สถานศึกษาต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารงานวิชาการที่ ต้องการเห็นผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และเติบโตเป็นคนดีของสังคม

๖.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

๒. ควรศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ตามหลักธรรมาภิบาล ๔ ในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗.

สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, พ.ศ. ๒๕๔๗.

กระทรวงศึกษาธิการกับการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การ

รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๒

ปริญพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ, ๒๕๔๖.

พระวัชรินทร์ ชินวโร (ยิ้มย่อ). “บริหารงานวิชาการตามหลักอริยสัจ ๔ ของโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครนครราชสีมา”.วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต

(สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

พระสรชัย ชยธมฺโม (นิลเจียรนัย). “การบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็ก อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิต วิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

มงคล สิทธิหล่อ. “การจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัด เชียง ราย”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๕.

รุ่ง แก้วแดง. **องค์การและการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๔.

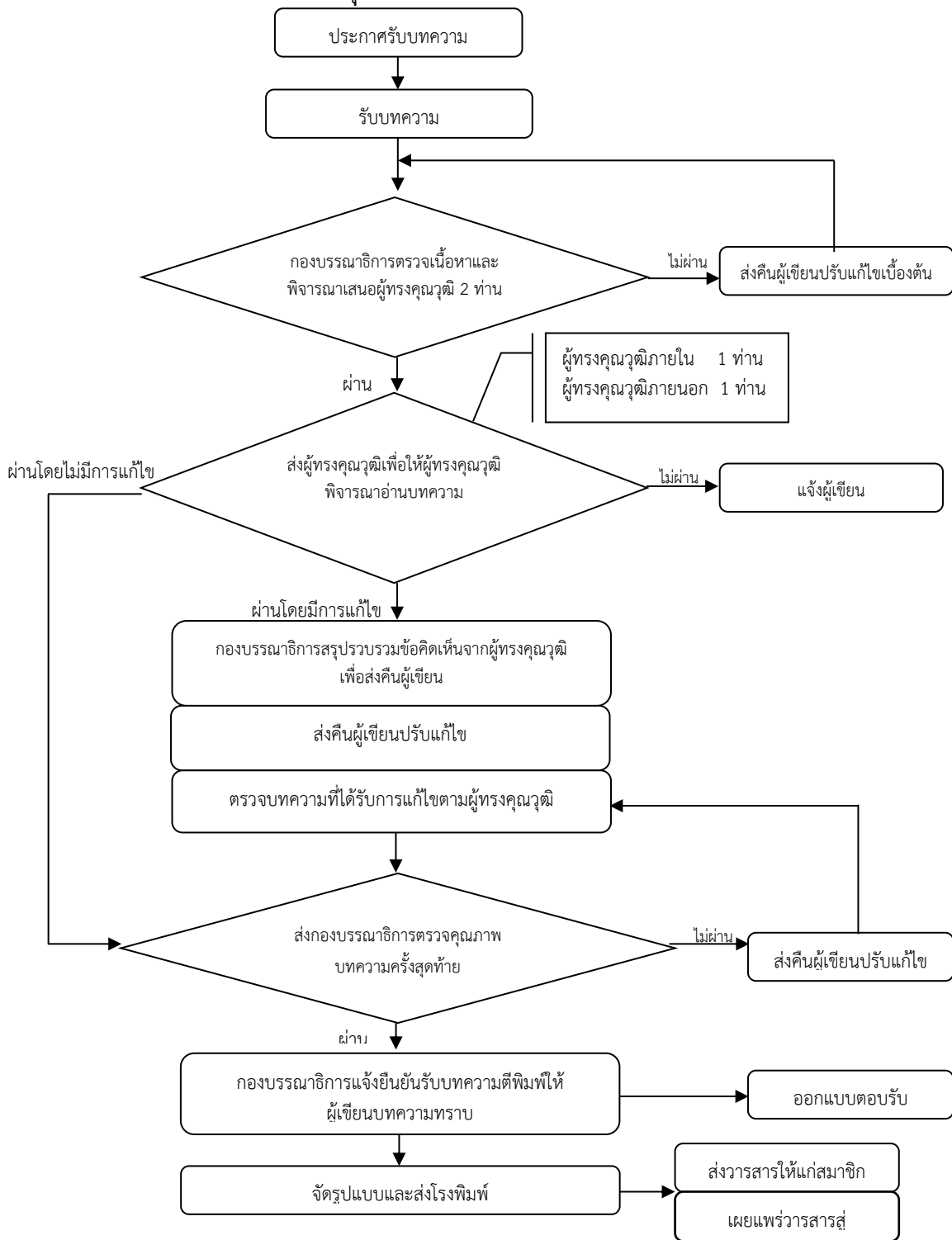
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่๑๑**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๐.

_____. **สำนักนายกรัฐมนตรี**. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕.

เกษร ทิธา. “ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนาตามหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านสร้างแป้นดอนนาแพง”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

ภาคผนวก

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ

ส่งวารสารให้แก่สมาชิก

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

สำนักงานวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์
๙๙๙ หมู่ ๖ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๖-๒๑๙๙๙๙ โทรสาร ๐๕๖-๒๑๙๙๙๘

๑. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ บทความพิเศษ บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

๑.๒ บทความทางวิชาการ ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการ มีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

๑.๓ บทความวิจัย (Research article) ได้แก่รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

๑.๔ บทความปริทรรศน์ (Review article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์มาเรียบเรียงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์สังเคราะห์วิจารณ์เปรียบเทียบกัน

๑.๕ ปกิณกะ (Miscellany) ได้แก่บทความทบทวนความรู้ เรื่องแปลก ย่อความจากวารสารต่างประเทศ การแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ แนะนำเครื่องมือใหม่ ตำราหรือหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ หรือข่าวการประชุมทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์จะต้องส่งจดหมายนำส่งบทความพร้อมต้นฉบับแบบพิมพ์ ๓ ชุด มายังกองบรรณาธิการ กรณีที่บทความได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์ บรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้นิพนธ์ส่งบทความต้นฉบับที่แก้ไขครั้งสุดท้าย พร้อมซีดีรอม (CD ROM) ๑ แผ่นที่บรรจุเนื้อหาและข้อมูลที่มีอยู่ในบทความทั้งหมดที่ได้แก้ไขแล้ว ทั้งนี้ผู้นิพนธ์ต้องมีส่วนเก็บไว้ด้วยเพื่อการอ้างอิง

การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

การเตรียมบทความ

บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร ๑๖ จัดกั้นหลังตรง และมีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดบีห้า (B๕) พิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษซ้ายกับด้านบน ๑ นิ้วครึ่ง และด้านขวากับด้านล่าง ๐.๕ นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน ๑๕ หน้ากระดาษพิมพ์สี่ โดยนับรวมภาพประกอบและตาราง

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) ๒ ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้เขียนบทความ และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double – blind peer review)

๒. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาวไม่เกิน ๓๕๐ คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและบทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจนดังนี้

- **วัตถุประสงค์** ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- **วิธีการศึกษา** ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- **ผลการศึกษา** ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณีมีการวิเคราะห์)

- **สรุป** ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา

- **คำสำคัญ** ควรมีคำสำคัญ ๓-๖ คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และคั่นด้วยเครื่องหมายอัฒภาค (;)

๓. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

๓.๑ บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (review) ข้อมูลจากรายงานวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่างๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึงเหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ชัดเจน

๓.๒ วิธีการศึกษา (methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓ ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ ๓.๒ ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

๓.๔ การอภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้นิพนธ์นำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

๓.๕ ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

๓.๖ กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กร หน่วยงาน หรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลขของทุนวิจัย

๓.๗ เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ (Footnote) เป็นการทำการยกย่องหรือคำอธิบายเพิ่มเติมที่อยู่ด้านล่างของข้อความในหน้ากระดาษแต่ละหน้า ซึ่งรูปแบบการเขียนอ้างอิงแตกต่างกันตามประเภทของเอกสารหรือแหล่งที่ใช้อ้างอิง ดังนี้

การอ้างอิงแบบเชิงอรรถ

๑. หนังสือ

๑.๑ คัมภีร์พระไตรปิฎกหรือหนังสือสำคัญพิมพ์เป็นชุด

ให้อ้างยอด้วยคัมภีร์. เล่ม/ขอ/หนา. และไหวงเล็บคำว้า (บาลี) ไ่วหลังคำยอในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีหรือวงเล็บคำว้า (ไทย) ไ่วหลังคำยอในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ตัวอย่างเช่น ๑ข.ชา. (บาลี) ๒๗/๘๕๕/๑๙๑.

๑.๒ หนังสือทั่วไป

ผู้แต่ง, ชื่อเรื่อง, (สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีที่พิมพ์), หนา. ดังอย่างเช่น

พระเทพโสภณ (ประยูร ธมมจิตโต), **ปรัชญากรีก : บอเกิดภูมิปัญญาตะวันตก**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔), หนา ๓๘.

Venerable Dr. W. Rahula, **What the Buddha Taught**, (Bangkok: Haw Trai Printing, ๒๐๐๔), p.๖๙.

๒. วารสาร

ผู้เขียน, “ชื่อบทความ”, ชื่อวารสาร, เล่มที่หรือปีที่ (เดือน ปี): หนา. ตัวอย่างเช่น

พระเทพปริยัติเมธี, ผศ.ดร., “การเสริมสร้างเครือข่ายสถานีวิจัยกระจายเสียงพระพุทธศาสนาและชุมชนจังหวัดนครสวรรค์”, **บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์**, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๐): ๑-๑๒.

K.N., Jayatileke, “The Buddhist Theory of Causality”, *The Maha Bodhi*, vol. ๗๗ No. ๑: ๑๐-๑๕.

๓. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย, “ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์”, ระดับของวิทยานิพนธ์, (ชื่อแผนกวิชาหรือคณะและมหาวิทยาลัย), ปีที่พิมพ์. ตัวอย่างเช่น

อนุวัต กระสังข์, “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรตามแนวพุทธภายใต้กระแสบริโภคนิยม”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**, (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๗.

๔. สัมภาษณ์

สัมภาษณ์ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์, ตำแหน่ง (ถ้ามี), วัน เดือน ปี. ตัวอย่าง

สัมภาษณ์ พระเทพโสภณ, อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๑๘

กรกฎาคม ๒๕๕๗.

๕. เว็บไซต์

พระธรรมโกศาจารย์ (ศ.ดร.ประยุร ธรรมจิตโต). **ธรรมประกาศโนบาย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.buddhismth.com/index.php?lay=show&ac=article&id=๕๓๘๙๗๐๕๗๒&Ntype=๙> [๗ กันยายน ๒๕๕๕].

๖. ภาษาอังกฤษ

Maslow Abraham, *Motivation and Personality*, (New York : Harper and Row Publishers, ๑๙๗๐.

การเขียนบรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

(ก) ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

(ข) ข้อมูลทุติยภูมิ

๑) หนังสือ

จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์. **สังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

๒) วารสาร

ผู้เขียน, “ชื่อบทความ”, ชื่อวารสาร , เล่มที่หรือปีที่ (เดือน ปี): หน้า. ตัวอย่างเช่น

พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา, ดร., “การกำหนดประเด็นปัญหา การตั้งชื่อเรื่องเรื่อง และการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยทางสังคมศาสตร์”, **مجلةสังคมศาสตร์ปริทรรศน์**, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๗): ๑๔-๒๘.

๓) วิทยานิพนธ์

ทรงวิทย์ แก้วศรี. “การศึกษาวิเคราะห์ยุทธวิธีในการประกาศศาสนาของพระพุทธเจ้า”. **ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต**. สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

๔) สัมภาษณ์

สัณนิษฐานชื่อผู้ให้สัมภาษณ์, ตำแหน่ง (ถ้ามี), วัน เดือน ปี. ตัวอย่าง

สัมภาษณ์ พระเทพโสภณ, อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗.

๕) เว็บไซต์

พระธรรมโกศาจารย์ (ศ.ดร.ประยุทธ์ ธम्मจิตโต). **ธรรมประกาศโนบาย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.buddhismth.com/index.php?lay=show&ac=article&id=๕๓๘๙๗๐๕๗๒&Ntype=๙> [๗ กันยายน ๒๕๕๕].

๒. ภาษาอังกฤษ

Maslow Abraham. *Motivation and Personnality*. New York : Harper and Row Publishers, ๑๙๗๐.

๔. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ ๑ ภาพ หรือ ๑ ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

๕. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้พิมพ์ทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสารฯ พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้พิมพ์ทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะในวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้พิมพ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้พิมพ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

๖. การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อ และการสมัครเป็นสมาชิกวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ กรุณาติดต่อ “ผู้ช่วยบรรณาธิการวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์” สำนักงานวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ ๙๙๙ หมู่ ๖ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๕๖-๒๑๙๙๙๙ โทรสาร ๐๕๖-๒๑๙๙๙๘

๑) ๒) ๓)

๘. อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ ๓ ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ ๑๙๙ บาท ไม่รวมค่าส่ง

๙. อัตราค่าสมาชิก

ปีละ ๓๐๐ บาท

หนังสือขอเสนอบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้าชื่อ..... ฉายา..... นามสกุล.....

ที่อยู่

โทรศัพท์ E-mail:

มีความประสงค์ขอตีพิมพ์บทความ () บทความวิจัย () บทความวิชาการ เรื่อง:

(ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ในวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ซึ่งดำเนินการโดยบัณฑิตศึกษาวิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยบทความฉบับนี้ข้าพเจ้าได้ตีพิมพ์ขึ้นเพื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญา..... สาขาวิชา.....

จาก (ชื่อสถาบัน)..... ปีการศึกษา..... หรือได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก

เมื่อคณะบรรณาธิการของวารสารพิจารณาแล้วมีมติให้แก้ไขปรับปรุงบทความ ข้าพเจ้ามีความยินดีรับไปแก้ไขตามตติงกล่าวนั้นและข้าพเจ้าขอรับรองว่า (ขีดเครื่องหมาย ✓)

() เป็นผลงานทางวิชาการของข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

() เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ร่วมตีพิมพ์ตามที่ระบุในบทความจริง

() บทความนี้ไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน

() บทความนี้ไม่ได้คัดลอกหรือดัดแปลงมาจากของผู้ใดทั้งสิ้น

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ชำระค่าธรรมเนียมขอตีพิมพ์บทความลงในวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ คือ

() บทความวิชาการ ๓,๐๐๐ บาท

() บทความวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ป.โท-เอก ๔,๐๐๐ บาท

() บทความวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ๕,๐๐๐ บาท เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

อนึ่ง แม้เมื่อข้าพเจ้าปรับแก้ไขแล้ว แต่งานยังไม่เรียบร้อยและไม่ได้รับการให้การลงตีพิมพ์ ข้าพเจ้าไม่ติดใจเอาความใดๆ ทั้งสิ้น จะยอมรับการพิจารณาของคณะบรรณาธิการถือว่าเป็นที่สุด

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้พิมพ์บทความ

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กราบนมัสการ/เรียน บรรณาธิการวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

ข้าพเจ้า (ชื่อภาษาไทย).....

(ชื่อภาษาอังกฤษ).....

ที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้).....

.....

.....

E – Mail..... เบอร์โทรศัพท์.....

โทรสาร..... มีความประสงค์จะขอรับสมัครเป็น

สมาชิกวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

() สมาชิกประเภทรายปี ๓๐๐ บาท (จำนวน ๓ เล่ม)

() เล่มละ ๑๙๙ บาท

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ส่ง

() เงินสด

() ธนาคา (สั่งจ่าย.....)

() ตัวแลกเงินไปรษณีย์

() แคชเชียร์เช็ค ในนาม.....

โปรดนำส่งวารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรศัพท์เคลื่อนที่.....

โทรสาร.....E-Mail.....

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

ลงชื่อ.....

คำบารุงปี พ.ศ.....

เลขที่ใบเสร็จ.....

()

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงบัญชีแล้ว.....

